

ژان ژاک روسسو (فران西يە)

ئىنسانلار تەڭسۈزلىكىنىڭ مەنبەسى

مەللەتلىرى نەشرىيەتى
بېيچىڭ

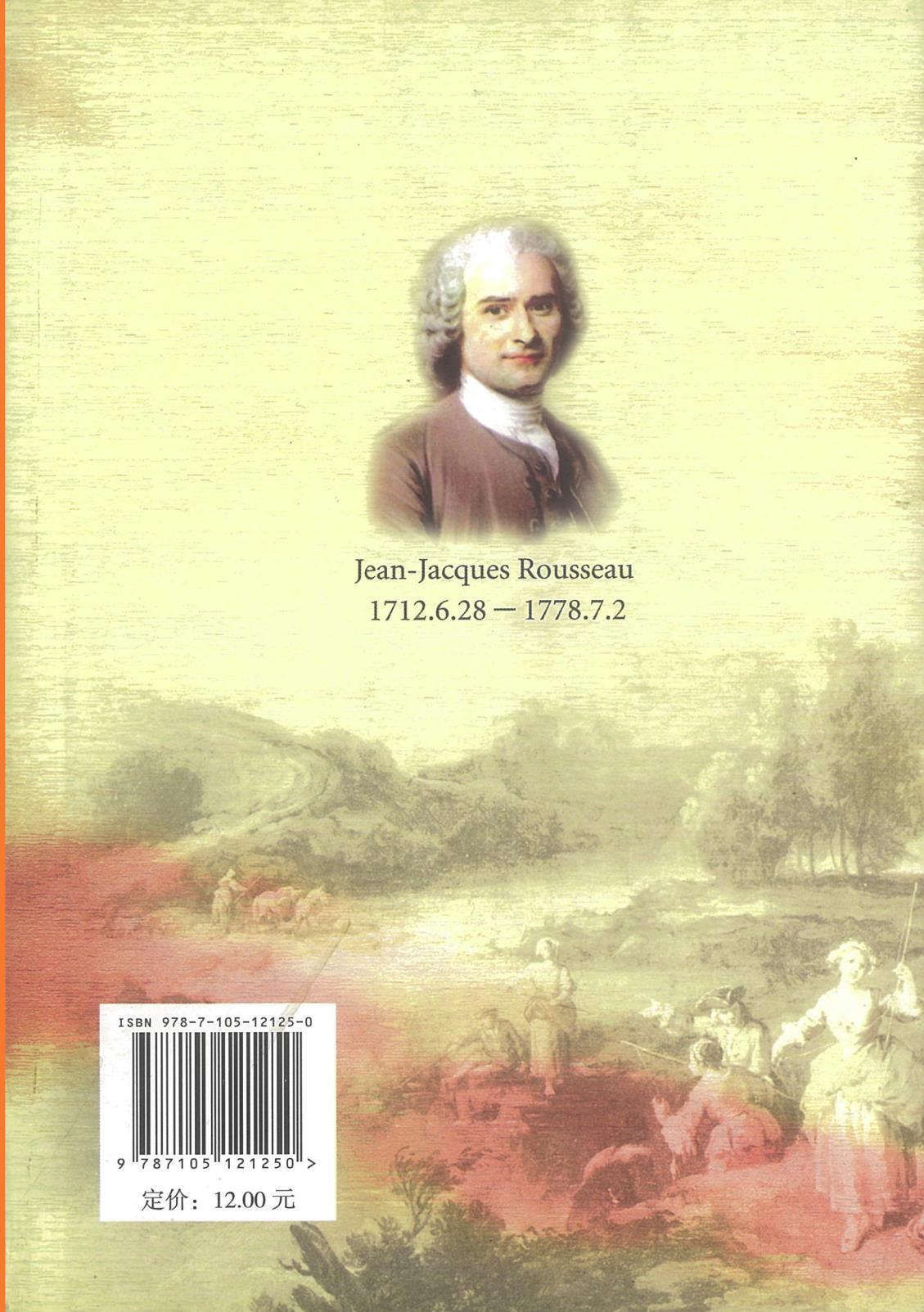
ئىنسانلار تەڭسۈزلىكىنىڭ مەنبەسى

مەللەتلىرى نەشرىيەتى

Jean-Jacques Rousseau
1712.6.28 — 1778.7.2

ISBN 978-7-105-12125-0

定价：12.00 元

Jean-Jacques Rousseau

1712.6.28 — 1778.7.2

ڇان ڙاڪ روسيو (فرانسييه)

ئىنسانلار تەڭسىزلىكىنىڭ مەنبەسى

تەرجىمە قىلغۇچى: سېيىت تىلىۋالدى

مىللەتلەر نەشرىياتى

مۇنۇزلىك

1	جەنۋە جۇمھۇرىيىتىگە
19	مۇقدىدىمە
30	ئىنسانلار تەڭسىزلىكىنىڭ مەنبەسى ۋە ئاساسى
35	بىرىنچى بۆلۈم
88	ئىككىنچى بۆلۈم
142	مۇئەللىپىنىڭ ئازاھى

جەنۇھە جۇمھۇرىيىتىگە

ئالىيجاناب، شانۇشىدەۋەتكەتلەك ۋە تەڭداشىسز ھاكىمىيەت ساھىبلىرىغا:

شۇنىڭغا شەكسىز ئىشىنەنلىكى، ئاق كۆڭۈل پۇقرالارلا ۋەتنىگە قوبۇلغا لايىق سالام بېرىشكە هووقۇلۇق. سىلمىرگە ئاشكارا سالام بېرىش سالاھىيىتىگە ئېرىشىش ئىستىكىدە 30 يىل جەبىرلىك مېھنەت قىلدىم. مانا ھازىر بەختىمىگە يارىشا ئاشۇ پۇرسەتكە ئائىل بولۇپ، تىرىشچانلىقلەرىدىكى يېتىشىزلىكەرنىڭ ئورنىنى تولىدۇرۇشقا مۇۋەپىق بولدۇم. شۇڭا، ۋەتنىمگە مېنى ئىلها مالاندۇرۇپ كەلگەن چىن ئىخلاسم بىلەنلا سالام بەجا كەلتۈرسەم بولىدىغانلىقىغا، شۇنداقلا مەندە ئاشۇنداق هووقۇنىڭ بار- يوقۇقى بىلەن ھېسابلىشپ ئولتۇرۇشۇمنىڭ ھاجىتى فالىغانلىقىغا ئىشىنەن. تەلىيم ئوڭ كېلىپ، دۇنياiga سىلمىر بىلەن تەڭسىزلىك خۇسۇسىدىكى ئەڭ ئالىي ئىدرارك ئۇستىدە كاللا قاتۇرمای، تېبىئەت ئاتا قىلغان باراۋەرلىك بىلەن ئىنسانلار ئۆزلىرى پەيدا قىلغان تەڭسىزلىكىنلا ئەكس ئەتتۈرۈش بىلەن كۇپايلىنىشىم مۇمكىنمۇ؟! چۈنكى، ئاشۇ ئىدرارك جۇمھۇرىيىتىڭلەرىدىكى باراۋەرلىك بىلەن تەڭسىزلىكى مۇۋاپىق رەۋىشتە كېلىشىتۈرۈش ئارقىلىق، ئۇلارنى تەبىئەتنىڭ قانۇنىيىتىگە يۈزلىنەندۇرۇپ، جەمئىيەت تەرتىپىنى مۇقىماشتۇرۇپلا قالماي، بەلكى يەندە شەخسلەرنىڭ بەخت- سائادىتىنىمۇ كاپالەتكە ئىگە قىلا لايدۇ. ئىنسابنىڭ ھۆكۈمەت قۇرۇلمىسى ئۈچۈن ئەڭ سەرخىل مىزان تۇرغۇزۇپ بېرەلەيدىغانلىقى

ئۇستىدە ئىزدىن ئۇنىتىپ، ئاشۇنداق سەرخل مىزانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ
ھۆكۈمىتىڭلاردا ئىجرا قىلىنىۋاتقانلىقىنى ھاياجان ئىلکىدە بايدىم.
شۇڭا، گەرچە كىندىك قىنۇم شەھرىڭلەرگە تۆكۈلمىگەن بولسىمۇ،
ئەمما يەنلا ئىنسانىيەت جەمئىيەتنىڭ كارتىنسىنى ئالدىڭلاردا نامايىان
قىلىشنى لايق تاپتىم. چۈنكى، سىلەر دۇنيا مىللەتلەرى ئاراسىدا
ھۆكۈمەتنىڭ پايدىسىنى ھەممىدىن جىق كۆرگەن، ھۆكۈمەتنىڭ
ھوقۇقىدىن كەلسە - كەلمەس پايدىلىنىپ كېتش خاھىشنى ھەممىدىن
ئۆكۈشلۈق توسييالغان كىشىلەر.

ناۋادا كىندىك قىنۇم تۆكۈلدىغان ماكاننى تاللاش ئىمكانىيەتى
بېرىلگەن بولسا، شۇنداق بىر ئەلنى تاللغان بولار ئىدىم:
تېرىر تورىيەسى ئانچە كەڭرى بولىمىغان ئۇ ماكاندا، كىشىلەرنىڭ
قابللىيەت ئوبدان ئىدارە قىلغىلى بولىدىغان دائىرىدە چەكلەندىدۇ.
جەمئىيەت ئەزالىرى ئىش - مېنهنتىه باراۋەر بولغاچقا، ھېچكىم ئۆزىگە
تەئەللۈق ھەسئۇلىيەتنى باشقىلارغا ھاۋالى قىلىپ يۈرمەيدۇ. بۇنداق
ئەلدە كىشىلەرنىڭ ھەممىسى تونۇشدىغانلىقى ئۈچۈن، مەيلى رەزىل
سۇيىقەست بولسۇن ياكى ئادىدى - ساددىلىققا دۈملەنگەن ئەزگۇ پەزىل
بولسۇن، ھېچقايسىسى ئاۋامنىڭ كۆزىدىن قىچىپ قۇنۇلامايدۇ. ئۇ
يەردىكى كىشىلەر دىدار مۇلاقات ۋە پىكىرى مۇلاقاتقا مايللىقى بىلەن،
ۋەندىن سۆيگۈسىنى قانداققۇر تۇپراققا ئەمەس، بەلكى ۋەندىداشلىق
رىشتىگە بەخش ئېتەلەيدۇ.

شۇنداق بىر ئەلدە تۇغۇلۇشنى ئۆمىد قىلار ئىدىم: ئۇ يەردىكى
ھۆكۈمرانلار بىلەن ئاۋام - بۇقرا ئىنتىلىدىغان مەنپەئەت پەقدەت بىرلا.
چۈنكى، ئۇنداق سىياسى ئاپىاراتنىڭ ھەقانداق ئەتمىشى ئاۋامنىڭ
ئورتاق سائادىتى ئۈچۈن ئەبەدىي بېغشلانغان، يەنە كېلىپ بۇنى
پەقدەت ھۆكۈمرانلار بىلەن ئاۋامنىڭ ئىرادىسىنى بىر - بىرىگە
سىڭىذۇرەلگەندىلا ئاندىن روياپقا چىقارغىلى بولىدۇ. شۇڭا، ئاقىل،
مۇتىدىل ۋە دېموکراتىك ھۆكۈمەتنىڭ ھاكىملىقىدىكى ئاشۇنداق ئەلدە

تۈغۈلسام، دەيمەن.

ھۆر ياشاب، ھۆر كەتسەم، دېگەن ئۇمىدته ئىدىم. بۇنىڭدا شۇنداق قىلىققىم زۆرۈركى، قانۇنغا شەرتىسىز بويىسۇنىمىن؛ مەنلا ئەمەس، ھەرقانداق ئادەم قانۇنىڭ شانۇشەۋەتكەلىك پاسىللەرنى بۆسەلمەيدۇ. ئۇ شۇنداق مۇلايم ۋە ئەھمىيەتكەلىك پاسىلدۇركى، ئەڭ مەغرۇر ئادەممۇ ئۇنىڭغا رايىشانە ئەمەل قىلىدۇ. چۈنكى، ئۇلار تۇغۇلۇشىدىنلا قانۇندىن باشقان نەرسىنىڭ پاسلى - توساقلىرىغا ئۇچراپ باققان ئەمەس.

ئاشۇ ئەلىنىڭ ھەرقانداق پۇقراسى ئۆزىنىڭ قانۇندىن ئۈستۈن تۇرىدىغانلىقىنى مەنمەنلىك بىلەن جاكارلىمىسىكەن، يات ئەللەرنىڭ ھەرقانداق پۇقراسى ئۇ ئەلنى ئۆزلىرىنىڭ نوپۇزلىق قانۇنلىرىغا ئەمەل قىلىشقا زورلىمىسىكەن، دېگەن ئۇمىدته ئىدىم. چۈنكى، بىر دۆلەتتىكى ھاكىمىيەت تۈزۈلەمىسىنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتىئىندەز، بىرەر كىشى قانۇنغا بويۇنتاولىق قىلسا، باشقىلارمۇ بىلىپ - بىلەدىلا ئۇنىڭ شەيىلەر ھەققىدىكى ھۆكۈملەرىگە چىنپۇتۇپ قالدۇ(A). شۇنىڭدەك، بىرەر ئەلنى شۇ يەردە تۇغۇلۇپ ئۆسکەن ھۆكۈمران بىلەن يات ئەلدىن كەلگەن ھۆكۈمران بىلە باشقۇرمەن دېسە، ئۇلار ھوقۇقنى قانداق بولۇشىسىن، ئىشقلىپ ئۇلارنىڭ ئاۋام - پۇقرانى گەپكە كىرگۈزۈپ، ئەلنى ئىدارە قىلىملى مۇھىمكىن ئەمەس.

قانۇنلىرى ھەرقانچە مۇكەمەل بولسىمۇ، ئەمما ئەمدىلەقىن قۇرۇلغان جۇمھۇرييەتتە تۇغۇلۇپ قېلىشنى خالمايدىغانلىقىم ئىنسق. چۈنكى، ئۇنداق ھۆكۈمەتنىڭ جىددىي پەيتىلمەرددە خەتەرگە ناقابىل تۇرماي قېلىشىدىن ئەنسىزەيمەن. مەيلى ھۆكۈمەتنىڭ پۇقرالارغا كۆنەلمىگەنلىكى سەۋەب بولغان بولسۇن ياكى پۇقرالارنىڭ ھۆكۈمەتكە كۆنەلمىگەنلىكى سەۋەب بولغان بولسۇن، ئىشقلىپ ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنداق ئەلنى ئاشۇ دۆلەت قۇرۇلغان دەسلىپكى چاغلاردا پالاكت ياكى ھالاكت خەۋپىگە ئاسانلا غەرق قىلىۋېتەلەيدۇ. بۇ يەردە

قەيت قىلىنۋاتقان ھۆرلۈك گويا قۇۋۇھتلەك، شەربەتلىك ئاش - ئوزۇقى ۋە مەززىلىك ئۇزۇم شارابغا ئوخشайдى. ئۇ نەرسىلەر ئۇنىڭغا ئادەتلەنگەن كىشىلەرنىڭ تېنىگە قۇۋۇھت بولغىنى بىلەن، ئۇنىڭغا ئادەتلەنمىگەن ھەم دەرمانسىز كىشىلەر ئۇنى سىڭىدۇرەلمەيدۇ - دە، ئاخىرقى ھېسابتا جىسمىنى كاردىن چىقىرۇۋالىدۇ ياكى مەستانلىكتە ئۆزىنى يوقىتىپ قويىدۇ. كىشىلەر خوجايىنغا كۆنگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئەرادىسىگە مۇخالىپ قىلمىشنى ھەرگىز سادىر قىلىمайдۇ. ناۋادا ئاشۇنداق كىشىلەر ئىسکەنچە - ئاسارەتلەردىن قۇتۇلۇشقا ئۇرۇنسا، ھۆرلۈكتىن تېخىمۇ يراقلىشىپ كېتىدۇ. چۈنكى، ئۇلار ھۆرلۈكتە ئەسلىگە مۇخالىپ شالالقىقنى "ھۆرلۈك" دەپ تونۇۋالغانلىقى ئۆچۈن، ئۇلارنىڭ كۈرەشلىرى ئۇلارنى ھېلىقىدەك ئالدامچىلار ياغلىما گەپلەر بىلەن قىلىپ قويىدۇ. يامان يېرى، ئۇنداق ئالدامچىلار ياغلىما گەپلەر بىلەن ئاۋامنى قۇترىتىپ يۈرۈپ، ئاخىر ئۇلارنىڭ بويىنغا تېخىمۇ ئېغرى بويۇنتۇرۇقلارنى سېلىۋالىدۇ. ھۆرلەر (民) نەممۇنلىرىدىن بولمىش رىملقىلاردىمۇ tarquhksu خانىدانلىقىنىڭ قوللۇق تۆزۈمى ۋە زۇلۇم - سېتەملىرىدىن قۇتۇلغان دەسلىپىكى زامانلاردا ئۆزلىرىنى باشقۇرۇش ئىقتىدارى كەمچىل بولۇپ، ئۇلار ئەينى زامانلاردا يېتۈك پاراسەتنىڭ تىزگىنلىشىگە موھتاج بىر توب نادانلاردىن ئىدى. رىملقىلار ھۆرلۈكتىك ساپ ھاۋاسىدىن نەپەسلەنىنى ئاستا - ئاستا ئۆگەندى. بۇنىڭ بىلەن، ئۇلارنىڭ مۇستەبىتلەرنىڭ زۇلمى ۋە جىدىن ئەسلىنى يوقاتقان ھەم زەئىبانە، ھەم ۋەھشىيانە مەنىۋېيتى ئەخلاق - پەزىلەت ۋە مەرددۇمەردانىلىكتە جۇلاسىدا تەدرىجىي يۈرۈدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى رىملقىلارنى ھەممىنىڭ ھۆرمىتىگە نائىل مىللەتكە ئايلاندۇردى. مۇشۇ ۋە جىدىن، مەن ئېلىمىنىڭ ھەختىيار، ھەم ئارامخۇدا جۇمەھۇرىيەتلەردىن بولۇپ قېلىشىغا ئىتتىلىدىغان بولۇپ قالدىم. ئۇ شۇنداق جۇمەھۇرىيەتكى، ئۇنىڭدىكى كونا چىركىنلەرنىڭ ھەممىسى زاماننىڭ زۇلمەتلەرىدە ئاللىقاچان غايىب بولغان؛ ئۇ ئەل

پۇقرالرى يۈلۈققان زىيان - زەخەمەتلەر دەل ئۇلارنىڭ مەردانلىكى ۋە ۋەتەنپەرۋەرلىكى بىلەن لايىلاشقا ئۇ ئەل پۇقرالرى ئۆزىنى ئاقىلانە ئىدارە قىلىشقا ئادەتلەنگەنلىكى بىلەن ھۆرلەرلا ئەممەس، بىلکى ئاشۇ ھۆرلۈككە ماسلىشالغۇچىلاردۇر.

مۇنداق بىر ئەلنى ئۆزۈمگە ۋە تەن قىلىپ تاللىسام دەيمەن: ئۇ فۇدرەتلىك ھەربىي قوشۇنغا حاجتى چۈشەيدىغان بەختىيار ماكان. چۈنكى، ئۇنىڭ دۇنيادىكى باشقۇ ئەللەرنى ئىستېلا قىلىش قارا نىيىتى يوق. تېخىمۇ تەلەيلىك يېرى شۇكى، ئۇ ئەلننىڭ يەر - سۇ ئالاھىدىلىكى ئۇ ئەل پۇقرالرىنى يات ئەللەر ئىستېلا قىلىۋالارمىكىن، دېگەن ئەندىشىدىن خالاس قىلغان. ئۇ بىر نەچچە دۆلەتنىڭ ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان ئەركىن شەھەر. ئۇ دۆلەتلەر ئاشۇ شەھەرگە دەخلى - تەرۇز قىلماقتا يوق، ئەكسىچە ئۇنى يات ئەللەرنىڭ تاجاۋۇزىدىن ساقلايدۇ. قىسىسى، ئۇ قوشنىلىرىدىن باۋۇزلىق ئەممەس، بىلکى مەدەت - ھىمەت كۆرىدىغان جۇمھۇرىيەت. چۈنكى، يەر - سۇ جەھەتتە ئامەتلىك ئۇنداق ئەل ئۆزىدىن كېلىدىغان دەخلى - تەرۇزنى ھېسابقا ئالىغاندا، ياستۇقى قىرلاپ قويۇپ، غەم - ئەندىشىسىز ئۇخلىسا بولۇپىرىدۇ. مۇبادا ئۇ ئەل پۇقرالرىنى ھەربىيچە مەشقىلەندۈرۈشكە توغرا كەلسە، ئۇ قانداقتۇر قوغدىش ئېھىتىياجىدىن ئەممەس، بىلکى پۇقرالار ئارىسىدا جەسۇرانە روھ ۋە ئالىيغاناب دادىللىقنى يېتىلدۈرۈش ۋە جىدىنىدۇر. چۈنكى، ئۇنداق جەسۇرانە روھ ۋە ئالىيغاناب دادىللىق بىلەن ھۆرلۈككى چەمبەرچاس باغلىۋەتكەندە، پۇقرالارنىڭ ھۆرلۈك ئىشىنى كۈچەيتىكلى بولىدۇ.

قانۇن چىقىرىش هوقۇقى پۇقرالارغا تەئەللۇق بولغان ئەلنى ئۆزۈمگە ۋە تەن قىلىپ تاللىسام دەيمەن. چۈنكى، جەمئىيەتكە قانداق قانۇنىڭ لازىملقىنى ھېچكىم ئاشۇ جەمئىيەتتە ئورتاق ياشايىدىغان پۇقرالاردەك ئېنىق بىلمىسە كېرەك. ئەمما، رىملىقلارنىڭكىدەك قانۇنى ھۆكۈمنى ئاۋام ئورتاق چىقىرىدىغان ئۇسۇلغَا قارشىمەن. چۈنكى،

ئۇنداق بولغاندا دۆلەت ئاتىلىرى بىلەن ئاشۇ ئەلنىڭ ئامان- ئېسەنلىكىگە ھەممىدىن بەكەك كۆڭۈل بۆلەدىغان زاتلار ئەلننىڭ ئەمنىلىكىگە ئالاقدار ئىشلارنى قارارلاش هوقوقىدىن مەھرۇم قالدۇ. ئەكسىچە، ئاشۇ هوقوقىنىڭ بولۇش - بولماسلقى بىرەر دۆلەت ئەمنىلىكىنىڭ ئاساسى خالاس. شۇڭا، ھۆكۈمىت ئەمەلدەلدارلىرى نېمىشقا ئاشۇنداق بىمەنە تەدبىر تۈپەيلىدىن ئاددىي پۇقرالق سالاھىتى بىلەن بەھەرىلىنىشكە تېگىشلىك هوقوقىدىن مەھرۇم قالغۇدەك!؟

ئەكسىچە، شەخسىي مەنپەئەتكە ئېرىشىش ۋە رەزىل پىلانلارنى تۈزۈش ئويىدىن ۋاز كېچىش ئافېنالقلارنى ھالاڭ قىلىۋەتكەن چاغدىكىدەك بالا- قازالق ئۆزگەرىشلىرىنى توسۇش ئۈچۈن مۇنۇلارغا تەشىامەن: ھەرقانداق ئادەم يېڭى قانۇندىكى ئەمتىيازلىرىنى ئۆز خاھىشى بويىچە كەلسە- كەلمەس ئوتتۇرغا قوپىۇھەرسىكەن: لايىھە قوبۇش هوقوقى ھۆكۈمىت ئەمەلدەلدارلىرىغا تەئەللەللىق بولسىكەن: ھۆكۈمىت ئەمەلدەلدارلىرىمۇ ئاشۇ هوقوقىنى ئېھتىيات بىلەن بۈرگۈزسىكەن: يېڭى قانۇنلار چىن ئېتىبار بىلەن ئېلان قىلىنىسكەن. شۇنداق بولغاندىلا، ئاساسىي قانۇن دەخلى - تەرۇزغا ئۇچراشتىن ئىلگىرى، ھەربىر ئادەم ئاشۇ مۇقەددەس قانۇندىكى يۈكىسىكەن ھۆرمەتنىڭ ئۇزاق تارىخي جەريانلار ماھىينىدە ئاران روپاپقا چىققانلىقنى تونۇپ يېتەلەيدۇ. شۇنداق بولغاندىلا، ھەر كۇنى دېگۈدەك تۈزىتىش كىرگۈزۈلدىغان قانۇنلار ۋە ئىسلاھات باھانىسى بىلەن كونا يوسۇنلارغا ئېتىبارسز قارايدىغانلار كىشىلەرنىڭ نەزەرىدىن چۈشۈپ كېتىدۇ. بولۇپمۇ ئىسلاھات باھانىسى بىلەن كونا يوسۇنلارغا ئېتىبارسز قارايدىغانلارنىڭ ئەرزىمەس "ئىسلاھات"لىرى گاھىدا چوڭ چاتاقلارنى تېرىدۇ.

قسقىسى، ئوبىدان ئىدارە قىلغىلى بولمايدىغان مۇنداق جۇمھۇرىيەتتىن غېپىدە تىكىۋەتسەم دەيمەن: ئۇ يەرنىڭ پۇقرالرى

ئۆزلىرىنىڭ ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىغا ھاجىتى چۈشىمەيدىغانلىقىغا ياكى ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىغا قانداقتۇر تۇتۇرۇقى يوق ھوقۇقىنى بېرىپ قويۇپ، ئۇلارنى ئەل ئىشنى نادانلارچە باشقۇرغۇزلايدىغانلىقىغا ۋە قانۇنى خاليفانچە ئىجرا قىلغۇزلايدىغانلىقىغا ئىشىندۇ. بۇ - تەبىئەت قوينىدىن بىۋاستىه تۆرەلگەن ئىپتىدائىي ھۆكۈمەتكە تەئەللوق چىچلاڭغۇ تەشكىلات، شۇنداقلا ئافينا شەھەرىستانىنى ھالاڭ قىلغان سیاسىي نۇقسانلارنىڭ بىرى.

مۇنداق بىر ئەلنى ئۆزۈمگە ۋەتەن قىلىپ تاللىسام دەيمىن: ئۇ يەرنىڭ پۇقرالرى قانۇن ئاتا قىلغان ئاواز بېرىش ھوقۇقىغا ئىگە ئىكەنلىكىدىن بەكمۇ مننەتدار؛ ئۇلار ئەڭ مۇھىم جامائەت ئىشلىرىنى رەھبەرلەرنىڭ تەشەببۈسغا بىناعەن كوللىكتىپ ئاواز بېرىش يولى بىلەن قارار قىلىدۇ؛ ئۇ ئەلده جامائەتنىڭ ھۆرمىتىگە نائىل سوت مەھكىمىسى تۇرغۇزۇلغان؛ دۆلمەتنىڭ چىڭرا - پاسىللەرى ئىنتايىن ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئايىلغان؛ ھەر يىلى ئەڭ قابىلىيەتلەك، ئەڭ ھەدققانىي كىشى شۇ ئەلده قانۇن يۈرگۈزۈش، دۆلەت باشقۇرۇشقا سايلىنىدۇ. ئۇنداق جۇمھۇرييەتسىكى ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىنىڭ ئەخلاق - پەزىلىتى پۇقرالارنىڭ ئەقىل - پاراستىنى نامايان قىلايدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇ ئەلدىكى ئاۋام - پۇقرى بىلەن ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى بىر - بىرىنىڭ ھۆرمىتىنى قىلىدۇ. شۇڭا، نېرى - بېرى ئۇقۇشماسلىقلار ئەل - جامائەتنىڭ ئىناقلقىغا دەخلى يەتكۈزۈپ قالغان، كىشىلەر ئالدىر اڭغۇلۇق بىلەن خاتالىق ئۆتكۈزۈپ قويغان چاغدىمۇ، ئۆزىگە سەۋىرچانلىق بىلەن ھاي بېرىشنى بىلەدۇ. چۈنكى، ئۇلار ئارىسىدا ئۆزىرا ھۆرمەت ۋە قانۇنىڭ ئىززەت - ئابرويى ئىنتايىن يۈكىسىك. شۇڭا، بۇ دەل سەھىمىي - ساداقەت ۋە ئەبەدەي ئۆملۈكىنىڭ ئالامتى، شۇنداقلا كاپالىتىدۇر.

شانۇشەۋىكەتلەك ۋە ئەڭ ئالىيچاناب ھاكىمىيەت ساھىبلەرى بىلىپ قالسۇنىكى، يۇقىرىقلار ئۆزۈمگە ۋەتەن تاللىغاندا تېرىشىپ

ئىزدەيدىغان ئارتۇقچىلىقلاردىر. مۇبادا پەرۋەردىگار ئاشۇ خىلمۇ خەل ئارتۇقچىلىقلارغا يەنە مۇۋاپق يەر-سۇ، ئىللېق كىلىمات، مۇنبىت تۇپراق ۋە ئالىمەت تەڭداشىسىز مەنزىرىنى قوشۇۋەتكەن بولسا، ئاشۇ بەختىيار ۋەتكەن قوينىدىكى يۈقرىقىدەك ئەزگۈلوكەردىن بەھىلىنىپ، ۋەتەنداشلىرىم بىلەن بىرگە ئاشۇ بەختىيار جەمئىيەتتە ئارامخۇدا ياشغان بولار ئىدىم؛ ئەتمىش - ئەمەللەرددە ۋەتەنداشلىرىمىنى ئۈلگە قىلىپ، ئۇلار بىلەن ئېجىل - ئىناق ئۆتۈپ، بارلۇق ئېسىل پەزىلەتنى نامايان قىلغان بولار ئىدىم؛ باقىي ئالىمگە "ئاق كۆڭۈل، لىلا، ئەخلاقلىق، ۋەتەنپەرۋەر" دېگەن ئەزگۈ ئاتاق بىلەن كەتكەن بولار ئىدىم.

مۇبادا پېشانەم شور كېلىپ ياكى ئىشنىڭ يولىنى بالىدۇرراق بىلىشكە قادر بولالىمسام، ئۇ چاغدا ئۆزۈمنىڭ دۇنيانىڭ يەنە بىر بۇلۇشىدا چۈشكۈن ۋە كېسىل چىrai ياشاشقا مەجبۇر بولغانلىقىمىنى بايقايمەن؛ گەرچە ئۇ يەرددە بىمەنە ياشلىقىمدا قولدىن بېرىپ قويغان ئارامخۇدالىق بىلەن خاتىرجەملەكىم ئۈچۈن ئۆمۈرۋايدىت پۇشايمان بىيىشكە مەجبۇر بولساممۇ، ئەمما مېنى ۋاقتلىق بولسىمۇ باغىغا باسقان، ئاشۇ ۋەتكەن ئۈچۈن ئىزهار قىلىشقا ئۈلگۈرۈپ بولالىغان ھېس - تۈيغۇللىرىنى ئەڭ بولىغاندا يۈرىكىمنىڭ قېتىدا ساقلايمەن. يىراقىسىكى قېرىنداشلىرىمغا بولغان غەرەزسز مېھرىم مېنى شۇنداق بايانلارغا دالالەت قىلىدۇ:

قانۇن ھەممىزنى دېگۈدەك چەمبىرچاس باغلۇۋەتكەنلىكى ئۈچۈن، سۆيۈملۈك ۋەتەنداشلىرىمغا، توغرىراقنى دېسىم، قېرىنداشلىرىمغا خۇشالىق بىلەن شۇنداق دېمەكچىمەن: سىلەرنى ھەر قېتىم ئەسكە ئالغان چېغىمدا بەھەرىلىنىۋاتقان بەخت - سائادەتلرىڭلار خىالىمدىن كەچمەي قالمايدۇ. ئەمما، ئاراڭلاردا ھېچكىم ئاشۇ سائادەتتىڭ قەدرىنى بەختىنى ئاللىقاچان قولدىن بېرىپ قويغان مەندەك ھېس قىلىپ يېتەلمىسە كېرەك. ئىجتىمائىي ۋە

سياسىي قۇرۇلماڭلار ئۈستىدە كاللا قاتۇرغانسىرى، سىلمىرنىڭ دۇنيادا ئەڭ سەرخىل ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي قۇرۇلمىدىن بەھرىمەن ئىكەنلىكىڭلارنى ھېس قىلىمەن. باشقا ھەرقانداق ھۆكۈمىتىنىڭ ھاكىملىقىدىكى تۈزۈلمىدە ئەلننىڭ يېتۈك بەختىگە ھۆددە قىلىش خۇسۇسىدىكى ئىشلار، ھە دېسلا پىلان ياكى تەسىدۋۇر پېتىچە قالىدۇ؛ كۆپ بولغاندىمۇ ئۇ پەقفت بىر تۈرلۈك مۇمكىنچىلىكلا بولالايدۇ. ئەمما، سىلمىرنىڭ ۋەتىنلىكىرىچۇ؟ سىلمەر بەخت - سائادەتكە ئېرىشتىڭلەر. شۇڭا، ئاشۇ بەخت - سائادەتنىن قانداق قانادەت تېپىشنى بىللىۋالساڭلارلا ئىش تامام، ۋەسسالام. ۋەتىنلىكىرىدە ئەلەم كۈچى بىلەن ئىشقا ئاشۇرۇلغان مۇستەقىللەق، جاسارەت ۋە پاراسەتنىڭ كۈچى بىلەن ئىككى ئەسر داۋاملىشىپ، ئاخىر ئومۇمیيۈزلىك ئېتىراپقا نائىل بولدى. ئادىل شەرتىنامىلەر چىڭرا - پاسلىرىڭلارنى مۇقىملاپ، ھوقۇقىڭلارنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدى، شۇنداقلا ئامان - ئېسەنلىكىڭلەرنى مۇسەتەھەكەملىدى. ئاساسىي قانۇنىڭلار ئەڭ ئالىي پاراسەتنىن تۆرەلگەنلىكى، مۇكەممەللەكى شۇنداقلا دوستانە ۋە ئالىجانساب كۈچلىرنىڭ ھمايسىگە نائىللىقى بىلەن مۇكەممەلدۈر. ۋەتىنلىكەر ئۇرۇش ۋە ئىستېلانىڭ غەم - غۇسىسىدىن خالىلىقى بىلەن تىنچ - ئەمنىدۇر. ئېلىڭلاردا قانۇندىن ئۆزگە ھۆكۈمران يوق؛ يەنە كېلىپ ئۆزۈڭلەر تۈزگەن ئاشۇ قانۇنى ئۆزۈڭلار تاللغان ئادىل ھاكىملار ئىجرى قىلىدۇ. سىلمەر باي - باياشاتلىقتا پاراغەتنىڭ دەستىدىن مەنىۋى مادارىنى يوقتىپ قويىدىغان، يالتراق ئەيش - ئىشەت ۋە جىدىن ھەققىي بەخت ۋە ئېسىل ئەخلاقىي پەزىلەتكە ئىنتىلىشنى ئۇنىتۇپ كېتىدىغان حالغا چۈشۈپ قالىمىدىڭلار. ذامراتلىقتا سانائىتىڭلار تەھىنلىگەن مەھسۇلاتلار يېتىشىمگەچكە، يات ئەللەردەن ھىمەت تەمە قىلىدىغان حالغا چۈشۈپ قالىمىدىڭلار. چۈك ئەلەرددە بۇنداق تېپىلغۇسز ھۆرلۈكە ئىنتايىن ئېغىر باج - سېلىقلار ئارقىلىق كاپالەتلەك قىلغىلى بولىدۇ. ئەمما، سىلمەر بۇنىڭغا ھېچقانداق

بىدەل سىزلا نائىل بولالىدىڭلار.

پۇقرالرىغا بەخت، باشقا مىللەتلەرگە نەمۇنە يارتىش ئۈچۈن دانالىق بىلەن قۇرۇپ چىلىغان جۇمەرۇرىتىڭلەر ئەبەدىلئەبەد قەد كۆتۈرۈپ تۇرغاي! بۇ — ئۆزۈڭلەرگە ھەمراھ قىلىشقا تېڭىشلىك بىردىنبر ئىستەك شۇنداقلا سىلەرنى هوشىارلىققا ئۇندەيدىغان يېگانە تىلەك. زىممەڭىدرىكى بىردىنبر مەسئۇلىيەت قانداقتۇر بەخت يارتىش ئەمەس، بەلكى سىلەرگە بەخشنەنە قىلىنغان ئاشۇ بەخت - سائادەتنى، ئۇنىڭدىن ماھىرانە بەھەرلىنگەن چاغدىكىدەك پاراسەت بىلەن ئەبەدىي ساقلاشتۇر. چۈنكى، ئۇ بەخت - سائادەتنى ئەجدادلىرىڭلار يارتىپ، سىلەرگە بەخشنەنە قىلغان. ئاشۇ بەخت - سائادەتنى ساقلاشقا قادر بولالامسىلەر - يوق؟ بۇ ئاداقيقىچە ئۆمىلىشىش - ئۆمىلىشەلمەسىلىكىڭلەر - گە، قانۇنغا بويىسۇنۇش - بويىسۇنالما سلىقىڭلارغا، قانۇن ئىجرابىلىرىنى ھۆرمەت قىلىش - قىلالما سلىقىڭلارغا باغلىق. ئەگەرچەندە ئاراڭلاردا زەرىچىلىك نزا ۋە قارشىلىق بولسا، بىلىڭلاركى، ئۇ بەخت سىزلىكىنىڭ سەۋەبكارىغا ئايىسىپ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە سىلەرنى ۋە ۋەتىنىڭلەرنى هالاڭتىكە جۆنەيدىغان بالا - قازانى پەيدا قىلىدۇ. شۇڭا، ئۇنداق نزا ۋە قارشىلىقلارنى دەررۇ ئۈگەتمىكىڭلەر كېرەك. ھەممىڭلەرنىڭ ئىلتىجاكى، بۈرىكىڭلەرنىڭ قات - قېتىغا شۇڭغۇپ، ۋىجدانىڭلارنىڭ ئۇنىسىز ساداسىغا قۇلاق سېلىپ بېقىڭلار. پانى ئالەمەدە ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىڭلاردىنمۇ ھەققانى، دانا ۋە ئىشەنچلىك ئادەملىرنىڭ بارلىقىغا ئاراڭلاردا زادى كم ئىشىنىدۇ؟ ئەجمبىا بارلىق ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىڭلار مېھربانلىق، ئەخلاق - پەزىلەت، قانۇنغا بولغان ھۆرمەت - ئېھىرام ۋە ئەڭ ئىخلاسەن رايىشلىقتا سىلەرگە نەمۇنە بولمىدىمۇ؟ دېمەك، يۈكسەك پەزىلەت ساھىبلىرىغا تەھەللۇق بولىمش بېتۈك ئىشەنچلىرنى ئاشۇنداق دانا يولباش چىلىرىڭلارغا بېغىشلىغا يىسلەر. سەمىڭلەردە بولغا يىكى، ئۆزۈڭلەر سايلىغان ئاشۇ يولباش چىلىرىڭلار ئۇلارنى تاللاپ توغرا قىلغانلىقىڭلارنى ئىسپاتلىدى.

شۇنىڭدەك، ئاشۇ يولباشچىلىرىڭلار نائىل بولغان شان-شەرپەلەر سىلەرنىمۇ نۇرلاندۇرىدۇ ئەلۋەتتە. ئاراڭلاردا ھېچكىمەمۇ مۇنداق زاكونىنىڭ تېگىگە يېتەلمەيدىغان ھاماقدەتلەردىن بولماسا كېرەك: قانۇننىڭ كۈچى ۋە قانۇن ھىماتچىلىرىنىڭ نوپۇزى قالىغان ماكاندا ھەرقانداق ئادەمنىڭ ئەملىك ۋە ھۆرلۈكتىن ئېغىز ئېچىشى مۇمكىن ئەمەس. شۇڭا، ھەرقانداق ئەھۋالدا ئۆزۈڭلەرنىڭ مەنپەتتى ۋە مەسئۇلىيتسىڭلارغا بىنائەن قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلارنى يەكدىللەك ۋە تولۇق ئىشىنچ بىلەن بەجا كەلتۈرمەكتىن ئۆزگە يەنە ئېمە غېمىڭلەر بولسۇن؟! سىلەردىن كۈتىدىغان ئۇمىدىم شۇكى، ئاساسىي قانۇنىسى قوغىداشقا ئەبەدى قىرغۇن پوزىتىسيه تۇتۇڭلار؛ چۈنكى، ئۇنىڭغا تۇتۇلغان سوغۇق پوزىتىسيه، سىلەرنى قېرىنىداشلىرىڭلار ئارىسىدىكى ئەڭ دانىش، ئەڭ شىجايەتلىك كىشىلەرنىڭ ئاقىلانە تەكلىپلىرىنى ھالقىلىق پەيتتە چۆرۈپ تاشلاشقا كۈشكۈردىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇ ھەم زىيانلىق ھەم ئەيىبىكە لايىقتۇر: ئىنتىلىشلىرىڭلەرنى ئادىللەق، تەلەپچانلىق ئاساسىدىكى ئەزگۇ ئەخلاق ۋە ھۆرمەتكە لايىق قەيسەر ئىرادە بىلەن ئىدارە قىلىپ، ۋەتەن ۋە ھۆرلۈك ئىشتىياتى كۈچلۈك، ھەرداň ۋە كەمەنر مىللەتنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى ئۆزۈڭلەرنىڭ ئەممەل - ئەتمىشلىرى ئارقىلىق جاھان ئەھلىگە جاكارلاڭلار. سىلەرگە دەيدىغان ئەڭ سەھىمىي سۆزۈم شۇكى: بەتنىيەتلەرنىڭ بۇرمالانغان ۋە قەبىھ بايانلىرىغا ئەبەدىي پېرۋا قىلماڭلار، چۈنكى بۇ بۇرمالانغان، قەبىھ بايانلاردىكى يوشۇرۇن مۇددىئا، ئاشۇ بايانلار روياپقا چىقارغان ئەممەل - ئەتمىشلىردىنمۇ قورقۇنچىلۇقتۇر. ھەم سەگەك، ھەم سادىق ئىت ئۇغرى - يالغان كەلمىسلا ئادەتتە ئالدىراپ قاۋىممايدۇ. شۇڭا ئۇ ئىت قاۋىغان ھامان ئىگىسى ئۇنىڭ بۇ ساداسىغا ئالاھىدە ئېتىبار بىلەن قۇللاق سالىدۇ. ئەمما، ئاغزى بېسقىماي قاۋايدىغان ئىتىن ھەممىلا ئادەم بىزار؛ چۈنكى، ئۇنداق ئىت ھە دېسلا بىمەزگىل قاۋاپ، ئادەمگە ئارام بەرمەيدىغان بولغاچقا، كىشىلەر بارا - بارا ئۇنىڭ

زۆرۈر پەيتىلدىكى راست ساداسىغىمۇ قۇلاق سالمايدىغان بولۇپ قالدى.

شانۇشىۋەتكەتلەك ۋە ئەڭ ئالىيجاناب ھاكىمىيەت ساھىبلىرى، ھۆر جامائەتنىڭ ھۆرمەت - ئېھترامىغا نائل ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى: سلمەر ئۈچۈن سەممىي ئېھترام بەجا كەلتۈرۈشۈمگە ئىجازەت بەرگەيىسلەر. مۇبادا پانى دۇنيادا ئېرىشكەن كىشىنى شان - شەرەپ زىاسىغا چۆمۈردىغان شۇنداق بىر مەرتىۋ بار، دېلىسە، شۇبەھىسىزكى ئۇ مەرتىۋە يېتۈك پاراسەت ۋە ئەزگۇ ئەخلاقنى شەرت قىلىدۇ. ھانا، ئەتمىش - ئەمەللەرىڭلار ئاشۇ مەرتىۋىگە لايىق ئىكەنلىكىڭلەرنى ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ. شۇڭا، قېرىنداشلىرىڭلار سلمەرنى ئۆز ھىمایىسى بىلەن ئاشۇ مەرتىۋىگە ساھىب قىلغاندۇر. قېرىنداشلىرىڭلار ياراتقان ئۇتۇقلار سلمەرنىڭ نۇسرەت - مۇۋەپەقىيەتكەلىرىڭلەرنى تېخىمۇ جۇلالاندۇردى. سلمەرنى ئۆز ئەركىگە ئۆزى ئىگە كىشىلەر ئۆزىگە ھاكىم قىلىپ سايلىغان. شۇڭا ئېتىрап قىلىشقا مەجبۇرمەنكى، گويا ھۆر مىلەت پاراسەت ۋە ئىدراتقا باشقا مىلەتكەلىرىدىن ئۇستۇن تۇرالغىنیدەك، سلمەرمۇ باشقا ئەللەرنىڭ ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىدىن ئۇستۇن تۇرىسىلەر. مۇھىمى، سلمەر ھۆرلۈككە نائل ئاشۇ مىلەتكە چەكسىز شەرەپ بىلەن ھاكىملىق قىلىۋاتىسىلەر.

مۇنداق بىر ئىشنى مىسال كەلتۈرۈشۈمگە رۇخسەت قىلىنگايى: ئاشۇ ئىش ھەقىدىكى قەلبىمگە مۆھۇرەتكى بېسىلغان ئەسلىمەر ھەمىشە كۆز ئالدىمىدىن كەتمەيدۇ. ماڭا ھاياتلىق بەخشىندە قىلغان ئاشۇ ئەخلاقلىق پۇقرانىڭ ئۇنى ۋە چېھىرىنى ئەسلىگىنىمە، ئاجايىپ ئىللەق تۈبىغۇلار قويىنغا غەرق بولىمەن. بالىلىق چاغلىرىمدا ئۇ ھەمىشە ماڭا سلمەرگە ھۆرمەت بىلدۈرۈشىنى ئۆگىتەتتى. ئەندە، كۆز ئالدىمدا تۇرىدىۇ: ئۇ ئىككى قولغا تايىنىپ تۇرمۇشنى قامداۋاتىسىدۇ؛ ئەڭ بۇيۈك ھەقىقتە بىلەن روھىتىنى ئاۋۇندۇرۇۋاتىسىدۇ. ئەندە، كۆز ئالدىمدا تۇرىسىدۇ: تاسىتۇس (Plutus)، پىلوتاك (Tacituc) ۋە

گروتیوس(Grotius) ھەرقانداق قورال - سايماننى ئىشلىتىشكە كامىل پۇقرانىڭ يېنىغا ھازىر بويپتۇ . ئەنە، كۆز ئالدىمدا تۈرىدۇ : ئۇنىڭ ئارازۇلۇق ئوغلى تەڭداشىسىز ھېرىبىان ئاتىسىنىڭ ئۇگۇت - نەسەھەتلەرىدىن ئالدىرىماي بەھەرلىنىۋاتىدۇ . بىمەززە ئۆتكەن ياشلىقىدىكى گۈنـاـھـلـىـرـىـم ئاشـوـ ئـاـقـلـانـهـ ئـۇـگـۇـتـلـەـرـنـىـ ئـۇـنـتـلـۇـرـۇـۋـەـتـكـەـنـ بـولـسـمـوـ ، ئـەـمـمـاـ تـەـلـىـيـمـگـەـ مـۇـنـدـاـقـ بـىـرـ نـۇـقـتـىـنىـ تـونـۇـپـ يـەـتـتـىـمـ : ئـادـەـمـ گـۇـنـاـھـقاـ هـەـرـقـانـچـەـ يـېـقـنـ بـولـسـمـوـ ، ئـۇـنـىـڭـغاـ شـەـپـقـەـتـلىـكـ يـۈـرـەـتـكـىـنـ چـىـقـقـانـ تـەـرـبـىـيـەـ سـىـڭـگـەـنـلاـ بـولـساـ ، ئـاشـوـ ئـەـلـىـمـ تـەـرـبـىـيـەـ كـۈـنـلـەـرـنـىـ بـىـرـىـدـىـ هـامـانـ ئـۆـزـ كـارـامـتـىـنىـ كـۆـرـسـتـدـلـەـيـىـكـەـنـ . شـانـۇـشـەـۋـەـكـەـتـلىـكـ ۋـەـ ئـەـڭـ ئـالـىـجـانـابـ ھـاـكـمـىـتـ سـاـھـبـلىـرىـ :

سـلـەـرـنـىـكـ ھـاـكـمـىـلـىـقـىـڭـلـارـدىـكـىـ ئـەـلـدـەـ تـۇـغـۇـلـغانـ كـىـشـلـەـرـ، ھـەـرـقـانـچـەـ ئـادـەـدـىـ پـۇـقـرـالـارـدىـنـ بـولـسـمـوـ ، ئـەـنـهـ ئـاشـۇـنـدـاـقـ تـەـلـەـيـلىـكـ ئـادـەـمـلـەـرـدـۇـ . چـۈـنـكـىـ، ئـۇـلـارـنىـكـ ھـەـمـمـىـسـىـ ئـاقـ قـارـىـنـىـ بـىـلـىـدـىـغـانـ، مـەـلـۇـمـاتـلىـقـ كـىـشـلـەـرـ . ئـەـمـمـاـ، باـشـقاـ ئـەـلـلـەـرـدـهـ بـولـغانـ بـولـساـ، ئـۇـلـارـ ئـۇـرـۇـنـىـسـىـزـ كـەـمـسـتـىـلـگـەـنـ، ”ئـىـشـچـىـ“، ”ئـادـەـدـىـ پـۇـقـرـاـ“ دـەـپـ ئـايـرـىـلـغانـ بـولـارـ ئـىـدىـ . ئـاتـامـنىـكـ قـېـرىـنـداـشـلىـرىـ ئـارـىـسـىـدـىـكـىـ مـەـشـھـۇـرـ كـىـشـىـ بـولـماـستـىـنـ، باـشـقـىـلـارـغاـ ئـوـخـاشـلاـ ئـادـەـدـىـ پـۇـقـرـاـ ئـىـكـەـنـلىـكـىـ ھـۇـشـالـلـقـ بـىـلـەـنـ ئـقـارـامـەـنـ . ئـەـمـمـاـ، بـۇـنـدـاـقـ ئـادـەـمـتـچـىـلىـكـىـ ئـىـزـدـەـپـ يـۈـرـۇـشـنىـكـ ھـاجـتـىـ يـوقـ ؛ نـۇـرـغـۇـنـ كـىـشـىـ ئـاتـامـ بـىـلـەـنـ مـۇـلاقـاتـلـارـداـ بـولـۇـشـنىـ خـالـايـدـۇـ ؛ يـەـنـهـ كـېـلىـپـ، ئـۇـنىـكـ بـىـلـەـنـ بـارـدىـ كـەـلـدىـ قـىـلغـانـ ئـادـەـمـ ھـەـتـتاـ يـۈـقـرىـ تـەـبـقـىـدىـنـ بـولـسـمـوـ، ھـەـرـگـىـزـ زـىـيـانـ تـارـتـىـمـاـيـدـۇـ . دـۇـرـۇـسـ، بـۇـ ھـەـقـتـەـ كـېـلىـپـ ئـەـزـزـەـپـ ئـولـتـۇـرـۇـشـۇـمـنىـكـ ھـاجـتـىـ يـوقـ . ئـەـمـمـاـ، پـەـرـۋـەـرـدـىـگـارـغاـ شـۇـكـۈـرـ سـاناـ بـولـغاـيـ ! شـۇـنـدـاـقـ بـىـرـ نـۇـقـتاـ بـەـكـمـۇـ روـشـەـنـكـىـ، ئـۇـنىـ ھـەـرـقـانـدـاـقـ ئـادـەـمـنىـكـ ئـىـزـاـھـلـاـپـ ئـولـتـۇـرـۇـشـىـ بـەـھـاجـتـ : ئـاتـامـدـەـكـ ئـېـسـلـ پـەـزـىـلـەـتـلىـكـ يـۈـقـرـاـ سـلـەـرـنىـكـ ھـۆـرـمـەـتـ ئـېـھـتـىـرـامـىـڭـلـارـغاـ لـايـقـ، ئـەـلـۇـھـتـتـەـ . چـۈـنـكـىـ، سـلـەـرـ مـەـھـىـلـىـ تـەـلـىـمـ تـەـرـبـىـيـەـدـ بـولـسـۇـنـ يـاـكـىـ ھـوقـۇـقـ - مـەـرـتـئـىـدـىـدـ بـولـسـۇـنـ، ھـەـرـقـانـدـاـقـ ئـادـەـمـگـەـ بـارـاـۋـەـرـ مـۇـئـاـمـلـەـ قـىـلىـسـلـەـرـ ؛

ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ خاھىشى ۋە نۇسرەت - ئۇتۇقلۇرىڭلارغا بىنائەن سىلەرنى ئۆزلىرىگە يولباشچى قىلىپ تاللىدى. يەندە كېلىپ، سىلەرنى ئاھايىپ قەدرلەيدۇ. شۇڭا، ئۇلارغا ھەشقاڭلا - تەشەككۈر ياندۇرمىقىڭلار لازىم. سىلەرنىڭ قانۇن ئىجراچىلىرىدا بولۇشقا تېگىشلىك سەفر - ھەيۋىنى نەقەدەر تەۋازۇلۇق بىلەن چۈشەنگىنىڭلىكلىرىنى، ئۇلارنىڭ سىلەرگە بىلدۈرگەن رايىشلىقى ۋە ئېھتىرامىغا نەقەدەر ھۆرمەت ۋە كۆيۈمچانلىق بىلەن جاۋاب قايتۇرغانلىقىڭلارنى ئۇقۇپ، خۇشاللىقتا بېشىم كۆككە يەقتى. ھەققانىيەت ۋە ئەقىل - ئىدراك بىلەن يۇغۇرۇلغان بۇنداق ئەزگۈ ئەمەللەر كىشىلەرگە قايتىلانماس بەختىزلىكلىرىنى تەدرىجىي، ئەمما مەڭگۈڭە ئۇتنۇلدۇردى. ئەمەل - ئەتمىشلىر ئاشۇنداق ئەقىلگە مۇۋاپىق بولغىنى ئۈچۈن، هوقۇقتا باراۋەر ۋە ھىممەتلەك كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ بۇرچىنى گويا سىلەرگە ساداقتنى بىلدۈرگەن چاغدىكىدەك ئىخلاسەن خۇشاللىق بىلەن بەجا كەلتۈردى؛ ئۆز هوقۇقىغا زىيادە ھېرسىمەن كىشىلەرمۇ، هوقۇق - مەرتىۋەڭلەرگە ئالىي ئېھتىرام بىلدۈرەلەيدۇ.

پۇرالار ئارىسىدا يولباشچىلارنىڭ شان - شەرەپ ۋە مەمنۇئى سائادەت قۇچۇشى، ئۇ ھەيران قالغۇدەك ئىش ئەمەس. ئەمما، ناۋادا بەزىلەر ئۆزىنى ۋەتەننىڭ تېخىمۇ مۇقدەدەس، تېخىمۇ قالتسى ئىنگىسى ساناب، توغرىراقى ئۆزىنى دۆلەتنىڭ خوجائىكىسى ساناب، ئاشۇنداق مەغۇرۇلۇقنى ئۆزلىرىنى تەرىبىيەلەپ ئۆستۈرگەن ۋە تەنگە چىن ئىشتىياق باغلاشنىڭ شەرتى قىلىۋالسا، بۇ ئەلۇھىتتە بىهاجىت. ھالبۇكى، سىلەرگە پىكىرىلىرىمىنى قوللايدىغان مىسالالارنى كۆرسىتىش ئارقىلىق، قانۇن دائىرىسىدىكى دىنىي ئەقىدىنىڭ قىزغۇن ھىماتچىلىرى ۋە ھۆرمەتكە لايىق دىنىي زاتلارنى ئەڭ سەرخىل پۇقرىرىمىز قاتارىغا كىرگۈزەلگەنلىكىمدىن ناھايىتى خۇرسەنەمەن. ئۇلار «ئىنجىل» دىكى ھېكمەت دۇردانىلىرىنى پاساھەتلەك ئىبارىلەر بىلەن كىشىلەر قەلبىگە

سىئىخىدۇرگۇچىلدرلا ئەمەس، بىلكى ئاشسو ھېكمەت دۇردانلىرىگە يۈغۇرۇلغان پىكىرلەرنى ئەمەل - ئەتمىشلىرىدە ئۈلگە قىلىپ كۆرسەتكۈچىلەردىر. ۋائىزلىق سەنئىتى ھەققىدىكى تەتقىقاتنىڭ جەنۇھەد نەقەدەر ھۇۋەپىيەقىيەتلىك بولغانلىقى ھەممىگە ئايىان. ئەمما، باشقۇ ئەللەردىن كىشىلەر بىراۋىنىڭ دېگىنى بىلەن قىلغىنى ئوخشاشمايدىغان ئىللەتلەرنى ماڭدامدا بىر ئۇچرىتىپ تۇرىدىغانلىقى ئۈچۈن، بىزنىڭ بۇ يەردىكى باستېرلارنىڭ خېرىستىيان روھىغا باي، پاك ۋە ئەخلاقلىق، ئۆزىگە تەلەپچان، باشقىلارغا كەڭ قورساق كىشىلەردىن ئىكەنلىكىنى بىلدىغانلار ناھايىتى ئاز. ئېتىمال جەنۇھەنى دىنىي قۇرۇملاр (تەشكىلاتلار) بىلەن ئوقۇمۇشلىق زاتلارنى كۆڭۈلدىكىدەك بىرىكتۈرۈشنىڭ سەرخىل ئۈلگىسى دېيشىكە بولار. بۇ دۆلەتنىڭ ئەبەدىي ئەمنىلىكى ھەققىدىكى تىلەك - ئازارۇلىرىمنى دىنىي زاتلاردىكى ئەقىل - پاراسەت، ھەممىگە ئايىان تەلەپچانلىق ۋە ئۇلارنىڭ ۋەتەن كامالىتىگە ئاتالغان قىزغىنلىقىغا بېغىشلىقۇم بار. ھەيرانلىق ۋە ھۆرمەت - ئېھترامم سىئىخەن خۇشالىق بىلەن شۇنداق دېمەكچىمەنلىكى : باستېرلىرىمىز تارختىكى كۆرۈنۈشتە ھەسھەكە ئىخلاس بىلدۈرگەندەك قىلغىنى بىلەن، ئەمەلەيەتنە ۋەھشىي كىشىلەر تۈزگەن قورقۇنچىلۇق مەسلىك - ئەقىدىلەردىن ئۆتە يېرىگىنىدۇ. چۈنكى، ئۇنداق ۋەھشىلەر پەرۋەردىگار نوپۇزنىڭ ھىماتچىلىرى قىياپىتىگە كىرىۋېلىپ تۇرۇپ، ئۆز مەنپە ئەتىنى كۆزلەيدىغانلاردىر. ئۇلار ئۆزلىرىنى قەدیر - قىممەتنە تەڭداشىسىز ئەتسۋارلىقلار، دەپ قارايدىغانلىقى ئۈچۈن، ئاۋام - پۇقرانىڭ ئىسىق قىنى ئەزەلدەنلا ئەرزىمەس ھېسابلاپ كەلگەن.

جۇمھۇرىيەت نوپۇزنىڭ يېرىمىنى تەشكىل قىلىدىغان ئايىال زاتىنى قانداقسىگە ئۇنتۇپ قالاىي؟! ئايىال زاتى ئەرلەر بەختىنىڭ كاپالىتىدۇر؛ ئۇلاردىكى لاتاپىت ۋە هوشىارلىق جۇمھۇرىيەتنىڭ ئەمنىلىكى ۋە ئەزگۇ ئەخلاققا مەلھەمدۇر. سۆيۈملۈك ۋە پەزىلەتلەك جەنۇھە ئاياللىرى! سەلەر ئاياللارنىڭ تەقدىرى ھەممىشە دېگۈدەك بىز

ئەرلەرنىڭ تەقدىرىنى بىلگىلەيدۇ. سىلەر ۋە تەننىڭ شان - شەرىپى ۋە ئەل - جامائەتنىڭ سائادىتى ئۈچۈن، نىكاھنىڭ خاسىيىتى ئاتا قىلغان ساددا كۈج - قۇدرىتىڭلارنى ئىشقا سالغىنىڭلاردا، بىز ئەرلەر بەخت قوينىدا يايرايمىز. بۇ دەل سىپارتا ئاياللىرىغا خاس كۈج - قۇدرەتتۇر. سىلەرمۇ جەنۋەدە ئاشۇنداق كۈج - قۇدرەتىنى نامايان قىلىش سالاھىيىتىگە ئىگە سىلەر. خىسلەتلەك ئايال زاتنىڭ ئەزگۈ ئەخلاق ۋە ئەقىل - پاراسەت بالقىپ تۈرغان ساداسىغا قايىسى بىر ياخۇز ئەركەك بويۇنتاۋلىق قىلالىسىۇن؟ ئاددىي - ساددا بولسىمۇ، ئەمما ۋوجۇدۇڭلاردىكى نۇر - زىيادىن جۇلالىنىپ، سىلەرنى تېخىمۇ لاتاپەتلەك كۆرسىتىدىغان ئاشۇ ئۇستىباشلىرىڭلارغا زەن قويغانلارنىڭ قايىسبرى بىمەززە ئىدىش - ئىشەتكە كەمىستىش نەزەرى بىلەن باقمىسۇن؟ پېنىڭچە، شۇنى بەجا كەلتۈرمىكىڭلەر زۆرۈركى، مېھر - شەپقىتىڭلەر، پاك ئابرۇيىڭلار ۋە سىرلىق تەسىرچانلىقىڭلار بىلەن بۇ ئەل پۇقرالرىنىڭ قانۇن ئىشتىباقى ۋە ئىجىللەقىنى قوغدىغايىسىلەر؛ ئىناقسىز ئائىلىلەرنى ياراشتۇرۇش ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسەتكەيىسىلەر؛ مۇھىمى، باشقىلارنىڭ قۇلقۇغا ياقىدىغان مۇلايم تەلىملىرىڭلەر ۋە كەمەتەرلىك بالقىپ تۈرىدىغان ئەڭ پاساھەتلەك گەپ - سۆزلىرىڭلەر بىلەن يات ئەل يۈسۈنى دورىغان بەتخۇي ياشلارنى دۈرۈسلىققا بېتىكلىكىدەر. چۈنكى، ئۇلار - ئۆزىگە پايدىلىق نەرسىلەرنى ئەسلا ئۆگىنىپ باقىغانلار. ئۇ ياشلارنىڭ بىلدىغىنى - ئەخلاققا چۈشكۈنلەشكەن خوتۇنلاردىن ئۆگىنۈفالغان شالالاق گەپلەر بىلەن كۈلكلەك قىلىقلار، ئىشەتھۈرلۈق بىلەن سۆلەتۋازلىق. سۆلەتۋازلىق ئەمەلەتتە قول مىجمۇز كىشىلەرنىڭ كۆئىلىنى ئاز - تولا ئاۋۇندۇردىغان ئەرمەك. ئۇ ئالىيچانابلارغا خاس ھۆرلۈكىنىڭ ھەققىي ماھىيىتى بىلەن ئەبىدىي سەغىشمالمايدۇ. شۇڭا، سىلەرنىڭ ھازىرقىغا ئوخشاش ئەخلاقمىزنىڭ مەردانە قوغىدىغۇچىلىرى، شۇنداقلا ئەمنىلىكىمىزنىڭ ۋاستىچىلىرىدىن بولۇشۇڭلارغا تەشىامەن. پۇقرالق مەجبۇرىيەتىڭلەرنى

ئادا قىلىپ، ئەمەل - ئەتمىشلىرىڭلەرنى ئەخلاق ئۆلچىمىگە ئىزچىل لايقلاشتۇرۇش ئۈچۈن، ئىنساب ۋە تەبىئىي قانۇنىيەت ئاساسىدىكى هوقۇقىڭلارنى ئىزچىل ئىشقا سالغا يىسلەر!

مەن پۇقرالارنىڭ ئورتاق بەخت - سائادىتى ۋە جۇمھۇرىيەتنىڭ پەخربىلىك ئۈمىدىنى يۈقرىقىدەك خىلمۇخىل كاپالەتلەر ئۈستىگە مۇجھىسىسىملىدىم. يەندە كېلىپ ئەمەلىيەت مەن قويغان ئاشۇ شەرتلەرنى رەت قىلىمغا نلىقى ئۈچۈن ئېپتىخارلىنىمەن. دۇرۇس، جۇمھۇرىيەتنىڭ يۈقرىقىدەك بارلىق ئالاھىدىلىكلىرى كۆز قاماشتۇرىدىغان نۇر - ئەپشانلاردىن مۇستەسنا. چۈنكى، ئۇنداق نۇرانىلىققا بولغان ئەسەبىي ئىشتىياق - گۆدەكلىك ۋە بەختىزلىكتىن بېشارەت شۇنداقلا بەخت - سائادەت ۋە ھۆرلۈكىنىڭ ئەشىدىي دۈشىنى. شۇڭا، ئالقانات ياشلار بىردىملىك شادلىق بىلەن ئۆمۈرلۈك پۇشايماننى باشقا يەردىن ئىزدىگەي! ئۆزلىرىنى ئادەتتىن تاشقىرى چاغلایدىغانلار ھەشەمەتلەك ئوردا - ساراي، ئېسىل مەپە، كۆركەم ئۆي جاھازلىرى، داغدۇغىلىق ھەشمەم - دەرەم ۋە ئەيش - ئىشەت، كەيىپ - ساپا ... دېگەنلەرنىڭ پەيزىنى باشقا جايilarغا بېرىپ سۈرگەي! چۈنكى، جەنۇھەدە پەفت ئادىدىي پۇقرالارلا ياشايىدۇ. ھالبۇكى، ئاشۇ ئاددىلىقنىڭ ئۆزىنگە خاس قىممىتى بار ھەمدە ئاشۇ ئاددىلىقنىڭ قەدرىگە يەتكەنلەر، باشقا ھەرقانداق نەرسىگە ھەۋەس قىلغانلاردىن كۆپ ھۆرمەتلىكتۇر.

شانۇشەۋەكەتلەك ۋە ئەڭ ئالىجاناب ھاكىمىيەت ساھىبلىرى: ئورتاق بەخت - سائادىتتىڭلەرگە چىن ئىخلاسىم بىلەن كۆيۈنىمەن، شۇنداقلا كامالىي ئېھتىرام بىلەن ئاتغان بۇ تىلەكلىرىمنى قوبۇللىشىڭلارغا تەشىمانەن. مۇبادا زىيادە ھاياجانلىنىپ كەتكەنلىكىم ۋە جىدىن گەپ - سۆزىدە كەتكۈزۈپ قويغان بولسام، بۇنى "ھەققىسى ۋە تەنپەرۋەرنىڭ يۈرىكىدىن بالقغان يېقىلىق تۈيغۇ، ئۆزىنىڭ بەختىنى ئەمەس، بەلكى ئەدل - جامائەتنىڭ بەختىنى كۆزلىگەن ئوت يۈرەك

كىشىنىڭ چىن ئىخلاسى“ دەپ تونۇپ، ھېنى ئەپۇ قىلار سىلەر. ئالىيچاناب، شانۇشەۋەكەتلىك ۋە تەڭداشسىز ھاكىمىيەت ساھىبلىرى، سىلەرگە ئەڭ ئالىي ئېھترام بىلدۈرىمەن.

ئەڭ ئورزىمەس، ئەڭ رايىش چاڭرىڭلار ۋە قېرىندىشىڭلار:
ژان ڙاك روسمۇ

Jean-Jacques Rousseau

1754 - يىلى 6 - ئاينىڭ 12 - كۆنى

مۇقەددىمە

مېنىڭچە بارلىق پەنلەر ئىچىدە ھەممىدىن كېرەكلىك، ئەمما تەرىھەققىي قىلالىمغىنى ”ئادەم“ ھەققىدىكى بىلىم بولسا كېرەك(B). قاپ يۈرەكلىك بىلەن شۇنى دېمەكچىمەنكى، دېلىنى شەھرى* ئىبادەتخانىسىدىكى يېگانە مەڭگۇ تاشقا ئويۇلغان پەند- نەسەدت، ئېتىكاشۇناسلارنىڭ ھەرقانداق يېرىك ئەسەرىدىن ۋەزىنلىك ۋە چوڭقۇر بولسا كېرەك. مېنىڭچە، بۇ ئەسەرىمە ئۆتۈرۈغا قويۇلغىنى پەلسەپەدىكى كىشىنى چوڭقۇر ئويۇغا سالىدىغان مەسىلىمەردىن، ئەمما يامان يېرى، ئۇ يەندە كېلىپ پەيلاسۇپلار ھەل قىلىشقا ئىنتىلىپ كەلگەن ئەڭ مۇشكۇل مەسىلىمەردىن. چۈنكى، مۇبادا ئىنسانىيەت تە ئىسزلىكىنىڭ مەنبىسى ھەققىدە توختىلىشتىن ئىلگىرى، ئادەمنىڭ ئۆزىنى تولۇق چۈشەنمگەندە، بۇ ھەققىكى سوئالغا جاۋاب تىپىش مۇمكىن ئەمەس. ئەمما، ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى ۋە شەيئىلەرنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ، تەبىئەت ئادەمنىڭ جىسمىنىمۇ ئۆزگەرتى. دېمەك، ئىنسانىيەتنىڭ ئۆزگىرىشى ئۈستىدە ئىزدەنەمى تۈرۈپ، ”ئادەم“نى چۈشىنىش مۇمكىن ئەمەس. ئۇنىڭ ماھىيەتلىك ئالاھىدىلىكى بىلەن مۇھىت ۋە ئىجتىمائىي تەرىھەققىيات ئۇنىڭ ئەسلىدىكى ھالىتىدە پەيدا قىلغان ئۆزگىرىشلەرنى قانداق پەرقلەندۈرگۈلۈك؟ گىروكىنىڭ تاش ھەيكلى ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى، دېڭىز سۈبىي ۋە بوران- چاپقۇنىڭ ئۇپىرىتىشى سەۋەپلىك ئەسلىدىكى ئىلاھ ھالىتنى يوقتىپ، قانداقتۇر يېرتقۇچ سىياقىغا كىرسىپ

* گىرىتىسىنىڭ قىدىمىي پايدەختى.

قالغاندەك، ئىنسان روھىمۇ سانسزلىغان كەلمىشلەرنىڭ توختاۋىسىز ھەم تەكىرار يۈز بېرىشى، ئالدەشۇمۇل بىلىم ۋە خاتا سەپسەتىلەرنىڭ ئادەملەر بېڭىسىگە ئورنىشى، ئادەملەرنىڭ جىسمانىيىتى ۋە مەندۇيىتىدە كۆرۈلگەن ئۆزگەرسىلەر ... قاتارلىق ئامىللار سەۋەبلىك ئادەمنىڭ ئىلگىرىكى سىياقىدىن ئەسىرمۇ قالىدى. جۇملىدىن، ئەمەل - ئەتمىشلىرىمىزدە ئۆز تەبىئىتىدىن قىلچە تايمايدىغان ئادەملەر ۋە پەرۋەردىگار ئادەملەرگە ھەممەت قىلغان يۈكىسىدەك ھەم ئالىجاناب ئادىدى - ساددىلىق ئىككىنچىلەپ ئۆچرىماس بولۇپ كەتتى. كۆزىمىزگە پۇتلىشىپ يۈرىسىدىغىنى ساپلا كىشىلەر كۆزىگە سىڭىپ كەتكەن شەھۋانىي نەپس ۋە روھىي ئەسىدىلىك تۆسىنى ئالغان ئەقىل - پاراسەتتىڭ ساختا توقۇنۇشلىرى، خالاس.

ئەڭ پاجىئەللىك بولغىنى شۇكى، ئىنسانلاردا بولۇۋاتقان تەرەققىيانلارنىڭ ھەممىسى ئۇنى ئەسىلىتىدىن بەكلا چەتىتىۋەقتى. بىلىممىز قانچىكى كۆپىيگەنسىرى، ”ئادەم“ ھەققىدىكى مۇھىم بىلىملىرگە ئېرىشىشنىڭ يولىدىن شۇنچە مەھرۇم قالدۇق. مەلۇم مەندىدىن ئالغاندا، ئىنسانىيەت ئۇستىدىكى تەتقىقات جەريانى بىزنى بارا - بارا ئىنسانلارنى تېخىمۇ چۈشەنەمس قىلىپ قويىدى.

ناۋادا ئىنسانلار تەڭسىزلىكىنى كەلتۈرۈپ چقارغان ئەڭ دەسلىپىكى مەنبەنى ئىزدەشكە توغرا كەلسە، ئالدى بىلەن ئىنسانلار جىسىمىدىكى ئىزچىل ئۆزگەرسىنى تەكشۈرۈپ كۆرۈش لازىم. ھەممىزگە ئايىان: ئىنسانلار بابىاراۋەر. بۇ گويا ھەربىر خل ھايۋاننىڭ خىلمۇ خىل فىزىيولوگىيەللىك ئامىللار سەۋەب بولغان تۈرلۈك - تۈمەن ئۆزگەرسىتن ئىلگىرىكى بابىاراۋەر ھالىتىگە ئوخشاشىدۇ. بۇنداق ئۆزگەرسىنى ھازىرمۇ بايقييالايمىز. ئەمەلىيەقتە، ئەڭ دەسلىپىكى ئۆزگەرسىنىڭ قانداق يۈز بەرگەن بولۇشىدىن قەتىيەزەر، ئۇنىڭ بىرلا ۋاقتىتا، شۇنداقلا ئوخشاش شەكىلدە ئادەملەرددە كۆرۈلۈۋاتقانلىقىغا ئىشەنگۈمىز كەلمىيدۇ. جۇملىدىن بەزىلەر خېلى ئۇزۇن زامانلارغىچە

ئۆزىنىڭ ئەسلىيتنى ساقلىاللغان بولسىمۇ، ئەمما يەنە بەزىلەر ئۆزىگە يات ياخشى - يامان خۇسۇسىيەتلەرنى سىڭىذۇرۇۋېلىپ، بارا - بارا مۇكەممەللەشىپ بېرىۋاتىدۇ ياساکى چوشكۈنلۈك ئىچىدە تۈگىشىپ كېتىۋاتىدۇ. ئىنسانىيەت تەڭسىزلىكىنىڭ مەنبەسى دەل مۇشۇ يەردە. ئەمما، ئۇنىڭ ھەققىي سەۋەبلىرىنى توپتۇغرا دەلىلەش، ئۇ ھەقتىكى نۇقىئىندەزەرنى يېغىنچاڭ ئوتتۇرۇغا قويغانغا قارىغاندا بەسى مۇشكۈل.

بۇ يەردە ئۆزۈمچە بايقمىاق قىىن ھېسابلىغان قانداق ئەھۋالاتلارنى بايقيىالغا نەلىقىم ھەققىدە ئوقۇرمەنلەرگە تېپىشماق تاپقۇزۇپ، مەنمەنچىلىك فىلماقچى ئەمەسمەن. مەن پەقەت بەزىبىر پىكىر - قاراشلارنى يورۇتۇش بىلەن بىرگە، بىر قىسىم پەرەزلىرىنى دادىل ئوتتۇرۇغا قويىدۇم. شۇڭا، مېنى "ئىنسانلار تەڭسىزلىكىنىڭ مەنبەسى نېمە؟" دېگەن مەسىلىنى ھەل قىلماقچى دېگەندىن كۆرە، ئاشۇ مەسىلىنى ئايىدىڭلاشتۇرۇپ، ئۇنىڭ ئەسلىيتنى قايتا نامايان قىلماقچى، دېگەن تۈزۈك. باشقىلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بۇ ھەقتە يەنмиۇ چوڭقۇر ئىزدىنىش تېخىمۇ ئاسان بولسا كېرەك، ئەمما ھەرقانداق ئادەم ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ ئىزدىنىشنى ئوخۇشلۇق بىر باشقا ئېلىپ چىقىش بەسى مۇشكۈل. چۈنكى، ئىنسانلارنىڭ ئەسلىي تەبىئىتى بىلەن ھازىرقى تەبىئىتىكى كېيىن قوشۇلغان ئامىلارنى پەرقلەندۈرەلىشىمىزگە، شۇنداقلا ئىنسانلارنىڭ نۆۋەتتىكى ھالىتىگە بىمالال ھۆكۈم قىلىشقا لازىمىلىق ئىشەنچلىك بىلەنلى ئىگىلىيەلىشىمىزگە ئىشەنچىمىز دېگەندەك كامىل ئەمەس. بۇنداق بىلىم ئېھتىمال ئاللىقاچان يوقلىپ كەتكەندۇ ياكى پەقەتلا مەۋجۇت بولۇپ باقىغاندۇ ۋە ياكى ئۇنى كىشىلەرنىڭ قولغا كەلتۈرمىكى كەلگۈسىدىمۇ مۇمكىن ئەمەستۇ. ئەمەلىيەتتە، بۇ ساھەدە شەيىلەرنى ھەققىي توغرا كۆزىتىش ئۈچۈن، كۆزىتىشىتە دىققەت قىلىشقا تېڭىشلىك نۇقىتلارنى ئالدىنئالا ئېنىق بېكىتىۋېلىش لازىم. چۈنكى، بۇنىڭدىكى پەلسەپە كىشىلەرنىڭ تەسەۋۋۇردىكىدىن خېلىلا كۆپ. بۇ دەۋرىدىكى

ھۆرمەت - ئېھىتىرىمىز ئارىستوتىل بىلەن پىلىتىپىنىڭكىدىن قىلىشمايدۇ.

ئۇلار ئەينى زاماندا "ئىنسانلار ھەققىدىكى بىلەن بىرىشىش ئۈچۈن نېمىلەرنى سىناب بېقىش كېرەك؟" ، "ئۇنداق سىناقنى جەمئىيەتتە قانداق شەكىلدە يولغا قويۇش كېرەك؟" دېگەندەك مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشنىڭ مۇۋاپىق ئۇسۇللەرنى ئوتتۇرىغا قويغاندى . مەن بۇنداق مەسىلىلەرنى ھەل قىلماقاچى ئەمە سەمنەن . ئەمما، بۇ مەسىلە ئۇستىدە ئەتراپلىق پىكىر يۈرگۈزگەنلىكىم ئېنىق . شۇڭا، ئالدىنئالا مۇنداق ھۆكۈملىيەلەيمەن : بۇنداق سىناقا ئەڭ بۇيۇڭ پەيلاسوپلارمۇ يېتەكچىلىك قىلالمايدۇ . بۇنداق تەجربىنى ھوقۇقتا تەڭداشىسىز ھۆكۈمرانلارمۇ بىر باشقا ئېلىپ چىقالمايدۇ . ئۇنداقتا ئاشۇ پەيلاسوپلار بىلەن ھۆكۈمرانلارنىڭ ئورتاق ھەمكارلىقىدىن ئۈمىد كۈتۈشكە بولارمۇ؟ ئۇتۇقلۇق ھەمكارلىشىش ئۈچۈن، ئىككى تەرەپ قايتىماس ئىراادە بىلەن ئىش كۆرسىكى لازىم . شۇڭا، ئۇلارنىڭ ئورتاق ھۆكۈمرانلارنىڭ ئۇنداق قىلالىشى ناتايىن . شۇڭا، ئۇلارنىڭ ئورتاق ھەمكارلىقىدىن ئۈمىد كۈتۈش ئەقلىگە سەغمايدىغان ئىش . يەنە كېلىپ، ئۇنداق ئورتاق ھەمكارلىقى پەيلاسوپلار بىلەن ھۆكۈمرانلارنىڭ ئۇيۇشۇشى دېگەندىن كۆرە، ئەقىل - پاراسەت بىلەن ئاق كۆڭۈللىكىنىڭ سىڭىشىشى، دېگەن تۈزۈڭ .

بۇ تەتقىقات ھەققەتەن قىين بولغاچقا، ھازىرغىچە ئۇنى نەزەرگە ئالالىغانلار يوق دېيەرلىك . ئەمما، بۇ قىينچىلىقلارنى يېڭىشتىكى بىردىن بىر ئۇسۇلنىڭ ئىنسانىيەت جەمئىيەتىگە ئاساس سېلىشقا ئالاقدار بىلەلەرنى ئىگىلىش ئىكەنلىكىنى تونۇپ يېتىشمىز لازىم . ئىنسان تەبىئىتىگە ئېتىبارسىز قاراش خاھىشى ئاخىرقى ھېسابتا تەبىئىي ھوقۇق ئۇقۇمىدىكى ئېنىسىزلىق ۋە مۇجمەللىكىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان . بۇرلاماكى(Burlamaqui) ئەپەندى مۇنداق دېگەندىكەن: "ھوقۇق ئۇقۇمى، ھەتتا تەبىئىي ھوقۇق ئۇقۇمى ئىنسان تەبىئىتى بىلەن تەبىئىيلا باغلىنىپ كەتكەن . شۇڭا، تەبىئەت قانۇنىدىن ئىبارەت بۇ

پەننىڭ تۈپكى پېرىنسىپلىرىنى ئادەمنىڭ تەبىئىتى، جىسمى ۋە زىھەن-
زەكىيىسىدىن ئىزدىگۈلۈك.“

مۇشۇ مەسىلىنى مۇتالىئە قىلىپ باققان نۇرغۇن ئالىمنىڭ مودا
پىكىرلىدە ئورتاقلىقىنىڭ يوق دېيەرلىك ئىكەنلىكىنى بايىقىغىنىمىزدا،
ئۇنىڭدىن ھەيران قالماي، ھەتتا نومۇس قىلماي تۇرالمايمىز. ئەڭ
نۇپۇزلۇق ئالىملار ئارسىدىنمۇ پىكىرداشلارنى ئاساسەن ئۈچۈراقتلى
بولمايدۇ. قەدىمكى پەيلاسۇپلارنى دېمەيلا قويالىلى. ئۇلار ھەتتا
مۇھىم ”تۈپكى پېرىنسىپ“ لارنىڭ ھەممىسىدە بىر- بىرىنى رەت
قىلغۇچىلاردۇر. رىمنىڭ قانۇن نەزەرىيەچىلىرى ئىنسانلار بىلەن باشقا
ھايۋانلارنى بىراقلاتەبىئەت قانۇنىنىڭ رامكىسىغا سالىدۇ. چۈنكى،
ئۇلارنىڭ نەزەرىدە تەبىئەت قانۇنى قانداققۇر تەبىئەت نازىل قىلغان
میزان ئەمەس، بىلكى مەجبۇرىي زىممىسىگە ئېلىۋالغان قائىدە. تېخىمۇ
توغىرراقنى دېسىدەك، بۇرۇنقى قانۇن نەزەرىيەچىلىرى ”قانۇن“
كەلىمىسىنى بىر تۈرلۈك پەۋقۇلئادە قاتلامدىن چۈشىنىدىغانلىقى
ئۇچۇن، ئۇنىڭ مەنسىنى ”تەبىئەت جانلىق مەۋجۇداتلارغا ئورتاق
ھاياتلىقنى قولداش ئۇچۇن، ئۇلار ئارسىدا شەكىللەندۈرگەن يىغىنچاڭ
میزاندۇر“ دەپ تەبىرىلگەندى. ھازىرقى قانۇن نەزەرىيەچىلىرى
”قانۇن“ كەلىمىسىنى چۈشىنىشتە، ئۇنى پەقەت ئىدراكىي جانلىققلا
يۈزىلەندۈرۈپ، ”ئەقىل- پاراسەتلەك ۋە ئەركىن ئىرادىلىك جانلىقلار
بىلەن باشقا تۈرداشلار (同类) ئوتتۇرسىدىكى مۇناسىۋەت“ دەپ
تەبىرلەۋاتىدۇ. بۇنىڭ بىلەن، تەبىئەت قانۇنىنىڭ پاسلى ئىدراكىي
ھايۋان بولمىش ئادەم بىلەنلا چەكلەندى. ئەمما، بۇ قانۇن
نەزەرىيەچىلىرىنىڭ تەبىئەت قانۇنىنى تەبىرىلگەن چاغىدىكى پىكىر-
قاراشلىرى خىلمۇخىل. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار ئۇنداق قانۇن-
قائىدىلەرنى ھېتافىزىكلىق پېرىنسىپلار ئاساسىغا تۇرۇغۇغانلىقى ئۇچۇن،
ئارىمىزدا ئۇنى چۈشىنەلەيدىغانلار ناھايىتى ئاز. شۇڭا، ئاخىرقى
ھېسابتا ئۇنداق بايقاشلاردىن بەھەرىلىنىدىغان ئىش ئاشىۋ

قانۇنىشۇنالارنىڭ ئۆزىگە قالدى. ئەمەلەتتە، ئۇ ئالىملار چۈشەنچىدە ئاداقيقىچە بىر - بىرىگە نىسپىي قارشى تۇرسىمۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ تەستە قولغا كەلتۈرگەن ئورتاقلىقى "تەبىئەت قانۇنىنى بويىك نەزەرييەچىلەر بىلەن تىرەن پىكىرلىك پەيلاسپىلاردىن باشقىلار چۈشىنەلمىدۇ" دېگەن مەپكۈرىدە ئىپادىلەندى. بۇ ئەمەلەتتە "پاراسەتتە تەڭداشىسىز كىشىلەرلا تەبىئەت قانۇنىنىڭ تېكىگە يېتىلەيدۇ؛ ئۇنىڭ ئۇستىگە ئۇنداق پاراسەت جەھەئىيەتنىڭ شەكىللەنىشى داۋامىدا نۇرغۇن جەبىر - زۇلۇملار بەدىلىگە كامال تاپقان؛ شۇڭا، جەھەئىيەتتە بۇ مەنزىلگە يېتەلەيدىغانلار ناھايىتى ئاز" دېگەنلىك.

تەبىئەت ھەققىدە بىلدىغانلىرىمىز يوق دېيەرلىك، "قانۇن" كەلمىسىگە بەرگەن تەبىرلىرىمىز ئاشۇنداق خىلمۇخىل بولغانلىكەن، ئۇنداقتا تەبىئەت قانۇنىنى مۇپەسسىەل تەبىرلىيەلشىزمۇ بەسىي مۇشكۇل، دېگەن گەپ. كىتابلاردىن تاپقان پىكىر - چۈشەنچىلەرىمىز خىلمۇ خىللەشىپ كەتكەننىڭ ئۇستىگە، ئۇ قانداقتۇر ئىنسانغا تۈغما بەخشەندە پىكىرلەر ئاساسدا تاۋلانغانمۇ ئەممەس. بۇلارنىڭ ھەممىسى نۇقسان، ئەلۋەتتە. ئىنسانلار ئېپتىدائىي زېھىن - زەكىيىنى يوقتىپ قويىمىغانلا بولسا، ئالىملار ئىنسانلارغا تېڭۈۋاتقان پىكىر - قاراشلارنىڭ ئۇلارنىڭ ۋۇجۇددىغا سىكىشى مۇمكىن ئەممەس. نەزەرييەچىلەر كىشىلەر ئارسىدىكى جامائەت مەنپەئەتنى ئاساس قىلىپ تۇرۇپ تۇرغۇزۇلغان ۋە كىشىلەر مەنپەئەتنىگە پايىدىلىق قىياسەن قائىدە - نىزاملار خۇسۇسىدىكى يەكۈنى ئارقىلىق، "تەبىئەت قانۇنى" دېگەن ئاتاقنى ئاشۇنداق جۇغلانغان قائىدە - نىزاملارغا يۈكلىدى. بۇنىڭ بىردىن بىر زاكۇنى ئاشۇ قائىدە - نىزاملارغا ئومۇم يۈزۈلۈك ئەمەل قىلىغاندىن كېيىن قازىنلىغان نۇسرەتلەر ئىدى. بۇ ئۇقۇم - چۈشەنچىلەرنى مۇجەسسەمەلەپ، شەيىلەر ماھىيتتىنى بىلىۋېلىشىنىڭ ئەپلىك ئۇسۇلى، ئەلۋەتتە. ئەمما، ئۇنىڭدا ئۆز بېشىمچىلىق خاھىشى ئازدۇر - كۆپتۈر يوقمۇ ئەممەس.

ھالبۇكى، تەبىئىي ئادەمنىڭ ئەقلى ھەققىدە ھېچنىمە بىلمەت تۈرۈپ، ئۇنىڭ تەبىئەتنىن قوبۇللىغان قائىدە - قانۇنلىرى ياكى جىسمى ۋە ۋۆجۈدىغا باب كىلىدىغان قائىدە - مىزانلىرىنى ئېنقلاشقا ئۇرۇنۇش بىھۇدە ئاۋارىچىلىك، خالاس. تەبىئەت قانۇنى ھەققىدە بىلدىغانلىرىمىز پەقفت مۇنۇلار: تەبىئەت قانۇنى قائىدە - قانۇن بولغىنى ئۈچۈن، بويىسۇنفوچىلار ئۇنىڭغا رايىشلىق بىلەن باش ئېگىدۇ؛ ئۇ يەندە كېلىپ "تەبىئىي" بولغىنى ئۈچۈن، چوقۇم تەبىئەتنى بىۋاسىتە تۈغۈلمىقى شەرت.

هازىرقى ئىلمى كىتابلاردا بىزگە ئۆگىتلىۋاتقىنى ساپلا زامانىۋى ئادەملەرگە ئائىت بىلىملىر. ئەمدى بىز ئۇنداق كىتابلارنى بىر ياققا تاشلاپ قويىۇپ، ئىنسان روھىنىڭ ئەڭ دەسلەپىكى، ئەڭ ئادىسى ھەرىكىتى ئۈستىدە كاللا قاتۇرۇپ باقايىلى. ئىدراكىن بۇرۇنلا مەۋجۇت بولغان مۇنداق ئىككى تۈرلۈك پىرىنسىپنى كۆرۈپ يېتەلەيدىغانلىقىغا ئىشىمەن: بىرىنچى، بىز ئۆزىمۇننىڭ بەختى ۋە ئۇنى ئىزچىل داۋاملاشتۇرۇشقا بەكمۇ كۆڭۈل بۆلۈمىز. ئىككىنچى، باشقا جانلىقلارنىڭ ھالاکەت ۋە ئوقۇبەتكە قىلىۋانقانلىقىنى، بولۇپمۇ نەسىدەش(同类) لىرىمىزدىن بىرەرسىنىڭ ئۆلۈپ كەتكەنلىكى ياكى ئازابلىق ئىڭرىغانلىقىنى كۆرگىنىمىزدە، بىر خىل تەبىئىي بىزارتىق تۈيغۈسى ئۆزلۈكىدىنلا يۈرۈكىمۇنى چۈلغايىدۇ. مېنىڭچە، تەبىئەت قانۇنىدا ئەمەل قىلىشقا تېگىشلىك قائىدە - نىزاملارنىڭ ھەممىسى مۇشۇ ئىككى تۈرلۈك پىرىنسىپنىڭ ئورتاق ماسلىشىشى ئاساسىدا بارلىققا كېلىدۇ(بۇنىڭغا ئادەمنىڭ ئىجتىمائىلىقىدىن ئىبارەت بۇ پىرىنسىپنى يانداب يۈرۈشنىڭ ھاجىتى يوق). كېىنرەك ئاپىرىدە بولغان ئىدراك يەنى ئەقليلىك تەبىئەت قانۇنىنىڭ قائىدە - مىزانلىرىنى باشقا ئامىللار ئاساسدا قايتا تۇرۇغۇرۇشى تەقھىزى قىلدى. بۇنىڭ بىلەن ئىدراكىنىڭ ئۆزلۈكىسز راۋاجلىنىشغا ئەگىشىپ، ئاخىردا ئىدراك، يەنى ئەقليلىك تۈغما تەبىئەتنى ئۇجۇقتۇردى.

قارىغاندا، ئادەمنى ئادەم بولۇشىن ئىلگىرى پەيلاسوب بولۇشقا زورلاشنىڭ حاجىتى قالىغاندە كەمۇ قىلىدۇ. ئادەمنىڭ باشقىلار ئالدىدا مۇئەيىەن مەجبۇرىيەتنى زىممىسىگە ئېلىشى، قانداققۇر كېيىن قوبۇللىغان ئەقل - پاراسەتكە دائىر ئۈگۈت - تەربىيەنىڭ شاراپتى ئەمەس. چۈنكى ئادەم، يۈرۈكىنىڭ قات - قىتىدىن بالقىپ چىقىۋاتقان ھىسىداشلىقنى زورىغا باسمىسلا، ئۇ ئادەمگىلا ئەمەس، ھەتتا سېزىمى بارلىكى ھەرقانداق جانلىققا ئەبەدىي زىيان - زەخەمەت يەتكۈزۈمەيدۇ. ئەمما، بەزبىر ئەقلىگە سىغىدىغان ئەھۋاللار بۇنىڭ سرتىدا. مىسالىن، ئۇنىڭ ھاياتى تەھدىتكە يولۇققاندا، ئۇ ئالدى بىلەن ئۆزىنى ئويلاشقا مەجبۇر بولىدۇ. بۇلاردىن بىز ئوتتۇرۇغا قوبۇلغىنىغا ئۇزۇن زامانلار بولغان ”تەبىئەت قانۇنىنى ھايۋانلارغا تەتىقلاشقىمۇ بولامدۇ؟“ دېگەن سوئالغا ”يوقسو!“ دەپ جاۋاب بېرىمىز. چۈنكى، ھەممىمىزگە مەلۇم بولغىنىدەك ھايۋانلاردا ئەقل - پاراست ۋە ھۆرلۈك ئىڭى بولىمغاچا، ئۇلارنىڭ تەبىئەت قانۇنىنى تونۇپ يېتەلىشى مۇمكىن ئەمەس. ئەمما، ھايۋانلاردىمۇ بىزگە ئوخشاشلا ھېسىسیيات بولغىنى ئۈچۈن، تەبىئى هوقوقۇنىن بەھەرىلىنىشكە ھەقلق، يەنە كېلىپ ئىنسانلار ھايۋانلار ئالدىدا مۇئەيىەن مەجبۇرىيەتنى زىممىسىگە ئېلىشى لازىم. ناۋادا قوشناڭما زىيان - زەخەمەت يەتكۈزۈمگەن بولسام، ئۇ مېنىڭ قانداققۇر ئىدراكىي ئادەم ئىكەنلىكىمدىن ئەمەس، بەلكى ھېسىسیاتلىق ئادەم ئىكەنلىكىمدىن بولغان. يەنە كېلىپ بۇ يېرتقۇچلار بىلەن ئىنسانلارغا ئورتاق خۇسۇسىدەت. شۇڭا، يېرتقۇچلارغا ئىنسانلارنىڭ ھېيقماس زۇلمىدىن ساقلىنىش هوقوقى بېرىلىشى لازىم.

ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ ھەققىي ئېھتىياجى ۋە ئۇلارغا خاس مەجبۇرىيەتنىڭ تۈپكى پېرىنىسىلىرى ھەققىدىكى تەتقىقاتىمۇ يۈقىرىقىدەك ئۇسۇلنى قوللىنىشا موھتاجمىز. ئۇنىڭدىن باشقا، بۇ ئىنسانلار تەڭسىزلىكىنىڭ مەنبىسى، سىياسى تەشكىلاتلارنىڭ ئەسلىي ئاساسى، تەشكىلات ئەزىزلىرىنىڭ ئۆزئارا تىركىشىشلىرى ... قاتارلىق

نۇرغۇن مەسىلى چۆرىدىگەن قىيىنچىلىقنى تۈگىتىشنىڭ بىردىنىڭ ئۇنۇمۇلۇك چارسىدۇر. بۇنداق مەسىلىلەر ھەم كۆپ، ھەم مۇھىم، ھەم مۇجمەل.

سوغۇق قانلىق بىلەن پىكىر يۈرگۈزۈپ، ئوبىيكتىپ كۆزىتىپ باقىدىغان بولساق، ئىنسانىيەت جەئىيەتىدە نامايىان بولۇۋاتقىنى كۈچلۈكەرنىڭ زوراۋانلىقى بىلەن ئاجىزلارنىڭ ئېزلىۋاتقانلىقى ئىكەنلىكىنى بايقايمىز. كۈچلۈكەرنىڭ شەپقەتسىزلىكىدىن ھەممىمىز نەپەرەتلەنىش بىلەن بىرگە ئاجىزلارنىڭ ئاغزىدىكى "كۈچلۈكەر بىلەن ئاجىزلار، قارىغاندا، دۇنيادا كىشىلەرنىڭ ئاغزىدىكى" دەك تۇتۇرۇقسىز ندرسە بايلار بىلەن نامراتلارنىڭ تاشقى مۇناسىۋىتى "دەك تۇتۇرۇقسىز ندرسە بولىمسا كېرەك. بۇنداق مۇناسىۋەتنى كۆپىنچە ھاللاردا ئەقىل - پاراسەت ئەھەس، بەلكى قىسمەت - مالاھەتلەر ئاپىرىدە قىلىدۇ. ئىنسانلار پەيدا قىلغان خىلمۇ خىل تۈزۈملەر ئاساسنىڭ كۆچمە قۇمغا ئوخشىپ كېتىدىغانلىقى شۇ ۋەجىدىن بولسا كېرەك. دېمەك، ئاشۇ تۈزۈملەرنى تېخىمۇ ئىنچىكە تەتقىق قىلىپ، ئاشۇ تۈزۈملەردىن ئىبارەت ئېگىز بىنانىڭ ئۆپچۈرىسىدىكى لەيلىمە قۇم ۋە چاڭ - تۈزانلارنى تازىلىۋېتىلەسىك، ئاندىن ئاشۇ بىنانىڭ مۇستەھكمە ئۇلىنى كۆرەلدىمىز، شۇنداقلا ئاشۇ مۇقدىدەس ئۇلغا ھۆرمەت بىلدۈرەلەيمىز. ئەمما، ئىنسانلارنى، ئىنسانلارنىڭ تەبىئى قابلىيىتىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئۆزلۈكىسىز كامالىتىنى كۆڭۈل قويۇپ تەتقىق قىلماي تۇرۇپ، ئىلاھىي قۇدرەتتىن تۆرەلگەن يارالماشلار بىلەن ئىنسانلارنىڭ تېخنىكىسى ئاپىرىدە قىلغان نەرسىلەر ئارىسىدىكى يەرقىنى تاپالىشمىز ئەبەدىي مۇمكىن ئەھەس. ئۇنىڭ ئۇستىگە، بۇگۈنكى تەرتىپلىرىمىزدە ئىلاھىي قۇدرەتتىن تۆرەلگەن يارالماشلارنى ئىنسانلارنىڭ تېخنىكىسى ئاپىرىدە قىلغان نەرسىلەر ئىلغاۋاتىمىز. مەن بېرىلىپ تەتقىق قىلغان بۇ مۇھىم مەسىلە تۈرتكىلىكىدىكى سىياسىي ۋە ئەخلاققا مۇناسىۋەتلىك ئىزدىنىشلەر قايسىلا جەھەتتىن بولسۇن پايدىلىق؛ مەن بايان قىلغان

ھەرقايىسى ئەللەرنىڭ ھاكمىيەت تۈزۈلمىسى تارىخىغا ئائىت ئەھۋاللار، كىشىلەرگە نىسبەتىن ئېتىقاندا قانداقلا بولمىسۇن، ئۆرنەكلىك ئەھمىيەتكە ئىگە. ”بىزنى ئۆز مەيلىچە تەبىئى راۋاجلىنىپ باق، دەپ قويۇۋەتسە نېمىگە ئايلىنىپ كېتىرمىز؟“ دېگەن مەسلىھ ئۇستىدە كالالا قاتۇرغىنىمىزدا، بىز تۈزگەن تۈزۈمىنى رەھمىدىللىك بىلەن مۇكەممەللەشتۈرگەن ھەمدە ئۇنىڭ ئاساسنى پۇختىلىغاندا، ئاشۇ تۈزۈم ئىچىگە يۈغۇرۇلغان خىلمۇخل قالايمىقانچىلىقلارنى توسوپ قالالغان، شۇنداقلا قارىماققا ئازاب - ئوقۇبەت پەيدا قىلىدىغان ئۇسۇللار ئارقىلىق، بىزگە بەخت - سائادەت ياراتقان كىشى ئۈچۈن قۇت تىلەشنى بىلىشىمىز كېرىك.

ئالاھىنىڭ سېنى قانداق ئادەم بولۇش يولغا باشلايدىغانلىقىنى بىلگىن؛ ئۇرۇخنىڭ ئىنسانلار دۇنياسىدىكى ئورنىنى تايىقىن!
— «ساترا شىدەبىياتى» 3- جىلد 71 ~ 73 - بەتلەر.

دىژون پەنلەر ئاكا دېمىيەسىنىڭ ماقالە قوبۇل قىلىش تېمىسى

ئىنسانلار تەڭسىزلىكىنىڭ مەنبىسى نېمە؟ بۇ خىل تەڭسىزلىكىنى تەبىئەت قانۇنى تونۇمدو - يوق؟

ئىزاھات ھەققىدە

بۇ ماقالىگە بىر قىسىم ئىزاھاتلارنى قوشتۇم. مېنىڭ بىر دەملەك ئىلها منىڭ تۈرتىسىدە ئىشلەپ كېتىدىغان يامان ئادىتىم بار. يەندە كېلىپ بۇ ئىزاھالار بەزىدە ماقالىنىڭ باش تېمىسى بىلەن بەكلا يىراقلىشىپ كەتكەچكە ماقالىنى سۇۋارى ئوقۇشقا تەسىر يەتكۈزۈپ

قويدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنى ماقالىنىڭ ئاخىرىغا بەردىم. ماقالىدە باش تېمىنلىك ئىزچىللەقنى ساقلاشقا ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە تىرىشتم. مېنىڭچە، ماقالەمنى يەندە بىر قىتىم ئوقۇپ بېقىشقا شجائىنى بار ئوقۇرمەنلەر، ئاشۇ ئىزاھلارنى بىر كۆرۈپ چىقىپ، ئۆز كۆڭلىنى ئاۋۇندۇرالايدۇ. ئەمما، باشقا ئوقۇرمەنلەر ئۇ ئىزاھلارنى ئوقۇمىسىمۇ قىلچە زىيىنى يوق.

ئىنسانلار تەڭسىزلىكىنىڭ مەنبەسى ۋە ئاساسى ھەققىدە

بۇ ئىسەرددە شەرھىمەكچى بولغىنىم ئادەم. مەن ھەققىدەتىن قورقۇپ، سوئال قويۇشقا پېتىنالمايدىغانلاردىن بولغىنىم ئۈچۈن، ئۆزۈم مۇتالىئە قىلىۋاتقان مەسىلىلەر شەرھىي بايانلىرىمىنى كىشىلەر بىلەن ئورقاقلىشىقا دالالەت قىلماقتا. شۇڭا، مېنى ئىلھاملانىدۇرغان مۆتۈھەرلەر ئالدىدا ئىنساننى تولۇپ تاشقان ئىشەنج بىلەن ئاقلىماقچىمەن. شەرھىي بايانلىرىم ناۋادا بۇ مۇھاكىمە تېمىسى ۋە باحالىغۇ چىلارنىڭ كۇتكەن بېرىدىن چىقالىسا، بۇنىڭ ئۈچۈن تاغىدەك رازى بولغان بولار ئىدىم.

مېنىڭچە، ئىنسانلار ئارىسىدا مۇنداق ئىككى خىل تەڭسىزلىك مەۋجۇت: بىرىنچى خىلىنى "تەبىئىي تەڭسىزلىك" ياكى "فېزىيولوگىيەلىك تەڭسىزلىك" دەپ ئاتايىمز. بۇ خىل تەڭسىزلىكى تىبىئەت ئاپىرىدە قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئۇ ئادەملىرنىڭ ياش- قۇرامى، سالامەتلەكى، تەن قۇۋۇشتى، ئەقلەيىتى ۋە زىھنى ... قاتارلىق جەھەتلەردىكى پەرقلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئىككىنچى خىلىنى "مەنىۋى ياكى سىياسىي جەھەتتىكى تەڭسىزلىك" دەپ ئاتايىمز. ئۇ ئادەت - يوسۇنى مەنبە قىلدىغانلىقى ئۈچۈن، ئەڭ بولمىغاندا ئۇنىڭ مەۋجۇتلىۇقى كىشىلەرگە ئايىان. بۇ خىل تەڭسىزلىك باي - باياشاتلىق، شان - شەرەپ ۋە هوپۇق - مەرتىۋە قاتارلىق جەھەتلەردە باشقىلاردىن ئۇستۇن تۇرۇش، هەتنا باشقىلارنى بويىسۇندۇرۇشتەك كىشىلەرگە ئازار

بېرىدىغان ئىمتىيازنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

تەبىئىي تەڭسىزلىكىنىڭ مەنبەسىنى زىغىرلاپ ئولتۇرۇشنىڭ حاجىتى يوق. چۈنكى، بۇ مەسىلە يۇقىرقى تەبرىلەرنىڭ خەت مەنسىدىنلا ئايىان. يۇقىرقى ئىككى خىل تەڭسىزلىك ئارسىدا ماھىيەتلەك باغلۇنىش بارمۇ - يوق؟ دېگەن مەسىلە ئۇستىدە ئىزدىنىپ يۈرۈشنىڭ تېخىمۇ حاجىتى يوق. چۈنكى، باشقۇچە قىلىپ ئېتىساق، بۇ ”بۇيرۇقۇازلارنىڭ ھەممىسى فىزىيولوگىيە جەھەتتە بۇيرۇق ئوبىيكتىلىرىدىن مۇقەررەر ئۇسۇتۇن تۇرامدۇ؟ شەخسىلەرگە كۆرە ئېتىقاندا، بىراۋىنىڭ تەن قۇۋۇتى، ئەقلېيتى، قابلىيەتى ۋە ئەخلاقى ئۇنىڭ هوقۇقى ۋە دەپ - دۇنياسى بىلەن ھاسلاشقان بولامدۇ؟“ دەپ سورىغان بىلەن باراۋەر. دېمەك، بۇ مەسىلەر ئەركىن ئىرادىلىك، ئىدراكىي ئادەمنىڭ ھەققەت ئىزدەش يولىدا مۇتالىئە قىلىپ يۈرۈشگە پەقەت ماس كەلمەيدۇ. ئەڭ ياخشىسى ئۇنى قوللار ئارنىسىدا قولدارلارغا ئاثىلىتىپ تۇرۇپ مۇزاکىرە قىلغۇلۇق.

خوش، ئۇنداق بولسا بۇ ماقالىدە زادى قانداق تىما مۇھاكىمە قىلىنىدۇ؟ بۇ ماقالىدە شەيىلەرنىڭ تەدرىجىي ئۆزگەرىشى داۋامىدا هوقۇقنىڭ قانداق پۇرسەتتە زوراۋانلىقىن غالىب كەلگەنلىكى ۋە تەبىئەتنىڭ قانۇنغا بويىسۇنغانىلىقى كۆرسىتىپ بېرىلىدۇ؛ زادى قانداق بىر ئالەمشۇمۇل ھادىسىنىڭ كۈچلۈكەرنى ئاجىزلار ئۈچۈن تەر تۆكۈشكە، كىشىلەرنى خىالەن ئەملىك ئۆچۈن ئۆزىنىڭ ھەققىي بەختىنى قۇربان قىلىشقا دالالەت قىلىدىغانلىقى شەرھلىنىدۇ.

جەئىيەت ئاساسىنى تەتقىق قىلىپ بافقان پەيلاسۇپلارنىڭ ھەممىسى تەبىئىلىككە قايتىشنىڭ زۆرۈلۈكىنى تونۇپ يەتكەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇلاردىن ھېچكىم ئاشۇ مەنزىلىگە ئۆڭۈشلۈق بىتەلىگىنى يوق. بەزىلەر ئادىللىق بىلەن ئادالەتسىزلىك ھەققىدىكى پىكىر - قاراشلىرىنى ھېچ ئىككىلەنمەيلا تەبىئى ھالەتتىكى ئىنسانلارغا يۈكەۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما ئۇلار ئۆزلىرىدىكى ئاشۇنداق پىكىر -

قارا شىلارنىڭ زۆرۈر سەۋەبلىرىنى، ھەقتا ئاشۇ پىكىر- قارا شىلار ئۇلار ئۇچۇن قانداق ئەھمىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى ئىزاھلاپ بېرەلمەيۋاتىدۇ. بەزىلەر تەبىئىي هوقۇقنى كىشىلەرنىڭ ئۆزىگە تەئەللەق نەرسىنى قوغداش هوقۇقى، دەپ قارىسىمۇ، ئەمما ئۇلار ”ئۆزىگە تەئەللەق“ دېگەن بۇ كەلىمنىڭ نىمە مەندە ئېتىلغانلىقنى شەرھەلەپ بېرەلمىدى. يەنە بەزىلەر، كۈچلۈكەرگە ئاجزىلارنى ئىدارە قىلىش هوقۇقنى يۈكەلپ، شۇ ئاساستا ھەش - پەش دېگۈچە ”ھۆكۈمەت مانا مۇسۇنداق پەيدا بولغان“ دېگەن ئۆيغا كەلدى - بۇ، ئەمما ”ھوقۇق“ بىلەن ”ھۆكۈمەت“نىڭ ئىنسانلار ئارىسىدا ئۆز قىممىتىنى تېپىشتن ئىلگىرى بېسىپ ئۆتۈشكە تېگىشلىك مۇساپىسى ھەققىدە ئۆيلىنىپ باقمىدى. قىسىسى، بارلىق پەيلاسوپلار جەمئىيەتتە شەكىللەنگەن ئېھتىياج، نەپسانىيەتچىلىك، ئېزىش - ئېزىلىش، ئارزو - ئارمان ۋە ھەغۇرلۇق قاتارلىقلار ھەققىدىكى چۈشەنچىلەرنى ئۆزلىرىچە تەبىئىي ھالەت ھەققىدىكى چۈشەنچىلەردىن ئۇستۇن ئورۇنغا قويۇۋالدى. جۇملىدىن، ئۇلارنىڭ مۇھاكىمە قىلىۋاتقىنى يىاؤايىلار بولغۇنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە مەدەنلىكلەرنى تەسویرلەشتى. نۇرغۇن پەيلاسوپ تەبىئىي ھالەتنىڭ مەۋجۇت بولغانلىقىدىن ئەسلا گۇمانلىنىپ باقىغان بولسىمۇ، ئەمما «ئىنجىل» دىن تۈنجى ئادەم يارتىلغان چاغدىلا ئۇنىڭ پەرۋاردىكاردىن ئىدراك بىلەن يوسوۇن - تەرتىپنىڭ ئۇچقۇنلەرنى ئۆزلىشتۈرۈشكە مۇشەرەپ بولغانلىقىنى ناھايىتى ئېنىق بىلەلەيمىز. ئۇنىڭ ئۇستىگە، نازادا بىز خىرىستىيان پەيلاسوپلىرىدەك مۇسا ئەلدىيەسسالاھنىڭ پۇتۇكلىرىگە ئىشەنسەك، ئۇنداقتا ئىنسانلار تەبىئىلىككە بىر قىسم پەۋقۇلئادەدە ھادىسىلەر ۋە جىدىن قايتقان بولمىسلا، ئۇلارنىڭ توبان بالاسىدىن ئىلگىرى تامامەن تەبىئىي ھالەتتە ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىشقا مەجبۇر بولىمۇز. ئەمما، بۇنداق ”پەۋقۇلئادەدە ھادىسىلەر ۋە جىدىن تەبىئىلىككە قايتىش“ ئۇقۇمى قارىماققا توغرىدەك كۆرۈنسىمۇ، ئەمەلىيەتتە خاتا، يەنە كېلىپ ئۇ

ئۇقۇم بۇت تىرەپ تۇرالىغاننىڭ ئۇستىگە ئۇنى ئىسپاتلاشىمۇ ئەسلا مۇمكىن ئەمەس.

شۇڭا، ئۇنداق ھادىسە، پاكتى دېگەنلەر بۇ مەسىلە ھەققىدىكى مۇھاكىمىلىرىمىزگە تەسرى يەتكۈزەلمەيدىغانلىقى ئۇچۇن، ئۇلارنى بىر چەتكە قايرىپ قويىساق بولۇۋىرىدۇ. بۇ تەتقىقاتىمىز پەrez ۋە شەرتلەر ئاساسىدىكى ئەقلەي خۇلاسە بولغىنى ئۇچۇن، ئۇنى تارىخى رېتاللىق ئۇستىدىكى ئىزدىنىش، دەپ چۈشىتۇساق توغرا بولمايدۇ. شۇڭا، ئۇ ئەقلەي خۇلاسىنى شەيىلەرنىڭ ئەسلىي مەنبەسىنى ئاشكارلاشقا ئۇيغۇن دېگەندىن كۆرە، شەيىلەر خاراكتېرىنى شەرھەشكە ئۇيغۇن، دېگەن تۈزۈك. فىزىكلىرىمىز يەر شارىنىڭ قانداق شەكىللەنگەنلىكىنى شەرھەشتىمۇ ئاشۇنداق ئەقلەي خۇلاسىدىن پايدىلانماقتا. دىن بىزنى شۇنىڭغا ئىشەندۈرىدۇ: پەرۋەردىگار ئىنسانلارنى ئەسلىي ھالىسىدىن خالاس قىلغان دەققىدىن تارتىپلا، ئىنسانلار ئاردىسىدا تەڭسۈزلىك بىخلەنىشقا باشلىغان. چۈنكى بۇ پەرۋەردىگارنىڭ ئىرادىسى. ئەممە، دىن بىزنى ئىنسانلار ۋە ئۇلارنىڭ ئۆپچۈرۈسىدىكى مەۋجۇدىيەتلەرنىڭ خۇسۇسىيەتلەرگە ئاساسەن، ئىنساننى ئۆز مەيلىڭچە راۋاجىلىنىپ باق، دەپ قويىۋەتسە، ئاخىر نېمىگە ئايلىنىپ كېتىدىغانلىقىنى قىياس قىلىپ بېقىشتىن توسمىайдۇ. بۇ دەل كىشىلەر جاۋابىغا تەشىنا بولۇۋاتقان مەسىلە. شۇنداقلا بۇ ماقالىدە مۇھاكىمە قىلىنىدىغان نۇققا. بۇ ماقالىدە مۇتالىئە قىلىنىدىغىنى ئىنسانلار ئومۇمىيىتى بولغىنى ئۇچۇن، شەرھىي بايانلىرىمنى بارلىق ئەللەر پۇقرالرى چۈشىنەلەيدىغان تىل بىلەن ئىپادىلەشكە تىرىشىمەن؛ ياكى باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئىمكانييەتنىڭ بارىچە زامان ۋە ماکاندىن ھالقىپ، پۇتكۈل زېھىمنى ئۆزۈم بايان قىلماقچى بولغان “ئىنسان”غا قارىتىمەن، شۇنداقلا ئۆزۈمىنى قەدىمىي ئافىنا ئەنجۇمەنلىرىسىدە سېزىپ، قىياسىمدا ئۇستانلىرىم بەرگەن ساۋاقلارنى ئەپلاتون بىلەن كېسىنۈوكۈلۈتېرنىڭ ئالدىدا يادلايمەن؛ بايانلىرىمنى پۇتكۈل ئىنسانىيەت ئائىلايدۇ.

ئەي ئادەملىدە! قايىسى ئەلگە تەۋە، قانداق پىكىر - قاراشلاردا بولساڭلار بولۇڭلاركى، قۇلاق سېلىڭلار: بۇ - ئۆزۈم چىنپۇتىدىغان، شۇنداقلا تەبىئەت قويىندا ئوقۇغان سىلمىرنىڭ تارىخىلار؛ بۇ تارىخ قېرىنداشلىرىڭلار پۇتكەن ئەسەرلەر ئىچىدىن تېپىلمايدۇ، چۈنكى ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئالدىمچىلار. لېكىن، تەبىئەت دۇنياسى بىزنى ئەبىدەي ئالدىمایدۇ. شۇڭا، تەبىئەت قويىندىن چىققان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى راست! بۇ ھا قالەمەدە يالغان نەرسىلەرگە ھەرگىز ئورۇن بەرمەيمەن. ئالىمادىس، بەزبىر تۇتۇرۇقىز نەرسىلەرنى غەرەزىزلا ئارىلاشتۇرۇپ قويىسام، ئۇنىڭ يولى باشقا. مۇتالىئە قىلماقچى بولۇۋاتقىنىم ئىنتايىن ئۆزۈقتا قالغان دەۋر. ئەمما، سىلەر ئاشۇ دەۋر كىشىلەرنىڭ قارىغاندا ئالەمشۇمۇل ئۆزگىرىپ كەتكەن ئىنسانلاردۇر - سىلەر. دېمەك، ھاياساتىڭلارنى خۇسۇسىيەتلىرى كەتكەن بىنائىمن تەسۋىرلىمەكچىمەن. ئۇنداق خۇسۇسىيەتلىرى سىلەرده ئىلگىرى بار ئىدى. ئەمما، مەددەنىيەت ۋە ئادىتىڭلار ئاشۇ خۇسۇسىيەتلىەرنى چىرىتىپ بولدى. شۇنداقتىمۇ، تەلىيىڭلەرگە ئاشۇ خۇسۇسىيەتلىرىدىن چىرىمەي ساقلىنىپ قالغانلىرىمۇ ئانىچە - مۇنچە بار ئىكەن. مېنىڭچە، كىشىلەر مۇنداق بىر دەۋر دەبىدەي تۇرۇپ قېلىشنى خالايدۇ. بۇ بولىسىمۇ پۇتكۈل ئىنسانىيەت ئايىرىلىشقا قىيمايدىغان دەۋردۇر. بۇگۈنۈڭدىن نازارىسىەن. چۈنكى، نۇرغۇن سەۋەبلىرىدىن بەختىسىز ئەۋلادلىرىنىڭ تېخىمۇ ئېغىر نازارىلىقتا ئۆتىدىغانلىقنى كۆرۈپ يەتتىڭ. شۇڭا، ئۆتۈشكە تېزىرەك قايتىپ كېتىشنى ئۇمىدۇ قىلىدىغانسىەن تايىنلىق. بۇ خىل تۈيغۇ سېنى ئەجىدادلىرىڭغا ھەمدۇ سانا، زامانداشلىرىڭغا لەنەت شىكايدەت ئوقۇپ، شۇم بىشانە ئەۋلادلارنىڭ بىشىغا كېلىدىغان پاجىئەلەر ئۇچۇن ھەسرەت چىكىشكە ئۇندىمەكتە.

بىرىنچى بولۇم

ئادەمنى ئۇنىڭ يارالىشى نۇقتىسىدىن كۆزىتىش ياكى تۆرەلمە ھالىتىدىن كۆزىتىش ئىنسانلارنىڭ ئەسلىيتكە ھۆكۈم قىلىشتا ئىتتايىن مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. ئەمما، مەن ئادەمنىڭ پېيدا بولۇشنى ئۇنىڭ ئەزىزلىدا كۆرۈلگەن ئۇزلىكىزى ئۆزگۈرىشلەرنى ۋاسىتە قىلىپ تۇرۇپ تەھلىل قىلماقچى ئەمەسمەن. شۇڭا، تەرەققىي قىلىپ ھازىرقى ھالەتكە يەتكەن ئادەمزاتنىڭ، ھايۋانات سىستېمىسىدىكى ئەڭ دەسلەپىكى سىياقىنىڭ زادى قانداق ئىكەنلىكىنى شەرھەلپ ئولتۇرمائىمەن. شۇنداقلا ئارىستوتىلىنىڭ ئويلىغىننىدەك ”بۇگۈنكى ئادەمەرنىڭ تەرنىقى دەسلەپتە قۇشىڭىكىدەك ئىلمەك ھالەتتە بولۇشى مۇمكىن!“، ”ئادەمەر ئەڭ دەسلەپتە پۇتۇن بەدىنىنى ئېقىنىڭىكىدەك تۈك باسقان، تۆت پۇتلاپ ماڭىدىغان بولغىيمىدى?“)، ”كۆزى ئۇدۇل يەرگە قاراپ تۇرىدىغان بولغاچقا، كۆرۈش دائىرسى بىر نەچچە قەددەم ئىجىدىلا چەكلەنپ، ئاخىر ھازىرقىدەك خاراكتىر ۋە ئىدىيەۋى قاراشلاردىكى چەكلەنرگە مەھكۈم بولۇپ قالغان بولغىيمىدى؟“ دېگەن مەسىلەرنى ئانالىز قىلىپمۇ يۈرەمەيمەن؛ پەقفت خىاليي تەسەھۇرغا ئوخشاشپ كېتىدىغان پەرەزلىرنىلا ئوتتۇرغا قويمەن. چۈنكى، سېلىشتۇرما ئاناتومىيەدە ھازىرغىچە قىلچە ئىلگىرىلەش بولىمىدى؛ ناتۇرالىست^{*} لارنىڭ كۆزىتىشلىرى ھازىرغىچە مۇجمەل ھالەتتە تۇرۇۋاتقاچقا، ئۇنى پۇختا دەلىل ئاساسى قىلىشقا مۇمكىن بولما يۈأتىدۇ. شۇڭا، ناۋادا مۇشۇ مەسىلەر خۇسۇسىدىكى تەبىئەتتىن

* تېبىئەت تارىخى ئىلى مۇندىخسىلىرى - نەرجىماندىن

تاشقىرى بىلىملىرىگە مۇراجىئەت قىلىمىساق ھەم ئىنسانلارنىڭ پۇت - قولنى ئىجادىي ئىشلىتىش ۋە يېڭىچە يېمىھ كىلكلەرنى يېشىش ئارقىلىق جسمانى تۈزۈلمىسىدە ھاسىل قىلغان ئۆزگەرلىرىنى بىر ياققا قايرىپ قويىساق، ئۇ ھالدا مەن ئادەمزاتنى بۇرۇندىن تارتىپلا ھازىرقىدەك ھالەتتە ئىدى، يەنى ھازىرقىدەك ئىككى پۇتلاپ ماڭاتتى، ئىككى قولنى گويا ھازىرقى ئادەملەردىكلا بىمالال ئىشلىتەلەيتتى، پۇتكۈل تەبىئەت دۇنياسىغا تىكىلگەن ئىككى كۆزى بىلەن پايائىسز ئاسمانى كۆزىتەلەيتتى، دەپ پەرەز قىلىمەن.

ناۋادا مەن يۇقىرقىدەك ھالەتتىكى جانلىقنىڭ جىسمىدىن تەبىئەتتەن ھالقىغان زېھىن - زەكىينى، ئۇزاق مەزگىللەك تىرىشچانلىقلرى بىلەن تاؤلغان ھاسىلىي قابىلىيەتنى چىقىرىپ تاشىسام، باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئۇنى تەبىئەت قويىندىن ئەمدىلا ئاپىرىدە بولغان قىياپەتتە دەپ ھىسابلىسام، ئۇ چاغدا ئادەمدىن ئىبارەت بىۇ مەخلۇقنى بىزبىر مەخلۇقلاردىن ئاجىز، باشقا مەخلۇقلاردىن گول، ئەمما جسمانى تۈزۈلۈشى ئەڭ مۇكەممەل ھالەتتە كۆرمەن. ئەندە، ئۇ بىر تۈپ دۇپ دەرىخىنىڭ تۈۋەمە ئولتۇرۇپ قورسقىنى توقلاپ بولغاندىن كېين، ئۇدۇل كەلگەن بىر دەرييانىڭ سۇبىي بىلەن ئۇسسوزلىقىنى قاندۇردى. شۇنداق، ئۇ ئۆزىگە ئۆزۈق بەرگەن ئاشۇ دۇپ دەرىخىنىڭ سايىسىدە ئۇ خلايدۇ؛ ئۇ بۇنىڭدىن تاغدەك مەمنۇن.

ناۋادا، ئەسلىدىكى مۇنبىت تۇپراقلار ئۆز بېتى ساقلانغان، پالتا تەگىمگەن بىپايان ئورماڭلار يەر شارنى يەنسلا بۇرۇنقىدەك قاپلاپ تۇرغان(D) بولسا، يەر شارى كۈللى مەخلۇقاتنىڭ ھەممىسگە داستخان ۋە پاناھىگاھ بولغان بولاتتى. ئادەملەر ئەسلىدە ئۇچار قانات ۋە ھايۋانلار ئارىسىدا تاراققى ياشغانلىقى ئۈچۈن، ئاشۇ ئۇچار قانات ۋە ھايۋانلارنىڭ قىلىقلرىنى كۆزىتىپ ۋە دوراپ يۈرۈپ، ئاخىر ئۇلارنىڭ تۇغما قابىلىيەتلەرنى ئۆزلەشتۈردى. ئىنسان مۇنداق

ئۆزگىچە ئالاھىدىلىككە ئىگە: باشقا ھايۋانلار ئۆزىگە خاس قابىلىيەتنى تاۋلاپ بولغان زامانلarda ئىنسانلارنىڭ ئۆزىگە تۈشۈق ھېچقانداق ئىقتىدار - قابىلىيىتى يوق ئىدى. شۇڭا، ئىنسانلار تۈرلۈك - تۈمەن ئۇچار قانات ۋە ھايۋاناتنىڭ تۇغما ئىقتىدارنى ئۆگەندى، شۇنىڭدەك باشقا ھايۋانلار ئۆزى ئادەتلەنگەن پەۋقۇلئادە پىمەكلىك بىلەن ئۆزۈقلەنىپ يۈرگەن زامانلarda، ئىنسانلار خىلمۇخىل پىمەكلىكلەر(E)نىڭ ھەممىسىنى دېگۈدەك يېيەلەيدىغان قابىلىيەتنى يېتىلدۈرۈپ بولغانىدى. شۇڭا، ئۇ باشقا ھەرقانداق مەخلۇقاتقا سېلىشتۈرغاندا قورساقتىن غەم قىلىمايتتى.

ئادەمزات بالا چاغلىرىدىن تارتىپلا خەتەرلىك كىلەمات ۋە ئىنتايىن ناچار پەسىللەردى ياشاشقا، شۇنداقلا جەبىر - جاپا چىكشكە ئادەتلەنگەن. ئۇ زامانلarda ئادەملەر ئۆزى ۋە ئولجىلىرىنى قولغا داش ئۇچۇن يېرتقۇچلار بىلەن يالىڭاچ ۋە قۇرۇق قول ئېلىشىشا، يېرتقۇچلارنىڭ چائىگىلىدىن قۇتۇلۇش ئۇچۇن، ئۇلاردىن تېز يۈگۈرۈشكە مەجبۇر بولغانىدى. بۇ حال ئۇلارنىڭ جىسمىنى ساغلام، ھەتتا يېمىرىلمەس قىلىپ تاۋىلىدى. بالىلارنىڭ تېمىمۇ تۇغۇلۇشى بىلەنلا ئاتىسىنىڭكىدەك ساغلام بولاتتى، شۇنداقلا ئاتىسىنىڭكىگە ئوخشاش ئۇسۇلدا چىنقتۇرۇلاتتى. بۇ حال ئىنسانلارنى ئېرىشكىلى بولىدىغان بارلىق ھايياتى كۈچتىن بەھرىمەن قىلىدى. تەبىئەت ئۇلارغا نسبىتەن گويا شەھەر ئاھالىلىرىنىڭ بالىلىرىغا يۈزەنگەن سىپارتا قانۇندەك ئىدى. جۇملىدىن، ساغلام ۋە كۈچ - قۇۋۇستى ئۇرغۇپ تۇرغان بالىلار تەمبىەل كىشىلەرگە ئايلىنىپ، ئاجىز بالىلار ئۇدۇللىق ئۆلۈپ كېتتى. بۇ نۇقتا نۇۋەتتىكى جەمئىيەتىمىزدىن پەرقلەنىدۇ، ئەلۋەتتە. چۈنكى، جەمئىيەتىمىزدە بالا ئاتىنىڭ يۈكى سانلىدىغانلىقى ئۇچۇن، بۇۋاقلار تۇغۇلۇشدىن بۇرۇنلا ئۇنىڭ بېحرىم ياكى زەئىپ بولۇشدىن قەتىئىنەزەر قارا - قويۇق ئۆلتۈرۈۋېتىلىدۇ.

بەدەۋىلەر(野蛮人)نىڭ تېنى ئۇلارنىڭ بىردىنبىر قورالى

ھېسابلىنىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلار ئاشۇ قورالدىن تولۇق پايدىلىنىشنى بىلەتتى. ئەمما، جىسمىمىز تاؤلىنىشتن مەھرۇم قالغانلىقى سەۋەپلىك، ئاشۇ قورالنى تولۇق ئىشقا سېلىشقا قادر ئەمەسمىز. بەدەۋىلەرنىڭ ھاياتلىق مۇھىتى تەقىفزا قىلغان شۇ زامانلاردىكى كۈچ-قۇدرەت ۋە چەبىدەسلىك ھازىرقى كۈنگە كەلگەندە قورال - سايىمانلارنىڭ بارلىققا كېلىشى بىلەن ئاللىقا يوقالىدى. مىسالىن، بىراۋ بۇرۇنلا پالتا ئىشلەتكەن بولسا، ئۇنىڭ بېغىشلىرى مەزمۇت دەرەخ شاخلىرىنى "قارىس" سىدە ئۇشتىيالامتى؟ ئۇ ئاللىبۇرۇنلا سالغا* ئىشلىتىشكە كۆنگەن بولسا، شۇنچە ماھىرىلىق بىلەن تاش ئاتالامتى؟ ئۇ بۇرۇنلا شوتا ئىشلىتىشنى بىلگەن بولسا، دەرەخكە چەبىدەسلىك بىلەن يامشىپ چىقاalamتى؟ ئۇ بۇرۇنلا ئات مىنىشنى بىلىۋالغان بولسا، يەنە ئوقتەك يۈگۈرەلەمتى؟

ناؤادا بىر مەدەنىي ئادەمنىڭ قورال - سايىمانلىرىنى تولۇق ئىشقا سېلىشغا رۇخسەت قىلىساق، ئۇنداقتا ئۇنىڭ قارشى تەرەپتىكى بەدەۋىنى كۈچىمەيلا يېڭىۋالىشدا گەپ يوق. ئەمما، كۈچ-قۇدرەتتە بەكلا پەرقىلىنىدىغان ئىككى ئادەمنى ئانىدىن تۈغما ۋە قولدا تۆمۈرنىڭ سۇنۇقى يوق ھالەتتە دۇئىلغا سالساقچۇ؟ ئۇ چاغدا ئۇلاردىن ھەرقانداق تاسادىپ يېلىققا تەيارلىقى بار، بارلىق كۈچ-قۇدرىتىنى جىسمىغا مۇجەسسىھلىيەلەيدىغان، جىسمىدىكى كۈچ-قۇدرىتىنى تولۇق ئىشقا سالالايدىغان بىرسىنىڭ نەقەدەر ئەۋزەل ئورۇنغا ئىگە ئىكەنلىكىنى ناھايىتى تېزلا بايقيايسەن(F).

توماس خوبىبىس**نىڭ قارىشىچە، ئادەمزاڭ ئەسلىدىنلا قورقۇمۇسىز بولغاچقا، ھۇجۇم ۋە ئۇرۇشقا ئىنتىلىپلا تۈرىدۇ. ئەمما، يەنە بىر

* سالغا (ئالقاقچىلىك) پۇختا بۇلغار ياكى تامىنىڭ ئىككى ئۈچىغا بىر غۇلاج كېلىدىغان مۇستەھكمەم شۇينا بېكتىلەن، يەرقا تاش ئېتىشنا ئىشلىتىدىغان ئەسواب - تەجماندىن.

** توماس خوبىبىس (1588 ~ 1679) ئەنگەلىلەشك سیاسىسەنوانىس، بىلاسوب، ئەنگەلىلەشكىرىسى (راتسىيونالىستىك) ئەنئەننىنىڭ ئاساسچىسى، يېقىقى دەۋەرەت تەيئەت قانۇنى ئاساسىدا دۆلەت توختامى تەلمىاتىنى سىستېملىق راواجلاندۇرغان بۇرۇش ئەمپەتچى مۇنەپەككۈر، بېيدۇ تۈرىدىن ئېلىدى - تەرمىجاندىن.

مەشھۇر پەيلاسوبىنىڭ قارىشى دەل بۇنىڭ ئەكسىچە. ئۇ مۇنداق دەپ قارايدۇ (کانپىراندىرس^{*} ۋە پۇفيندورف^{**} مۇ شۇنداق دەيدۇ) ئەسلىيەت قويىندىكى ئىنسان ھەممىدىن قورقۇنچاق كېلىدۇ. شۇڭا، ئۇنىڭ قوللىقىغا كىرگەن ئەڭ نازۇك سادالار ياكى كۆزىگە چىلىققان ئەڭ ئاجىز شەپىلەرمۇ ئۇنى غال- غال تىترىتىپ، بەدەر تىكۈۋېتىشكە ئۇندىدۇ. ئەسلىيەت قويىندىكى ئىنساننىڭ ناتونۇش شەيىلەر ئالدىدا ئاشۇنداق قىلىشى ئەلۋەتتە مۇمكىن. شۇنىڭدىن گۇمانلۇنمايمەنكى، ئەسلىيەت قويىندىكى ئىنسان غەلتە ئەھۋالارغا دۇچ كەلگەندە، يەنە كېلىپ ئاشۇ ئەھۋالنىڭ ئۆزىگە پايىدىلىق ياكى زىيانلىق ئىكەنلىكىنى ئاڭقىرالماي قالغىندا، شۇنىڭدەك ئۆزىنىڭ تەن قۇۋۇمىتى بىلەن دۇچ كەلگەن خەۋپ - خەتمىنى ئۆزئارا تەڭلەشتۈرۈپ بېقىشقا قادر بولالىغان ئەھۋالدا، ھەتنىا قورقۇپ ئايلىنىپ كېتىشى مۇمكىن. ئەمما، بۇنداق ئىش ئەسلىيەت رامكىسىدا ناھايىتى ئاز ئۇچرايدۇ. ئەسلىيەت رامكىسىدىكى ھەرقانداق ھەۋجۇدۇيەت تەرتىپلىك ھەرىكەتلەنىپ تۇرىدۇ، زېمىندىمۇ ئىنسانلار جەھئىيتىدىكى شەھۋانىي نەپىس ۋە خاھشانە ئەمەللەر كەلتۈرۈپ چىرىدىغان تۈيۈقسز ۋە ئىزچىل ئۆزىگىرىشلەر ئاز ئۇچرايدۇ. يېرتقۇچلار ئارىسىدا تارقاق ياشغان ئىنسانلار ئاللىبۇرۇنلا ئۆزىنى ئاشۇ يېرتقۇچلار بىلەن سېلىشتۈرۈپ، ماھارەتتىكى ئەۋزەللىكى بىلەن جىسمىيەتتە ئۈستۈن تۇرىدىغان يېرتقۇچىن ھالقىالايدىغانلىقىنى ھەش - پەش دېگۈچە تۇنۇپ يېتىپ، ئۇنداق يېرتقۇچىن قورقمايدىغان بولغانىدى. ناۋادا ئېيق ياكى بۆرە بىلەن كۈچ - قۇدرىتى ئۇرغۇپ تۇرغان، چېبدەس، جەسۇر (بەدھۇبلەرنىڭ ھەممىسى شۇنداق) ھەم تاش ۋە پۇختا كالىتكە بىلەن قورالانغان بەدھۇي ئېلىشىسا، ئىككى تەرەپنىڭ ئوخشاشلا ئاز -

* كانپىراندىرس (1718 - 1711) ئەنگلەيلك ڈېپىسكوب، «تەبىئەت قانۇنى ئۇستىدە پەلسەپەۋى مۇنالىدە» ناملىق ھەسمەرنىڭ ئاپتۇرى، بەيدۇ تورىدىن ئېلىنى - تەرجمەنلىك.

** پۇفيندورف 17 - ھەسەرلەر دە گېرمانىيەدە ئۆتكەن قافۇشۇنان، تارىخىشۇناس ۋە تەبىئەت قانۇنى تەربىياتىدا دالى چىقارغان ئالىم، بەيدۇ تورىدىن ئېلىنى - تەرجمەنلىك.

تولا خەۋپىرسەيدىغانلىقنى سېرىسىن. ئاشۇنداق نۇرغۇن تو قۇنۇشلار يېر تقوچىلارغا ئىنسانلارنىڭمۇ ئۆزلىرىنگە ئوخشاشلا ۋەھشىي كېلىدىغانلىقنى تونۇتسىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇلار گويا نەسىداشلىرىغا چىقلىشنى خالىمىغاندەك، ئىنسانلارغا ھۇجۇم قىلىشىمۇ رايى بارمايدۇ. بەزى ھايۋانلارنىڭ كۈچ - قۇدرەتسىكى ئۇستۇنلۇكى ئادەمزا تىنگ ماھارەتسىكى ئۇستۇنلۇكىدىن ئېشىپ كېتسىدۇ. بۇنداق چاغدا ئادەمزا ت ئاجىز ھايۋانلارغا ئوخشاش ئەھۋالغا چۈشۈپ قالىدۇ. ئەمما، ئۇنداق ھايۋانلارنىڭ ھاياتلىقى شۇ ۋەجىدىن ئۆزۈلۈپمۇ قالمايدۇ. ئىنسان شۇنداق ئارتۇقچىلىققا ئىگىكى، ئۇ باشقا ھايۋانلارغا ئوخشاش ئۇچقاندەك يۈگۈرەلەيدۇ؛ ھەرقانداق دەرەخنىڭ ئۇستىدىن پاناهگاھ تېپىپ، شۇ ئارقىلىق بىر قېتىملىق ئاۋارىچىلىقتن قۇتۇلىدۇ ياكى ئېلىشىشقا ئۆزىنى ئاتىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، ھايۋانلار زىيادە ئېچىر قاب، جىنى تۇمشۇققا كېلىپ قالماقلا بولسا، ئىنسانلار بىلەن ئىستىخىيەلىك ئېلىشمايدۇ. يەنە كېلىپ ھايۋانلارنىڭ ھېچقايسىسى ئادەمزا تقا چىش - تىرنىقغىچە ئۆچمۇ ئەممەس. ناوادا "ئۆچلۈك قىلىدۇ" دېلىلسە، ئۇنىڭغا مەلۇم بىر خىل مەۋجۇ دىيدەت ئۇستىگە سېلىنىپ كەتكەن "پالانى ھايۋاننىڭ ئوزۇقى" دېگەن ئەن سەۋەب بولىدۇ*.

بالىلىق، قېرىلىق ۋە ئاغرىق - سىزلاق ... دېگەندەك فىزىيولوگىيەلىك ئاجىزلىقلار ئىنسانىيەت ئۈچۈن ھەم تو سقۇنىسىز، ھەم قورقۇنچىلۇق دۇشمەن ھېسابلىنىدىدۇ. ئۇلار ھەم بىز ئىنسانلاردىكى ئاجىزلىقنىڭ پاجىئەلىك ئېپادىسىدۇر. ئۇلاردىن ئالدىنلىقى ئىككىسى ھايۋانلار ئارىسىدا ئومۇمۇ میۇزلىك ساقلانغان. كېينىكىسى ئاساسلىقى ئىنسانىيەتكە تەۋە ئاجىزلىق. چۈنكى، ئادەم جەمئىيەتتە ياشاسىدۇ.

* قارا تەنلىكلەر ۋە بەدەۋىلەرنىڭ ئۇرمانلىقلاردا ئۇچراپ قالغان يېر تقوچىلاردىن قورقمايدىغانلىقى دەل مۇشۇ سەۋەبىتىدىر. بولۇپيمۇ، ۋېبىزوجىلاڭىكى كارابىلار (加勒比人) ئاشۇنداق ياشاسىدۇ. جۆملەدىن ئۇلار ئاشۇنداق ھيات قوينىدا ئۆزلىرىنى ۋارامخۇدا ۋە بىمالال سېزىدۇ. فرانسۇوا گىرېن مۇنداق دېگەندەكىن: "ئۇلار كەرچە ئانىدىن ئۇغما، ئۇقىدان ئۆزگە ياراقىز بولسۇمۇ، ئەمما ئۇرمانلىقلارنى يۈرۈشكەنلىك كېزەلەلىدۇ، يەنە كېلىپ ھازىرغىچە ئۇلاردىن سىزەرسىنىڭ يېر تقوچىلارغا يەم بولۇپ كەتكەنلىكى ئاخالاپ باقىمىدۇ.

مىسالىن، بالىلق مەسىلىسىنى ئېلىپ ئېيتتىق، بايقتىمىچە ئادەمزاتنىڭ ئانسىي بالىسىنى ئۆزى نەگە بارسا شۇ يەرگە ئېلىپ بارالايدۇ ھەم ئۇنىڭ بالىسىنى ئېمتىمكى باشقا نۇرغۇن ئانا ھايۋانىڭكىدىن ئاسان. چۈنكى، ئانا ھايۋانلار ھېرىپ - چارچىغىنىغا قارىماي، ھېلى يېمەكلىك ئىزدىسە، ھېلى بالىسىنى ئېمتىپ ياكى ئۇنىڭ قورسقىنى توقلاب، ئىككى ئارىلىقتا توختىماي قاترايدۇ. دۇرۇس، ئادەمزاتنىڭ ئانسىي ئۆلۈپ كەتسە، ئۇنىڭ بالىسىمۇ ئانسىنىڭ كەينىدىن ئۆلۈپ كېتىش خەۋىپىگە قالىدۇ. ئەمما، بۇ خىل خەۋىپ يۈزلىگەن - مىڭلىغان ھايۋان ئۇچۇنمۇ ئورتاق. چۈنكى، مۇتلەق كۆپ ساندىكى ھايۋانلارنىڭ بالىلىرىمۇ كىچىك چېغىدا ئۆزى يېمەكلىك تېپىپ يېيەلمەيدۇ. گەرچە ئىنساننىڭ بالىلق ۋاقتى ئۇزۇنراق(G) بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ ئۆمرىمۇ باشقا ھايۋانلارنىڭكىگە قارىغاندا ئۇزۇن بولىدۇ. شۇڭا، ھەرقانداق ندرسە بۇ جەھەتتە ئازدۇر - كۆپتۈر باراۋەر بولسا كېرەك. ئۆسۈپ يېتلىش ۋاقتىنىڭ ئۇزۇن - قىسىقلقى ياكى بالىنىڭ ئاز - كۆپلۈكىگە(H) باشقا ئامىللار سەۋەب بولسىمۇ، ئەمما بۇ بىزنىڭ مۇھاكىمە تېممىزغا مۇناسىۋەتسىز. قىرىلىق مەسىلىسىنى ئېلىپ ئېيتتىق، ئادەمزات قىرىغاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئىش - ھەرىكەت قىلىپ تەرىجىي سۇسلاپ كېتىدۇ. يېمەكلىككە بولغان ئېھتىياجى، يېمەكلىككە ئېرىشىش ئىقتىدارنىڭ ئاجىزلاپ بېرىشىغا ئەگىشىپ تەرىجىي سۇسلاپ كېتىدۇ. ئادەمزاتنىڭ بەدھەۋەلەرچە ھاياتى ئۇلارنى رېماتىزم ۋە بوغۇم ياللۇغىدىن خالاس قىلغان. ئەمما، ئادەمزات بېقۇۋەلۈقلۈرى ئىچىدە ھەممىدىن يامنى - قىرىلىق. مىسالىن، بەدھەۋەلەردىن بىرەرسى قىرىپ ئۇن - قىنسىز ئۆلۈپ كەتسە، ئۇنى باشتىلارلا ئەمەس، ھەتتا ئۆز قۇۋىمىدىكىلەرەمۇ بىلەمەيلا قالىدۇ. ئاغرىق - سىزلاق مەسىلىسىگە كەلسەك، مەن ھېلىقىدەك مېدىتىسنانغا قارشى تۇتۇرۇقىسىز گەپلەرنى تەكرازلىماقچى ئەمەسمەن. يەندە كېلىپ ئۇنداق گەپلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ساغلام ئادەمەرنىڭ

ئاغزىدىن چىققان. ئەمما، مۇنداق يەكۈنى مۇستەھكمەم پاكتىلار بىلەن ئىسپاتلىغلى بولامدۇ - يوق؟ دېگەن نۇقىنى ئېنلىكلىقەمەن: مېدىتىسنا بەكمۇ ئارقىدا قالغان ئەلدىكى پۇقرالارنىڭ ئوتتۇرچە ئۆمرى مېدىتىسنا پەنلىرى ئىچكىرىلەپ تەتقىق قىلىنىدىغان ئەللمەر پۇقرالرىنىڭكىدىن كوتا كېلىدۇ. ناۋادا ئۆزىمىز پەيدا قالغان كېسەللىكلىر مېدىتىسنا داۋالىغلى بولىدىغان كېسەللىكلىردىن ئارتىپ كەتسە، فانداق ئاقۋەت كېلىپ چىقار؟ تۇرمۇش ئۇسۇللىمىزدىكى تەڭسىزلىك ھەققەتەن ئېغىر: مىسالىن، بەزىلەرنىڭ كۈنى زىيادە بىكارچىلىقتا ئۆتىدۇ؛ يەنە بەزىلەرنىڭ كۈنى ئۆتە ھارغىنلىقتا. ئىشتەييمىز بىلەن ھېس- تۇيغۇمۇز ئاسان قوزغىلىپ، ئاسان تۇتۇلىدۇ. دۆلەتمەنلەرنىڭ تۈجۈپلىك نازۇ نېمەتلەر ئۇلارنىڭ تېنگە قۇۋۇھەت بېغىشلاش بىلەن بىرگە ئاشقا زىنلىنى بۇزىدۇ. يوق سۇللار گاھىدا ھەتتا قاتىققى - قۇرۇق يېمەكلىكلەرگەمۇ زار بولۇپ كېتىدىغان بولغاچقا، تويغۇدەك يېيش پۇرسىتى كەلگەن چاغلاردا ئاج كۆزلۈك بىلەن بولۇشغا يەۋالىدۇ. ئۇيقوسز كېچىلەر، چەكتىن ئاشقان بەھۇدە ئىشلار، تىزگىنسىز ھېسسىياتلار، تەننىڭ ھالسىراشلىرى بىلەن روھنىڭ چاڭقاشلىرى، خىلەمۇخىل تەبىقىدىكلىر دۇج كېلىۋاتقان سان - ساناقسىز ھەسرەت - ناداھەت بىلەن غەم - ئەندىشە ئىنسان روھنىڭ ئەمنلىكىنى بەربات قىلماقتا. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىنسان بەختسىزلىكلىرىنىڭ ئالاھەتلەرى، شۇنداقلا ئاشۇ بەختسىزلىكلىرنىڭ ھەممىسىنى دېگۈدەك ئادەمەرنىڭ ئۆزلىرى پەيدا قىلىۋاتقانلىقى، ناۋادا ئادادىي - ساددا، ھەشمەسىز ۋە يېگانە ياشىيالىغان بولساق، ئۇنىڭدىن تاماમەن ساقلىنالايدىغانلىقىمىزنىڭ جانلىق دەلىلى. ناۋادا تەبىئەت پېشانىمىزگە بېجىرىلىكىنى پۇتتۇۋەتكەن بولسا، شۇنداق دەپ كېسىپ ئېيتالايمەنكى، ئىنساننىڭ سەۋەنلىكلىرى ئۇستىدە ئوپلىنىشى ئەسلىيەتكە مۇخالىپ بولغان بولىدۇ، شۇنداقلا خىيالىي تىرەنلىككە چۆككەن ئادەم چۈشكۈن ھايۋانغا ئايلانغان بولىدۇ. بەدەۋىلەرنىڭ،

يەذى زەھىردىك شارابلىرىمىز جىسمىنى كاردىن چىقىرىۋە ئىمگەن بەدەۋىلەرنىڭ بېجىرىم تېنى خۇسۇسدا ئىزدەنگىنىمىزدە، ئۇلارنىڭ جاراھەتلەنىش ۋە قىرىلىقىنى ھىسابقا ئالىغا نادا ھەرقانداق ئاغرىق - سىزلاقتىن خالىي ئىكەنلىكىنى ھىس قىلايا يمىز. شۇنىڭدەك، مەدەنىي جەھىئىت تارىخىنى بويلاپ ماڭساقلا، ئىنسانلارنىڭ كېسەللەك تارىخىنى بېزبىپ چىقا لايىدەغانلىقىمىزغا ئىشىنىمىز. ئەپلاتون بوداللىر بىلەن ماكاۋىن تىرۇۋا(Truva) شەھرى قورشاۋدا قالغان چاغدا ئىشلەتكەن ياكى تەرىپلىگەن دورىلار ئاساسدا: ”ئاشۇ دورىلار پەيدا قىلىدىغان خىلمۇخل كېسەللەكلەر ئەينى زامان كىشىلىرىگە يات ئىدى“* دېگەن يەكۈننى چىقارغانىكەن.

ئەسلىيەت قوينىدىكى ئادەملەر ئارىسىدا ئاغرىق - سىزلاقتىن مەنبەسى يوق دېيەرلىك ئىكەن، ئۇنداقتا ئۇلار ئۇچۇن دورا - دەرمەك بىلەن ھەكىم - تېۋىپ ئاساسەن بەماجەت، دېگەن گەپ. قىسىسى، ئىنسانلار بۇ جەھەتنە باشقا ھايۋانلاردىن قېلىشىمайдۇ. بۇ نۇقتىنى بىز ئۇچىلارنىڭ ئورمانىلىقلاردا يارىدار ھايۋانلارنى ئۇچرا تىقان - ئۇچرا تىغانلىقىغا قاراپلا ئىسپاتلىيالا يمىز. ئۇچىلار ئېغىر يارىلانغان جۇملىدىن سۆڭىكى سۇنۇغان، ھەتتا مۇچىلىرى ئۇزۇلۇپ كەتكەن بولسىمۇ، ئەمما ئاللىقاچان سەللىمازا ساقايىغان ھايۋانلارنى جىق ئۇچرا تىقان. شۇ بەھىسىزكى، ئۇ ھايۋانلارنىڭ يارىلىرى قانداققۇر تاشقى كېسەللەكلەر دوختۇرىنىڭ ھىممىتى بىلەن ئەممەس، ۋاقتىنىڭ ئۇ تۈشى بىلەن، باشقا پەرۋىش - كۇتۇنۇشلەر بىلەن ئەممەس، كۈندىلىك تۇرمۇشتىكى ھەرىكەت - چىلىشلار بىلەن ساقايىغان، ئەلۋەتنە. ئۇ تەلەيلىكلىر ئۇپېراتسىيەنىڭ جەبىر - ئازا بىلىرى، دورا - دەرمەك كەرنىڭ زەھەرلىرى ۋە ”گالنى يىغىش“نىڭ زىيان - زەخەمەتلەرىگە ئۇچرىمىاي تۇرۇپمۇ، يارا - شرافقلىرىنى سەللىمازا ساقايىتىشقا مۇشەررەپ بولالىدى.

* ياراسېلىپرس: ”ئاز تاماق بېيىش ئارقىلىق كىسىدىل داۋالاش ئۇسۇلىنى يۈنائىلىق مەشۇور ھەكىم ئېبۈركات ئىختىرا قىلغان: ئۇ ئۇسۇل ھازىرقى كىشىلەر ئۇچۇنۇ ئىنتابىن زۆرۈرددۇ“ دېگەنلىكەن.

قىسىسى، ئىسىل دورا - دەرەھەكىم بىز ئۈچۈن ئاجايىپ شىپالىق. ئەمما كېسىپ ئېتالايمىزكى، بىتابلانغان بەدەۋىلەر تەبىئەتنىن ئۆزگە ھېچنېمىڭە ئۇمىد باغلىمايدۇ. يەنە كېلىپ ئۇلارنىڭ كېسەللەك - بىتابلىقتىن باشقۇ ھېچنېمىدىن غېمى يوق. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇلارنىڭ تىنىنى بىزنىڭكىدىن بېجىرىم قىلغان.

شۇڭا، ما قالىمىزدە قىيىت قىلىنۋاتقان ”بەدەۋىلەر“نى كۆز ئالدىمىزدىكى ئادەملەر بىلەن ئارىلاشتۇرۇۋەتىشكە بولمايدۇ. تەبىئەت ئۆز ھېمايسىسىدىكى ھايۋانلارنى كۆپۈم بىلەن باغرىغا باسىدۇ. بۇ خىل كۆيۈمنى ھەتتا تەبىئەتنىڭ ئۆز قوينىدىكى بارلىق ھايۋانلارغا ھىمەت يەتكۈزۈش هوقۇقىنى قانچىلىق قەدرلەيدىغانلىقىنىڭ نامايدىسى، دېيشىكمۇ بولىدۇ. ئورھانلىقلاردا ياشايدىغان ئات، مۇشۇك، بۇقا، ئېشكەك ... قاتارلىق جان-جانئوارلارنىڭ كۆپ قىسىمى، ھەتتا ھەممىسى دېگۈددەك جىسىمى قۇۋۇھەت، زېھنى قۇدەرت ۋە غەيرەت -

شجائەت ... قاتارلىق جەھەتلەرە ئۆيىدە باققان ھايۋانلاردىن ئۈستۈن تۇرىدۇ. چۈنكى، بىز ئاشۇ ھايۋانلاردىكى ئەزەلىي ئەۋزەللىكىلەرنىڭ تەڭدىن تولىسىنى، ئۇلارنى قولغا كۆندۈرۈش داؤامىدا بەربات قىلىپ تۈگەتتۇق. ئىشقىلىپ ئادەملەر ئاشۇ ھايۋانلارغا كۆيۈنۈش ۋە ئۇلارنى بېقىش داؤامىدا كۆرسەتكەن تىرىشچانلىقلىرىنىڭ ئاخىرقى ھېسابتا ئۇلارنىڭ نەسىلىنى چىكىندۈرۈۋەتكەنلىكىنى تەن ئېلىشماقتا. بۇ نۇقتىنى ئىنسانلارغا تەبىقلاشىمۇ بولىدۇ. جۇملىدىن ئىنسانلار ئىجتىمائىي ئادەم ۋە قۇلغا ئايلىنىش داؤامىدا بارا - بارا زەئىپلىشپ ۋە جاسارتىنى يوقىتىپ، ئاخىر تەسلىمچى بولۇپ كەتتى، يەنە تۇرمۇشتىكى بوشائىلىق ۋە مىشچانلىق ئاخىرقى ھېسابتا ئۇلارنىڭ كۈچ - قۇدرىتى ۋە غەيرەت - جاسارتىنى بەربات قىلىۋەتتى. يەنە كېلىپ تەبىئەت ئىنسانلار بىلەن يېرتقۇچلارغا باراۋەر مۇئامىلدە بولغاچقا، بەدەۋىلەر بىلەن ھازىرقى مەدەنلىھە(文明人) ئارسىسىدىكى پەرق ياۋابى ھايۋانلار بىلەن ئۆي ھايۋانلىرى ئارسىسىدىكى پەرقىتن خىللا چوڭىيپ

ئاشۇ ئادەم ئۈچۈن ئىنتايىن لازىملۇق نەرسىلەردىنمۇ ئەمەس، خالاس. چۈنكى، ئاشۇ ئادەم ئىلگىرى ئاشۇ نەرسىلەر سىزىمۇ ئوخشاشلا جان ساقلىيالغانىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقتىتا بىز يەنە، ئاشۇ ئادەمنىڭ قۇرامىغا يەتكەندىن كېيىن، نىمە ئۈچۈن باللىقىدا چىدىغان جەبرىلەك تۇرمۇشقا ئەمدىلىكتە پايلىماس بولۇپ قالغانلىقىنىڭ تېگىگە يېتەلمەيۋاتقانلىقىمىزنى بايقايمىز.

ھەمشە خەۋىپ - خەتقەركە ئۇچراپ تۇرىدىغان غېربانە ۋە بىكارچى بەدەۋىلەرنىڭ ئۇيقوغۇ ئامراق ئىكەنلىكى، شۇنداقلا باشقا ھايۋانلارغا ئوخشاش ھە دېسلا ئۇيقوددىن چۆچۈپ ئويغىنىپ كېتىدىغانلىقى ئېنىق. يەنە كېلىپ، بەدەۋىلەر ناھايىتى ئاز پىكىر يۈرگۈزىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئوي - پىكىردىن خالىي چاغلارنىڭ ھەممىسىنى ئۇيقو بىلەن ئۆتكۈزىدۇ. بەدەۋىلەر ئۈچۈن ھەممىدىن مۇھىمى - ئامان - ئىسىن كۈن ئېلىش. ئۇلاردىكى ئەڭ يېتۈك قابلىيەت^{*}نىڭ ھۇجومغا ئۆتۈش ۋە قوغىدىنىنى نىشان قىلغان ئىقتىدار ئىكەنلىكى ئېنىق. بۇنداق ئىقتىدار ئۇلارنى بىر بولسا ھايۋانلارنى ئولجا ئېلىشقا نېسىپ قىلىدۇ؛ بىر بولسا باشقا ھايۋانلارغا يەم بولۇپ كېتىشتىن ساقلايدۇ. يەنە بىر جەھەتنىن ئالغاندا، ئۇلاردىكى ھۇزۇر ۋە شەھۋەت تۇيغۇسىنىڭ غىندىقلىشى بىلەن ئويغىنىدىغان ئەزىزلىرىنىڭ ھالىتتە بولۇپ، ئازراقىمۇ يېتىلمىگەن. شۇنداقتىمۇ، ئۇلارنىڭ بەش ئەزاسىنىڭ تۈپتىن ئوخشاشمايدىغان مۇنداق ئىككى خل ھالەتتە ئىكەنلىكىنى بايقاش مۇمكىن: ئۇلارنىڭ تەن سېزىمى بىلەن تەم سېزىمى ناھايىتى گال؛ ئەمما كۆزى، قۇلىقى ۋە بۇرنى زىيادە سەزگۈر كېلىدۇ. بۇنىڭ ھايۋانلاردا بولۇشقا تېگىشلىك تۈپكى ھالت ئىكەنلىكى، شۇنىڭدەك مۇتلۇق كۆپ ساندىكى بەدەۋىلەرنىڭ ئەھەلىيەتتە ئاشۇنداق بولىدىغانلىقى

* بۇ مەسىلە خۇسۇسدا باشقىچىرەك مىسال ئېلىش مۇمكىن. يەنى نىكاراڭۋادا ئۆزى تۈلگىگە، يۇتى ئادەمنىڭ قۇلىغا ئوخشىپ كېتىدىغان بىر خل ھايۋان بارماش. كوررېپ(柯勒阿) ئىلخانلىرىنىڭ شەخچە، ئۇ ھايۋاننىڭ قورسقىنىڭ ئابىشى تەرىپىدە خالىغا ئوخشىپ كېتىدىغان بىر ئەزاسى بولۇپ، قېچىشقا توغرا كەلگەندە بالسىنى ئاشۇ خالىغا سېلىپلا يۈرگۈرەيدىكەن.

سەيياھلارنىڭ پۇتوكلىرىدىن ئايىان. شۇڭا، كۆزى ئۆتكۈر خوتىپىنتوتلار^{*}نىڭ گوللاندىيەلىكلەر دۇربۇن بىلەن ئاران ئىلغا قىلا لايدىغان دېڭىزدىكى كېمىلەرنى مۇنداق قاراپلا پەرق ئېتىلەيدىغانلىقىغا، ئامېرىكا قىتىئەسىدىكى بەدەۋىلەرنىڭ ئىسپانلارنىڭ يۈرۈش - تۇرۇشنى گويا ئۇۋ ئىتلەرىدەك پۇراپ بىلىۋالا لايدىغانلىقىغا، بەزبىر زىيادە ياۋاپى مىللەتلەرنىڭ قىپالىڭاج يۈرسىمۇ قىلچە بىئارام بولمايدىغانلىقىغا، مۇچ بىلەن تەم سەزگۈشىنى غىدىقلالايدىغانلىقىغا شۇنداقلا ياۋروپالىقلارنىڭ زەھەردەك ھاراقلىرىنى گويا سۇ ئىچكەندەك ئىچەلەيدىغانلىقىغا ھەيران قالمايمىز.

ھازىرغىچە بىز ئىنسانلارنى فىزبىولوگىيە نۇقتىسىدىن تەتقىق قىلىپ باقتۇق. ئەمدى مەتافزىكا ۋە ئېتسىكا نۇقتىسىدىن كۆزىتىپ باقايىلى.

نەزەرمىدە ھەرقانداق ھايۋان سەرخىل ياسالغان ماشىنىدىن باشقا نەرسە ئەممەس. تەبىئەت ھايۋانلارنىڭ خالغانچە ھەرىكەت قىلىشى ۋە جانغا تىكلىپ كەلگەن ياكى دەخلى - تەرۇز يەتكۈزىدىغان نەرسىلەردىن قوغدىنىشى ئۈچۈن، ئۇلارغا بىر قىسىم سەزگۈ ئەزا لارنى ھىمەت قىلغان. مېنىڭچە، ئادەم تېنىدىن ئىبارەت بۇ "ماشىنا"مۇ شۇنىڭغا ئوخشاش. ئەمما، ئۇنىڭ بىردىن بىر قىسىم سۇكى، تەبىئەت دۇنياسى يېر تەقۇچلارنىڭ ھەربىر ھەرىكتىنى تىزگىنلەپ تۇرغان مەزگىلدە، ئىنسانلار ئۆزىنىڭ پائالىيەتلەرىگە ئەركىن سۇبىيكتىق سالاھىتى بىلەن ئىشتىراك قىلىدۇ. تاللاشقا دۇچ كەلگەندە، يېر تەقۇچلار تەبىئىي تۇيغۇسغا، ئىنسانلار ئەركىن ئەرادىسىگە مۇراجىتىق قىلىدۇ. بۇ ھال يېر تەقۇچلارنىڭ ھەرقانچە ئازدۇرسىمۇ تەبىئەت قانۇنىتىگە خلابىلىق قىلىمايدىغانلىقىدىن، ئەمما ئادەمزاتنىڭ زىيان - زەخەتىكە دۇرۇس

* ئافرقىنىڭ جەنۇنىدىكى ۋەرقلار گۈرۈھى: ئۇلار ئۆزلىرىنى "كخوي-كخويلار" دەپمىن ئاتايدۇ. ئامېرىكىيە، بۇتىسوانا ۋە جەنۇبىي ئافرقىغا ماڭالاشقان خوتىپوتلار ۋادىتتە قارا تەنلىكلىرى ئەرلىكلىرى كخوبىسان تىپىغا تەۋە دەپ قارالىسىمۇ، ئەمما يىراق ۋەدىمىكى موڭغۇل ئەرقىنىڭ قالدۇقلەرىغا ۋوششاپ كېتىدۇ، بىيدۇ تورىدىن ئېلىنى - تەرىجىمانىدىن.

يۈزلىنىش بىلەن بىرگە تەبىئەت قانۇنىيەتنى بۇزىدىغانلىقىدىن دېرىھەك بېرىدۇ. بۇ ھەم نېمە ئۇچۇن كەپتەرنىڭ لەقەمۇلىق گۆش سېلىنغان تاۋاقينىڭ يېنىدا، مۇشۇكىنىڭ بىر دۆۋە مېۋە - چىۋە ياكى بۇغداي - قۇناقىنىڭ يېنىدا ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كېتىدىغانلىقىغا بېرىتىلگەن شەرھىي جاۋابتۇر. گەرچە ئۇلارنىڭ نەزەرىدىكى ئاشۇ قەدرىسىز ئاش - ئوزۇق بىلەن چىنىنى ساقلاپ قالالىشى تامامەن مۇمكىن بولسىمۇ، ئەمما تەبىئەت ئۇلارغا ئاشۇ ئاش - ئوزۇقتىن بەھەرىلىنىشنى ئۆگەتمىگەن. دەل مۇسۇنداق بولغىنى ئۆلۈم - يېتىمگە جۆنەيدىغان زىيادە ئەيىش - ئاغرىق - سىزلاق، ھەرتتا ئۆلۈم - يېتىمگە جۆنەيدىغان زىيادە ئەيىش - ئىشرەتكە بېشىچىلاپ كىرىپلا كېتۈياتىدۇ. بۇ دەل ئىرادىنىڭ كىشى سەزگۈلرەنى بەربات قىلغانلىقىدىندۇر. يەنى ئادەمزااتىكى تەبىئىي ئېھتىياج قىنىپ بولغان بولسىمۇ، ئىرادىنىڭ تەلىپى توختاۋىسىز داۋاملاشقانلىقى ئۇچۇندۇر.

ھەرقانداق ھايۋان سەزگۈ ئەزىزلىرى بىلەن يارىتىلغانلىقى ئۇچۇن، ئۇلاردا ئالىك بولىدۇ. مەلۇم مەندىن ئالغاندا، ئۇلار سەزگۈ ئەزىزلىرى ئاپرىدە قىلغان ئاشۇ يەككە ئاڭلارنى بىر - بىرىگە باڭلىلايدۇ. ئادەمزاات بىلەن يېرتفۇچىلارنىڭ بۇ جەھەتنىكى پەرقى يەقفت ئاشۇ ئاڭنىڭ كۈچلۈك - ئاجىزلىقىدىلا ئىپادىلىنىدۇ. بىزى پەيلاسوپىلار ھەرتتا: ”ئادەم بىلەن ئادەمنىڭ بۇ جەھەتنىكى پەرقى بەزىدە يېرتفۇچ بىلەن ئادەمنىڭكىدىنىمۇ ئېشىپ كېتىدۇ؛ شۇڭا، ئادەمزااتىڭ ھايۋانلاردىن پەرقىلىنىپ تۇرىدىغان تۆپكى خۇسۇسىيەتى قانداقتۇر ئۇنىڭ چۈشىنىش ئىقتىدارنى ھازىرلىغانلىقىدا ئەمەس، بەلكى ئەركىن سۈبىيكتىلىق قابىلىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىدە“ دېگەن قاراشنى ئوتتۇرۇغا قويۇشتى. بارلىق ھايۋانلارنى تەبىئەت دۇنياسى كونترول قىلىپ تۇرىدۇ. يېرتفۇچىلار تەبىئەت دۇنياسىنىڭ بۇيرۇق - ئەمەرلىرىگە ھەر ۋاقت ئەمەل قىلىدۇ. ئىنسانلارمۇ ئاشۇ بۇيرۇق - ئەمەرلىرىنى ئاڭلايدۇ - يۇ، ئەمما: ”تەبىئەتنىڭ ئۇنداق بۇيرۇق - ئەمەرلىرىنى بەجا كەلتۈرۈش

ياكى ئۇنىڭغا ئۆكىنە قوپۇش ئىختىيارىمىدىكى ئىش، ”دەپ قارايدۇ.“ ئەڭ مۇھىمى ئىنسان ئۆزىدە ئەركىن ئىرادىنىڭ ھازىر ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتكەنلىكى ئۇچۇن، ئۇنىڭ روهىستىدىكى زېمىن-زەكى ئۆزىنى نامايان قىلالىغان. فىزىكلار سەزگۇ ئەزالارنىڭ ھەرىكەت مېخانىزمى ۋە ئائىنى شەكىللەندۈرۈش فۇنكىسييەسىنى مەلۇم دەرىجىدە شەرھەشكە قادر بولسىمۇ، ئەممە ئادەمزااتنىڭ ئىرادىسىنى ياكى تالاش ئەركىنى، شۇنداقلا مۇشۇ خىل ئىقتىدار خۇسۇسىدىكى تۈيغۇسىنى شەرھەشكە ئامالسىز. چۈنكى، بىزنىڭ كۆرۈپ ھېس قىلايىدىغىنىمىز پەقەت مەنىۋى ھەرىكەتلا، خالاس. ئۇنداق ھەرىكەتنى مېخانىكا ئىلمى پېرىنسىپلىرى بىلەن ئىزاھلاش مۇمكىن ئەمەس.

ئەممە، مۇشۇ مەسىلىھەر خۇسۇسىدا يەنە نۇرغۇن سوئال تۇرۇپتۇ. ئۇ سوئاللار ئادەمزاات بىلەن يېرتقۇچىنىڭ پەرقى ئۇستىدىكى مۇلاھىزىلەرنى تەقەززا قىلغان. بۇ يەردە ئادەمزااتنىڭ مۇنداق بىر مۇتلەق خاراكتېرى يەنلا مەۋجۇت. ئۇ بولسىمۇ ئادەمزاات ئۆزىنى تاكامۇللاشتۇرۇپ بېرىش ئىقتىدارى، شۇنداقلا ئۆزىدىكى بارلىق قابىلييەتنى تاشقى مۇھىتىنىڭ ھىماتىدا تەدرىجىي ئۆستۈرۈپ بېرىش ئىقتىدارىدۇر. بۇ خىل ئىقتىدار پۇتكۈل ئىنسانلار توبى بىلەن ھەربىر ئادەمde ئوخشاشلا مەۋجۇت. يەنە بىر جەھەتتىن ئالغاندا، يېرتقۇچلار بىر نەچە ئايلىق يېتلىش ئارقىلىقا تۇراقلىق ھالىتكە قەددەم قويىدۇ-دە، نەتىجىدە ئۇنىڭ قالغان ئۆمرى شۇ ھالەتتە ئۆتىدۇ، ئۇنىڭ تۇر توبى ئۆزگەرمەي شۇ پىتى تۇرۇپ قالدى. ئارىدىن ماڭ يىل ئۆتۈپ كەتسىمۇ، ئۇ يېرتقۇچىنىڭ ئۇمۇمىيىتىدە زەررچە ئۆزگەرىش بولمايدۇ. خوش، ئۇنداق بولسا پەقەت ئىنسانلارلا چىكىنىشكە قاراپ يۈزلەندىمۇ؟ ئۇلار ئاشۇنداق چىكىنىش جەريانىدا بارا-بارا ئەسلىيىتىگە قايتامدۇ؟ يېرتقۇچلار بۇ جەرياندا ئېرىشىشكە ناقىسىلىقى ۋە قولدىن بەرمەسلىكە قادرلىقى بىلەن ئۆز تەبىئىتتىنى

ساقلاب قالالىغانىمۇ؟ ھالبۇرى، ئىنسانلار زامانلارنىڭ ئۆتۈشى ياكى باشقا تاسادىپىيلىقلار ۋە جىدىن ئىلگىرى ئۆز - ئۆزىنى تاکامۇللاشتۇرۇش ئارقىلىق ئېرىشكەنلىرىنىڭ ھەممىسىنى قولدىن بېرىپ قوييۇپ، ئاخىر ھەقتا يېرقۇچلاردىنمۇ بەتەر ئورۇنغا چوشۇپ قالغانىمۇ؟ بۇلاردىن بەختىزلىكلىرىمىزنىڭ دەل ئىنسانىيەتكە خاس يېتۈك ۋە چەكىز ئىقتىدارنى مەنبە قىلىدىغانلىقنى تەن ئېلىشقا مەجۇرمىز. چۈنكى، دەل ئاشۇ ئىقتىدار ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئىنسانىيەتنى ئىلگىرىكى تنىچ ۋە ساپ ئەسلىيەتنىن مەھرۇم قىلىدی؛ دەل ئاشۇ ئىقتىدار ئىنسانلارنى ھەرقايىسى دەۋرلەرde ئۆزىنىڭ ئەقلى - پاراستى بىلەن سەۋەنلىك - خاتالىقلرىنى، رەزىلىكلىرى بىلەن ئالىيجانابىلىقنى نامايان قىلىش ئارقىلىق، ئاخىر ئۆزى ۋە تەبىئەتكە ھاكىملىق قىلىدىغان زالىم ھۆكۈمرانغا ئايلاندۇردى(I). ناۋادا بۇۋاقلارنىڭ ماڭلىينى توڑلەش ئارقىلىق، ئۇلارنىڭ قىسىمن سەھىمىي سادىلىقى بىلەن ئەڭ دەسلەپىكى شادىقلرىنى ساقلاب قېلىشنى تۇنجى بولۇپ ئوتتۇرما قويغان ئورىنوكو دەرياسى قرغىنلىكى ئاھالىلەرنى تەرىپىلەشكە مەجبۇر بولۇپ قالساق، ئۇ ئىنتايىن قورقۇنچىلۇق ئىش بولغان بولسۇ. چۈنكى، ئۇلار ئۆز - ئۆزىنى تاکامۇللاشتۇرۇش ئىقتىدارى ئارقىلىق ئۆزى ۋە تەبىئەتكە ھاكىملىق قىلىشقا ئىنتىلىدىغانلاردۇر.

تەبىئەتنىڭ ھاكىملىقىدىكى بەدەۋىلەر ئۆزلىرىنىڭ تۇغما قابلىيىتىگە مۇراجىئت قىلىدۇ. ئوچۇقراقنى ئېيتىساق، تەبىئەت دۇنياسى ئىنسانلارنىڭ تۇغما قابلىيىتىدىكى بەزبىر كەمتوكلۇكىنىڭ ئورىنى تولدۇرۇش ئۇچۇن، ئۇلارغا بىر قىسم ئىقتىدار - كارامەتلەرنى ھىمەت قىلىدی. ئاشۇ ئىقتىدار - كارامەتلەر دەسلەپىتە ئىنسانلارنى تاکامۇللاشتۇرغانىدى: كېيىن، بارا - بارا ئىنسانلاردىكى تۇغما قابلىيەتنى ئۇستۇن ئورۇنغا ئۆتتى. دېمەك، بەدەۋىلەرنىڭ ئەڭ دەسلەپىكى كارامىتىنى پۇتۇنلەي ھايۋانلىق دېيشىكە بولسۇ(L). بەدەۋىلەرنىڭ ئەڭ دەسلەپىكى تۇغما قابلىيەتلەرىدىن بولمىش كۆرۈش

سېزىمى بىلەن تۇيغۇ ، باشقۇا ھايۋانلار ئارىسىدىمۇ ناھايىتى ئۇمۇملاشقان . رايىشلىق بىلەن بوبۇنتاۋلىق ، ئىستەك بىلەن تەشۈش بەدەۋىلەر روھىتىدىكى ئەڭ دەسلەپكى ، شۇنداقلا يېگانە ئىدرارك سۇپىتىدە تاكى يېڭى مۇھىت ئۇلارنىڭ روھىتىنى يېڭىچە كامالەتكە يېتەكلىكۈچە داۋام ئەتتى .

ئېتىكاشۇنالار ئىنسانلاردىكى بىللىش قابىلىيتنىڭ ئاساسەن دېگۈدەك ھېس - تۇيغۇغا بېقىندىغانلىقىنى ھەرقانچە تەشەببۇس قىلىسەمۇ ، ئەمما ئەل - جامائەت ھېس - تۇيغۇمۇ ئاساسەن دېگۈدەك بىللىش قابىلىيتنىڭ بېقىندۇ ، دەپ قارايدۇ . جۇملىدىن بىزدىكى ئەقلەيلىك ھېسسى ھەركەتلەر داۋامدا ئۆز - ئۆزىنى تاكامۇللاشتۇرىدۇ . بىز ئادەتتە ھالاۋەتكە ئىنتىلگەن چاغلىرىمىزدىلا ئاندىن ئىلمۇ ئىزدەشىكە تەرىددۇ تلىنىمىز . شۇنداق پەرەز قىلىشقا بولىدۇكى ، ئىستەك - ئىنتىلش ۋە تەھلىكە - تەشۈش دېگەنلەردىن مۇستەسنا براۋىنىڭ كاللىسىنى ئۇپىرىتىپ توختاۋىسىز پىكىر يۈرگۈزۈشى ئادەمنىڭ ئەقلەگە سەغمىيەتلىق ئىش . ئەكسىچە ، بىزدىكى ئېھتىياج ۋە بىلىشنىڭ كامالىتىمۇ ھېس - تۇيغۇنى مەنبە قىلىدۇ . چۈنكى ، ھېس - تۇيغۇلىرى تەبىئەت دۇنياسىنىڭ تۈرتكىسىگىلا تايامىيەتلىق براۋىنىڭ كاللىسىدا مەلۇم بىر شەيئى ھەققىدە چۈشەنچە پەيدا بولسا ، ئاندىن ئىستەك - ئىنتىلش ۋە تەھلىكە - تەشۈش دېگەنلەر بىخلىنىدۇ . بارلىق ئەقل - پاراستىدىن مەھرۇم قىلىنغان بەدەۋىلەر ، ھېس - تۇيغۇنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ھاياجانلىق تەبىئىي ھېسسىيات ئاساسىدا چۈشىنىپ يېتىدىغانلىقى ئۈچۈن ، ئۇلارنىڭ ئىنتىللىرى فزىيولوگىيەلىك ھاجىتنى قاندۇرۇش بىلەنلا چەكلەنىدۇ(K) . ئۇلارنىڭ نەزەرىدە ئالەمدىكى يېگانە ئەزگۈلۈك - ئاش - ئوزۇق ، يات جىنسلىقلار ۋە ھاردۇق چىقىرىش ؟ ئۇلارنى ساراسىمىگە سالىدىغان يېگانە تەھلىكە - ئاغرىق - سىزلاق ۋە ئاج - زېرىنلىق . بۇ يەردە شۇنىڭ ئۈچۈن ”ئۆلۈم“نى ئەمەس ، بەلكى ”ئاغرىق - سىزلاق“نى

تلغا ئالدىمكى، ھايۋانلارنىڭ قىياسىدا “ئۆلۈم” ئۇقۇمى ئەسلا مەۋجۇت ئەمەس. شۇڭا، ئادەمزاتنىڭ ئۆلۈمنى بىلىشى ۋە ئۇنىڭدىن ۋەھىمىسىرىشى ئىنسانىيەتنىڭ ھايۋانىلىقتىن قۇتۇلغان زامانلاردىكى ئەڭ دەسلەپكى ”ھاسىلات“لىرىدىندۇر.

ناۋادا زۆرۈر تېپلىسا، تۆۋەندىكى چۈشەنچىلەرنى دەلىل- ئىسپاتلار بىلەن تەھقىقلەش ۋە نامايان قىلىش، مەن ئۈچۈن قىيىن ئەمەس : دۇنيادىكى ھەرقانداق مىللەتنىڭ ئەقىل-پاراسەتنىكى كامالتى بىلەن ئۇلاردىكى ئېھتىياج ئوڭ تازاسىپ بولىدۇ. بۇ خىل ئېھتىياجىنى ياكى ئۇلار تەبىئەت قوينىدىن بايقۇغان ياكى ھاياتلىق مۇھىتى ئۇلارغا مەجبۇرەن يۈكلىگەن. دېمەك، ئەقىل پاراسەتنىڭ كامالتى بىلەن ئىنسانلارنى ئۆز ھاجىتنى قاندۇرۇشقا دالالەت قىلىدىغان هېس - تۈيغۇمۇ ئوڭ تازاسىپ بولىدۇ. سەنئەتنىڭ مىسردا قانداق پەيدا بولۇپ، نىل دەرياسىنىڭ تاشقىنلىرىغا ئەگىشپ قانداق تارقالغانلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتۈشنى، سەنئەتنىڭ كامالەت مەنزىلىدىكى ئىزلارنى قوغلاپ يۇنانىستان(گրېتىسيه)غا بېرىشنى خالايمەن. چۈنكى، سەنئەت ئاتتىكادىكى قۇملۇق ساھىلлار ۋە قىيا تاشلارنىڭ قىسىلچاقلىرىدا بىخ سۈرۈپ ۋە يىلتىز تارتىپ، تەڭداشىسىز يۈكىلەلگەن. ئەمما، ئۇنىڭ ئوروتاس دەرياسىنىڭ ئىككى قاسىنلىدىكى مۇنبىت تۈپراقتا بىخ سۈرەلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. كۆزىتىشىمچە، ئادەتنە شىماللىقلار جەنۇبلۇقلارغا قارىغاندا تېخىمۇ زىرەك كېلىدىكەن. چۈنكى، ئاشۇنداق زىرەك تۇرمىسا، شىمالدا جان ساقلىماق تەشكە چۈشىدۇ. قارىغاندا، تەبىئەت مەۋجۇداتلارنى ئەتەي تەڭلىككە جۆنەپ، بىزى جايىلاردا زېمىنغا بېرىلمىگەن مەمۇرچىلىقىنى شۇ يەردەكى ئادەملەرنىڭ روهىغا بەخشىندە قىلىۋەتكەن ئوخشайдۇ.

ناۋادا تارىختىكى توغرىدەك كۆرۈنىسىدغان خاتا پاكىتلارغا مۇراجىئەت قىلىمساقدا، بەدەۋىلەرنىڭ مەيلى يۈكىسىلىش مۇددىئاسىدا بولسۇن ياكى ئاشۇ يۈكىسىلىشنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۇسۇلدا بولسۇن،

ھەممە نەرسىنىڭ ئۇلارنىڭ تەدرىجىي تەرىھقىياتغا كاشىلا
 قىلىۋاتقانلىقىنى ئەجەبا كۆرۈپ يېتەلمەسىمىزمۇ؟! بەدەۋىلەرنىڭ
 تەسەۋۋۇرى ھېچقانداق ئۇقۇمنى ئەكس ئەتتۈرۈشىكە قادرىر ئەمەس؛
 ئۇلارنىڭ كۆئىلەدە ھېچقانداق ئازارزو - ئىستەكمۇ مەۋجۇت ئەمەس.
 چۈنكى، ئۇلارنىڭ چەكلەپ - ئېھتىياجلىرىنى قاندۇرۇشى ناھايىتى
 ئاسان بولىسىمۇ، ئەمما بىلىش قابىلىيەتى تېخىمۇ نۇرغۇن نەرسىلەرنى
 بىلىش تەقەززاسىنى ھاسىل قىلىشتىن يەراق. شۇڭا، ئۇلاردا نە
 تەسەۋۋۇر، نە ھېرىسىمەنلىك بولمايدۇ. تەبىئەت دۇنياسى بەدەۋىلەرگە
 بەش قولىدەك تونۇش بولۇپ كەتكەچكە، ئۇلارغا قىلچە يېڭىلىق
 تۈيۈلمايدۇ. بەدەۋىلەرنىڭ نەزەردىھ كۈللى مەۋجۇداتلارنىڭ تەرتىپى
 ۋە پەسىلەرنىڭ ئالمىشىشى بىر قېلىپتا قۇيغاندەكلا. شۇڭا، ئۇلارنىڭ
 ئەقلى تەبىئەت دۇنياسىدىكى ئەڭ بۇيۇك مۆجىزلىمەردىن ھەيران
 قېلىشىقىمۇ يەتمەيدۇ. شۇڭا، بەدەۋىلەرنىڭ ۋەجۇددىدىن پەيلاسوبىلارنىڭ
 نەزەردىكى ئادەم بولۇشنىڭ زۆرۈر شەرتى ھېسابلىنىدىغان، شۇنداقلا
 ئادەملەرنى كۈندە ئۇچرا تاقان شەيىلەرگە ئېتىبار بىلەن قاراشقا دالالەت
 قىلىدىغان ئەقىل - پاراسەتنى ئىزدەش - بەھۇد ئاۋارچىلىك،
 خالاس. چۈنكى، بەدەۋىلەرنىڭ پاك روھى پەقدەت كۆز ئالدىدىكى
 مەۋجۇدەتتى ھېس قىلىشقا قادىر. ئۇنىڭدا ناھايىتى يېقىن كەلگۈسى
 ھەققىدىكى زەررچە ئائىنىڭ بولۇشىمۇ مۇمكىن ئەمەس. بەدەۋىلەرنىڭ
 پەرەز - پىلانلىرىمۇ گويا ئۇلارنىڭ كەچتە يۈز بېرىدىغان ئىشنى
 ئەتتىگىنى پەرەز قىلالمايدىغان نەزەر دائىرىسىدەكلا چەكلەك. مىسالەن،
 كارب دېڭىزى قىرغىقىدىكى ھەندىلار^{*}نىڭ تەسەۋۋۇرى ھازىرمۇ
 ئاشۇنداق چەكلەكىمش، يەنى ئۇلار ئەدەنسى يوتقىنىڭ كەچتە يەنە
 لازىم بولىدىغانلىقىنىمۇ ئالدىن ھېس قىلالمايدىغان بولغاچقا، ئۇنى
 ئەتتىگەنلىكى سېتىۋېتىپ، كەچتە يەنە يەغلاپ - فاقشاپ يۈرۈپ

* پۇ يەردە دېلىۋاتقىنى ئىندىپانلار، ئامېرىكا قۇرۇقلۇقى بايقالغاندىن كېيىن ئېكىسىپەتسىيمەچىلەر بۇ
يدىلىك ئاھالىلەرنى خاتا حالدا ھىندىلار، دەپ گائىغان، — مۇھەرىزدىن.

سېتىۋالا رەمىش .

بۇ مەسىلىنى قانچە ئىچكىرىلەپ ئانالىز قىلغانسىرى، ساپ تۈيغۇ بىلەن ئەڭ ئاددىي ساۋاتلار ئارىسىدىمۇ ناھايىتى چوڭقۇر ھاڭنىڭ مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى شۇنچە ھېس قىلىمىز. براۋىنىڭ ئاشۇ چوڭقۇر ھاڭدىن باشقىلارنىڭ ياردىمى ۋە ھاجىتنىڭ تۈرتكىسىدىن مۇستەسنا ھالدا يەككە- يېگانە ھالقىپ ئۆتەلشى مۇمكىن ئەمەس. ئادەمەراتنىڭ كۆكتە چاقىماقتىن ئۆزگە ئۆتىنگەمۇ مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى تونۇپ يېتىشىگە تالاي ئەسرلەر كەتسىغۇ! ئىنسانلار ئۆتىن پايدىلىنىشنىڭ ئەڭ ئەقدىللىي ئۇسۇللىرىنى ئۇگىنىۋېلىش ئۈچۈن، قانچىلىغان تاسادىپىي ۋە قەلمىرگە مۇراجىئەت قىلىمىدى؟! ئۇلار ئوت يېقىشنىڭ ئەلمى - تەلمىنى كۆيۈۋا تاقان ئوتىنى تالاي قېتىم قاراپ تۇرۇپ ئۆچۈرۈپ قويۇپ، ئاندىن ئۆگەنگەن ئەمەسمىدى؟! ئۇنىڭ ئۆستىتىگە، بۇ سر ئۇنى بايقۇغۇچىنىڭ ئۆلۈپ كېتىشى بىلەن تالاي قېتىملاپ غايىب بولغان ئەمەسمىدى؟! ئۇنداقتا، دېھقانچىلىق ھەققىدە يەندە نېمە دېگۈلۈك؟ دېھقانچىلىق - نۇرغۇن ئەمگەك ۋە تەسەۋۋۇرنى تەلەپ قىلدىغان، شۇ سۇنداقلا باشقا ھۇنەر- ماھارەتلەرگە تايىنيدىغان تېخنىكا. دېمەك، شۇ نۇقتا ئايانكى، كىشىلەر پەقەت جەمئىيەتتىلا، ياكى ھېچبولمىغاندا جەمئىيەت شەكىللەنىشكە باشلىغان ماکاندىلا ئاندىن ئاشۇ خل ئىشلەپچىقىرىش بىلەن شۇغۇللىنىشقا قادر بولالايدۇ. يەندە كېلىپ، بۇ خل تېخنىكىدىن پايدىلىنىشتىكى مۇددىئايىمىزنىڭ تەڭدىن تولىسى - تېرىمىسىمۇ ئۆزى ئۇنۇپ چىقىدىغان زىراڭەتلەرنى ئۆستۈرۈش ئەمەس، بىلگى ئاغزىمىزغا تېتىغۇدەك ئاش- ئوزۇق ئېلىش، خالاس. ئەگەرچەندە، ئىنسانلار ھەددىدىن زىيادە كۆپپىپ كەتكەچكە، تەبىئەت نېمەتلىرى ئۇلارنى يېقىشقا يەتمەي قالدى، دەپ(تۇغرا كېلىپ قالغاندا دەپ ئۆتەمەي بولمايدۇكى، بۇ قىياس ئېيىنى زامانىدىكى تۈرمۇش ئۇسۇلنىڭ ئىنسانلارغا نەقەدەر پايدىلىق ئىكەنلىكىنى تولۇق ئىسپاتلىيالايدۇ) پەرز قىلىشقا توغرا كەلسە، ئۇنىڭدىن يەندە

تۇۋەندىكىلەرنى ھاسلىق قىياس قىلىشقا بولىدۇ: ئۇ زامانلاردا تۆمۈر تاۋلاش ۋە قورال-جابىدۇق ياساش زاۋۇنلىرى بولمىغاقا، بەدەۋىلەرگە لازىملق تېرىقچىلىق سايمانلىرى بېھىشتىن چۈشتى ھەممە ئۇلار ئادەمزاتنىڭ تۈگىمەس مېھنەتتن نەپىرەتلەنىشتكە تۇغما تەبىئىتىگە خاتىمە بەردى؛ ئۇلار كەلگۈسىدىكى ئېھتىياج - ھاجىتلىرىنى ئالدىن دەڭىشىنى شۇنداقلا تېرىقچىلىق ۋە ئورمانچىلىقنىڭ ئىپى - جىپىنى قىياسەن بىلىۋالدى؛ ئۇلار ئۇن تارتىش ۋە ئۈزۈم ھارىقى ئېچىنىش ھۇنىرىنى بايقدى. بەدەۋىلەرنىڭ يۇقىرىقى ھۇنەر - ماھارەتلەرنى قانداق ئۆگەنگەنلىكىنى ھېچكىم تەسەۋۋۇر قىلالمايدىغانلىقى ئۇچۇن، ”ئۇلارغا پەرۋەردىگار ئۆگەتكەن“ دەپ كېسىپ ئېيتىشقا ھەقلقىمز. شۇنداق بولغان تەقدىردىمۇ، ناۋادا ئاشۇ بەدەۋىلەرنىڭ مېھنەت مېۋسىنى ئۇلارنىڭ يېنىدىن تاسادىپەن ئۆتۈپ قالغان تۇنجى ئادەم ياكى تۇنجى يىرتقۇچ بۇلاپ كەتكەن بولسا، ئۇلار يەر تېرىيدىغان ئۇنداق جاپالق مېھنەتكە يەنە ئەخىمەقلەرچە ئۆزىنى ئاتارمىدى؟! ئادەم ناۋادا مېھنەت مېۋسىگە قانچىكى ئىنتىلگەنلىرى، ئاشۇ مېھنەت مېۋسىدىن كەلگۈسىدە ھامان مەھرۇم قالدىغانلىقىنى شۇنچە چوڭقۇر ھىس قىلىشقا قادىر بولالىغان بولسا، ئۇ چاغدا كىممۇ تېرىقچىلىقتەك ھەزىزىسىز مېھنەت ئۇچۇن جىنىنى سېلىپ بېرەتتى، دەيسەن؟ قىسىسى، ئىنسانلارنى يەر تەقسىم قىلىنىشتن، جۇملىدىن ئەسلىيتنى يوقىتىشتن ئىلگىرى رازىمەنلىك بىلەن يەر تېرىشقا دالالەت قىلىشنىڭ چارىسى زادى بارمىدى؟ بىز بەدەۋىلەرنى پەيلاسوپلارنىڭ تەسوئىرلىرىدىكىدەك تەپەككۈر سەئىتىگە كامل ئادەملەر، دەپ پەرەز قىلىشتۇق ياكى ئەڭ يۈكىسىك ھەقىقەتنى بايقايدىغان شۇنداقلا ئەڭ ئابستراكت ئەقلىي خۇلاسلەر ۋە سۆيگۈ پېرىنسىپلىرىدىن ياكى يارا تەقچىسىنىڭ تەقدىر - ئىرادىسىدىن ھەققانىيەت ۋە ئىدراك ئۇچقۇنلىرى چاقناق ھېكمەت دۇردانلىرىنى تاۋلايدىغان پەيلاسوپلاردىن، دەپ بىلدۇق. قىسىسى، قىياسىمىزدىكى

كاللىسى كۈللى ئەقىل ۋە پاراسەت بىلەن تولغان ئاشۇ بىدەۋىلەرنىڭ ئەمەللىيەتنە شۇ قەدەر ھاماھەت ۋە ئەقلىسىز ئىكەنلىكىنى بايقدۇق، دەپ پەرەز قىلایلى. خوش، بۇنداق مېتابىزىكىنىڭ پىكري يەملاقاتتىن بىخەۋەر ئۇنداق جانلىقلار ئۈچۈن يەنە نېمە رولى بولسۇن؟ ئۇنداق ھېكمەت دۇردانلىرى ئەختىراچىسىنىڭ ئۆلۈمى بىلەن تەڭلا غايىب بولىدۇ. ئورمانىلىقلاردا يىرتقۇچلار بىلەن بىلە ياشايدىغان ئادەمزاالتا قانچىلىك ئىلگىرەلەش بولسۇن؟ چۈنكى، ئۇلارنىڭ نە ياشايدىغان مۇقىم تۇرالغۇسى يوق؛ نە بىر - بىرىگە حاجىتىمۇ چۈشىمەيدۇ. شۇڭا، ئۆمرىدە بىر - بىرى بىلەن جق بولسا ئىككى قىتىم ئۇچرىشىپ قالىدۇ؛ ئىشقىلىپ، ئۇلار بىر - بىرىنى تونۇمغاچقا، ئۇلاردا ئۆز ئارا پىكىرىلىشىش دېگەن نەرسە مەۋجۇت ئەمەس. بىدەۋىلەرنىڭ ئاشۇنداق ئەھۋالدا ئۆز - ئۆزىنى تاكاڭىللاشتۇرۇپ، ئۆزئارا ئەقىل ئۆگىنىشكە تۇرتىكە بولالىشى مۇمكىنۇ؟!

تىلىنىڭ ئاثنى شەكىللەندۈرۈشتە، گىراماتىكىنىڭ مېڭىنى تاۋلاپ چىنىقتۇرۇشتا نەقەدەر كۈچلۈك رول ئوينىغانلىقىنى ئۇنتۇپ قالماسلقىمىز لازىم. ئىنسانلارنىڭ تىلى چىققان دەسلەپكى زامانلاردا زۇۋانىنى ئۇقتۇرۇش ئۈچۈن كۆرسەتكەن تىرىشچانلىقلرى ۋە سەرپ قىلغان ۋاقتىنىڭ نەقەدەر ئۇزۇنلۇقىنى تەسىۋۇر قىلماق قىيىن. بۇ ئامىللار بىلەن يۇقىرىقى تەھلىلەرنى بىرىكتۈرۈپ قارايدىغان بولساق شۇنى ھىس قىلىمىزكى، ئادەمزات مېڭىسىنى ھازىرىقىدەك مەنىۋى پائىلىيەت ئىقتىدارىغا ئىگە قىلىش ئۈچۈن، كۈرمىڭ ئەسرلەر كەتكەن بولۇشى مۇمكىن.

ئادەمزات تىلىنىڭ پەيدا بولۇشغا مۇناسىۋەتلىك بىر قىسىم قىيىن مەسىلىمەر ھەققىدە ئازاراق توختىلىشىغا ئىجازەت بەرگەيىسىلەر. مېنىڭچە بۇنىڭغا كاندىياك پوپىنىڭ مەزكۇر مەسىلە ھەققىدىكى تەتقىقات نەتىجىسىدىن نەقىل ئالساق ياكى ئۇنى قايتا بايان قىلساقلا كۇپايىدە. بۇلار پىكىر - قاراشلىرىمنى تولۇق ئىسپاتلاپلا قالماي، مۇھىمى

يۇقىرقى مەسىلىلەر ھەقىدىكى نۇقىئىنەزەلىرىمنىڭ مەنبىھىسىنى ئاپىرىدە قىلغان. ھالبۇكى، بۇ پەيلاسوب^{*}نىڭ يېزىقىنىڭ پەيدا بولۇشى ھەقىدە ئۆزىگە قويغان قىين سوئالغا جاۋاب تېپىش خۇسۇسىدىكى ئامال - چارلىرىدىن ئايانكى، ئۇ مەن مۇئەيىھەنلەشتۈرگەن مەسىلىنى قىياسەن شەرت قىلىپ تۇرۇپ، ”تىل پەيدا بولۇشتن ئىلگىرى، مەلۇم شەكىلىدىكى جەمئىيەت فورمىسى مەۋجۇت ئىدى“ دېگەندىنى ئوتتۇرىغا قويۇپتۇ. شۇڭا، ئوخشاش مەسىلىنى ئۆزۈمنىڭ كۆز قاراشى ئۇقىتسىدىن ئىزاھلىشىمغا قولايلىق يارتىش ئۈچۈن، كاندىياك پۈپىنىڭ قاراشلىرىدىن كەلتۈرۈلگەن نەقلىگە ئۆزۈمنىڭ قاراشلىرىنى سىڭدۇرىمەن، ئەلۋەتتە. ”تەسەۋۋۇر تىلى قانداقلارچە ئادەمزاتنىڭ ھاجەتلەرىدىن بولۇپ قالغان؟“ دېگەن سوئال - مەن تۇنجى يىلۇققان قىين مەسىلە. چۈنكى، بەدەۋىلەر ئارا پىكىرلىشىش مەۋجۇت ئەمەس؛ ھەم بەدەۋىلەرنىڭ ئۇنىڭغا ئېھتىياجىمۇ يوق. شۇڭا، تىل بەدەۋىلەر ئۈچۈن مۇتلىق زۆرۈرىيەتلەردەن ھېسابلانمايدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭ بەدەۋىلەر ئارىسىدىكى مۇھىملىقى ۋە ئىمكانييىتىنى بايقات مۇھىمكىن ئەمەس. جۈملەدىن، باشقا نۇرغۇن كىشىگە ئوخشاش: ”تىل ئاتا، ئاتا ۋە بالا ئارقىلىق شەكىللەنگەن ئائىلىۋى مۇناسىۋەت داۋامدا بارلىققا كېلىدۇ“ دېيەلەيمەن. ئەمما، بۇ بىرەر مەسىلىگە جاۋاب بولالىغاننىڭ ئۇستىگە، ئۇنىڭدا ئەسلىيەت، يەنى تەبئىي ھالەتتە كۆرۈلگەن سەۋەنلىك مەدەننى جەمئىيەتكە خاس ئىدىيەۋى قاراشنى تەكرارارلاش يولى بىلەن شەرھەنگەن. تەسەۋۋۇر قىلىپ باقىلىي: بىر ئائىلە كىشىلىرى بىرەر ئۆيگە جەم بولالىغاندىلا، ئاندىن ئۆزلىرى ئارىسىدا جەمئىيەتىسى ئائىلىلەرنى ئۆمەلەشتۈرۈۋاتقان كۈچ - قۇدرەتكە ئوخشاش بىر خىل ئەبەدىي يېقىنچىلىقنىڭ مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى، ئائىلىدىكى سانپ تۈگەتكۈسز ئورتاق مەنبىھەتنىڭ ئۇلارنى چەمبەرچاس باغلاپ تۇرغانلىقىنى ھېس قىلىپ يېتەلەيدۇ.

* كاندىياك پۈپى دېمەكچى - نەرمەنلىدىن.

ئىدەمما، ئىپتىدائىي ھالەتتىكى ئادەمزاڭنىڭ ئۆيى ۋە مال-مۇلكى تۈگۈل، ھەتتا كەپىسىمۇ بولمايتى؛ ئۇلار نەدە كۈن كەچ بولسا شۇ يەردە تۈنەيتى؛ ئۇنىڭ ئۇستىگە بىر يەردە پەقەت بىر كېچىنلا ئۆتكۈزەتتى. شۇنىڭدەك، ئۇلارنىڭ يات جىنىسىلىقلار بىلەن ئۇچرىشىنى ناھايىتى تاسادىپى بولاتتى، يەنلى ئۇلار تۇيۇقسىز ئۇچرىشىپ قىلىش ياكى تەلەي-پېشانسى ۋە ياكى ئىككى تەرەپنىڭ خاھىشى ۋە جىدىن بىرگە بولاتتى. شۇڭا، ئۇلارنىڭ ئاييرىلمىقىمۇ شۇنداق ئاسان ئىدى(L). ئۇ زامانلاردا ئانىلارنىڭ بالىسىنى بېقىشى، دەسلەپتە پەقەت ئۆزىنىڭ ھاجىتنى قاندۇرۇش ئۇچۇنلا ئىدى. كېيىن، ئۇ ئادەت ئانىلارنى بالىسغا بارا - بارا ئىچىكتۈرۈپ قويدى. بۇنىڭ بىلەن ئانىلار بالىلىرىنىڭ ىېھتىياجىنى قاندۇرۇش ئۇچۇن، ئۇلارنى ئېمىتىپ باقىدىغان بولدى. شۇڭا، بالىلار ئۆزى بىرەر نەرسە تېپپ بىيەلىكۈدەك بولغان ھامان، ھېچ ئىككىلەنمەبلا ئانىسىدىن ئاييرىلاتتى. يەندە كېلىپ، بالىلار ئانىسىنىڭ كۆزىدىن يىتكەن ھامان، ئانا - بالىنىڭ قايتا ئۇچرىشالىشى، ئۇچراشقان تەقدىردىمۇ بىر - بىرىنى تونۇيالىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقا دىققەت قىلىشقا ئەرزىيىدىغان مۇنداق بىر نۇقتا باركى، ئادەتتە بالا ئۆزىنىڭ بارلىق ھاجەتلەرنى ئانىسغا بىلدۈردى. شۇڭا، بالىنىڭ ئانىسغا دېمەكچى بولغان گەپلىرى، ئانىنىڭ بالىسغا دېمەكچى بولغانلىرىدىن كۆپ بولىدۇ. دېمەك، بۇنىڭدىن تىلىنىڭ يارتىلىشىدا بالىنىڭ نەقەدەر زور تىرىشچانلىقلارنى كۆرسىتىشىگە توغرا كېلىدىغانلىقىنى بىلگىلى بولىدۇ. يەندە كېلىپ، بالىلار قوللانغان تىلىنىڭ مۇتلەق كۆپىنى بالىلار ئۆزلىرى ئىختىرا قىلىدۇ. شۇڭا، ئاشۇ زامانلاردا ئۆز ئالدىغا گەپ قىلالغان يەككە - يەككە سۇبىيكتىلار قانچە بولغان بولسا، كېيىن شۇنچە خىل تىل پەيدا بولغان، دېيشىكە بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۇستىگە ئۇ زامانلاردىكى تەرەپ - تەرەپكە قاتراپ يۈرۈدىغان سەرسان ھايات ھېچقانداق تىلغا تۇرغۇنلىشىش ئىمکانىيىتىنى بەرمىگەندى. بۇ ھال تىللاردىكى خىلەمۇ

خىلللىقنى كەلتۈرۈپ چقاردى. دېمەك، ئانا بالىسىغا ماقۇ ياكى ئاۋۇ نەرسىگە ئېرىشىش ئىستىكىنى ئىپادىلەيدىغان سۆز - ئىبارىلەرنى ئۆگىتىدۇ. بۇ حال ئادەمزاتنىڭ شەكىللنىپ بولغان تىلىنى قانداق ئۆگىندىغانلىقنىلا ئىسپاتلایدۇكى، ئەمما تىلىنىڭ ئەڭ دەسلەپتە قانداق شەكىللەنگەنلىكىنى شەرھەلەپ بېرەلمىدۇ.

ئەمدى بىز بىرىنچى قىين مەسىلە ھەل بولۇپ بولدى، دەپ پەرز قىلىش بىلەن بىرگە، ساپ ئەسلىيەت بىلەن ئىنسانلارنىڭ تىلغا چۈشكەن ئېھتىياجى ئارىسىدىكى چەكسىز زاماندىن ۋاقتىنچە قالقىپ، تىلىنى زۆرۈر ئالدىنلىقى شهرت(M) دەپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ ئەڭ دەسلەپتە زادى قانداق شەكىللەنگەنلىكىنى مۇلاھىزە قىلىپ باقايىلى. بۇنىڭدا بىز ھەتتا ئالدىنقسىدىنمۇ بەكرەك قىين مەسىلىگە دۇچ كېلىمىز. جۇملىدىن ناۋادا ئادەمزات راستىنلا پىكىر قىلىشنى ئۆگىنىش ۋەجىدىن تىلغا ئېھتىياجلىق بولغان بولسا، ئۇنداقتا ئۇلار تىلىدىن ئىبارەت بۇ سەنئەتنى بايقاş ئۈچۈن ئالدى بىلەن قانداق پىكىر قىلىشنى ئۆگىنىشكە تېخىمۇ موھتاج بولغان. يەنە كېلىپ، تاۋۇشنىڭ ئۇقۇمنى يەتكۈزۈشتىكى ئەنئەنئى قوراللىق رولىنى قانداق ئويىغانلىقنى چۈشەنسەكمۇ، ئەمما شەرھەلەشكە تېگىشلىك يەنە مۇنداق بىر مەسىلە بار: ئىنسانلار قول ئىشارىسى ياكى تاۋۇش بىلەن ئىپادىلەشكە مۇمكىن بولمايدىغان يۈكىسىك ئابىستراكت ئۇقۇملارنى قانداق قورالدا يەتكۈزگەن بولغىيىدى؟ فىسىسى، ئوي - پىكىرنى يەتكۈزۈش بىلەن روھنى شەكىللەندۈرۈشنى ئۆزئارا باغلايدىغان سەنئەت بولمىش تىلىنىڭ قانداق پەيدا بولغانلىقى خۇسۇسدا چوپىلىدا توختىغۇدەك ھېچقانداق فياسىنى ئوتتۇرىغا فوبۇشقا ئاساسەن دېكۈدەك ئامالسىزمىز. تىل - مەنبەسىدىن بەكلا يېراقاپ كەتكەن يۈكىسىك سەنئەت. ھالبۇكى، پەيلاسوپىلار ئۇنىڭ مۇكەممەللەشىپ بېرىش جەريانىنى دەل باشتىن - ئاياغ ئاشۇنداق يېراققىن كۆزىتىپ كەلدى. ئەمەلەيتتە، ۋاقت بىتەھقىق پەيدا قىلغان ئۆزگەنلىشىم تىلىنىڭ پەيدا بولۇشغا ھېچقانداق

تىسىر كۆرسىتەلىكىدىن، ئىلىم ساھەسىنىڭ تىل ھەققىدىكى بىر تەدرەپلىمە قاراشلىرى پۇتۇنلەي غايىب بولغان ياكى نەزەردىن ساقىت قىلىۋېتىلگەن، ئىلىم ساھەسىدىكىلەرنىڭ ئۆز ھاياتىنى بۇ مۇشكۇل مەسىلىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن توختاۋسز ۋە خالسانە بېغىشلاۋاتقىنغا نەچچە ئەسىر بولسىمۇ، ئەمما تىلىنىڭ ئاخىرىدا زادى قانداق تاکامۇللاشقانلىقنى دادىل ھۆكۈملىيەلەيدىغان بىرەرسى چىقىمىدى.

ئىنسانلارنىڭ توپلىشىپ ياشايدىغانلارغا يول كۆرسىتىشكە لازىملىق سۆز - شىبارىلمىردىن پايدىلىنىش زۆرۈرىيىتى تۈغۈلۈشتىن ئىلگىرىكى تىلى، يەنى ئەڭ دەسلەپىكى تىلىنى ئەڭ ئومۇملاشقان، ئەڭ جانلىق، شۇنداقلا ئىنسانلارغا لازىملىق يېڭانە تىل، شۇنىڭدەك ئىنسانلاردىكى تۈغىما قابىلىيەتنىڭ نىداسى ئىدى، دەپ ھۆكۈم قىلىشقا بولىدۇ. چۈنكى، بۇنداق نىدا، يەندە كېلىپ ئادەم ناھايىتى جىددىي ئەھۋالدا قالغاندا ئاندىن پارتلىيەدۇ. جۇملىدىن ئىنسانلار ئېغىر خەۋىپتە قالغان چاغدىكى ياردەمگە موھتاجلىقنى ياكى قاتىق ئاغرىقتىن قۇتۇلۇش ئىستىكىنى ئاشۇنداق نىدا ئارقىلىق ئىپادىلەيدىدۇ. ئەمما، ئىنسانلارنىڭ كۇندىلىك تۇرمۇشى كۆپىنچە حاللاردا كۆڭۈللۈك ۋە مېھر - مۇھەببەت ئىچىدە ئۆتىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ يۇقىرقىدەك نىداني ئىشقا سالىدىغان چاغلىرى ئانچە كۆپ بولمايدۇ. ئىنسانلار پىكىرنىڭ چوڭقۇرلىشىشى ۋە باشقىلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنىڭ قويۇقلۇشىپ بېرىشغا ئەڭشىپ، پىكىرنى ئىپادىلەيدىغان تېخىمۇ نۇرغۇن بەلگىلەرنى جۇملىدىن كەڭ دائىرەلىك تىلىنى ئىزدەشكە باشلىدى. نەتىجىدە ئۇلار ئاۋازىنى خىلمۇ خىل شەكىلگە كىرگۈزۈش بىلەن بىرگە ئۇنىڭغا قول ئىشارىسىنى قوشتى. دېمىسىمۇ، قول ئىشارىسى ئىپادىلەش كۈچىگە باي، تىلغا قارىغاندا ئالدىن ئويلىنىۋالمىسىمۇ بولىدىغان ۋاستە ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا، ئىنسانلار كۆرگىلى بولىدىغان، ھەرىكەتچان شەيىلەرنى قول ئىشارىسى بىلەن، ئاۋازىنى ئاڭلىغلى بولىدىغان شەيىلەرنى ئۇلارنىڭ ئاۋازىنى دوراڭش ئارقىلىق

ئىپادىلىگەندى. ئەمما، قول ئىشارىسىنىڭ رولى پەقەت رېئال ياكى تەسۋىرلەشكە ئەپلىك شەيىھەرنى ئىپادىلەش بىلەنلا چەكلەنتى. ئەدناسى، قاراڭغۇ ياكى بىرەر توسوۇقنىڭ ئارقىسىدا تۇرغانىدا، قول ئىشارىسىنىڭ رولىدىن دېگەندەك پايدىلانغلى بولمايتى. شۇڭا، ئىنسانلار ئاخىر قول ئىشارىسىنىڭ ئورنىدا ئاوازدىن پايدىلىنىش ئۇستىدە ئويلىنىشقا مەجبۇر بولدى. ئاوازنىڭ گەرچە مۇئەيىھەن ئىدىيە بىلەن بىۋاستە باغانلىنىشى بولمىسىمۇ، ئەمما ئۇ ئىبارە ياكى ئادەتلەنگەن بەلگە سۈپىتىدە ئىدىيەۋى پىكىرنى ئىپادىلەشكە تېخىمۇ ماں ئىدى. شۇنداقتىمۇ، ئاوازنى قول ئىشارىسىنىڭ ئورنىغا دەسىتىش جامائەتنىڭ بىردىك ماقوللۇقى بىلەن ئاندىن ۋۇجۇدقا چىقارغلى بولىدىغان ئىش ئىدى. يەندە كېلىپ ئۇ تاۋوش ئەزىزلى تېخى تەرەققىي قىلمىغانلار ئۈچۈن ئىنتايىن قىين ئىش ئىدى. ھالبۇكى، ئاواز قول ئىشارىسىنىڭ ئورنىغا دەسىتىلگەن دەسلەپكى چاغلاردا زادى قانداق ئەھۋالنىڭ يۈز بىرگەنلىكىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ. چۈنكى، جامائەتنىڭ بىردىك ماقوللۇقنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، ئالدى بىلەن بۇ ھەقتىكى تەشەببۈسىنى بایان قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. يەندە كېلىپ، ئۇنداق تەشەببۈسىنىڭ بایان قىلىنىشى تىل ئىشلىتىش قائىدىلىرىنى بېكىتىشىن دېرەك بېرىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭدا تىل ئىللەقاچان مۇنلەق زۆرۈرىيەتكە ئايلىنىپ بولغان بولىدۇ. شۇڭا، يۇقىرىقى بایانلارنى شۇنداق يېغىنچاڭلايمىزكى، ئەڭ دەسلەپتە ئىشلىتىلگەن ئىبارىلەرنىڭ ئىنسانلارنىڭ كاللىسىدىكى مەنسىسى، تىلدا ئەممەلىي قوللىغانلىرىنىڭكىدىن كەڭرى ئىدى. ئۇ زامانلarda، ئىنسانلار تىلىنى جۈملە بۆلەكلىرىگە ئايىرىشنى بىلمەيدىغانلىقى ئۈچۈن، ھەربىر مۇستەقىل ئىبارىنىڭ مەنسىسى مۇكەممەل جۈملىگە باراۋەر ئىدى. دېمەك، ئىنسانلارنىڭ جۈملەلىكى ئىگە بىلەن تولدۇرغۇچىنى، پېئىل بىلەن ئىسمىنى پەرقەندۈرۈش خۇسۇسىدىكى ئىزدىنىشلىرىنى ئادەتتىن تاشقىرى دانışانە تىرىشچانلىق، دەپ تەرىپلەشكە ئەرزىيدۇ.

ئەڭ دەسلەپتە سۈپەت نۇرغۇن خاس ئىسىمدىن تەركىب تاپاتتى؛ پىئىلىنىڭ پەقدەت ھازىرقى زامان شەكللە بار ئىدى. سۈپەت مۇئەيىھەن خاسلىقنى ئىپادىلەيدىغان ئىسم بولغىنى ئۇچۇن، ئۇنى تەدرىجىي مۇكەممەللەشتۈرۈش بەسىرى مۇشكۇل، ئەلۋەتنە. سۈپەتنىڭ ئۆزى ئابسەراكت ئىبارە. يەنە كېلىپ، ئابسەراكت ئۇقۇم ئۇستىدە پىكىر يۈرگۈزۈش — ئادەمنى زورۇقتۇرىدىغان ئازابلىق ئىش.

ئىنسانلار ئەڭ دەسلەپتە ھەرقانداق شەيىلىنىڭ تۈر تەۋەلىكى ئۇستىدە ئويلىنىپ يۈرمەي، ئۇنى مۇئەيىھەن نام بىلەنلا ئاتىغاندى. چۈنكى، ئاشۇ تىلىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى ئىختىراچىلىرىدا شەيىلەرنىڭ تەۋەلىكى ۋە نەسلىزاتىنى پەرقەندۈرگۈدەك ئىقتىدار يوق ئىدى. ھەرقانداق ئوبىيكت ئادەمزاتساڭ مېڭسىدە گويا تەبىئەتنىڭ بۈيۈك كارتىنسىدىكى يەككە— يەككە كۆرۈنۈشلەرگە ئوخشاش مۇستەقىل مەۋجۇدېيەت ئىدى. مىسالىن، ئاشۇ ئىنسانلار بىر تۈپ دۇب دەرىخنى ئاتايىتى*. ئەمما، ئىبارىلەرەدە ئىپادىلىنىدىغان مەزمۇن قانچىكى چەكلەك بولسا، ئادەمنىڭ مېڭسىدىكى سۆزلۈك شۇنچە بېيىپ بارىدۇ. دۇرۇس، شەيىلەرگە ئات قويۇشتىكى شۇ خىل قىينىچىلىقنى يېڭىش ئاسان ئەمەس. چۈنكى، ئوخشاشىغان شەيىلەرگە ئوخشاش بىر خىل تۈر نامىنى قويۇش ئۇچۇن، كىشىلەر ئاشۇ شەيىلەرنى كۆزىتىپ، ئۇلارنىڭ خاسلىقى بىلەن ئورتاقلقىنى دۇرۇس تەبرىلەيشى شەرت. جۇملىدىن ئادەملىرىنىڭ تەبىئەت تارىخى ۋە مېتافىزىكا جەھەتتىكى بىلىمى ئاشۇ دەۋر كىشىلەرنىڭ ئىقتىدارىدىن زور دەرىجىدە ئېشىپ كەتكەن بولۇشى لازىم.

ئۇنىڭدىن باشقا، ئومۇملاشتۇرۇلغان يىغىنچاڭ ئۇقۇملارنى كىشىلەرنىڭ كاللىسىغا قاچلاشتا پەقدەت سۆزلۈككىلا مۇراجىئەت

* ئىككى خىل شەيىنى كۆزەتكەن ئادەمنىڭ كاللىسىدا ئەڭ بىزۇرۇن "بىر- بىرىگە ئوخشاشىمايدىكەن" دېگەن ئۇقۇم بۈۋاسىتە شەكىلىنىدى. ئۇ ئىككى خىل شەيى ئارسىدىكى ئورتاقلقىنى بايقاتش ئۇچۇن ناھايىتى ئۇزاق ۋاقتى سەرپ قىلىشقا توغرۇ كېلىدۇ.

قىلىمىز. ئەمما، ئاشۇ يىغىنچاڭ ئۇقۇملارنىڭ روھىي ماھىيتىنى چوڭقۇر ئۆزلەشتۈرۈشته جۇملىگە تايىندىغان گەپ. ھايۋانلارنىڭ ئاشۇنداق ئائىنى شەكىللەندۈرۈپ، شۇ ئارقىلىق ئۆز-ئۆزىنى تاكامۇلاشتۇرۇشقا قادر بولالمايۋاتقانلىقى دەل مۇشۇ سەۋەبىتىندۇر. چۈنكى، ئائىنىڭ شەكىللەنىشى ۋە ئۆزلۈك تاكامۇللېقى سۆز ۋە جۇملىقىنىڭ ياردىمىدە ئىشقا ئاشىدۇ؛ ھالبۇكى، ھايۋانلار ئۇنداق قابىلىيەتنىن مەھرۇم. مىسالەن، قولىدىكى مېۋىنى ھېچ ئىككىلەنمەيلا تاشلىۋېتىپ، ئاشۇنىڭغا ئوخشاش مېۋىدىن يەنە بىرنى قولغا ئالغان مايمۇنى "مېۋىلەرنىڭ تۈرىنى بىلىدىكەن" دېگىلى بولارمۇ؟ ياكى "مېۋىلەرنى شەكىل جەھەتنىن سېلىشتۇرالايدىكەن" دەپ قارىساق بولارمۇ؟ ياق، ئەلۋەتنە بولمايدۇ. ئەمما، ئۇ مايمۇن ئاشۇ مېۋىنى ئۇچراتقىندا، ئاشۇنىڭغا ئوخشاش يەنە بىر تال مېۋە ئىلگىرى ئۇنىڭ ھېڭىسىدە پەيدا قىلغان تۈيغۇنى دەرھال ئېسگە ئالالايدۇ. يەنى، مايمۇن مەلۇم بىر ئوبرازنى كۆرگەن ھامان ئۇنىڭ تۈيغۇسىدا ئاشۇ شەيىنىڭ پۇرەقى ياكى تەمى ئەكس ئەتكەندەك بولىدۇ. ئومۇمۇلاشتۇرۇلغان يىغىنچاڭ ئۇقۇملارنىڭ ھەممىسى ناھايىتى ئابسەتراكت كېلىدۇ. ئۇنى ئەڭ ئۇشاق بىرلىكلەر نۇقتىسىدىن تەھلىل قىلغاندila، ئابسەتراكت ئۇقۇم ئاندىن كونكىرىتىشىپ بارىدۇ. مىسالەن، كاللاڭدا ئادەتتىكى بىر تۈپ دەرەخنىڭ سۈرەتتىنى شەكىللەندۈرۈشنى سىناب باق. ئەمما، ئىشىن ياكى ئىشەنەمگىن، بۇنىڭدا مۇۋەپىيەقىيەت فازىنالىشىڭ ئەبەدىي مۇمكىن ئەمەس. چۈنكى، دەرەخنىڭ چوڭى بولىدۇ، كىچىكى بولىدۇ؛ تاقىرىلىرى بولىدۇ، باراقسانلىرى بولىدۇ؛ ئاج رەڭلىكلەرى بولىدۇ، قىنۇق رەڭلىكلەرى بولىدۇ. ناۋادا، سەن: "بارلىق دەرەخلىرىگە ئورتاق ئالاھىدىلىكلىرىنى كۆرۈپ يەتتىم" دەپ فارىساڭ، ئۇنداقتا كاللاڭدا ئەكس ئەتكىنى قانداقنۇر بىر تۈپ دەرەخنىڭ سىيماسى ئەمەس. كىشىلەر نوقۇل ئابسەتراكت سۇبىيكتىلارنى دەل مۇشۇنداق ئۇسۇلدا تونۇغان ياكى سۆز- ئىبارىلەرنىڭ ياردىمىدە

تەسەۋۋۇر قىلالغان. كىشىلەر ئۈچ بۇلۇڭ ھەققىدىكى توغرا چۈشەنچىگە پەقدەت ئۇنىڭغا بېرىلگەن ئېنىقلىما ئارقىلىق ئاندىن ئېرىشەلەيدۇ. ئەمما، ئۇنى ئۆز كاللاڭدىلا تەسەۋۋۇر قىلىۋەرسەڭ، ئۇ شۇ ھامان باشقا ئۈچ بۇلۇڭلار قاتارىدا چۈشىنىشكە بولمايدىغان ئۆزگىچە ئوبىيكتقا ئايلىنىدۇ. چۈنكى، تەسەۋۋۇرۇڭدا ئۇنىڭ سىزقلرىنى سىزىپ، ھەتا رەڭلىرىنى بېرىپ بولغان بولسىن. بۇ ھال مۇنداق بىر ھۆكۈمنى تەققىززا قىلىدۇ: ئومۇملاشتۇرۇلغان يېغىنچاڭ ئۇقۇمنى شەكىللەندۈرۈش ئۈچۈن تىغا مۇراجىئەت قىلماي بولمايدۇ. چۈنكى، تەسەۋۋۇرۇمىز پەرۋازدىن توختىغان ھامان، مېڭىمىز پەقدەت تىلىنىڭ ياردىمىدە ئاندىن ئۇ ھەقتىكى مۇلاھىزىنى داۋام ئېتەلەيدۇ. دېمەك، تىلىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى ئىختىراچىلىرى ئىنسان مېڭىسىدە پەيدا بولغان ئاشۇ ئۇقۇملارغا ئات قويالىغان بولسا، ئۇنىڭ دەل ئەڭ بۇرۇنقى خاس ئىسمىلاردىن ئىكەنلىكى ئېنىق، ئەلۋەتنە.

ئەمما، يېڭى گراماماتىكلەرىمىز چۈشەنچىلىرىنى تاكاમۇللاشتۇرۇش ۋە سۆزلۈكەرنى يېغىنچاڭلاشتا بىزگە ناتۇنۇش ئۇسۇلنى قوللاغان بولسا، ئۇنداق ئىختىراچىلارنىڭ ھاماڭتىلىكى ئۇقۇمنى يېغىنچاڭلاشتا تىلدىن پايدىلىنىش ئۇسۇلنى ئىنتايىن تار دائىرىدە چەكلەپ قويغان بولىدۇ. بۇ گويا ئىنسانلارنىڭ ئەڭ دەسلەپتە شەيىلەرنىڭ خۇسۇسييەتلرى ۋە تۈرلىرى ھەققىدە بىلدىغانلىرى چەكلەپ بولغاچقا، يەككە ناملار ھەققىدىكى سۆزلۈكەرنى كۆپەيتىۋەتكىنىڭ، شەيىلەرنىڭ خاسلىقلرىنى پەرقلەندۈرۈشكە ناقس بولغاچقا، شەيىلەرنىڭ خۇسۇسييەتلرى ۋە تۈرلىرىنى تولۇق بایقاشقا قادر بولالىغانلىقىغا ئوخشايدۇ. بۇ ھەقتىكى مۇلاھىزىنىڭ دائىرىسىنى كېڭىدەيتەمەكچى بولساق، ئۇ چاغدا ئاشۇ گراماماتىكلارنى بىسىپ چۈشكۈدەك بىلسىم ۋە تەجربىه جۇغلاشقا، ئۇلارنىڭ ئەمەللىي تاللىشىدىكىدىنمۇ كۆپەك تەتقىقات ۋە مېھەتنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىشقا توغرا كېلىدۇ. بىز ھەر كۇنى بایقاۋانقان يېڭى تۈرلەر ھازىرغىچە بارلىق كۆزەتكۈچىلەرنىڭ

نەزەردىن ساقىت بولۇپ كېتۋاتقان يەردە، ئەينى زاماندىكى قانچىلغان تۈرلەر پەقەت تۇنجى كۆرگەن چاغدىكى تەسرا تىغا ئاساسلىنىپلا هوّكۈم قىلىدىغان ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ نەزەردىن قېچىپ كەتمىگەن، دەيسەن؟! ئۇنداق ئىپتىدائىي تۈرلەر ۋە يەغىنچاڭ ئۇقۇملاр ھەققىدە كۆپ توختىلىشنىڭ حاجتى يوق. ئىشقلىپ نۇرغۇن تۈرلەرنىڭ كۆزەتكۈچىلەرنىڭ نەزەردىن ساقىت بولۇپ كەتكەنلىكى ئېنىق. پەيلاسوپلار ئۇزۇن زامانلاردىن بېرى قوللىنىۋاتقان بولىسىمۇ، ئەمما شۇلارنىڭ ئۆزىمۇ چوڭقۇر چوشىنىشته يەنلىا نۇرغۇن قىيىنچىلىققا دۇچ كېلىۋاتقان ”شەيىئى“، ”روھ“، ”ماددا“، ”ئەندىزە“، ”ئوبراز“، ”ھەرىكەت“ دېگەندەك تېرىمىنلارنى ئىپتىدائىي ئادەملەر قانداق تەسەۋۋۇر قىلغان ياكى قانداق چوشەنگەن بولغىيدى؟! ئۇنىڭ ئۇستىگە، تەبىئەت دۇنياسىدىن نوقۇل مېتاۋىزىكىلىق ئائىنى ئىپادىلەيدىغان يۇقىرتقى تېرىمىنلارغا تەڭلەشتۈرگۈدەك ئۇرنەك تاپقىلى بولمايدۇ.

ئەمدى مۇلاھىزەمنى مۇشو يەردە توختىپ تۇرای. تەنقىدچىلەرمۇ كۆزىنى سەل-پەل ئارام ئالدۇرۇۋالغا. بۇنىڭدىن مەقسەت - كىشىلەر باقلانىشچان شەكىللەر ئاراقلىق ئوي-پىكىرنى ئىپادىلەش ئۇسۇلنى ئۆگىنىۋالغۇچە، شۇنداقلا تىل ئاممىۋى سورۇنلاردا قوللىنىپ، جەئىيەتكە تەسەر كۆرسىتەلگۈدەك بولغۇچە زادى قانچىلىك زامانلارنىڭ ئۆتكەنلىكىنى، تىلىنىڭ ئەڭ ئاسان ئىختىرا قىلغىلى بولىدىغان بۆلۈكى، يەنى شەيئىلەرنىڭ نامىنى ئىپادىلەيدىغان ئىسىملار ئاساسىدا هوّكۈملەپ بېقىشنى تەنقىدچىلەر ئويلاپ باققاي: ئادەمزمات سان(N)، ئابىستراكت سۆزلىكلەر، ئۆتكەن زامان، پېئىلىنىڭ بارلىق راي-مەيىللەرى، ئۇلانمىلار(小品词)， گىراماتىكا، ئالدى ياردەمچى سۆزنى ئۇلاش ئۇسۇلى، ئەقلىي خۇلاسنىڭ شەكىللەرى ۋە تىلىدىكى بارلىق مەنتىقە ... دېگەنلىرنى بايقاشقا قانچىلىك ۋاقتى ۋە ئەقلىنى سەرپ قىلغاندۇ - ھە؟! هەتتا ئۆزۈمىنى ئېلىپ ئېيتساممۇ،

بۇندىدىكى مۇشكۇلاتنىڭ بارا - بارا ئېغىرلاپ كېتۋاتقا نىلىقىدىن قورقۇپمۇ قالدىم. ئەمما، ”نىل پەقەت ئىنسانلارنىڭ ئەقىل - پاراستى ئاساسدا يارىتىلىدۇ“ دېگەن قىياسنىڭ رىئاللىققا ئايلانغانلىقىغا، جۇملىدىن كۆرۈلۈش مۇمكىنچىلىكىنى پەقەت ئىسپاتلىغىلى بولمايدىغان ئىشنىڭ روياپقا چىقىپ بولغانلىقىغا ئىشىمەن. ئەمدى، تۆۋەندىكى مۇشكۇل مەسىلىنى ئۇنىڭغا قىزىقىدىغانلارنىڭ مۇتالىئە قىلىپ بېقىشغا قالدۇرمەن: شەكىللەنىپ بولغان جەھئىيەتنىڭ تىل ئىختىرا سىدا ئوينايىدىغان رولى بىلەن شەكىللەنىپ بولغان تىلىنىڭ جەھئىيەت قۇرۇلۇشدا ئوينايىدىغان رولىنىڭ قايسىسى بەكىرەك زۆر؟

لېكىن، جەھئىيەت بىلەن تىلىنىڭ مەنبىسى نېمە بولۇشىدىن قەتىئىنەزەر، ھېچبۇلمىغاندا تدبىئەتنىڭ كىشىلەرنىڭ ئۆزىارا موھتاجلىقى ئاساسىدىكى بىرلىشىشىگە ئانچە ئېرەن شىمەيدىغانلىقى بىلەن تىلىنىڭ قوللىنىلىشىغا ئانچە تۈرتكە بولمايدىغانلىقىدىن، ئۇنىڭ ئىنسانلار بىرلىكى بىلەن تىلىنى ئىجتىمائىلاشتۇرۇشقا قىلغان ھىممىتىنىڭ يوق دېيەرلىك ئىكەنلىكىنى، بولۇپمۇ ئىنسانلار بىرلىكىنى ئىلگىرى سۈرۈش جەھەتىدە بەكلا پىخسىقلۇق قىلغانلىقىنى بايقايمىز. دەرۋەقە، ئىپتىدائىي حالەتتىكى ئادەمنىڭ يەنە بىر ئادەم ئالدىدىكى موھتاجلىقىنىڭ بىر مايمۇن ياكى بىر بۆرىننىڭ يەنە بىر مايمۇن ياكى يەنە بىر بۆرە ئالدىدىكى موھتاجلىقىدىن ئېشىپ كەتكەنلىكىگە ئادەمنىڭ ئەقلى يەتمەيدۇ. بۇنداق موھتاجلىقى راستىنلا ھازىر بولدى، دەپ قىياس قىلساق، ئۇنداقتا بىراؤنىڭ باشقىلارنىڭ موھتاجلىقىنى قاندۇرۇشىغا زادى قانداق مۇددىئا سەۋەب بولىدۇ؟ بىراؤ باشقىلارنىڭ موھتاجلىقىنى قاندۇرۇشقا ئىختىيار قىلغان تەقدىرىمۇ، بۇ ئىككىلەن زادى قانداق شهرتلەر بىلەن بىر قارارغا كېلەلدى؟ بۇ لارنىڭ ھەممىسى ئادەمنىڭ ئەقلى يەتمەيدىغان ئىشلار. دۇرۇس، بەزىلەر ھەممىشە ماڭا: ”دۇنيادا ئەسلىيەت قويىنىدىغان ئىشلار. دۇرۇس، پاجىئەدە ياشايىدىغانلار بولمىسا كېرەك“ دېگەن گەپنى قىلىدۇ. مۇبادا ئۇ گەپ توغرا بولسا،

يۇقىرىدا ئىسپاتلاپ ئۆتكىنىمەك، مېنىڭچە ئادەمزاٹ ئارىدىن نەچچە ئەسرلەر ئۆتكەندىن كېيىن، ئاندىن ئاشۇنداق ھالەتىن قۇتۇلۇشقا ئىتتىلگەن ھەم قۇتۇلۇش پۇرستىگە ئېرىشكەن. دېمەك، يۇقىرىقى گەپ تەبىئەت ياراتقان ئادەم ئۈستىدىن ئەمەس، بىلگى تەبىئەت ئۈستىدىن قىلىنغان شىكايدىت. ئەمما، ”پاجىئە“ دېگەن بۇ سۆز ھەققىدىكى توغرا چۈشەنچەم نۇقتىسىدىن ئېلىپ ئېيتىسام، ئۇ بىر بولسا شەك - شۇبەمىسىز تېرىمىن؛ بىر بولسا ئادەمنى مۇشكۇلاتقا جۆنەيدىغان نامەاتلىق ھەممە ئازابلىق تەن ياكى روهەنلە ئەسۋىرى، خالاس. باشقىلارنىڭ تۆۋەندىكى مەسىلەرنى چۈشمەندۈرۈپ قويۇشنى بەكمۇ خالايمەن: كۆڭلى توق، تېنى ساغلام ھۆر ئادەملىر يەنە قانداق پاجىئەلەرگە دۈچ كەلسۈن؟ ھازىرقى زامان مەددەنىي تۇرمۇشى بىلەن ئىپتىدائىي ھالەتىكى تۇرمۇشنىڭ قايىسىسى ئادەمنى بەكىرەك قىيىايىدۇ؟ ئەتراپىمىزدا ھاياتىن دادلىمايدىغانلار يوق دېيەرلىك. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ھەتتا ئىسىق جىنىدىن ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن ۋاز كېچۋاتىدۇ. بۇنداق قالايمىقانچىلىقلارنى توسۇشقا، ئىلاھىي قانۇنلار بىلەن دەھرىي قانۇنلارمۇ پايلىمايۋاتىدۇ. ھۆر ياشايىدىغان بىرەر بەدەۋەننىڭ ئۆز ھاياتىدىن زارلانغانلىقىنى ياكى ئۆلۈۋەغانلىقىنى ئاڭلىغانلار بارمۇ؟ دېمەك، بىر غۇرۇرمىزغا ئېلىپ بەكلا غادىيەۋالمائى، ھەققىي پاجىئەنىڭ زادى نەگە يوشۇرۇنغانلىقىغا ئادىل ھۆكۈم قىلىپ باقايىلى. دۇنيادا بەدەۋەلەرنىڭ ئەقىل - پاراسەت ئۇچۇن باش قاتۇرۇشدىن، شەھەۋەت ۋە سوھەسىسىگە ئەسەر بولۇپ قىلىشىدىن، ئۆزىگە قىلچە مۇناسىۋەتسىز ئىشلار خۇسۇسىدا تالاش - تارتىش قىلىشىدىن ئۆزگە پاجىئە بولمىسا كېرەك. ئاقلانە پەرۋەردىگارغا شۇكىرانلىр بولغايكى، ئۇ ئادەمزاٹنى يوشۇرۇن ئىقتىدارغا نائىل قىلىدۇ. ئۇنداق يوشۇرۇن ئىقتىدار پەقەت ئىنسانلار ئۇنى ئىشقا سېلىش پۇرستىگە ئېرىشكەندىلا ئاندىن رېئاللىققا ئايلىنىدۇ. شۇڭا، ئۇ ئىشقا سېلىنىشتن ئىلگىرى ئىنسانغا ئارتۇقچە يۈك بولۇپ قالمايدۇ؛

شۇنداقلا لازىم بولغاندا كامالىت پەيتىگە كېچىكىپ ئېرىشكەنلىكى سەۋەه بلىك ئۆز رولنى يوقتىپيمۇ قويىمايدۇ، بەدەۋىلەرنىڭ تۈغمى تەبىئىتىگە ئەسلىيەت قوينىدا ياشاشقا لازىملىق ئىقتىدار - كارامەتلەرنىڭ ھەممىسى يۇغۇرۇلغان. شۇنىڭدەك ئۇ ئەقللىيەتنىڭ تەدرىجىي راواجلىنىپ بېرىشغا ئەگىشىپ، ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى زۆرور حاجىت - ئېھتىياجلىرىنى قاندۇرۇشقا قادر بوللايدۇ.

بىر قاراپلا بىلىۋالى بولىدۇكى، ئەسلىيەت قوينىدىكى ئىنسانلار ئارا ھەرقانداق شەكىلىدىكى ئەخلاق مۇناسىۋىتى ياكى بىز بىلدىغان بۇرج، مەجبۇرىيەت دېگەنلەر مەۋجۇت ئەمەس. شۇڭا، ئۇلارنى ئاق كۆڭۈل دېگىلىمۇ، رەزىل دېگىلىمۇ بولمايدۇ. جۇملىدىن ئۇلارغا رەزىل قىلىمىشلار ياكى ئازگۇ ئەتمىشلەر بەهاجىت. ئەمما، يۇقىرىقى تېرىمنىلارنى فىزىيولوگىيە نۇقتىسىدىن چۈشەنسەك، يەنى "رەزىللىك"نى شەخسىنىڭ ئۆز مەۋجۇتلىقنى ساقلىشغا كاشىلا قىلىشقا خۇلق، "ئاق كۆڭۈللىك"نى شەخسىنىڭ ئۆز مەۋجۇتلىقنى ساقلىشغا تۈرتە بولىدىغان خۇلق، دەپ بىلسەك ئۇنىڭ يولى بۆلەك. بۇنداق ئەھۋالدا، تەبىئەتكە ئۆكتە قوپۇش تۈيغۇسى ناھايىتى ئاجىزلارنى "ئەڭ ئاق كۆڭۈل كىشىلەر" دەپ تەبرىلەشكە مەجبۇر بولىمۇز. ئەمما، مۇبادا يۇقىرىقى تېرىمنىلارنىڭ ئادەتكىي مەنسىنى يادرو قىلىشقا توغرا كەلسە، ئۇنداقنا ھەم ئۆزىمىزنىڭ بىر تەرەپلىمە قارىشغا مەپتۇن بولۇپ كەتمەسلىكىمۇز، ھەم ئاشۇ قاراش ئاساسىدا ھۆكۈم چىقىرىشقا ئالدىرماپ كەتمەسلىكىمۇز، ئەكسىچە قولىمۇزدىكى تارازا بىلەن شۇنى دەڭىسبەپ كۆرۈشىمىز لازىم: مەدەنلىم ئارىسىدا رەزىللىر كۆپىمۇ ياكى ئاق كۆڭۈللىر كۆپىمۇ؟ مەدەنلىرىنىڭ ئەخلاق ۋەجىدىن كۆرگەن ياخشىلىقلرى، رەزىللىكى ۋەجىدىن ئۇچرىغان زىيان - زەختىدىن كۆپىمۇ؟ ئۇلار بىر - بىرىگە خەيرخاھلىق قىلىشقا تەدرىجىي ئادەتلەنگەندىن كېيىن، بۇ جەھەتكىي بىلدىغانلىرىنىڭ كۆپىيىشكە ئەگىشىپ، بىر - بىرىگە يەتكۈزگەن زىيان - زەختىنىڭ ئورنىنى

تولدووسىمۇ - يوق؟ ياكى ئۇلار ناۋادا هەرقانداق رەزىلىكىنىڭ ۋەھىملىرىدىن، شۇنداقلا باشقىلار خەير - ئېھسان قىلىپ قويارماكىن، دېگەن تەممەدىن خالىي ياشاؤاتقان بولسا، ئۇلارنى باشقىلارغا تايىنپ ياشاشقا ۋە تەڭىز ھوقۇق - مەجبۇرىيەت مۇناسىۋەتى چەمبىرىكى (بىرى ھەممىگە شەرتىزىز ماقول دەيدىغان، يەندە بىرى باشقىلارغا ھممەت قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە كىشىلىك مۇناسىۋەت چەمبىرىكى) ئىچىدە ھيات كەچۈرۈشكە مەجبۇر بولۇۋانقانلاردىن بەختلىك دېيشىكە بولارمۇ؟

بىز خوبىيىنىڭ بولۇپمۇ تۆۋەندىكى يەكۈنگە ناقايىل:

“ئىنسانلار ئاق كۆڭۈللىكە ياتلىقى بىلەن يارالماشىدىنلا رەزىلىدۇر؛ ئەزگۈ پەزىل ھەققىدىكى بىلىملىرگە ناقىلىقى بىلەن يارالماشىدىنلا چۈشكۈن ۋە رەسۋادۇر؛ ئۆزگىلەر ئالدىدىكى مەجبۇرىيەتنى تونۇماسلىقى بىلەن يارالماشىدىنلا باشقىلار ئۈچۈن ھممەت قىلىشقا فارشىدۇر؛ ھاجىتلىرىنى جاكارلاشقا ھوقۇقلىق بولغىنى ئۈچۈن، ئۆزىنى كۆللى ئالەمنىڭ بىگانە ھەقدارى ھېسابلايدىغان ھاماقدەتتۈر!“ دەرۋەقە، خوبىيىس بارلىق تەبىئىي ھوقۇقىدا بىرلىگەن بىيڭى ئېنىقلەمىلاردىكى يېتەرسىزلىكەرنى ناھايىتى ئېنىق كۆرۈپ يەتكەن. لېكىن، ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس ئېنىقلەمىلرى ئاساسدا چقارغان يەكۈندىن ئايانكى، ئۇمۇ تەبىئىي ھوقۇق ھەققىدىكى چوشەنچىسىدە پىرىنسىپ جەھەتنى ئوخشاشلا كەتكۈزۈپ قويۇپتۇ. شۇڭا خوبىيىس ئېتىراپ قىلىشى كېرەككى، ئەسلىيەت قويىنىدىكى ئىنسانلارنىڭ ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى ساقلاش خۇسۇسىدىكى ئەتمىشلىرى باشقىلارنىڭ ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى ساقلىشىغا قىلچە تەسرى كۆرسەتمەيدۇ. شۇڭا، ئەسلىيەت تىنچلىقنى ساقلاشقا پايدىلىق، ئىنسانىيەتكە ئەڭ باب كېلىدىغان ھاياتلىق ھالىتىدۇر. لېكىن، خوبىيىس بۇنىڭ ئەكسىچە يەكۈن چىقىپتۇ. چۈنكى، ئۇ نۇرغۇن ئازرۇ - ئىستەكلەرنى قاندۇرۇش تەلىپىنى قانداقنۇر مەنتىقىگە خىلاب ھالدا بەدەۋىلەرنىڭ ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى ساقلاش خۇسۇسىدىكى ئىنتىلىشلىرى قاتارىغا كىرگۈزۈپ قويۇپتۇ. يەندە كېلىپ

ئۇنداق ئارزو - ئىستەكلەر زامانىۋى جەمئىيەتنىڭ مەھسۇلى، قانۇنچىلىقنىڭ زۆرۈر شەرتى، خالاس. خوبىسى ئىلگىرى: ”بەدەۋىلەر تىمەن بالنىڭ ئۆزى“ دېگەنەكەن. ئەسلىيەت قوينىدىكى ئىنسانلار راستىنلا تىمەن بالغا ئوخشامدۇ - يوق؟ بۇنى يەنمىۇ كۆزىتىپ بېقىشقا توغرا كېلىدۇ. خوبىسىنىڭ ”بەدەۋىلەر تىمەن بالنىڭ ئۆزى“ دېگەن گېپىگە ”ھەئ، شۇنداق!“ دەپمۇ تۇرالىلى: ناۋادا بىراۋ گۈسمەستەك تەمبىل تۇرۇپمۇ، گويَا ئويلاپ كۆرەيلى: باشقىلارغا تايىنسىپ كۈن ئالسا، دېمەك ئۇ ھەرقانداق ئەسکىلىكىنى قىلايىدۇ، دېگەن گەپ. مىسالەن، ئۇ ۋاقتىدا ئېمەلمىگەنلىكى سەۋەبلىك ئانىسغا ھۇجۇم قىلىشى مۇمكىن؛ ” يولۇمنى تۈسۈۋالدىڭ“ دېگەن باهانە بىلەن ئىنسىنى ئۆلتۈرۈۋېتىشى، ئۇنىڭغا دەخلى قىلغان ياكى ئۇنىڭ چىشىغا تېگىپ قويغانلارنى چىشىۋېلىشى مۇمكىن. ئەمما، بۇ يەردە بىر - بىرىگە زىت مۇنداق ئىككى خىل قىياس مەۋجۇت. ئۇنىڭ بىرى، ئەسلىيەت قوينىدىكى ئىنسانلار تىمەن كېلىدۇ دېگەن قىياس؛ يەندە بىرى، ئەسلىيەت قوينىدىكى ئىنسانلار باشقىلارغا تايىندۇ دېگەن قىياس. خوبىسى بۇ يەردە مۇنداق بىر نۇقتىنى ھېس قىلالىمىغان: هوقوقشۇناسلارنىڭ نەزەرىدىكى بەدەۋىلەرنىڭ ئەقلەنى ئىشقا سېلىشغا تو سقۇنلۇق قىلىدىغان سەۋەب دەل خوبىسىنىڭ نەزەرىدىكى بەدەۋىلەرنىڭ ئۆز كارامىتىنى كەلسە - كەلمەس ئىشقا سېلىشغا تو سقۇنلۇق قىلىدىغان سەۋەبىنىڭ ئۆزىدۇر. شۇڭا، بەدەۋىلەر نېمىنىڭ ئاسق كۆڭۈللۈك ئىكەنلىكىنى قەتىئى بىلمەيدىغانلىقى ئۈچۈن، رەزىللىكتىنۇ بىخەۋەر، ئەلۋەتتە. دېمەك، بۇ يەردە بەدەۋىلەرنى يامانلىقتىن تو سقىنى قانداقتۇر كامالەتكە يۈزلەنگەن ئەقىل - پاراسەت ئەمەس، قانۇنىي چەكلىمەرەمۇ ئەمەس، بەلكى ئىنسان تو يغۇرسىدىكى ئارامخۇدالىق ۋە ئۇلارنىڭ رەزىللىكىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى

بىلمىگەنلىكى*. ئۇنىڭدىن باشقا خوبىسى مۇنداق بىر پىرىمنىسىنى
 چۈشۈرۈپ قويغاندە كمۇ قىلدۇ: پەرۋەردىگار ئىنسانغا ئازاب
 تارتىۋاتقان يەنە بىر ئىنساننى كۆرگەن ھامان، ئۇنىڭدىن بىزار
 بولىدىغان بىر خىل تۇغما خاراكتېرنى سىڭدۇرگەن. بۇنداق بىزارلىق
 ئالاھىدە ئەھۋالدا ئاشۇ كىشىنىڭ غۇرۇرمىنى ئاز- تولا پەسكويفا
 چۈشۈرۈش ياكى ئۇنىڭ غۇرۇر شەكىللەنىشتىن ئىلگىرىكى ئۆز
 مەۋجۇتلىقنى ساقلاش ئىستىكىنى ئاز- تولا پەسەيتىش ئارقىلىق، ئاشۇ
 كىشىنىڭ ئۆز كۆمىچىگە چوغ تارتىش شىجاعىتىگە چەك قويالايدۇ.
 ”نەسىلداشلىرىغا ئىچ ئاغرىتىش ئىنساننىڭ بىردىپىر تەبئىي
 ئەخلاقىدۇر“ دېگەن پىكىرنى ھەتا ئەڭ جاھىل تەنقىدىچىلەرنىڭمۇ رەت
 قىلالمايدىغانلىقىغا ئىشىنمەن. شۇڭا، بۇ جەھەتتە تەنە، تەنقد
 دېگەنلەردىن ئەندىشە قىلىپ يۈرۈشۈمنىڭ ھاجىتى يوق. يۇقىردا
 قەيت قىلىپ ئۆتۈلگەن ”ھېسىداشلىق“ بىزدەك ئاجىز ھەم نۇرغۇن
 ئاغرىق- سىزلاقىڭ دەردىنى تارتىشقا مەججۇر بولۇۋاتقان جانلىق
 ئۈچۈن ئىنتايىن باب كېلىدىغان ئورۇنلاشتۇرۇشتۇر. دېمەك،
 ئىنسانلاردا ئەقلى يېتلىشتىن ئىلگىرلە ئىپادلىنىشكە باشلىغان ئەڭ
 تۈپكى ئەزگۇ پەزىل بولمىش ھېسىداشلىق، ئادەمزات ئۈچۈن ئەڭ
 پايدىلىق ئىدى. ھېسىداشلىق ئاشۇنداق تەبئىي ئەزگۇ پەزىل
 بولغانىكەن، ئۇنىڭغا ئادەمزاتلا ئەمەس، ھەتا گähىدا ھايۋانلارمۇ
 مايىل كېلىدۇ. مىسالەن، چىشى يېرتقۇچىنىڭ بالىسىغا نەقەدەر
 مېھربان ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ بالىسىنى قوغداش ئۈچۈن ناھايىتى
 ئېغىر خېيىم- خەتمەلەرگە ئۆزىنى ئاتىدىغانلىقىنى تەسۋىرلەپ
 ئولتۇرۇش ھاجەتسىز؛ ئاتلارنىڭ ئۇششاق جانلىقلارنى دەسىسۋەتمەي
 دەپ، ئاتلاپ ئۆتىدىغانلىقىنى ھەر كۈنى كۆرۈپ تۇرىمىز. ھەرقانداق
 ھايۋان نەسىلداشلىرىدىن بىرەرسىنىڭ جەستىنى يانداب ئۆتكىنده،

* ”سکوكتايالارنىڭ رەزىلىكىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمىگەنلىكى سەۋەبلىك ئېرىشكەنلىرى يۇنانلىقلارنىڭ
 ئەزگۇ پەزىلنى تۈنۈغانلىقى سەۋەبلىك ئېرىشكەنلىرىدىن كۆپ ئىدى“؛ يوۋستىمىن: «تارىختىن قىسقىچە
 نوپلام» 2- جىلد 3- باب.

كۆپىنچە ئازاب ۋە ھەسرەتلىرىنى باسالماي قالىدۇ؛ بەزى ھايۋانلار ھەتتا ئۆلۈپ كەتكەن نەسىداشلىرى ئۈچۈن ئۆزلىرىچە دەپىنە مۇراسىمى ئۆتكۈزۈدۇ؛ قۇشخانىغا ئېلىپ كىرىلگەن كالا چىغدا ئازابلىق ھۆركەيدۇ. دېمەك، بۇلار ھايۋانلارنىڭمۇ ساراسىمىگە چۈشكەندە ئاجايىپ بىر خىل ھىس - تۇيغۇغا كېلىدىغانلىقىنىڭ ئىپادىسىدۇر. «ھەسەل ھەرسى» ناملىق مەسىھلىنى يازغان ئاپتۇرنىڭمۇ ئادەمزاتنىڭ كۆڭلى يۈمىشاق ۋە ھېسسىياتلىق ھايۋان ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىشقا مەجبۇر بولغانلىقىنى خۇشاللىق ئىچىدە كۆرۈپ يەتتۇق. ئۇ بۇرۇنقىدەك تاڭسۇق ۋە لولى ئۇسالۇبىتن خالىي تەسىۋەرلىرىدە ئادەمنىڭ يۈرىكىنى ئېچىشتۇرىدىغان مۇنداق مەنزرىنى نامايان قىلىدۇ: قاماقتىكى بىرەيلەن قەپەسنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ، يېرتقۇچنىڭ بىر ئائىنىڭ باغرىدىكى بالىسىنى تارقىپ ئېلىپ، دەرمانسىز بالغا ئىغىز سالغانلىقىنى ۋە ئۆتكۈر ترناقلىرى بىلەن بالىنىڭ ئىچ - باغرىنى يېرىپ تاشلىغانلىقىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرىدۇ. بۇ ئىش ئۇ ئادەمنىڭ مەنپەتىنگە قىلاچە مۇناسىۋەتسىز بولسىمۇ، ئەمما ئۇ ئاشۇ مەنزرىنى كۆرگەن دەقىقلەردە يۈرەك - باغرى ئۆرتەنگەندۇ؟! ئاشۇ پاچىئەنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ تۇرۇپيمۇ، هوشىدىن كەتكەن ئانا بىلەن سەكراتىتسى بالىغا ياردەم قولىنى سۇنالىغانلىقىدىن قاتىق ئازابلانغاندۇ؟!

بۇنىڭ ئۆزى تەبئىي ئۇرغۇغان، شۇنداقلا ھەرقانداق پىكىر - مۇلاھىزىنىڭ ئالدىدا تۇرىدىغان ھاياجان. تەبئىي ھېسىداشلىقىنى بالقىپ چىقىدىغان بۇنداق كۈچ - قۇدرەتنى، ھەتتا ئەڭ ئېغىر ئەخلاقىي چىركىنلىكىمۇ تەۋرىتەلمەيدۇ. شۇڭا، بىز تىياترخاندا كىشىلەرنىڭ بىر قىسم شور پىشانىلەر دۇچ كەلگەن پاچىئەلەك قىسمەتلەردىن يۈرىكى ئېرىلگەنلىكىنى، ھەتتا كۆڭلى بۇزۇلۇپ كۆز يېشى قىلىشقاڭلىقىنى كۆرۈپ تۇرىمزم.

بېرنارد ماندېۋىل^{*} شۇنى چوڭقۇر توپۇپ يەتكەنلىكى، ئادەمزاڭ
ھەرقانداق ئەزگۇ پەزىلىنىڭ ساھىبى قىلىپ يارىتىلغىنى بىلەن، ناۋادا
پەرۋەردىگار ئۇنىڭغا ئەقلەيەتكە مەددەتكار ھېسداشلىقنى ھىممەت
قىلمىغان بولسا، ئادەمزاڭ يىرتقۇچلاردىن پەرقلەنمىگەن بولار ئىدى.
ئەمما، بېرنارد ماندېۋىل ئۆزى ئېتىراپ قىلمىغان بارلىق ئىجتىمائىي
ئەزگۇ پەزىلىنىڭ دەل ھېسداشلىقتىن ئىبارەت بۇ ھەنىۋىيەتنى ھەنبە
قىلىدىغانلىقنى بايقيالىغانىدى. ئەمەلىيەتتە ئاجىزلار، جىنайەتچىلەر ۋە
بىر پۇتون ئىنسانىيەتكە يۈزلىنگەن ھېسداشلىقتىن ئۆزگە ھىممەت،
شەپقەت ۋە مۇھەببەت بولسوňمۇ؟! غەم خورلۇق، ھەتتا دوستلۇق ...
دېگەنلەرنى چىن ھەنسىدىن چۈشىنىپ باقدىغان بولساق، ئۇلارنىڭ
پەقەت پەۋقۇلئادە شەيىلەرگە بولغان مەڭگۈلۈك شەپقەتتىن
تۇغۇلغانلىقنى بايقايمىز. چۈنكى، بىراۋغا ئازاب - ئۇقۇبەتتىن خالى
ئېسەنلىك تىلەشنىڭ ئۆزى سائادەت تىلىگەنلىك ئەمەسمۇ؟!
ھېسداشلىق ئۆزىمىزنى ئۇقۇبەتتە قالغانلارنىڭ ئورنىغا قويۇپ باققان
چاغىدىكى بىر خىل تۇيغۇ(بۇنداق تۇيغۇ بەدەۋىلەرددە نائىنىق، ئەمما
كۈچلۈك؛ مەدەنلىرىدە ئىنىق، ئەمما ئاجىز بولىدۇ) بولسىمۇ، ئەمما
ئۇنىڭ پىكىر - قاراشلىرىمىزنىڭ قايىل قىلىش كۈچىنى ئاشۇرۇشتىن
ئۆزگە ھېچقانداق ئەھمىيەتى يوق. ئەمەلىيەتتە ياندا قىاراپ تۇرغان
هايۋان ئۇقۇبەتتە قالغان ھايۋاننىڭ دادىغا قانچىكى جور بولالىسا،
ئۇنىڭ ھېسداشلىقى شۇنچە كۈچىدى. دەرۋەقە، ئەسلىيەت قوينىدىكى
ھېسداشلىق ئەقلەيەت قوينىدىكى ھېسداشلىققا قارىغاندا نەچچە تۈھىن
ھەسسى چىن ۋە كۈچلۈك كېلىدۇ. ئەقلەيەت يەنى ئىدراك كىشى

* يېقىنى زامان يازۇرۇوا تارىخىدا چوڭقۇر تەسرقى قالدۇرغان ھۇندىيەكتۈرۈ: «ھەسىل ھەرسى» ناملىق
مەسىلىنىڭ ئاپتۇرى. بۇ ڈىسەر 18 - ئەسەرنىڭ باشلىرى ئەنگلىيەدە ئۆنجى قېشىن دەش قىلىنغاندىن كېيىن
جەھىيەتتە فاتىق غۇلغۇلا قورۇپىغا بىلەن يازۇرۇوا مۇتەببىكۆرۈلەرى ۋە جەمئىيەتسىكى ھەرقايسى
ساهىم، بېرنارد ماندېۋىلىنىڭ «خۇلق - مەجىزى - چىركىن ئەبلەخ» دەپ تەقىدلىك، ئۇنىڭغا ھوجۇم قىلغان;
1723 - يىلى بۇ ڈىسەر ئۇچىنچىي قېشىن دەش قىلىنغاندىن كېيىن، ئەنگلىيەدىكى مەلۇم بىر يەرىلىك سوت
مەھكەمىسى ئائۇ ئەسەر ھەققىسىدە مەھىسىس دەلىسو تۇرۇغۇزۇپ، بۇ ڈىسەرگە: «جەمئىيەت تەرتىپىنى
قالايمقانانلاشتۇرۇۋەتكەن ئىجتىمائىي ئاپىت» دېكەمن گۇناھنى ئارتقان، بىدىن توپىدىن ئېلىنىدى -
تەرجىمانىدىن.

كۆئىلىدە غۇرۇرنى بىخلاندىغۇرىدۇ؛ ھالبۇكى، غۇرۇر پىكىر - مۇلاھىزە نەتىجىسىدە كۈچىيپ بارىدۇ. ئەقلىيەت ئادەمنى قوغدىنىشقا ئىنتىلىدۇرىدۇ؛ پىكىر - مۇلاھىزە ئادەمنى ئاۋارىچىلىك ياكى دەخلىگە ئۇچرىتىدىغان ئەتمىشلەردىن ييراق تۇرۇشقا دالالەت قىلىدۇ. پەلسەپە ئادەملەر بىلەن دۇنيانى ئايىپ، كىشىلەرنى ئوقۇپەت چىكۈۋاتقانلارنى كۆرگىنىدە: ”ئۆلگۈڭ كەلگەن بولسا ئۆلەممەسەن، مەن ئامان قالساملا بولدى!“ دەپ پىچىرلاشقا مەجبۇر قىلىدۇ. پۇتكۈل جەمئىيەتكە ئورتاق خىيم - خەتەردىن باشقا ھېچقانداق نەرسە پەيلاسوپلارنى شېرىن ئۇيقۇدىن ئويغىتالمايدۇ. شۇڭا، كىشىلەر ئۇنىڭ دېرىزىسىنىڭ تۇۋىدىلا نەسىلداشلىرىنى ھېيقماستىن ئۆلتۈرۈۋېتەلەيدۇ. چۈنكى، ئۇنداق دانىشلار بىقۇۋۇل - بىچارىلەرگە بولغان ئىخالاسەن ھېسداشلىقىغا ئىككى قوللىقىنى ئىتىپ تۇرۇپ، ئۆزىنى بىر نەچچە ئېغىز ئاقلاش يولى بىلەن توسوق سالالايدۇ. ئەمما، بەدەۋەلەر ئۇنداق قايىل قىلارلىق ئىقتىداردىن مەھرۇم. چۈنكى، ئۇلاردا ئەقىل ۋە پاراسەت كەمچىل بولغىنى ئۈچۈن، ئىنسانىيەتكە خاس ھىس - تۇيغۇغا ئوبىلانماي تۇرۇپلا رايىشلىق قىلىۋېرىدۇ. ھىسالەن، كوچا - كويىدا مالىمانچىلىق ياكى جەڭى - چىدەل بولۇپ قالسا، ئاۋام پۇقرا چۈمۈلدەك ئۆلىشىدۇ - يۇ، ئېھتىياتچا زالار دەرھال ئۆزىنى چەتكە ئالىدۇ؛ ياقا سقىشۋاتقانلارنى ئاجرىتىدىغان، يۇقىرى تەبىقىدىكىلەرنى قان تۆكۈشتىن توسىدىغان ئىش دەل تەربىيە كۆرمىگەن لۇكچەكلەر بىلەن كوچا خوتۇنلىرىغا قالىدۇ.

شۇڭا، مۇئەيمەنلەشتۈرۈشكە بولىدۇكى، تەبىي تۇيغۇدىن بولىش ھېسداشلىق شەخسىنىڭ مەنپەئەتخورلۇقغا چىك قويۇش ئارقىلىق، ئىنسانىيەتنىڭ ئۆز ئارا ھامىلىق ئاساسىدىكى بىر پۇتنۇن مەۋجۇ تۈقىغا تۈرتكە بولالايدۇ. ھېسداشلىق بىزنى بىراۋنىڭ مۇشەققەتتە قالغىنى كۆرگىنمىزدە ئۇنىڭغا ھېچ ئىككىلەنمەيلا ھىمەت قولىمىزنى سۇنۇشقا دالالەت قىلىدۇ؛ ھېسداشلىق پەۋقۇلئادىدە

ئۆزگىچىلىكلىرى بىلەن ئەسلىيەت قوينىدىكى ھاياتلىقنا قانۇن، ئەخلاق
 ۋە ئەزگۇ پەزىللەرنىڭ ئورنىدا تۇرىدۇ. جۈملىدىن ھىسىداشلىقنىڭ
 پەۋقۇئىداددە ئۆزگىچىلىكى، ئۇنىڭ يېقىلىق ساداسغا ھەرقانداق
 ئادەمنىڭ رايىشلىق بىلدۈرەلەيدىغانلىقىدا. ئۇ تىمەن بەۋەدىلەرنى
 باشقا جايىدىن ئولجا تىپىش ئىمکانىيىتى بولسلا، نارەسىدىلەر بىلەن
 ئاجىز قېرىلارنىڭ ئىلىكىدىكى مىڭ تەستە قولغا كەلگەن ئولجىغا كۆز
 ئالايتماسلىققا دەۋەت قىلىپ تۇرىدۇ. ئۇ ئەقلىيەت ۋە ھەدقانىيەت
 مەنسىگە باي "پىچاقنى ئۆزۈشكە سال، ئاغرىمىسا ئۆزگىگە!" دېگەن
 ئىبارىنىڭ ئورنىغا ئادەمزاپىنىڭ تەبىئى خاراكتېرىگە تازا باب كېلىدىغان
 "ئۆز مەنپەتتىڭنى دەپ باشقىلارغا زەخمت يەتكۈزمە!" دېگەن
 ئىبارىنى دەسىتىپ، ئۇ ئارقىلىق كۈللى ئىنسانغا ئىلھام بەخش ئەتتى.
 بۇ ئىبارىلەرنىڭ ئالدىنلىقسى كېينىكىسىدەك كەم - كوتىسىز بولمىسىمۇ،
 ئەمما يەنلا كارغا كېلىدۇ. قىسىسى، رەزىللەر گەرچە تەللىم - تەربىيە
 ھەققىدىكى ھېكمەت دۇردانىلىرىدىن قىلچە خەۋەرسىز بولسىمۇ، ئەمما
 ئادەملىرنىڭ رەزىللەك قىلغاندا نىمە ئۈچۈن ئۆكۈندىغانلىقنىڭ
 سەۋەبىنى سەرلىق تالاش - تارتىشلاردىن ئەمەس، بەلكى يۇقىرىقىدەك
 تەبىئى تۈيغۇدىن ئىزدىگەن تۈزۈك. سوقرات ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىر
 تەبىقىدىكىلەرنىڭ نەزەرىدە ئەزگۇ پەزىلىنى ئەقلىيەت ئارقىلىق
 يېتىشتۈرگىلى بولىدۇ. ھالبۇكى، ئىنسانلار ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلىقىنى
 ساقلاشتى شەخىسلەرنىڭ ئەقلىي خۇلاسسىگىلا تايانغان بولسا،
 ئىنسانىيەت ئاللىقاچان ئۇرۇقىدىن قۇرۇپ كەتكەن بولاتتى.

ئىپتىدائىي ئادەملىرنىڭ شەھۋىتى شۇقەدەر ئاجىز ھەم
 ھىسىداشلىقنىڭ چەكلىمىسىدە تۇرىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارنى رەزىل
 دېگەندىن كۆرە، قىلىقسىز دېگەن تۈزۈك؛ ئۇلارنى باشقىلارغا قەستەن
 زەخمت يەتكۈزۈدۇ دېگەندىن كۆرە، ئائىلىق رەۋىشتە زىيان -
 زەخمەتن قوغۇدىنىدۇ، دېگەن تۈزۈك. دېمەك، ئىپتىدائىي ئادەملىر
 ئارىسىدا ناھايىتى خەنەرلىك جەڭگى - جىدەللەر ئاسانلىقچە

كۆرۈلمىدۇ. ئۇلار باشقىلار بىلەن ھېقانداق باردى - كەلدى قىلمايدىغانلىقى ئۈچۈن، "شۆھەرتىپەرسلىك"، "قەدىر - قىممەت"، "ھۆرمەت - ئېھترام" ياكى "تەكەببۈرلۈق" ... دېگەنلەرنى ئەمەلدە كۆرسىتىش پۇرسىتى بولمايدۇ. ئۇلاردا "سېنىڭ"، "مېنىڭ" دېگەن ئۇقۇمۇ، ھەقىقىي ئادىللەق ئۇقۇمەمۇ مەۋجۇت ئەمەس. ئۇلار كەلگۈسى ھۇجۇمنى جان تىكىپ يۈيۈشقا تېگىشلىك نومۇس دەپ ئەمەس، بەلكى ئانچىكى بىر زىيان - زەخەمت دەپلا بىلدىغانلىقى، شۇنداقلا ئۇلاردا گويا ئىتتىڭ باشقىلار ئاتقان تاشنى يۈگۈرۈپ بېرىپ چىشلەپ قويىغىنىدەك، تەبئىي تۈيغۈنىڭ تۈرتكىسى بىلەن شۇ مەيداننىڭ ئۆزىدىلا قارشىلىق بىلدۈرگەندىن باشقا، ئىنتقام ئېلىش ئىستىكى بولمايدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ نەزەرىدە ئاش - ئوزۇق جەڭگى - جىدەل پەيدا قىلغان نىشانىنىمۇ جەلپىكار. شۇڭا، ئۇلار ئارىسىدا قانلىق پاجىئە بىلەن ئاخىرىنىشدىغان جەڭگى - جىدەل ئاراسىن يوق دېبىرىلىك. ئەمما، ئۇلار ئارىسىدىكى يەنە بىر تۈرلۈك جىدەل - ماجرانى ئىزاھلاب ئۆتۈش لازىمەدەك قىلىدۇ.

كىشى كۆڭلىنى لەرزىگە سالىدىغان شەھۋەت ۋە سۋەسىنىڭ ئەر ۋە ئايال ئىككىسى بىر - بىرىگە تەقەززا بولغان چاغىدىكىسى ئەڭ قىزغىن، ئەڭ كۈچلۈك بولىدۇ. شۇڭا، ئۇ ئادەمنى ھەرقانداق خېيم - خەتمەرگە ئۆزىنى ئېتىشقا، ھەرقانداق توسوۇقلارنى بوسۇشىكە دالالەت قىلىدىغان قورقۇنچىلۇق ئىستەك. ئۇنىڭ ئەڭ دەسلەپكى مۇددىئاسى ئەۋلاد قالدۇرۇش بولسىمۇ، ئەمما ئۇ قىيامىغا يەتسە، ھەتتا پۇتكۈل ئىنسانىيەتنى ھالاڭ قىلىۋېتەلەيدۇ. ناۋادا ئادەمزات ئاشۇنداق ئەسەبىي، ۋە ھەشىيانە، نومۇسىسىز ۋە تىزگىنىسىز شەھۋەتىنىڭ ۋە سۋەسىنىڭ ئەسر بولۇپ قالسا، كىشىلەر ئاشنا تالىشىپ ھەر كۈنى قان تۆكىدىغان گەپ. ئۇنداقتا ئادەملەر نېمىگە ئايلىنىپ قالار؟!

دېمەك، شەھۋەت ۋە سۋەسىسى قانچە كۈچەيگەن سېرى، ئۇنى قانۇن ئارقىلىق تىزگىنلەشنىڭ شۇنچە زۆرۈر ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ

قىلماي بولمايدۇ. ئەمما، شەھۋەت ۋە سۆھىسى سەۋەبلىك ھەر كۈنى يۈز بېرىۋاتقان مالىمانچىلىق ۋە جىنaiي قىلمىشلار قانۇنىڭ ئۇنى تىزگىنلەشكە قادر ئەمە سلىكىنى ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ. بۇ يەردە ئويلىنىشقا تېكىشلىك ھۇنداق بىر مەسىلە باز: ناۋادا قانۇن بولمىسا ئاشۇنداق مالىمانچىلىقلار كۈچىيپ كېتەمىدى ياكى ئازىيىپ قالارمىدى؟ دەرۋەقه، قانۇنىڭ مالىمانچىلىقلارغا چەك قويالايدىغانلىقى راست. ئەمما، بۇنىڭلىق بىلەن قانۇنغا "ئاشۇ مالىمانچىلىقلارغا دۇملەنگەن رەزىللىكىنى توگەتكىن!" دېسىك، قانۇن ئالدىدا بىر سېنىتقا ئەرزمىمەيدىغان تەلەپىنى قويغان بولمىز.

ئەمدى بىز "سوېيگۈ" دىن ئىبارەت بۇ تۈيغۇنى مەنىئى ۋە فىزىبولوگىيە جەھەتنىن پەرقەن دۇرۇپ باقايىلى. فىزىبولوگىيەلەك سۆيگۈ - كىشىنىڭ يات جىنسلىقلار بىلەن بولغان جىنssi ھۇلاقات ئىستىكىنى كۈچەيتىدىغان تۈپكى شەھوانىي نەپس. مەنىئى سۆيگۈدە بولسا، يۇقىرىقىدەك ھەۋەس ئالدى بىلەن تۇراقلاشۇرۇلۇپ، نىشان باشقىلارنى يەكىلەش ۋاسىتىسى بىلەن مەلۇم بىر ئوبىيكتقا مەركەزلىشتۇرۇلدۇ؛ ياكى ھېچ بولمىغاندا ئاشۇ نىشانى ئوبىيكتقا بولغان سۆيگۈ كۈچلۈك تۈيغۇ ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ. بۇنىڭدىن، مەنىئى سۆيگۈنىڭ ئىجتىمائىي ئادەت ۋاسىتىسى بىلەن كېيىن شەكىللەنگەن سۈنىي تۈيغۇ ئىكەنلىكىنى ئايىدىڭلاشتۇرمىز. بۇنداق تۈيغۇنى ئاياللار ئۆزلىرىنىڭ بىر لەمچى ئىستىك - ئازۇسى بىلەن پەرۋىشلەپ يېتىلدۈردىۇ؛ بۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئەرلەر ئالدىدا نوپىز تىكىلەپ، ئاخىر ئۆزلىرى بويىسۇنىدىغان ئەرلەرگە ھاكىلىق قىلىدۇ، يەندە كېلىپ بۇ خىل تۈيغۇ "ئاق كۆڭلۈك" بىلەن "چىراي- تۇرق" تىن ئىبارەت پەۋقۇل ئادەت ئۇقۇم ۋە ئۇلارنى ئۆزئارا سېلىشتۇرۇش ئاساسدا بارلىققا كېلىدۇ. ئەمما، بىدەۋىلەردى بۇنداق ئۇقۇمنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس؛ ھەم ئۇلارنى سېلىشتۇرۇشنىمۇ بىلەمەيدۇ. شۇڭا، ئۇلاردا يۇقىرىقىدەك تۈيغۇنىڭ بولۇشمۇ مۇمكىن

ئەمەس. ئۇنىڭدىن باشقا، ئۇلارنىڭ مېڭىسى "تەڭپۇڭلۇق"، "نىسبەت" دېگەندىگە ئوخشاش ئابىستراكت ئۇقۇملارنى شەكىللەندۈرەلمەيدىغانلىقى ئۇچۇن، يۈرىكىمۇ سۆيگۈ ۋە ئاشقلقىقا ياتىدىغان تۇيغۇنى ھېس قىلالمايدۇ. ئادەتتە سىزەلىمگىنىمىز بىلەن، سۆيگۈ ۋە ئاشقلقىمۇ دل "ئاق كۆڭۈللىك" بىلەن "چىراي-تۇرق" تىن ئىبارەت پەقۇلئادە ئۇقۇمنى قوللىنىش مابەينىدە بىخ سۈرىدى. بەدەۋىلەر ئادەتتە ئۆزلىرى ئەزەلدىن ھېس قىلىپ باقىغان ئامراقلق - ئۆچەنلىك تۇيغۇسىغا ئەمەس، بەلكى تەبىعەت ئاتا قىلغان بىقارارلىق(躁动)قا ئىتائەت قىلىدۇ. چۈنكى، ئۇلار ئۇچۇن ئاياللارنىڭ ھەممىسى لايق كېلىپيرىدۇ.

فىزىيولوگىيەلىك سۆيگۈنىلا بىلدىغان بەدەۋىلەر نېمېدىگەن بەختلىك - ھە! چۈنكى، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ نەپسىنى تاقىلىدىش بىلەن بىرگە ئاشۇ نەپسىنى قاندۇرۇشىنى قىينلاشتۇرۇۋېتىدىغان ھېرىسىمەنلىكىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى قىلچە ئۇقمايدۇ. شۇڭا، ئۇلاردىكى ھاياجانلىق تۇيغۇنىڭ قايتا - قايتا ۋە كۈچلۈك بولۇشى ناتايىن. بۇ نۇقتىدىن ئالغاندا، ئۇلار ئارسىدىكى جەڭگى - جىدەلمۇ كۆپ ۋە دەشەتلىك بولمايدۇ. بىزنى ئېغىر دىلخەستلىكلىرىگە مۇپتىلا قىلىۋانقان تەسەۋۋۇر بەدەۋىلەرنىڭ مەنۋىيىتىگە ئەسلا بۆسۈپ كىرىپ باققان ئەمەس. شۇڭا، ئۇلار ئادەتتە ئۆزلۈكىدىن ئۇرغۇيىدىغان ھاياجانلىق تۇيغۇنى ئۇن - تىنسىز كۆتىدۇ ۋە ئاشۇ تەبىئىي تۇيغۇ پارتلىغان ھامان، يات جىنسلىقنىڭ ھەرقاندىقىغا ئۆزىنى ئېتىپيرىدۇ. بەدەۋىلەر فىزىيولوگىيەلىك ئارزوسىغا يەتكەن ھامان، قۇرتىغان ئىستەكلىرى لاسسىدە بوشایدۇ. شۇڭا، ئۇلارنى بۇ جەھەتتە ئەسەبى دېگەندىن كۆرە، شادىمان دېگەن تۈزۈك.

دېمەك، سۆيگۈ ۋە ھەرقانداق شەھۋەت پەقدەت جەمئىيەت قويىنىدىلا تەلۋىلەرچە كۈچىيەلەيدۇ، يەنە كېلىپ ئۇنداق تەلۋىلىكىنىڭ ھەتنى ئەجەللەك بالا - قازا ئېلىپ كېلىدىغانلىقى قىل سىغمايدىغان

پاكت. شۇڭا، بەدەۋىلەرنى "ئۆزلىرىنىڭ ھايۋانىي شەھۋىتى ئۈچۈن بىر - بىرىنى توختىماي قەتلىئام قىلىدۇ" دەپ تەسۋىرلەش ئۈچىغا چىققان بىمەنلىك. چۈنكى، رېئاللىق ئۇنداق تەسىۋۇرۇنىڭ ئەكسىچە. كاربىلار ھازىرغىچە دېگۈدەك ئەسلىيتسىگە ئەڭ يېقىن ھالاتته ياشاپ كەلگەن مىللەت. ئۇلار ئىسىق بەلباغ ئىقلىمى شەھۋەتنى كۈچەيتىدۇ دەپ قارالسىمۇ، ئەمما كاربىلارنىڭ سۆيگۈ تۇرمۇشى ھەسەتتىن خالىي، ناھايىتى مۇلايم ئۆتىدۇ.

نۇرغۇن جانىۋارنىڭ ئەركەكلىرى چىشىسىنى تالىشىپ توختىماي ئېلىشىدىغانلىقى ئۈچۈن، قوش فېرىمىسىدا تۆت پەسىلىنىڭ ھەممىسىدە قان ئىزلىرىنى ئۇچراتقىلى بولىدۇ؛ ياكى بولۇپىمۇ ئەتىياز كۈنلىرى پۇتكۈل ئورمانىلىقنى قۇشلارنىڭ جورا تالاشقان چاغدىكى قىناس - سۇرەتلىرى قاپلاپ كېتىدۇ. ئەمما، بۇ ھەقتە بىرەر ئەقلەي خۇلاسە چىقىرىشتىن ئىلگىرى، يۇقىرىقىدەك ھايۋانات ۋە ئۇچار قۇشلارنى نەزەردىن ساقىت قىلىپ تۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ. چۈنكى، غايىبىي قۇدرەت ئادەمزاپىنىڭ ئەركەك - چىشىسىنى ئىقتىدار جەھەتتىن ھايۋانات ۋە ئۇچار قۇشلارنىڭكىگە ئۇخشىمايدىغان نسبەتتە ياراتقان. شۇڭا، خورا زىلارنىڭ سوقۇشۇ شلىرى، ئىنسانلارغا مۇناسىۋەتلىك ھەرقانداق ئەقلەي خۇلاسىنىڭ دەلىلى بولالمايدۇ. ئەركەك، چىشىلىرىنىڭ نىسبىتى قۇشلارغا قارىغاندا تەڭپۇڭراق جانلىقلار ئارىسىدىكى جەڭگى - جىدەلگە، چىشىلىرىنىڭ ئەركەكلىرىدىن ئاز ئىكەنلىكى ياكى چىشىلىرىنىڭ ئەركەكلىرىنىڭ يېقىنچىلىقىنى رەت قىلغانلىقى سەۋەب بولىدۇ، يەنە كېلىپ چىشىلىرىنىڭ ئەركەكلىرىنى رەت قىلىشىمۇ دەل چىشىلىرىنىڭ ئەركەكلىرىدىن ئازراق ئىكەنلىكى ئۈچۈندۇر. ناۋادا ھەربىر چىشى جانىۋارنىڭ ئەركىكىنى قوبۇل كۆرۈدىغان ۋاقتى پەقدەت ئىككى ئايلا بولسا، بۇ ئەمەلەتتە چىشى جانىۋار سانىنىڭ ئالىتىدىن بەشى ئازىيىپ كەتكەنگە باراۋەر. ھالبۇكى، بۇ ئىككى خىل ئەھۋالنىڭ ھېچقايسىسى

ئادەم اتقا باب كەلمەيدۇ. چۈنكى، ئاياللارنىڭ سانى ئادەتنە ئەرلەرنىڭىدىن كۆپ بولىدۇ. ھالبۇنى، ھەتنا بەدھۇلەر ئارىسىدىمۇ ئاياللارنىڭ باشقا جانلىقلارغا ئوخشاش جىنسىيەتنە پەۋقۇلائادە ئەسەبىلىشىش ياكى ئەرلەرنى يەكلەش مەزگىلى بولمايدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، يۇقىرىقى بايانىمىزدىكى جورا تاللىشىپ قىفاس - چۈقان كۆتۈرىدىغان، ھەتنا جەڭگى - جىدەل قىلىدىغان جانلىقلارنىڭ بىزلىرى ئومۇمۇزلىك كۈيلىش مەزگىلىگە كىرگەندە ئاندىن ئاشۇنداق ئەسەبىلىشىپ كېتىدۇ. ئەمما، ئادەمزا شەھۋىتىنىڭ مۇددىتى بولمايدىغانلىقى ئۈچۈن، يۇقىرىقىدەك ئەھۋال ئىنسانلار ئارىسىدا ئەسلا كۆرۈلمەيدۇ. شۇڭا، ئالاھىدە ھايۋانلار ئارىسىدا كۆرۈلىدىغان جورا تاللىشىش جىدەللەرىگە ئاساسلىنىپ تۇرۇپلا، ئەسلىيەت قوينىدىكى ئىنسانلارغا مۇناسىۋەتلەك ھېچقانداق يەكۈن چىقىرىشقا بولمايدۇ. دەرۋەقە، بۇنىڭدىن ئىنسانلار ئارىسىدىكى جەڭگى - جىدەللەر ئىنسانلارنى باشقا جانلىقلاردەك بىراقا لىك كۈمران قىلىپ باافقىنى يوق دېگەن خۇلاسىگە كېلىش بىلەن بىرگە، ئۇنداق جەڭگى - جىدەللەرنى بولمىز. ئۇنىڭ ئۇستىگە بۇنداق جەڭگى - جىدەللەرنىڭ ئەسلىيەت قوينىدىكى ھاياتلىققا كەلتۈرىدىغان بۇزغۇنچىلىقى ئىجتىمائىيەتنىڭ - كىدىن ئاز ئىكەنلىكى ئېنىق. بولۇپىمۇ ئۇنداق زىيان - زەخەمەتلىر، ئەخلاقنىڭ ئېتىبارى بار ئەللەردىكى ئىنسانلار پەيدا قىلىۋاتقان بالا - قازالاردىنمۇ ئاز. ئۇنداق ئەللىرده ئاشىنلارنىڭ ھەسەت - كۈنداشلىقلرى ۋە ئەرلەرنىڭ قىساسخورلۇقلرى ھەر كۈنى دېگۈدەك دوئىل، قاتىللىق، ھەتنا ئۇنىڭدىنمۇ ۋە بىمە ئاقۇھەتلەرنى پەيدا قىلىپ تۇرىدۇ، شۇنىڭدەك ئەر - ئايالنىڭ بىر - بىرىگە ئەبەدىي سادىق بولۇش مەجبۇرييەتى ئاخىر زىناخورلۇققا، ۋاپا - ئېپەت ۋە شان - شەرەپنى تەكتىلەيدىغان قانۇن بۇزۇقچىلىق ۋە ھامىلە قىردۇرۇشنىڭ كۆپپىپ كېتىشىگە سەۋەب بولىدۇ.

بۇنىڭدىن مۇنداق يەكۈن چىرىمىز: ئۇ زامانلاردىكى بەدەۋىلەر ئورمانىلىقلاردا مېھنەتسىز، تىلسىز، ئۆي-ماكانسىز حالاتتە سەرسان، ئەمما ئۇرۇش - تالاشتن خالىي ياشايدىغانلىقى ئۇچۇن، نەسىلداشلىرىغا ھېچقانداق حاجتى چۈشمەيتتى؛ باشقىلارغا زىيان-زەخمت يەتكۈزۈش مۇددىئاسىمۇ بولمايتتى، ھەتتا بىر-بىرىنى تونۇممايتتى. ئۇلاردىكى شەھۇت ئىستىكى شۇ قەدەر ئاجىز بولىدىغانلىقى ئۇچۇن، ئاشۇ ئىستەككە لايىق تۈيغۇ ۋە چۈشەنچىلەر بىلەنلا كۇپايىلىنىتتى. ئۇلارنىڭ ھېس قىلىدىغانلىرى ئۆزلىرى كۆرۈشنى زۆرۈر بىلگەن جىسمىيەتلەر بىلەن چەكلىنىتتى، شۇنىڭدەك ئۇلارنىڭ ئەقلىي كۈچى تەسەۋۋۇرۇغا قارىغاندا ئانچە راواج تاپىغانىدى. ئۇلار قىسمەن شەيئەرنى تاسادىپەن بايقيىالىغان تەقدىرمۇ، ھەتتا ئۆزلىرىنىڭ بالىسىنىمۇ تونۇيالمايدىغانلىقى ئۇچۇن، ئاشۇ بايقاشرىنى باشقىلارغا يەتكۈزۈشكە قادر بولالىمىدى. شۇڭا، ئۇ زامانلاردىكى ھەرقانداق ھۈنەر، ئىختىراچىسىنىڭ قازاسى بىلەن تەڭلا غايىب بولاتتى. تەللم-تەربىيە ۋە ئىلگىرەلەشتىن مەھرۇم ئىنسانلار ئەۋلادمۇ ئەۋلاد ئەھمىيەتسىز كۆپىيۈردى، يەنە كېلىپ ھەربىر ئەۋلادنىڭ ھاياتى ئوخشاشلا نۆلدەن باشلىقاتتى. دېمەك، نەچچە ئەسىرلىك جەريان ئىپتىدائىي دەۋرىنىڭ تۇرغۇنلۇقلۇرى ئىچىدە غايىب بولۇپ كەتتى. قىسىسى، ئىنسانلار ئاشۇ خىل حالاتتە ناھايىتى قەدىمكى مەۋجۇدىيەتلىرىگە ئايلىنىپ كەتكەن بولسىمۇ، ئەمما يەنلىلا بالىلىقىدىن قۇتۇلامىدى.

دەقىيانۇستىن قالغان خاتا چۈشەنچە ۋە چوڭقۇر يىلتىز تارتىپ كەتكەن بىر تەرەپلىمە فازاشلارنى تۈگىتىشكە توغرا كېلىدىغانلىقى ئۇچۇن، ئىپتىدائىي جەمئىيەت ھەققىدىكى تەسەۋۋۇرلىرىم خۇسۇسدا نۇرغۇن گەپ ساتتىم. ھېنىڭچە، بۇ نۇقتىدا مەسىلىنى توب نېڭىزدىن ئېنىقلاب، ئىپتىدائىي ھاياتلىقىنىڭ ھەققىي كارتنىسىنى يارىتىپ، شۇ ئارقىلىق ئادالەتسىزلىكىنى، ھەتتا ئىپتىدائىي ئىنسانلار ئارمىسىدىكى

تەڭسىزلىكى نامىيان قىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

يازغۇچىلارنىڭ ئىپتىدائىي ئىنسانلار ئارىسىدىكى تەڭسىزلىك خۇسۇسدا يازغانلىرىنى ئىشەنچلىك ۋە تەسىرچان پاكتىلار، دەپ كەتكلى بولمايدۇ.

ناھايىتى روۋەنلىكى، ئادەملەر بىلەن ئادەملەر ئارىسىدىكى بەزبىر ئوخشاشما سىلقىلار، تەبىئىي پەرقىلەر دەپ قارىلىدۇ. ئەمەلىيەتنە بولسا، ئۇنداق پەرقىلەر جەھئىيەت ئەزىزلىرى تاللىغان خىلمۇخىل تۇرمۇش ئۇسۇلنىڭ مەھسۇلدىن باشقا نەرسە ئەمەس. شۇڭا، بىراؤنىڭ تېپىنىڭ ساغلام ياكى زەئىپلىكى، كۈچلۈك ياكى ئاجىزلىقى كۆپىنچە حالاردا ئۇنىڭ تۇغما تەن ساپا سىنىڭ قانداقلىقىغا ئەمەس، بەلكى ئۇسۇپ پېتىلگەن مۇھىتىنىڭ ياخشى - يامانلىقىغا باغلىق بولىدۇ. ئىنسانلار ئەقلىدىكى پەرقىلەرمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش. جۇملىدىن، تەلىم - تەرىبىيە ئوقۇغانلار بىلەن ساۋا تەسىز لار ئارىسىدا مۇھىيەن پەرقىنى شەكىللەندۈرۈپ قالماي، بەلكى ئۇ كۈچھىيەن سىرى يۇقىرقىدەك پەرقىمۇ زورىيىپ بارىدۇ. بۇ گويا پالۋان بىلەن توخۇ يۈرەك تەڭ يۈلغا چىققان بولسىمۇ، ئەمما پالۋاننىڭ ھەر بىر قەددىمى ئۇنىڭ توخۇ يۈرەككە سېلىشتۈرگاندىكى ئەۋەزلىكىنى ئۇدۇللىق ئاشۇرۇپ بارغانغا ئوخشايدۇ. ناۋادا ھازىرقى مەدەنلىي ئەرەپلىقىنىڭ ھەرقايىسى قاتلاملىرىدىكى پەرقىلىق تەلىم - تەرىبىيە ۋە پەرقىلىق تۇرمۇش ئۇسۇلنىڭ ھاسلاقلىرىدىن بولمىش ھەيران قىلارلىق رەڭدارلىق بىلەن يېمەك - ئىچمەك، تۇرالغۇ ۋە يۈرۈش - تۇرۇشتا قىلچە پەرقىز ھايۋانلار، شۇنداقلا بەدەۋىلەرنىڭ ئادىدى - ساددا ۋە بىر دەك تۇرمۇشنى سېلىشتۈرۈپ باقدىغان بولساق، ئەسلىيەت قويىنىدىكى ئىنسانلار ئارا پەرقىنىڭ نېمە سەۋەبتىن مەدەنلىي جەھئىيەتسىكى ئادەملەر ئارا پەرقىكە قارىغاندا يوق دېيمىرىلىك ئىكەنلىكىنى، شۇنداقلا ئىنسانلار ئارا تەبىئىي تەڭسىزلىكىنىڭ نېمە ئۈچۈن ئىنسانلار ئۆز قولى بىلەن پەيدا قىلغان تەڭسىزلىك ۋە جىدىن زورىيىپ كېتۋاتقانلىقىنى چۈشىنىپ

يېتىمزر.

خۇددى كىشىلەر ئېيتقاندەك، غايىبىي قۇدرەت تۈغمى تالانتنى تەقىسم قىلغاندا ئالەمشۇمۇل تەڭسىزلىككە يۈل قويغان بولسىمۇ، ئەمما ئەسلىيەت قويىندىكى ئۆز ئارا مۇلاقاتتنى پۇتۇنلهي مەھرۇم ئادەملەرگە كۆرە ئېيتقاندا، براۋىنىڭ تەلىي ئوڭدىن كېلىپ نېسپ بولۇپ قالغان نەپ - پايدىسى باشقىلارغا يەنە نېمە زىيان - زەخمت يەتكۈرسۇن؟ سۆيگۈدن مەھرۇم جايىدا گۈلچەرنىڭ يەنە نېمە كېرىكى بولسۇن؟ مۇلاقاتنىن مەھرۇم ئادەملەرگە ئەقىل - پاراسەتنىڭ نېمە كېرىكى بولسۇن؟ مەمنىھەت مۇئامىلسىدىن مەھرۇم ئادەملەرگە مەككارلىقنىڭ نېمە كېرىكى بولسۇن؟ بەزىلەرنىڭ: "كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنى ئېزىدۇ!" دېگىنىنى ئاشلاپ تۇرىمەن. ئەمما، براۋ ماڭا "ئېزىش" كەلىمىسىنىڭ زادى نېمە مەمنىھە ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ قويىسەن، دېگەن ئۇمىدىتمەن. بۇ ئەجەبا بەزىلەرنىڭ باشقىلارغا زوراۋانلىق بىلەن ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقانلىقى، ھۆكۈمرانلىق قىلىنۇچىلارنىڭ بولسا ھۆكۈمرانلارنىڭ خاھشانە ئەتمىشلىرى دەستىدىن ئىڭراۋاتقانلىقىدىن دېرەك بېرەمدۇ؟ بۇنداق ئەھۆللارنى ئارىمزا ئۇچراتقىلى بولىدۇ. ئەمما، مۇشۇنىڭغا ئوخشاش ھالاتنىڭ بەدەۋىلەر ئارىسىدىمۇ مەۋجۇت ئىكەنلىكىدىن ھېرانىمەن. چۈنكى، ئۇلار "قۇل قىلىش"، "ھۆكۈمرانلىق" دېگەنلەردىن ئەسلا بىخەۋەر. بەدەۋىلەر باشقىلارنىڭ قولىدىكى مېۋە - چىۋە ياكى ئولجىلارنى زورىغا تارتىۋالىدىغان، باشقىلارغا تەئەللۇق ئۆڭكۈرنى پاناھگاھ قىلىش ئۈچۈن مەجبۇرىي ئىڭلىۋالىدىغان تۇرسا، ئۇلار ئارىسىدا يەنە قانداقلارچە ئىتاڭەتچانلىق مۇناسىۋىتى بولسۇن؟ ئاقلىۋەتكەن پىازىدەك يوقسوللار ئارىسىدا قانداق شەكىلىدىكى ئىتاڭەتچانلىق زەنجىرى شەكىلىنىدۇ؟ بەدەۋىلەردىن بىرەرسى بىر تۈپ دەرەخ ئۇستىدىن قوغلىۋېتىلسە، ئۇ ئىختىيارىي بېرىپ باشقا بىر تۈپ دەرەخنى ماکان ئېتەلەيدۈغۈ؟! ئىلگىرىكى ماكانىدا پاراکەندىچىلىككە ئۇچرىغان

بىدەۋىلەرنىڭ باشقا يەرگە بەخرامان كۆچۈپ كېتىشنى كىم تو سۇپ فالالايتى؟ تىمەن بىدەۋىلەر چۈشكۈن، يالقاو ۋە ۋەھشىلىكى سەۋەبلىك ئۆزىدىن ئاجىز لارغا ئاش - ئوزۇق سېلىقى سېلىپ، ئۆزى لەلەڭشىپ يۈرەلسۈنۈمۇ؟! بىدەۋىلەر ئارىسىدا راستىنلا ئاشۇنداق ئادەم بار دېيىلسە، ئۇنداقتا ئۇ ئىسکەن جىسىدىكى ئاجىز لارنىڭ قېچىپ كېتىشى ياكى ئۇنىڭ ئۆلتۈرۈۋەتىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن، ئۇ لارغا ھەر ۋاقت ھېزى بولۇشى، جۇملىدىن ھەتتا ئۇ خالايىدىغان چاغلاردىمۇ ھوشيار تۇرۇشى شەرت. ئەمما، ئۇ بۇنىڭلىق بىلەن ئۆزى ئېھتىيات قىلماقچى بولغان ئاۋارچىلىكتىنمۇ نۇرغۇن دىشوارچىلىققا قالىدۇ.

ئۇ ھەرقانچە ھوشيار تۇرسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ دىققىتى ئازارا قلا چىچىلغان ياكى تۇيۇقسىز كەلگەن بىرەر شەپىدىن چۆچۈپ، باشقا ياققا قارىغان ھامان ئۇنىڭ ئىسکەن جىسىدىكى ئاجىز بەندە "پەرت" تىدە قېچىپ ئورمانىلىققا كىرىپ كېتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىسکەن جىدىن قۇتۇلدۇ؛ ھېلىقى زوراۋان بىدەۋى ئۇنى ئىككىنچىلەپ ئۇچرىتالمايدۇ. يۇقىرىقى تەپسلىتلار ھەققىدە ئارتۇقچە ئەززەيلەپ ئۆلتۈرۈشنىڭ ھاجىتى يوق. ھەممىزىگە ئايانكى، ئىنسانلار ئۆزئارا ھاجىت ۋە جىدىن بىر - بىرىگە باغلىنىدىغانلىقى ئۈچۈن، قۇللوقنىڭ ئاسارىتىمۇ دەل كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىگە يۆلىنىشى ۋە ئۆزئارا تەقھىز زاسى سەۋەبلىك شەكىللەنىدۇ. قىسىمى، ناۋادا بىراۋ يەنە بىرەيلەندىن ئاييرىلغان ھامان ياشىيالمايدىغان ھالغا چۈشۈپلا قالىمسا، ئۇ ئەبەدى قۇل بولمايدۇ، يەنە كېلىپ بۇ ھال ئەسلىيەت قويىنىدىكى ئىنسانلار ئارا مەۋجۇت ئەمەس. چۈنكى، ئەسلىيەت قويىنىدىكى ھەرقانداق ئىنسان ئاسارەتنىن ھۇستەسنا بولغىنى ئۈچۈن، ھەتتا ئەڭ كۈچلۈك ئادەم بارلىق قۇدرىتىنى ئىشقا سالغان تەقدىرىدىمۇ، ئۇ لارنى ئىسکەن جىگە ئالالمايدۇ. يۇقىرىدا ئىپتىدائىي ئىنسانلار ئارا تەڭسىزلىكى ئۇچراتقىلى بولمايدىغانلىقنى، تەڭسىزلىك ئاسارەتلەرنىڭ ئاساسەن يوق دېيمەرلىك ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ ئۆتتۈم. ئەمدى تەڭسىزلىكىنى ئىنسانلار ئەقلى

- پاراستىنىڭ ئۇزلۇكسىز ئېشىپ بېرىشىغا ئەگىشىپ پەيدا بولغانلىقى ۋە ئەدەپ كەتكەنلىكى ئۇستىدە توختىلىمەن. يۇقرىدا كۆرسىتىپ ئۆتكىنىمەك، ئۆزىنى تاكامۇلاشتۇرۇش قابلىيىتى، ئىجتىمائىي ئەزگۈ پەزىللەر ۋە ئىپتىدائىي ئىنسانلارغا ئېسپ بولغان باشقا ئىقتىدارلارنىڭ ئۆز - ئۆزىدىن يېتىلىشى مۇمكىن ئەمەس. بۇنىڭ ئۇچۇن ئىنسانلار نۇرغۇن تاشقى ئامىلىنىڭ تاسادىپىي ماسلىشىشىغا مۇراجىئەت قىلىدۇ. حالبۇكى، ئۇنداق ئامىللار ئەبدەدىي ھازىر بولماسلىقى، شۇ ۋە جىدىن ئىنسانلار ئىپتىدائىي ھالەتتە ئەبدەدىي تۇرۇپ قىلىشىمۇ مۇمكىن. شۇڭا، ئۇنداق خىلمۇ خىل تاسادىپىيلىقلارنى ئەتراپلىق كۆزىتىپ تەھقىقلەشكە توغرا كېلىدۇ. چۈنكى، ئاشۇ تاسادىپىيلىقلار ئادەمزات ئەقلىنى ئىزچىل مۇكەممەللەشتۈرەلىگەن بولسىمۇ، ئەمما پۇتكۈل ئىنسانىيەتنى بۇلغۇھەتتى؛ ئاشۇ تاسادىپىيلىقلار كىشىلەرنى ئىجتىمائىيلاشتۇرالغان بولسىمۇ، ئەمما ئادەملەرنى رەزىللىشتۈرۈۋەتتى. ئاشۇ تاسادىپىيلىقلار ئىنسانلار بىلەن دۇنيانى يېراق ئۆتۈمۈشتىكى ئەسلىيىدىن بەزدۈرۈپ، ھازىرقى ھالغا چۈشۈرۈپ قويىدى.

مەن بايان قىلماقچى بولغان بۇ ۋەقدەلەر خىلمۇ خىل شەكىلدە كۆرۈلۈشى مۇمكىن، شۇڭا ئۇلار ئىچىدىن ئىمکانىيەتلەك، دەپ قارىغانلىرىنى فىياسەن تاللاشقا مەجبۇرەمەن. ناۋادا ئاشۇ قىياسلاردا شەيىلەر ھازىرەتلەرنىڭ مۇمكىنچىلىكى ئاشۇ شەيىلەرنىڭ ماھىيىتى نۇقتىسىدىن ھۆكۈملەنگەن، شۇنداقلا قىياس ھەققەتنى بايقاشتا بىردىن بىر ۋاسىتە قىلىنغان بولسا، ئاشۇ قىياس بارا - بارا ئەقلىيەتكە ئايلىنىدۇ. شۇڭا، قىياسلىرىم ئاساسىدا چىقىرىدىغان خۇلاسەمۇ تەخمىنىي يەكۈنلەردىن بولۇپ قالمايدۇ. چۈنكى، يۇقرىقى قىياسلىرىمغا ئاساسلىنىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭدىن باشقا بىر تەلماتنى ئوتتۇرۇغا قويۇش مۇمكىن ئەمەس. شۇنداقلا ئوتتۇرۇغا قويۇلغان باشقا تەلماتنىن ھېنىڭىدەك يەكۈن چىقىرىشىمۇ مۇمكىن ئەمەس.

تۇۋەندىكى نۇقتىلارنى ئىنچىكە شەرھەلەپ ئولتۇرۇش ھاجەتسىز:

ئۇچقۇر يىللار ئىمكانييىتى يوق دېيەرلىك ئىشلارنىمۇ رېئاللىققا ئايلاندۇرلايدۇ: بار بىلەن يوقنىڭ ئارىلىقىدىكى سەۋەبلىر ئىزچىل داۋاملىشىۋەرسە، ئاخىر ھەمیران قىلارلىق كۈچ-قۇدرەتنى ئايپىرىدە قىلىدۇ؛ مۇمكىنچىلىكى يوق ئىشلار بىر تەرەپتىن، مۇئەيمەن قىياسنى يوققا چىقارسا، يەندە بىر تەرەپتىن، قىياستا مۇقىملاشتۇرۇلغان پاكىتنى كۆرسىتىش ئارقىلىق ئاشۇ قىياسقا ھەممەم بولىدۇ. توغرا ھېسابلاڭان ئىككى پاكىت نامەلۇم ياكى نامەلۇم دەپ قارالغان بىر يۈرۈش ۋاستىچى ھادىسىلەر بىلەن گىرەلىشىپ كەتكەندىن كېيىن، ناۋادا تارىخنىڭ ئىلغا قىلغۇدەك ئىزناسى بولمسا، تارىخقا سوڭىدىشىپ يۈرۈپ، ئاشۇ گىرەلەشمە ھادىسىلەرنى ئىزدەيمىز؛ ناۋادا تارىخنىڭ ئىلغا قىلغۇدەك ئىزناسى بولسا، ئاشۇ ئىككى ئىشنى ئۆز ئارا باغلەغان ۋاستىچى ھادىسىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىگە پەلسەپەگە ئاساسلىنىپ تۇرۇپ ھۆكۈم قىلىمىز. ئاخىردا ھادىسىگە كۆرە ئېيتقاندا، شەيىلەر ئوخشاشلىقىنىڭ خىلمۇ خىل پاكىتلارغا خاس تۈر ئايپىمىسىنى قانداقلارچە تەسىۋەۋەرمىزدىكىدىنمۇ بەكىرەك ئاددىيلاشتۇرۇ - ۋەتكەنلىكىنى مۇتالىئە قىلىپ يۈرۈش ھاجەتسىز. ئۆزۈمگە كۆرە ئېيتسام، بۇ ھەسىلىلەرنى تەتقىقاتچىلارنىڭ نەزەرىگە سۇنالىساملا شۇنىڭ ئۆزى كۇپايدە. ئادەتتىكى ئوقۇرمەنلىرىم ئۇ نۇقتىلارنى مۇلاھىزه قىلىپ يۈرەمىسىمۇ بولۇپىرىدۇ، شۇڭا كۆرسىتىپ ئۆتۈشكە تېڭىشلىك ھەسىلىلەرنى يۇقىرىقىدەك تىزىپ قويىساملا ئىش تامام، ۋەسسالام.

ئىككىنچى بۆلۈم

كىمدىكم بىر پارچە يەرنىڭ چۆرسىنى چىتلاپلا ئۇنى "بۇ يەر
مېنىڭ!" دېيەلسە ھەممە سادىلىقتا يېتىپ ئاشىدىغان بىر ئوچۇم
ياۋاشنى ئاشۇ گېپىگە ئىشەندۈرەلسە، مەدەننى جەھئىيەتنىڭ ھەققىي
ئاساسچىسى شۇ، دېگەن گەپ. ناۋادا بىرسى چىقىپ قىلغان
قۇزۇقلارنى يۈلۈپ تاشلاپ، سۇقۇلغان قىرلارنى تۈزلىۋېتىپ،
باشقىلارغا: "ئۇنداق ئالدىمچىلارنىڭ گېپىگە قۇلاق سالماڭلار! يەردەن
چىققان ھوسۇل ھەممە ئادەمگە تەئەللۇق بولغىنى بىلەن، يەرنىڭ
ھېچكىمگە تەۋە ئەمەس ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇپ قالغىنلار -
پەرۋەردىگارنىڭ ئۇرغۇنى؟" دېيەلگەن بولسا، ئىنسانىيەت قانچىلغان
جىنайىت، ئۇرۇش - تالاش، قاتىلىق، ئازاب - ئوقۇبدەت ۋە
ۋەھىمە - تەشۋىش ... دېگەنلەر دەن ئامان قالار بولغىدى؟! ئەمما، ئۇ
چاغدا ھەممىلا نەرسە بۇزۇلۇپ، ئۇڭشىغلى بولمايدىغان يەرگە بېرىپ
بولغان بولۇشمۇ مۇمكىن ئىدى. چۈنكى، خۇسۇسى مۇلۇكچىلىك
ئېڭىنىڭ ئادەمزا تېڭىسىدە تۈيۈقىسىز پەيدا بولۇپ قىلىشى ئەسلا
مۇمكىن ئەمەس. ئۇ پەقهەت ئۇزۇلۇكسىز پەيدا بولۇپ تۇرىدىغان
ئىجادىي پىكىر - قاراشلارنىڭ ئۆزگەرىشى ئاساسىدا تەدرىجىي بارلىققا
كەلگەن. ئىنسانلار ئەسلىيەتنىڭ ئاخىرقى پەللىسىگە يېتىپ كېلىشتىن
بۇرۇنلا سەھەرىلىك ئىلگىرەلەشلىرى ئارقىلىق ماھارەت ۋە بىلىم
ئىگىلەش ئىقتىدارنى هازىرلاپ، ئۇنى ئەۋلادمۇئەۋلاد ئۇدۇم
قالدۇرغان ۋە توختاۋىسىز كامال تاپقۇزغانىدى. شۇڭا، ناھايىتى يىراق
ئۆتۈشكە قايتا نەزەر تاشلاپ، تەستە راۋاجلانغان ئاشۇ مەۋجۇدىيەتلەر

ۋە ئۇزۇلمىي قولغا كەلگەن ئىلىم مېۋىلىرىنى ئوخشاش بىر نۇقتىدىن ئەڭ تەبىئىي تەرتىپ بويىچە ئەسلىپ ئۇنىشىكە مەجبۇرمىز. ئادەمزاتنىڭ ئەڭ دەسلىپكى تۈيغۇسى — ھاياتلىق تۈيغۇسى، ئەڭ دەسلىپكى غېمى — جىنىنى ئامان - ئىسىن ساقلاش غېمى ئىدى. يەردىن چىقدىغان ھوسۇل ئۇلارنىڭ حاجىتىگە تەق ئىدى؛ ئۇلار ئاشۇ ھوسۇللاردىن ئۆزلىرىدىكى تۇغما قابلىيەتنىڭ ياردىمىدە پايدىلىناتتى. ئاج - زېرىنىك بىلەن باشقا ئارزو - ئىستەكلىر ئادەمزاتنىڭ خىلمۇ خىل ھاياتلىق كەچمىشلىرىنى باشتىن كەچۈرۈشىگە تۈرتكە بولغان بولسا، شەھوھەت تۈيغۇسى ئۇلارنىڭ ئەفلااد قالىدۇرۇپ، نەسىداشلىرىنى كۆپەيتىشىگە ئىمكانىيەت ياراتتى. ئەمما، ئۇ يۈرەكتىن قاينىغان تاتلىق ھېسسىياتنىڭ ئەمەس، بىلکى قارىغۇلارچە قۇترىغان ھاياجاننىڭ مەھسۇلى بولغىنى ئۈچۈن، ئۇنى پەقفت "ھايۋانىي قىلق" دېسەكلا كۈپايدە. چۈنكى، ئۇلار شەھوھىتنى فاندۇرغان ھامان، بىر - بىرىنى تونۇمایدۇ، ھەتتا بالىسى ئانىسىدىن ئايىلىپ مۇستەقلەن جان ساقلىغۇدەك بولغان ھامان، ئۇنىڭ ئانىسى ئالدىدا قىلچە كېرىكى قالمايدۇ - دە، بىر - بىرىنى ئۇنىتۇپلا كېتىدۇ.

مانا بۇ ئىنسانلارنىڭ ئىپتىدائىي ھالىتى شۇنداقلا سەزگۇ ئەزىزلى بولسىمۇ، ئەمما تەبىئەت ئاتا قىلغان زېھىن - زەكىيدىن قانداق پايدىلىنىش ۋە تەبىئەت قوينىدىن نېمىگە ئېرىشىشنى ئەزەلدىن ئويلاپ باقىغان ھايۋان كەبى ھاياتىدۇر. ئەمما، ھەش - پەش دېگۈچە كەلگەن جەبىر - جاپا ئۇلارنى ئاشۇ مۇشەققەتلەرنى قانداق يېڭىشنى ئۆگىنىشىكە مەجبۇرىسى. جۇملەدىن ئاسمان - پەلەك دەرەخلىمر ئىپتىدائىي ئىنسانلارنىڭ مېۋىلەرنى ئۇزۇپ بىيىشىگە كاشلا قىلدى؛ ئوزۇق ئىزدەپ چىققان يېرتقۇچلار ئۇلارنىڭ رىزقىغا چالى سالدى؛ يېرتقۇچلارنىڭ ۋەھشىلىكى ئىپتىدائىي ئىنسانلارنىڭ جىنغا تەھدىت بولدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇلارنى تاۋلىنىشقا دالالەت قىلدى. شۇنداق، ئىپتىدائىي ئىنسانلار سەزگۇر، يۈگۈرۈك ۋە جەڭگىۋار

بولۇشى شەرت. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار شاخ-شۇمبا، تاش-تۇپراق ... دېگەندەك تەبىئىي قوراللار بىلەن جابدۇنىدى: تەبىئەت دۇنياسىنىڭ كاشىلىرىنى يېڭىشنى، گېزى كەلگەندە يېرتفۇچلار بىلەن جان تىكىپ ئېلىشىشنى، باشقىلاردىن ئاش-ئوزۇق تالىشىشنى، شۇنداقلا كۈچلۈكملەركە تارتقۇزۇپ قويغان ئولجىلىرىنىڭ ئورنىنى تولدۇرۇشنى ئۆگىنۋالدى.

ئىنسانلارنىڭ كۆپييىشىگە ئەگىشىپ، ئۇلار دۇج كېلىدىغان جەبرى- جاپامۇ ئۇزلۇكىسز كۆپىيدى. تۇپراق، كلىمات ۋە پەسىلىدىكى خىلمۇخىللەقلار ئۇلارنى پەرقىق تۇرمۇش ئۇسۇلىنى تاللاشقا مەجبۇر قىلىدى. بىر تال دان چاغلىق ھوسۇل چىقمىغان قەھەتچىلىك يېلىلار، ئۇزاققا سوزۇلۇپ كەتكەن زىمىستان قىشلار، چىدىغۇسز تومۇزلار ... هەممىنى ۋەيران قىلاتتى. بۇ ھال ئادەمزاڭىنى يېڭى ھۇمنى - كاراھەتلەرنى ئىگىلەشكە تەققىزى قىلىدى. دېڭىز ساھىلى ۋە دەريا بويىدىكى ئىنسانلار قارماقنى ئىختىرا قىلىدى: بۇنىڭ بىلەن بېلىقچىلار ۋە بېلىق گۆشى بىلەن جان ساقلايدىغان قوۋىملار بېيدا بولدى. ئورمانىلىقتىكىلەر ئوقىيا ياساشنى ئۆگىنۋالدى نەتىجىدە ئۇۋچىلار بىلەن پالۋانلار مەيدانغا كەلدى. سوغۇق رايونلاردىكى ئىپتىدائىي ئىنسانلار بارا - بارا ئۇۋلانغان يېرتفۇچلارنىڭ تېرىسىنى يېپىنجا قىلىشنى ئۆگىنۋالدى. ئۇلار چاقماق چىقىش، يانار تاغ پارتلاش ۋە تاسادىپىي كۆرۈلگەن باشقا ھادىسلەردىن سوغۇققا تاقابىل تۇرىدىغان كۈچ - قۇدرەت - ئوتىنى بايقدى. شۇنىڭدەك، ئالدى بىلەن ئوتىنى ساقلاشنى، ئاندىن ئوت قالاشنى، ئاخىردا ئىلگىرى خاملا يېيدىغان گۆشلەرنى ئوتقا قاقلاپ پىشۇرۇپ يېيشىنى ئۆگەندى.

ئادەملەر بىلەن ھايۋانلار ۋە ئادەملەر بىلەن ئادەمەرنىڭ قايتا - قايتا ئۇچرىشىشى ئادەمزاڭىنىڭ مېڭىسىدە "سېلىشتۇرما مۇناسىۋەت" ئۇقۇمىنى پېيدا قىلىدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئاششۇنداق ئۇقۇمۇلارنى "چوڭ"، "كىچىك"، "كۈچلۈك"، "ئاجز"، "تېز"، "ئاستا"،

”جەسۇر“، ”بوزەك“ ... دېگەندەك ئىبارىلەر ئارقىلىق ئىپادىلەيدىغان بولدى. ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ كاللىسىدىكى ئۇنداق ئۇقۇملار گېزى كەلگەندە ئاساسەن دېگۈدەك ئاشىسىز سېلىشتۈرۈش نەتىجىسىدە شەكىللەنىدۇ. ئاخىردا ئۇ ئۇقۇملار ئادەمزاتىنىڭ مېڭىسىدە بىر خىل تەپەككۈرنى، ئېنقراق قىلىپ ئېيتقاندا بىر تۈرلۈك ئاشىسىز ئېھتىيات - چانلىقنى پەيدا قىلىدۇ. ئۇ خىل ئاڭ يەنە كېلىپ ئۇلارنى ئامان - ئېسەنلىك ئۈچۈن، زۆرۈر ئېھتىيات تەدبىرىلىرىنى قوللىنىشقا دالالەت قىلىدۇ.

بۇنداق تەرەققىيات جەريانىدا جۇغلانغان بىلەلمەر ئادەمزاتىنىڭ باشقىا ھايۋانلار ئالدىدىكى ئەۋۆزەللىكىنى كۈچەيتىش بىلەن بىرگە، ئۇلارغا ئاشۇ ئەۋۆزەللىكىنى نېمە ئىكەنلىكىنى تونۇتتى. بۇنىڭ بىلەن ئىنسانلار يىرتقۇچلارغا قىلتاق قۇرۇپ باقدىغان، تۈرلۈك ئامال - چارىلەر بىلەن ئۇلارنى قايمۇقۇنۇرۇپ باقدىغان بولدى. نۇرغۇن ھايۋان قۇدرەت ۋە سۈرئەتتە ئادەمزاتىن ئېشىپ كېتەللىسمۇ، ئەمما ئىنسانلار ئاستا - ئاستا ئاشۇ ھايۋانلارنى ئىشقا سالالايدىغان خوجايىنغا ۋە ئۆزىگە زەخمت يەتكۈزۈش ئېھتىمالى بار ھايۋانلارنىڭ ھۆكۈمرانىغا ئايىلاندى. شۇنداق قىلىپ، ئادەمزات تۇنجى قېتىم ئۆزىنى سىنچىلاپ كۆزىتىپ چىققاندىن كېيىن، ئۇنىڭدا ئەڭ دەسلەپكى غۇرۇر تۇيغۇسى پەيدا بولدى. دېمەك، ئىنسان ”دەرىجە“ پەرقى دېگەنلەر ھەققىدە ھېچىمىدىن خۇۋەرسىز زامانلاردا، ئۆزىنى ”جانلىقلارنىڭ سەرخىلى“ دەپ جاكارلىدى.

ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتى بىزنىڭكىگە ئۇخشىمايتى. جۇملىدىن ئىپتىدائىي ئادەملەر نەسىلداشلىرى بىلەن گويا باشقىا ھايۋانلارغا ئوخشاش ئاز باردى - كەلدى قىلىسمۇ، ئەمما نەسىلداشلىرىنى كۆزىتىشنى بىلەتتى. ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشكە ئەگشىپ، ئۇلار ئادەملەر بىلەن ۋە ئادەملەر بىلەن ئۇلارنىڭ جورىلىرى ئارىسىدا ئوخشاشلىقنىڭ مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ يەتتى. ئۇ

ئۇخشاشلىقلار ئىپتىدائىي ئادەملەرنى ئىنسانلار ئارىسىدىكى تېخى بايقالىغان باشقا ئورتاقلىقلار ئۇستىدە ئوپىلىنىشقا يېتەكلىدى. ئىپتىدائىي ئادەملەر ئۇخشاش ئەھۋالدا باشقا ھەرقانداق ئادەمنىڭ ھەرىكتى ئۆزىنىڭكى بىلەن ئۇخشاش بولىدىغانلىقىنى بايقاپ ئۇنىڭدىن : ”باشقىلارنىڭ پىكىر - خىالى ۋە تۈيغۇسى مېنىڭكى بىلەن ئۇپۇخشاششكەن“ دېگەن يەكۈننى چىقاردى. بۇنداق مۇھىم ھەققەت ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ مېڭىسىدىن چوڭقۇر ئورۇن ئالغان ھامان ئىپتىدائىي ئادەملەرنى باشقىلار بىلەن بولغان ئالاقىدە ئەقلەي يەكۈن چىقىرىش ئۇسۇلىغا ئۇخشاشلا قىممەتلىك، ھەقتا ئۇنىڭدىمۇ ئۇنۇمۇك بولغان بىۋاسىتە تۈيغۇ ئۇسۇلىدىن پايدىلىنىپ، ئۆزىنىڭ شەخسىي مەنپەئەتى ۋە بىخەتلەركىگە ئەڭ پايدىلىق ھەرىكتە مىزانى بويىچە ئىش كۆرۈشكە دالالەت قىلىدۇ، ئەلۋەتتە.

ئادەملەر تەجربىلىرىدىن ئۆز بەختىنى ئىزدەشنىڭ ئىنسانلار ھەرىكتىنىڭ يېگانە تۈرتىكسى ئىكەنلىكىنى تونۇپ يېتەلگەنلىكى ئۇچۇن، مۇنداق ئىككى خىل ئۇقۇمنى پەرقلەندۈرۈشكە مۇۋەپېق بولدى: بىرى، كەدىنكەم كۆرۈلىدىغان ئورتاق مەنپەئەت ئۇقۇمى. بۇ حال ئادەمزاتقا نەسىلداشلىرىنىڭ ھېمەت - ياردەملەرىگە ئېرىشىش ئۇمىدى بېغشلايدۇ. يەنە بىرى، كەدىنكەم ئۇچرايدىغان رىقابىت ئۇقۇمى. بۇ ئادەمزاتنى نەسىلداشلىرىغا ئىشەنەمس قىلىپ قويىدۇ. بىرىنىچى خىل ئەھۋالدا ئۇلار بىرگە جەم بولىدۇ ياكى ھېچكىم چەكلەمىگە ئۇچرىمايدىغان ئەركىن قۇرۇم (توب) بولۇپ شەكىللەندۈ. ئىككىنچى خىل ئەھۋالدا، ھەرقانداق ئادەم ئۆز مەنپەئەتى ئۇچۇن ئىنتىلىدۇ. بۇنىڭدا ئەگەر ئۇنىڭ كۈچ - قۇدرىتى يېتەرلىك بولسا قولىدىكى قورالغا، يېتەرلىك بولمسا، قۇۋۇلۇق - شۇمۇق ۋە ئۇستىلىققا تايىنىدۇ.

شۇنداق قىلىپ، ئادەمزات ئۆزئارا مەجبۇرىيەت ۋە ئاشۇ مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلىشنىڭ پايدىسى ھەققىدىكى ئاددىي

چۈشىنچىلەرنى تەدرىجىي ھاسىل قىلىدى. ئەمما، ئۇلار ئاشۇ ئادىدىي چۈشىنچىلەرگە كۆز ئالدىدىكى مەسىلىلەرنى ھېس قىلىپ يېتىشنىڭ پايدىسى ئۇلارنى جەلپ قىلغاندىلا ئاندىن ئېرىشكەن، خالاس. چۈنكى، ئۇلار ھەرقانداق شەيئىنى ئالدىن تەسەۋۋۇر قىلالمايتتى؛ جۇمىلىدىن يىراق كەلگۈسى ئەمەس، ھەقتا ئەتقىسى ئۇستىدىمۇ كاللا قاتۇرمابىتتى. مىسالەن، ئۇلار بېرىلىشىپ بىر بۇغىنى ئۇۋالغان چىغىدا، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆزىگە تەئەللۇق مەجبۇرىيەتنى ئىخلاسەن ئادا قىلىشنىڭ نەقەدەر مۇھىم ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىدۇ. ئەمما، شۇ چاغدا بىرسىنىڭ ئالدىدىن بىرەر توشقان توغرار ئۆتۈپ، ئاشۇ كىشىنىڭ ئۇۋچىلىق تەۋەسگە كىرىپ قالغۇدەك بولسا، شۇبەسىزكى، ئۇ يۇقىرقيدهك مەجبۇرىيەت ... دېگەنلەرنى شۇ ھامان ئۇنتۇپ، ھېلىقى توشقاننى قولغا قوغلاپ كېتىدۇ. ئەمما، ئۇ ئۆزىگە تەئەللۇق ئولجىنى قولغا چۈشورۇۋالىسلا، ئاشۇنداق باشباشتاقلىقىنىڭ نەسىلداشلىرىنىڭ نېسۋىسىگە كەلتۈرگەن زىيان-زەخمىتىگە پەرۋايى پەلەك يۈرۈۋېرىدى. كىشىلەر ئارىسىدىكى بۇنداق مۇناسىۋەتكە لازىمىلىق تىلىنىڭ ئوخشاشلا توپلىشىپ ياشايدىغان فاغىا ياكى مايمۇنلارنىڭ تىلىدىن ئېشىپ كېتەلمەيدىغانلىقى ئېنىق. چۈنكى، ئاشۇ ئۇزۇن زامانلار مابېينىدىكى ئادەمزاتنىڭ تىلى قانداق تۇر بوغۇمسىز سورۇق نىدا، قول ئىشارىسى ۋە تەقلىدىي ئاۋازلاردىن تەركىب تاپاتتى. ھەرقايىسى ئەللىمە ئاشۇ تىلлارنى بوغۇملارغى ئايىش ۋە ئۇنىڭغا بەزبىر ئالاھىدە تاۋۇشلارنى قوشۇش (يۇقىرىدا تىلىنىڭ پەيدا بولۇشنى ئاسانلىقچە شەرھەلىگىلى بولمايدىغانلىقىنى قەيت قىلىپ ئۆتكەنەمن) ئارقىلىق، خام ۋە قوبال سېۋىلەرنى ياراتتى. بۇ شېۋىلەر بۇگۇنكى مىلەتلىر ئارىسىدا ئۇچراتقىلى بولىدىغان ئۆزگەچە تىلغا باراۋەر كېلىدۇ. دېمەكچى بولغانلىرىم ناھايىتى كۆپ، ئۇنىڭ ئۇستىگە ئىنسانلارنىڭ ئەڭ دەسلەپكى باسقۇچلارغا تەۋە تەرەققىياتى يوقنىڭ ئورنىدا بولغاچقا، ھەقتا ئۇنى ئىلغا قىلغىلىمۇ بولمايدۇ. شۇڭا، پىكىرلىرىمنى

ناھايىتى قىستا سەھىپىدە بایان قىلىپ، نۇرغۇن ئەسرلىك جەريانىنى بىر دەققىگە سىغدىيمەن، چۈنكى شەيىلەرنىڭ تەرەققىيات جەريانى قانچىكى ئۇزۇن بولسا، ئۇنى تەسۋىرلەش شۇنچە ئادىبى بولىدۇ.

زامانىي ئاۋۇالدىكى ئاشۇنداق ئاستا تەرەققىيات ئاخىرى ئادەمزاڭىنىڭ ئۇچقاندەك تەرەققىياتغا تۈرتكە بولدى. جۇملىدىن ئادەملەر ئەقىلدە ئۆتكۈرلىشىپ، ھۇنەر-ماھارەتتە تاكاھۇللاشتى . يەنى ئۇلار قاتتىق-بۈمىشاقلىقى ۋە بىس - قىرلىرى خىلمۇخل تاشلارنى دەرەخ كېشىش، يەر كولاش، شاخ - شۇمبىلارنى چاتاب چىللە ياساشتا تاش پالتا ئورنىدا ئىشلەتكىلى بولىدىغانلىقىنى بايدىدى. كېيىن ئۇلار چەلللىنىڭ ئۆڭۈرسىگە لاي سېلىشنى بىلىۋالدى. بۇ ئىنسانىيەت تارىخىدىكى تۇنجى ئىسلاھات دەۋرى ئىدى. ئۇ ئۆزگەرلىشىر ئائىلە پەرقى ۋە خۇسۇسي ئىگىلىكىنى ئاپىرىدە قىلدى. شۇ ۋەجىدىن ھەتتا نۇرغۇنلىغان جەڭى - جىدەل ۋە ئۇرۇش - تالاسلامۇ كېلىپ چققىتى.

ئەمما، ئەڭ بۇرۇن ئۆزىگە تەئەللۇق چىللە ياسىغان ئادەمنى "عەڭ كۈچلۈك ئادەم" دېيشكە بولىدۇ. چۈنكى، ئۇ ئاشۇ چەلللىنى ئامان ساقلاشقا كۆزى يەتكەنلىكى ئۇچۇن ياسىغان. بۇنىڭدىن مۇنداق خۇلاسە چىقرىش مۇمكىن: ئاجىزلار كۈچلۈكەرنى قوغلىقۇنىپ، ئۇلارنىڭ چەلللىسىنى تارتىۋالغانغا قارىغاندا، ئۆز ئالدىغا ياسىسا ھەم تېز، ھەم بىخەتەر بولىدىغانلىقىنى تونۇپ يەقتى. چەلللىكەرنىڭ ھېچقاپىسى قوشىنلىرىنىڭكىنى تارتىۋالغان ئەمەس. چۈنكى، ئۇلارنىڭ نەزەردە قوشىنىنىڭ چەلللىسى ئۇلارغا تەئەللۇق بولىغان تەھىمەتلىرىنىڭ ئۇنىڭ ئۇستىنگە قوشىنىنىڭ چەلللىسىنى تارتىۋېلىش ئۇچۇن، قوشىسى بىلەن جان تىكىپ ئېلىشىشقا توغرا كېلىدۇ.

قسقىسى، ئاشۇنداق يېڭى مۇھىتتا ئىنسانلارنىڭ ھېس- تۈيغۇلرى يېتىلىش مەنزىلىگە تۇنجى بولۇپ يۈزلەندى. جۇملىدىن ئەر- خوتۇن، ئاتا- ئاتا ۋە بالا- چاقىلار بىر چەللىدە بىلە ياشاش

ئادىتى ئاخىر ئىنسانىيەت ئۈچۈن ئەڭ تاتلىق تۈيغۇدىن بولمىش ئەر - خوتۇن سۆيگۈسى ۋە ئاتا - ئانىنىڭ باللىرىغا بولغان سۆيگۈسىنى ئاپىرىدە قىلدى. بۇنىڭ بىلەن، ھەربىر ئائىلە چەمبەرچاس باغلىنىپ كەتكەن كىچىك جەمئىيەتنى شەكىللەندۈردى. چۈنكى، ئۆزئارا مېھرىبانلىق ۋە ھۆرلۈك ئاشۇ كىچىك جەمئىيەت ئەزىزلىرىنى بىر - بىرىگە باخلايدىغان ئۇزۇلەمەس رىشتە ئىدى. بۇ باسقۇچتا ئەرلەر بىلەن ئاياللارنىڭ ئىلگىرىكىدەك ئۇپئوخشاش تۇرمۇش ئۇسۇلى بۇزۇپ تاشلىنىپ، ئىككى جىنسقا خاس تۇرمۇش پەرقى دەسلەپكى قەددەمە شەكىللەندى. ئەرلەر سرتقا ئوزۇق - تۈلۈك ئىزدىگىلى چىقاندا، ئاياللار ئۆي ۋە باللاردىن خەۋەر ئالاتتى. ئەمما، ئەرلەر بىلەن ئاياللار ئىلگىرىكىدىن راھەت تۇرمۇشقا ئادەتلەنگەننىسىرى، بۇرۇنقى جەسۇرلۇقى ۋە كۆچ - قۇدرىتىنى تەدرىجىي يوقىتىشقا باشلىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇلار ئۆزلىرىدىكى يېر تەقۇچلارنى يېڭىنىش قابلىيەتى بارا - بارا تۆۋەنلەپ كەتكىنى بىلەن، ئۇلارغا بىرلىكتە ھۇجۇم قىلىشتا ئىلگىرىكىگە قارىغاندا ئاسان ئۆملىشەلەيدىغان بولغانلىقىنى بايدى.

ئىنسانلار ئاشۇ يېڭىچە ھەم ئادىدىي تۇرمۇش ئەندىزىسىدە بىر - بىرى بىلەن ناھايىتى ئاز باردى - كەلدى قىلاتتى. ئۇلارنىڭ حاجتى ئىنتايىن چەكلەك بولغاچا، ئاشۇ حاجتى ئۈچۈن ئىختىرا قىلغان قوراللىرىمۇ ناھايىتى ئاز ئىدى. دېمەك، ئادەملەرنىڭ ئارامخۇدا ياشايدىغان بوش ۋاقتى جىق ئىدى. ئۇلار ئاشۇ بوش ۋاقتىلىرىدا ئاتا - بۇۋېلىرى ئاثلائىمۇ باقىغان راھەتنىڭ پەيزىنى سۈرەتتى. ئەمما، بىكارچىلىق ئىچىدىكى ئاشۇ پاراغەت ئىنسانلارنىڭ ئۆز بويىنغا ئىختىيارسىز سېلىۋالغان تۇنجى بويۇن تۇرۇقىغا، شۇنداقلا ئەۋلاد - ئۇرپاقلرى ئۈچۈن تەيىارلىغان جىنايەتنىڭ تۇنجى مەنبەسىگە ئايلاندى. چۈنكى، ئاشۇ پاراغەت ئىنسانلارنىڭ تېنى بىلەن روھىنى خورتىپ، جىسمىنى ئاجىزلاشتۇرۇۋەتتى، يەندە كېلىپ ئۇلار ئاشۇ راھەتپەرەسلىككە ئادەتلەنگەننىسىرى بارا - بارا شادلىقنىڭ كۈچ -

قۇدرىتىدىن مەھرۇم قىلىپ، ئاخىرقى ھېسابتا پاراغەت ئىنسانلار ھاياتىدىكى ھەقىقىي ئېھتىياجغا ئايلىنىپ قالدى. بۇنىڭ بىلەن ئىنسانلارنىڭ ئاشۇ پاراغەتكە ئېرىشىلەسلىك ۋە جىدىن ئۈچۈنغان پاجىئەسى، ئۇنىڭغا ئېرىشكەندىن كېينىكى سائادىتىدىن ئېشىپ كەتتى. مۇھىمى، ئادەملەر ئاشۇ پاراغەتكە ئېرىشىسىمۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئانچە خۇش بولۇپ كەتمەيدىغان، ئەكسىچە ئۇنى قولدىن بېرىپ قويسا ئالەمچە ئازابلىنىپ كېتىدىغان بولۇپ قالدى.

بۇ يەردە بىز تىل ئىشلىتىنىڭ قانداق گىلىپ چىقانلىقى ۋە ئۇنى ئائىلە ئەزىزلىرىنىڭ قانداقلارچە بىلىپ - بىلمەيلا ناكامۇلاشتۇرا - لىغانلىقىنى خېلى ئېنىق ھېس قىلايمىز. ھالبۇكى، كىشىلەر تىل زۆرۈرىتىنىڭ تېخىمۇ كۈچىپ، تىل تەرەققىياتىنىڭ كېڭىھەنلىكى ۋە تېزلىشكەنلىكىنى باشقىچە پەۋقۇلئادىدە سەۋەبلىر نۇقتىسىدىن پەرەز قىلىپ بېقشى مۇمكىن. مىسالەن، ئىنسانلار ئولۇرالقلاشقان بەزى رايونلار كەلكۈن ۋە يەر تەۋەرەش سەۋەبىدىن دېڭىز - ئوکيان ياكى چوڭقۇر ھاڭلارنىڭ قورشاۋىدا قالدى؛ يەر پۇستىدىكى ئۆزگەرسىلەر سەۋەبىدىن بەزى قۇرۇقلۇقلار يېرىلىپ ئارالغا ئايلىنىپ كەتتى. بۇنىڭدىن شۇنداق تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن: يۈقرىقى سەۋەبلىر ۋە جىدىن بىر يەركە توپلىشىپ، بىرلىكتە تۇرمۇش كەچۈرۈشكە مەجبۇر بولغان كىشىلەر ئارىسىدىكى ئورتاق تىلىنىڭ راواجلىنىشى، قۇرۇقلۇقتىكى ئورمانىلىقلاردا تارفاق ياشايدىغانلارنىڭكىگە قارىغاندا تېز بولىدۇ. تىل ئىشلىتش ئاراللاردا ياشايدىغانلارنىڭ تۇنجى دېڭىز سەپرىنى تاماڭلىغاندىن كېين بىزىگە ئىئنام قىلغان ئىختىراسى بولۇشى مۇمكىن ياكى جەئىيەت ۋە تىل قۇرۇقلۇقتا پەيدا بولۇشتىن ئىلگىرلا ئاراللاردا ئاللىقاچان پەيدا بولۇپ، مۇكەممەلللىشىپ بولغان بولۇشى مۇمكىن.

خەيرىيەت، ھەرقانداق نەرسە ئۆزگەرسىدىكەن. ئىلگىرى ئورمانىلىقلاردا تارفاق ياشاشاقا كۆنگەن ئىنسانلار، مۇقىم تۇرالغۇسى

بولغاچقا، بارا-بارا بىر-بىرىگە ئىچىكپ ئاخىر خىلمۇ خىل
 گۇرۇھلارنى پەيدا قىلىدۇ ئۇنىڭ ئۇرۇھلار ئاخىرقى ھېسابتا ئۆزگىچە
 مىللەتلەردىن بولۇپ شەكىللەندى. ئۇلارنى ئاشۇنداق مىللەت قىلىپ
 شەكىللەندۈرگىنى قانداققۇر قائىدە ياكى قانۇن ئەمەس، بىلگى ئورتاق
 تۇرمۇش ئۇسۇلى، يېمەك - ئىچمەك ئادىتى ۋە ئىقلىم قاتارلىقلارنىڭ
 تۈپكى تەسىرى ئىدى. ئۇراق مەزگىللەك قوشىندا رچىلىق ئوخشاشىغان
 ئائىلىلەر ئارا بەزبىر مۇناسىۋەتلەرنى شەكىللەندۈردى. مىسالىن،
 ئىنساننىڭ تۇغما تەبىئىتى قوشنا ئائىلىلەردىكى يىگىتلەر بىلەن
 قىزلارنى ناھايىتى تېزلا بىر-بىرىگە ئىچىكتۈرۈپ قويىدى. ئۇلارنىڭ
 بۇ خىل ئېجىللەقى دائىم دىدارلىشىپ تۇرۇش سەۋەبى بىلەن باشقا بىر
 خىل مۇناسىۋەت تۇسنى ئالدى. ئۇ قانداققۇر ئەر-ئاياللار
 ئارىسىدىكى جىنسىي سۆيگۈدەك شېرىن، ئەمما ئۇنىڭدىن مۇسەتەھەكم
 مۇناسىۋەت ئىدى. ئىنسانلار شەيىلەرنى باھالاپ سېلىشتۈرۈشقا
 ئادەتلەندى. بۇنىڭ بىلەن ئۇلاردا قابلىيەت ۋە چىrai - تۇرۇق
 ئۇقۇمى تەدرىجىي پەيدا بولدى: بۇ ئۇقۇملار يەنە كېلىپ ئىنسانلاردا
 مەلۇم شەيىگە بولغان ھەۋەسىنى بىخالىدۇردى. شۇئا، ئىنسانلاردا
 دائىم دىدارلىشىپ تۇرىدىغان ھەمراھلىرىنى ئالىمادىس ئۇچرىتالماي
 قالسا ھەسرەت چىكىدىغان ئېجىللەق پەيدا بولدى. قىسىسى،
 ئىنسانلارنىڭ يۈرىكىدە بىر خىل يېقىملىق ۋە شېرىن تۇيغۇ ئاستا -
 ئاستا بىخالاندى، شۇنىڭدەك سۆيگۈ ھەستەتكە سەۋەب بولدى. ئاشۇ
 رەشك ۋە ھەست ۋە جىدىن كېلىپ چىققان ئازازلىقلار، گاھىدا بۇ پانىي
 دۇنيادىكى ئەڭ لەززەتلەك كۆيۈمىنى ئەڭ مەرزىسىز قان - زەردابقا
 ئايلاندۇرۇۋەتتى.

ئۇقۇم بىلەن تۇيغۇنىڭ بىر-بىرىنى ئوڭۇشلىق ئىلگىرى
 سۈرۈشى ۋە قەلب بىلەن روھنىڭ بىر-بىرىگە تەسىر كۆرسىتىشىگە
 ئەگىشىپ، ئىنسانلار بارا-بارا توپلىشىپ ھاييات كەچۈرۈشكە
 ئىنتىلىدىغان بولدى. نەتىجىدە كىشىلەر بىلەن كىشىلەر ئوتتۇرسىدىكى

مۇناسىۋەت تېخىمۇ كېڭىدى ۋە قوبۇقلاشتى. جۈملەدىن، كىشىلەر چىللە ئالدىغا ياكى دەرەخ سايىسگە يىغلىۋېلىپ، ناخشا - ئۇسسوْلغا چۈشۈپ كېتىدىغان بولدى. ناخشا - ئۆسسوْل بىلەن كۆڭۈل ئېچىش، ئەسلىدە سۆيگۈ ۋە ئارامخۇدالىقىڭ مەھسۇلى ئىدى. لېكىن ئۇ بارا - بارا بىر يەرگە يىغلىۋېلىپ، كۈن ئۆتكۈزۈدىغان بىكار تەلەپ ئەر - ئاياللارنىڭ تورمۇش ئادىتىگە ئايلىنىپ كەتتى. ئاشۇ جەرياندا ئادەملەر باشقىلارغا سىنچىلاپ قارايدىغان، ھەم باشقىلارنىڭمۇ ئۆزىگە كۆز تاشلىشىنى ئۇمد قىلىدىغان بولدى. بۇنىڭ بىلەن ئادەملەر ئاراسىدىكى ھۆرمەت - ئېھىتارەمىنىڭ قىممىتى ئاشتى. كىشىلەرە ناخشا - ئۇسسوْلغا ئەڭ ماھىر، ئەڭ فامەقلەك، ئەڭ قاۋۇل، ئەڭ چىچەن ۋە گەپكە ئەڭ ئۇستىلارنى شۇنچە ھۆرمەتلەيدىغان بولدى. بۇ دەل كىشىلەرنىڭ تەڭسىزلىك، شۇنىڭدەك رەزىللىككە قاراپ باسقان تۈنجى قەدىمى ئىدى. دېمەك، ئىنسانلارنىڭ بۇ ئەڭ دەسلىپكى ھەۋىسى بىرىنچىدىن، شۆھەرتىپەرسلىك بىلەن تەكەببۇرلۇقنى، ئىككىنچىدىن، نومۇسچانلىق بىلەن زوق - ھەۋەسىنى ئاپىرىدە قىلدى. شۇنداق قىلىپ، يۇقىرىقى ئامىللار ۋە جىدىن پەيدا بولغان يېڭى نەرسىلەر ئاخىرقى ھېساباتا بەختىيار ۋە ساپ كىشىلىك ھایاتنى بەختىسىزلىك يولىغا باشلىدى.

كىشىلەر بىر - بىرىگە باها بېرىشنى ئۆگىنئۇلغان ۋە مېڭىسىدە ھۆرمەت ئۇقۇمى پەيدا بولغاندىن كېين، ئۆزلىرىنى ھۆرمەتلەنىشكە هوقوقلۇق، دەپ تونۇيدىغان بولدى، ھەتا كىشىلە باشقىلارنىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشەلمەسلىكىنى نومۇس، دەپ بىلىدىغان بولدى. بۇنىڭ بىلەن ئىنسانلارنىڭ رەسم - قائىدە مەجبۇرىيىتى كېلىپ چىقىتى. بۇنداق مەجبۇرىيەت ھەتا بەدەۋىلەر ئاراسىدىمۇ مەۋجۇت ئىدى. شۇنداق قىلىپ، قەستەنلىك ئارىلاشقان ھەرقانداق سەۋەنلىك خورلۇق ھېسابلىنىدىغان بولدى. چۈنكى، دەخلىگە ئۇچرىغۇچىنىڭ نەزەرىدە ئۇ ئۇچرىغان خورلۇق تەن يارىسىدىنمۇ ئازابلىق ئىدى. نەتىجىدە

ھەرقانداق ئادەم ئۆزى ئۇچرىغان كەمىتىش ۋە جازا بىلەن ئۆزىنىڭ قەدر - قىممىتىنى تەڭلەشتۈرۈپ بېقشىنى ئۆگىنىۋالغاچقا، قىساسخورلۇق ئۆتكەن ئەۋوج ئىلىپ، ئادەملەر قانخور ۋە رەھىمىزلىشىپ كەتتى. بۇ بىز بىلىدىغان كۆپ ساندىكى مىللەتلەرنىڭ تەدرىجىي تەرەققىي قىلىپ يەتكەن بۇگۈنكى ھالىتىدۇر. خىلمۇ خىل چۈشەنچىلەرنى توڭۇق پەرقىلەندۈرەلمىگەن، شۇنداقلا ئادەمزا تىنىڭ ئەسلىيەتدىن بەكلا يىراقلاب كەتكەنلىكىنى توڭۇپ يېتەلمىگەن نۇرغۇن يازغۇچى يەڭىلەتكەنلىك بىلەن: "ئادەم دېگەن تۇغما رەھىمىز كېلىدىغانلىقى ئۇچۇن، مەددەن ئۆزۈنىڭ كۆندۈرۈشكە موھتاج!" دېگەن يەكۈننى چىقىرىشتى. ئەمەلىيەتنە، ئىپتىدائىيى دەۋر ئادەمزا تىنىڭ ئەڭ مۇلايم چاغلىرى ئىدى. ئۇ زامانلاردا تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ئادەمزا تىقا ئاتا قىلغان قارارگاهى، بەدەۋىلەرنىڭ ھاماھەتلىكى بىلەن مەددەنلىكەنلىك بەتىخەخت ئەقىل - پاراستىدىن ئوخشاشلا يېراق ئىدى. شۇڭا، ئادەمزا ئەقلىيەت ۋە تۇغما تەبىئەتنىڭ چەكلەمىسى سەۋەپلىك ئۆزىنى بەخىسىزلىكىنىڭ دالالىتى بىلەن، ھەتتا ئۆزى زىيان - زەخەمەتكە ئۇچىراپ قالغان تەقدىرىدىمۇ، باشقىلارغا دەخلى يەتكۈرۈشنى راوا كۆرمىتتى. شۇڭا، دانىشىمەن جون لوڭ: "مۇلۇك هوقوقى بولمىغان ماكاىندا زىيان - زەخەمەتمۇ بولمايدۇ" دېگەنلىكەن.

ئەمما، شۇنىڭغا دىققەت قىلماي بولمايدۇكى، رېئال جەھئىيت ۋە كىشىلەر ئارىسىدىكى خىلمۇ خىل مۇناسىۋەتلىكىنىڭ كىشىلەر پەزىلىتىگە قوپۇدىغان تەلىپى ئۇلارنىڭ ئىپتىدائىيى جىسمىغا بەخشىندە قىلىنغان تۇغما خۇسۇسىيەتنىن پەرقىلىنىدىغان بولغاچقا، ئەخلاق ئىنسانىيەت ھەرىكتىگە سىڭىشىكە باشلىدى. قانۇن پەيدا بولۇشتىن ئىلگىرى، كىشىلەر بىر - بىرىنىڭ يېڭىانە ھۆكۈمدارى ۋە قىساسكارىغا ئايلانغانلىقى

* جون لوڭ (1632 ~ 1704) ئەنگلېلەلساك پېيلاسوب، تەجرىيەلىكىنىڭ ئاساسچىسى، ئاساسىي قانۇنلۇق سىياسىي دېمۆكراتىيە ئىدىيەسى ئەتراپلىق شەرھلىكەن مۇنەپەككۈر، بەيدۇ تۈرىدىن ئېلىسى - تەرىجىمانىدىن.

ئۈچۈن، ئادەمزاتنىڭ ئەسلىيىتىگە باب كېلىدىغان ئاق كۆڭۈلۈك ئەڭ دەسلەپكى جەمئىيەتكە ماں كەلمەي قالدى. زىيان - زەخەمەتنىڭ سادر بولۇش ئېھتىماللىقى ئاشقانسىرى، قىساس ئېڭى كۈچىيپ كەتتى. ئۇ زامانلاردا قىساسخورلۇق قانۇن ئىجراسىنىڭ ئورنىدا ئىدى. شۇڭا، كىشىلەرنىڭ سەۋىرچانلىقى ئىلگىرىكىدىن ئاجزىلاپ، ھېسداشلىق ئېڭى سۇسلاپ كەتتى. شۇنداقىمۇ، ئىنسانلار ئىقتىدار - قابىلىيەتنە كامال تاپقان ئۇ زامانلار ئېپتىدائىي كەڭ - كۇشادىلىك ۋە ئادەمزاتنىڭ غۇرۇر - ئېپتىخارى بىرقارار تاپقان ئالتۇن دەۋر ئىدى؛ شۇنداقلا، ئەڭ بەختلىك، ئەڭ ئۇزاق دەۋر سۈرگەن زامانلاردىن ئىدى. بۇ نۇقتا ئۇسستىدە چوڭقۇر ئوبىلانغانسىرى، ئۇنداق ھالەتنىڭ ئاسان ئۆزگەرمەيدىغان، ئىنسانىيەتكە ئەڭ باب كېلىدىغان ھاياتلىق ھالىتى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىمىز(P). ھالبۇكى، كىشىلەرنىڭ ئۇنداق ھاياتلىق ھالىتىدىن مەھرۇم قالغانلىقى ئالمادىس كەلگەن بەختىزلىكلەرنىڭ مەسۇلىدۇر. ھېيەت! ئىنسانىيەتنىڭ ئورتاق مەنپە ئەتى ئۇچۇن، ئاشۇ تاسادىپەن ۋە قەلەر ئەسلا كۆرۈلمىگەن بولسىچۇ! بىز بايقيغان بەدەۋىلەر دەل ئىنسانىيەت تەرەققىياتىدىكى ئاشۇ پەيتىلەرگە توغرا كېلىدىغان ئادەمزاتنىڭ تۈلۈرغا ئالاقدار پاكىتلار ئىسپاتلایدۇكى، ئىنسانلار پانىي دۇنياغا كۆز ئاچقاندىن بۇيىان ئاشۇ خىل ئېپتىدائىي ھالەتنە بەك ئۇزاق تۇردى. چۈنكى، ئۇ ھالەت ئىنسانىيەتنىڭ ھەققىي ياشلىق دەۋرى ئىدى. كېىنلىك ئىلگىرىلەش، تەرەققىيات دېگەنلىرنىڭ ھەممىسى ئىنسانىيەتنى كۆرۈنۈشتە كامال تاپقۇرغاندەك قىلىسىمۇ، ئەمەلەيەتنە ھالاتكە جۆنەپ قويىدى.

ئىشقلىپ ئىنسانلار ئەينى زاماندىكى ئاددىي چەللىسى، تىكەن - خوخا ياكى بېلىق قاسىرىقىنى يىڭىنە قىلىپ يېرتقۇچلارنىڭ تېرىسىدىن تىكىۋالغان ئۇستباشلىرىغا قانائەت قىلغان، پەي ۋە قۇلۇلە قاپلىرىدىن بېزەك تاقاش، بەدىنى ئەڭگارەڭ بوياش، ئوقىياسىنى ئەتىۋارلاش، شۇنداقلا قىرلىق تاشلاردىن بېلىقچىلىق قولۇقى ۋە چالغۇ ياسااش

ئادىتىنى تاشلىمىغان. قىسىسى، كىشىلەر بىر ئادەم مۇستەقىل تاماملىلايدىغان مېھنەت ۋە نۇرغۇن ئادەمنىڭ ھەمكارلىشپ ئولتۇرۇشى بىهاجىت ھۈنەر-ماھارىتىنى داۋام ئېتەلگەن، شۇنداقلا ئۆزلىرىنىڭ تۇغما تەبىئىتىنى ئىزچىل ساقلىيالىغان بولسا، بۇ دۇنيادا ئەركىن-ئازادە، بېجىرمى ۋە بەختىيار ياشاپ، بىر-بىرىگە بېقىنمايدىغان ھۆر ھاياتنىڭ لەزىتىنى ئىزچىل سۈرگەن بولاتتى. ئەمما، كىشىلەر باشقىلارنىڭ ياردىمىگە موھتاج بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھىمەتىگە ئېرىشكەندىن كېيىن، قانداقتۇر ئارىدىكى باراوهلىكىنىڭ غايىب بولۇپ، ”مۇلۇك ھوقۇقى“ دېگەن نەرسىنىڭ پەيدا بولغانلىقنى، مېھنەت زۆرۈرىيەتكە ئايلىنىپ، پايانسز ئورمانلىقلارنىڭ ئىنساننىڭ قان-تەر بەدىلىگە ياشىنمايدىغان ئېتىزلىقلارغا ئۆزگەرگەنلىكىنى بايقىدى، ئۇزاق ئۆتىمەي كىشىلەر ئارىسىدىكى قۇللىق ۋە ئازاب-ئوقۇبەتنىڭ گويا مايسىلاردەك بىخ سورۇۋاتقانلىقنى كۆردى.

مېتاچىلىق بىلەن دېھقانچىلىقتىن ئىبارەت ئىككى تۈرلۈك تېخنىكىنىڭ ئىختىراسى بۇ ئالىم شۇمۇل ئۆزگەرىشنى ۋوجۇدقا چىقاردى. ۋاھالىنىكى، بۇ ئىككى تۈرلۈك تېخنىكا شائىرلارنىڭ نەزەردە ئالىتۇن بىلەن كۈمۈشكە، ئەمما پەيلاسوپىلارنىڭ نەزەردە توھمۇر بىلەن دېھقانچىلىق زىراەتلەرىگە مۇجەسىم ئىدى. قىسىسى، ئاشۇ تېخنىكىلار ئادەمزاتنى ئالدى بىلەن كامالەتكە، ئاندىن ھالاکەتكە يۈزەندۈردى. ئامېرىكا قىتىھىسىدىكى بەدەۋىلەر مېتاچىلىق بىلەن دېھقانچىلىقتىن بىخەۋەر بولغاچقا، مەدەنلىكىتىن مەھرۇم ھالاتتە ئەبەدىي تۇرۇپ قالدى. ھەتتا، ئاشۇ ئىككى تۈرلۈك تېخنىكىنىڭ بىرىنى ئىگلىيەلىگەن مىللەتلەرمۇ بەدەۋىي پىتى تۇرۇپ قالغاندەك قىلىدۇ. ياخروپا ئەڭ بالدۇر مەدەنلىكەشىدەن ماكان ئەمەس تۇرۇقلۇق، يەندە نېمە ئۈچۈن ئۇ يەردىكىلەر يۇقىرىقى مىللەتلەرگە قارىغاندا بىرقەددەر سىجىل تەرەققىي قىلىپ، دۇنيانىڭ باشقا جايلىرىدىكىلەردىن

تېز ھەددەنلىشىپ كەتتى؟ بۇنىڭ ئەڭ مۇھىم سەۋەبى، ياقروپانىڭ دۇنيادا تۆمۈر رودىسى ئەڭ مول، تۈپرىقى ئەڭ مۇنبىت ماكان ئىكەنلىكىدىن بولسا كېرەك.

ئادەمزاتنىڭ تۆمۈرنى قانداق بايقاپ، قانداق ئىشلىتىشكە كىرىشكەنلىكىگە بىر نېمە دېمەك تەس. بولۇپىمۇ، ئۇلارنىڭ مېھنەت نەتىجىسىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى نامەلۇم ئەھۋالدا، قانداقلارچە ئۆزىنىڭ تەرىشچانلىقىغا تايىنىپ رودىدىن تۆمۈر تاۋلاشنى ئويلاپ بېتەلىگەنلىكىگە، شۇنداقلا تۆمۈر تاۋلاش ئۈچۈن قانداق زۆرۈر تەبىيارلىقلارنى قىلىشقا توغرا كېلىدىغانلىقىنى بىلىۋالالغانلىقىغا ئادەمنىڭ ئىشەنگۈسى كەلەمەيدۇ. يەنە بىر جەھەتنى ئالغاندا، ئىنسانلارنىڭ بۇ تىختىراسىنى قانداققۇر تاسادىپەن ئوت ئاپتىنىڭ شاراپتى، دېيەلمەيمىز. چۈنكى، قىزىلملار ئادەتنە دەل-دەرەخ ۋە يېپىنچا ئۆسۈملۈكلىر ئۇنەمەيدىغان قاقاش جەزىرىلەرنىڭ ئاستىدا بولىدۇ. شۇڭا شۇنداق دېيشىكە بولىدۇكى، تەبىئەت دۇنياسى ئاشۇ بەختىسىلىكىڭ مەنбىسىنى بىزدىن يېراقراق قىلىش ئۈچۈن، ئۇنى ئاشۇنداق يەرنىڭ تېگىگە ئەتكەي يوشۇرۇپ قويغان. ئىنسانلار پەقەت ئالىمادىس يانار تاغ پارتلىغان چاغلاردىلا، لاۋالار ئارىسىدىكى مېتال ئېرىندىلىرىنى كۆرۈشكە ۋە تەبىئەت دۇنياسىنىڭ بۇ ھەرىكىتىگە تەقلىد قىلىپ بېقىشنى ئوپلاشقا مۇشرىپ بولالغان. شۇنداق بولغان تەقدىردىمۇ، بۇنى تۆۋەندىكىدەك قىياس قىلىشقا توغرا كېلىدۇ: يانار تاغ ئەمگەكىنى ۋۇجۇدقا چىقىرىشقا ئۆزىنى ئاتىيالايدىغان جۈرۈتەت، ئاشۇ پارتلىغانلىقىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن كىشىدە ئاشۇ ئېغىر جىسمانىي تەقلىدچىلىكتىن نەپ ئېلىشنى ئاللىبۇرۇن جەزملىيەلەيدىغان ئۆتكۈر كۆز بولۇشى شەرت. ئەمما، بۇنىڭغا پەقەت ئەقلى - ئىدراكتا خېلى بېتىلگەن ئادەمەرلا قادرىكى، ئۇنداق تەسەۋۋۇرنىڭ بەدەۋىلەرنىڭ مېڭىسىدە بىخلىنىشى مۇمكىن ئەمەس.

دېھقانچىلىقىنى ئېلىپ ئېتساڭ، ئادەمزات ئۇنىڭ ئەلمى - تەلمىنى

يەر تېرىشقا كىرىشىشتىن ئىلگىرى بىلەتتى. چۈنكى، ئۇزۇن زامانلاردىن بۇيان دەل-دەرەخ ۋە ئۆسۈملۈكلىرىنىڭ ھېۋە-ئۇرۇقلرى بىلەن ئوزۇقلنىپ كېلىۋاتقان كىشىنى ”ئۆسۈملۈكىنىڭ قانداق ئۆسىدىغانلىقىدىن بىخەۋەر“ دېسە ئادەتىنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمەيدۇ. شۇنداقتىمۇ، ئىنسانلارنىڭ ئۆسۈملۈك تېرىش ئۇچۇن مېھىت قىلىشقا تۇتۇش قىلغان ۋاقتى بىكلا كېين. بۇنىڭغا ئېتىمال دەل-دەرەخ ۋە بېلىقچىلىق-ئۆچىلىقتا ئاتايىن مېھىت قىلمايمۇ جان ساقلىغىلى بولىدىغانلىقى ياكى كىشىلەرنىڭ دانلىق زىرائەتلەردىن قانداق پايدىلىنىشنى بىلەمگەنلىكى، ياكى ئۇلاردا دانلىق زىرائەت تېرىقچىلىقىغا لازىملىق قورال-سايىمانلارنىڭ بولىمىغانلىقى، ياكى ئەتكى هاجەتلەرنى ئالدىن غەمەلەش ئېڭى تېخى يېتىلەمگەنلىكى ۋە ياكى ئۆزىنىڭ مېھىت مېۋسىنى باشقىلارنىڭ ئىگىلىۋېلىشىدىن قوغداشنى ئۇقىمىغانلىقى سەۋەب بولغان بولۇشى مۇمكىن. شۇنىڭغا ئىشىنىمىزكى، ئىپتىدائىي ئىنسانلار ئازدۇر-كۆپتۈر چۈھەرلىكى ئۆگىنىۋالغان كۇنلەرنىڭ بىرىدە، چەللەسىنىڭ ئۆپچۈرلىسىدىكى بىر پارچە يەرنى قىرلىق تاش ۋە قۇزۇقلار بىلەن چىتلاپ، ئۇنىڭغا ئاز-تولا كۆكتات تېرىشنى باشلىغاندى. شۇ تەرىقىدىكى ئۇزاق زامانلار مابىينىدە، ئادەمزات دانلىق زىرائەتلەرنى قانداق تېرىشنى بىلۈالدى ھەمدە كەڭ كۆلەملىك تېرىقچىلىققا لازىملىق قورال-سايىمانلارغا ئىگە بولدى. شۇنداقلا كەڭسىدە تېخىمۇ ئوبىدانراق ھوسۇل ئېلىش ئۇچۇن، كۆز ئالدىدىكى ۋاقتىلىق مەنپەئەتنىن ۋاز كېچىش، جۈمىلىدىن پۇتۇن كۈچىنى جاپالىق مېھەتكە قارتىپ، يەرگە ئايامىاي ئۇرۇق سېلىش لازىملىقىنى تونۇپ يەتتى. ئەمما، بۇنداق ئالدىن كۆرەرلىك بەدەۋىلەرنىڭ ئەقلەيىتى ئۇچۇن ناتۇنۇش ئىدى. چۈنكى، يۇقىرىدا قەيت قىلىپ ئۆتكىنىمىزدەك، ئۇلارنىڭ تالڭى سەھىرەد تۇرۇپ كەچىنىڭ غېمىنى قىلىشى موشکۈل ئىش ئىدى.

دېمەك، ئىنسانلارنىڭ دېھقانچىلىققا ئۆزىنى ئاتىشى ئۇچۇن، بەزى

تېخنىكلارنىڭ ئىختىرا قىلىنىشى زۆرۈر بولۇپ قالدى. چۈنكى، بىر قىسم ئادەم تۆمۈر ئېرىتىش ۋە قۇيىمچىلىق بىلەن مەشگۇل بولسا، قالغانلار ئۇلارغا ئورۇق - تولۇك بېرىشى لازىم ئىدى. سانائەت ئىشچىلىرىنىڭ كۆپىيىشكە ئەگىشىپ، كۈندىلىك تۇرمۇش لازىمەتلەكلىرىنى تەبىيارلایدىغانلار ئازىيىپ كەتكەن بولسىمۇ، ئەمما قورساققا ئاش يەيدىغانلار ئازايىمىدى. ئۇنىڭ ئۇستىگە بەزىلەر تۇرمۇش لازىمەتلەكلىرىگە باشقىلاردىن تۆمۈر تېكىشىۋالسا، يەنە بەزىلەر تۇرمۇش لازىمەتلەكلىرىنى ياساشرقا لازىملىق قۇيىمچىلىق تېخنىكسىنى ئۆستۈردى. شۇنداق قىلىپ، بىرنىچىدىن، تېرىقچىلىق ئۇسۇلى ۋە دېھقانچىلىق ئاپىرىدە بولدى؛ ئىككىنىچىدىن، مېتال پىشىقلاب ئىشلەش ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلىنىش تېخنىكسى بارلۇقا كەلدى.

تېرىقچىلىقنىڭ يەر تەقسىماتىغا سەۋەب بولسىغانلىقى مۇقىررەر ئىدى. شۇنداق قىلىپ ئىگىلىك هوقۇقى ئۇقۇمنىڭ ئېتىراپ قىلىنىشى بىلەن تەڭ، ھەققانىيەتنىڭ ئەڭ دەسلەپكى پېرىنىسىپ شەكىللەندى. چۈنكى، مەلۇم بىر نەرسىنىڭ بولۇشى شەرت قىلىنااتى. بۇلا ئەمەس، كىشىلەر كەلگۈسگە ئەھمىيەت بېرىشكە كىشىلەرگە قايتۇرۇش ئۇچۇن، ئۇلاردىمۇ مەلۇم بىر نەرسىنىڭ بولۇشى شەرت قىلىنااتى. قۇلدىن كېتىش ئېھتىمالى بار بىر قىسم نەرسىلەرگە ساھىب ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ يەتتى. شۇڭا، ھەرقانداق ئادەم باشقىلارغا زىيان - زەخمت يەتكۈزۈپ قويسا، ئۇنىڭ بەدىلىگە قىساسقا ئۇچراپ قېلىشتىن ئەندىشە قىلاتتى. تېرىقچىلىقنىڭ خۇسۇسى مۇلۇكچىلىككە سەۋەب بولسىغانلىقى تەبىئىي قانۇنىيەتكە ئۇيغۇن. چۈنكى، خۇسۇسى مۇلۇكچىلىك ئۇقۇمنىڭ ئىنسانلارنىڭ مېھنىتىدىن باشقا يەنە نەدىن پەيدا بولسىغانلىقنى تەسىۋەۋۇر قىلالمايمىز. بىراۇنىڭ باشقىلارنىڭ ئەمگەك مېۋسىنى ئۆزىنىڭ قىلىۋېلىشى ئەقلىگە سەلمىيەتىن ئىشىنىڭ بىرەر نەرسىگە ئىگىدارچىلىق قىلىشتى،

ئۇنىڭغا ئاشۇ نەرسىگە سىڭدۇرگەن ئەمگەكتىن ئۆزگە يەندە ئېمە چوپىلىدا تۇرغۇدەك سەۋەب بولالىسو؟! تېرىقچىلارنىڭ ئۆزى تېرىغان دېھقانچىلىق زىراڭەتلەرى ۋە ئاشۇ زىراڭەتلەر تېرىلغان يەرگە ئىڭدارچىلىق قىلىش هوقۇقىنى، پەقفت تېرىقچىلىق ئۈچۈن سىڭدۇرۇلگەن ئەمگەكلا ۋۇجۇدقا چىقرالايدۇ. ھىۋىگو گەروتىيۇس^{*} مۇنداق دېگەنىكەن: ”ئەجادادلار ئىلاھە كېرىپس^{**}قا ‘قانۇن چىقارغۇچى’لىق مەنسىپىنى ئىئام قىلىپ، ئۇنىڭ خاتىرىسىگە ئۆتكۈزۈلدىغان ئەنئەنئى بايرامنى ئۆزگىچە نام بىلەن ئاتدى؛ ئۇلارنىڭ نەزەرىدە يەر تەقسىماتى يېڭى بىر هوقۇق، يەنى مۇلۇك هوقۇقىنى ئاپىرىدە قىلىدى، ئەمما ئۇ ناتۇرال قانۇندىكىدىن پەرقىنىدىغان هوقۇقتۇر.“

بۇنداق ئەھەالدا كىشىلەر قابىلىيەتتە تەڭ بولالىغان، شۇنداقلا توْمۇرگە بولغان ئەھتىياج بىلەن توْرمۇش لازىمەتلىكلىرى سەرپىياتىنى باشتىن - ئاياغ تەڭپۈڭلاشتۇرۇپ ماڭالغان بولسا، ئۇنداقنا كۆللى شەيىلەر ئارسىدىكى باراۋەرلىكىمۇ ساقلىيالىغان بولار ئىدى. ئەمما، ھېچىنەمە ئۇنداق تەڭپۈڭلۈقنى ساقلاشقا قادر بولالىمىدى، يەندە كېلىپ خىلمۇ خىل سەۋەبلىر ۋە جىدىن بۇ تەڭپۈڭلۈق ناھايىتى تىزلا بۇزۇپ تاشلاندى. جۇھىلىدىن، تېمەنلىر كۆپرەك ئىشلەش پۇرستىگە، چېڭەرلىر قىلغان مېھنىتى بەدىلىگە كۆپرەك نەپ ئېلىش پۇرستىگە ئېرىشتى. ئىجادىيەت تالاتى بارلار كۈچ تېجەشنىڭ ئامالىنى تاپتى. قىسىسى، خىلمۇ خىل مېھنىت بىلەن مەشغۇل بولغۇچىلارنىڭ تاپاۋىتىمۇ پەرقىلىق ئىدى. دېھقانلار توْمۇرگە، توْمۇرچىلەر ئاشلىققا ئەھتىياجلىق بولسىمۇ، ئەمما ئۇخشاش ئەمگەك سىڭدۇرۇش شەرتىدە توْمۇرچىلەر خىلى كۆپ نەپكە ئېرىشەتتى. دېھقانلار بولسا گاھىدا توْرمۇشىنى قامداشىقىمۇ

* ھىۋىگو گەروتىيۇس (1583 ~ 1645) قەدىمكىي ناتۇرال قانۇنۋىناسلىق ئېقىمىنىڭ ۋە كىللەرىدىن، دونيا يېقىنى زامان خەلقئارا قانۇننىڭ ئاساسچىسى شۇنداقلا يېقىنى زامان ناتۇرال قانۇن نەزەرىيەسىنىڭ ياراڭۇچىلىرىدىن بىرى، بىدۇ توپىدىن ئېلىتىدى - تەرىجىماندىن.

** رىم ئىپسانلىرىدىكى دانلىق زىراڭەتلەر ئىلاھىسى.

ئاھالىسىز قالانتى. شۇنداق قىلىپ تەبىئىي تەڭسىزلىكىنىڭ تەبىقىلەر ئارا تەڭسىزلىكىدە ئايلىنىپ قالغانلىقىنى ئىنسانلار بىلمەيلا قالدى. بۇنىڭ بىلەن مۇھىت پەرقى ۋە جىدىن گەۋدېلەنگەن كىشىلەر ئارمىسىدىكى پەرق تېخىمۇ چوڭىيىپ ۋە ئۇزۇن داۋاملىشىپ، ئاخىر شەخسلەرنىڭ تەقدىرىگە تەسىر كۆرسىتىشكە يۈزىلەندى.

شەيىلەر تەرەققىي قىلىپ مۇشۇ يەركە كەلگەنلىكەن، قالغانلىنى تەسەۋۋۇر قىلماق ئاسان. شۇڭا، باشقۇ تېخىنلىكىلاردىكى ئىزچىل تەرەققىيات، تىلىدىكى تاكاھمۇللىق، قابلىيەتنىڭ سىنلىشى ۋە ئىشقا سېلىنىشى، مال-مۇلۇك ئىگىدارچىلىقىدىكى تەڭسىزلىك، ئادەمزاتنىڭ بايلىقتنىن پايدىلىنىشى ۋە ئۇنى خورىتتىشى ... دېگەنلەرنى قەغەز - قەلەمنى ئىسراپ قىلىپ يېزىپ يۈرۈشۈمنىڭ، شۇنداقلا ئاشۇ شەيىلەر تەرەققىياتنى ئىنچىكە هالقلارغىچە سۆزلىپ ئولتۇرۇشۇمنىڭ ھاجىتى يوق. چۈنكى، بۇلار ھەرقانداق ئادەم ئويلاپ يېتەلەيدىغان ئانچىكىلا بىر ئىش. مەقسىتمۇ شۇنداق يېڭى تەرتىپ قوينىدىكى ئىنساننى يىغىنچاڭ كۆزىتىپ بېقىشلا، خالاس.

شۇنداق، ئىنسانلارنىڭ بارلىق ئىقتىدارى كامال تاپتى. جۇملىدىن، ئادەمزاتنىڭ خاتىرسى، تەسەۋۋۇرى ۋە غۇرۇرى كۈچىيپ، ئىدرَاكى جانلاندى، شۇنداقلا ئەقىل - پاراستى يېتلىپ، ئەڭ مۇكەممەل ھالەتكە ئۆتتى. شۇنداق قىلىپ، ئىنسانلارنىڭ بارلىق تەبىئى تالانتى ئىشقا سېلىنغاچقا، ھەرقانداق ئادەمزاتنىڭ تەقدىرى ۋە تەبىقىسى ئۇنىڭ بايلىقنىنىڭ ئاز - كۆپلۈكى، ئىنسانىيەتكە بەخت يارىتىش ۋە ئوپىلغىنى قىلىش جەھەتسىكى كۈچ - قۇدرىتىگىلا ئەمەس، بەلكى يەنە ئەقىل - پاراستى، تەق - تۇرقى، تەن قۇۋۇستى، ئەزگۈ پەزلى ۋە تالانتىغىمۇ باغلىق بولۇپ قالدى. چۈنكى، ئەدل - جامائەت ئاشۇنداق تۇغما تالانتىقلارنى قەددىرلەيتتى. شۇڭا، ھەرقانداق ئادەم ئاشۇنداق تۇغما تالانتىقلاردىن بولۇشقا، ئەڭ بولىغاندا ئۆزىنى تۇغما تالانتىلىق كۆرسىتىشكە ئىنتىلىدىغان بولۇپ كەتتى. ئادەمەرنىڭ

ھەممىسى مەنپەئەت ئۈچۈن، ئۆزىنى "ئۆزۈم ئەمەس" دەپ توۇشقا مەجبۇر بولدى. خەيرىيەت! ئەمەلىيەت بىلەن مۆلچەر پۇتۇنلەي ئوخشاشمايدىغان ئىككى ئىشقا ئايلىنىپ كەتتى، يەندە كېلىپ بۇنداق پەرق كۆپتۈرمىچىلىك بىلەن سۆلەتۋازلىق، ئالداتاچىلىق بىلەن ھىلىگەرلىك ۋە ئاشۇلارنى مەنبە قىلغان رەزىللىكلىرىنى قۇتراستى. يەندە بىر جەھەتسىن، ئىلگىرىكى ھۆر ۋە مۇستەقل ئادەملەر ئەمدەلىكتە يېڭى - يېڭى ئازىز - ئارمانلارغا تىز پۈكۈپ، پۇتكۈل ئەسلىيەتنىڭ قولىغا، بولۇپمۇ نەسلىداشلىرىنىڭ قولىغا ئايلاندى. جۇملىدىن، بىراۋ يەندە بىراۋنىڭ خوجايىنغا ئايلانغان نەقدىرىدىمۇ، ئەمما يەنلا ئۈچىنچى بىراۋنىڭ قولى ئىدى. چۈنكى، ئۇ باي بولسا ھەمراھلىرىنىڭ مەھىنتىگە، نامرات بولسا باشقىلارنىڭ ھىمەتىگە موھتاج ئىدى، ھەتتا ئۇ بايمۇ ئەمەس، نامراتمۇ ئەمەس، ئوتتۇراھال مەزگىللەرىدىمۇ باشقىلاردىن ئايپىلمايتى. شۇڭا، ئۇ تۈرلۈك ئامال - چارىلەر بىلەن، كىشىلەرگە ئۇنىڭ تەقدىرىگە بولغان غەمخورلۇقنى قولغا كەلتۈرۈپ، كىشىلەرگە ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلسا پايدىسى تېگىدىغانلىقىنى كۆرۈنۈشتە بولسىمۇ ھېس قىلدۇرمىسا بولمايتى. بۇ لارنىڭ ھەممىسى ئۇنى بەزىلەرنىڭ ئالدىدا ساختىلىق ۋە ھىلىگەرلىك قىلسا، يەندە بەزىلەرنىڭ ئالدىدا زالىمىلۇ ۋە رەھىمىزلىك قىلىشقا ئۇنىدى؛ يەندە كېلىپ ئۇنىڭ ئۈچۈن كېرىكى قالىغان ئادەملەر ئۇنىدىن قورقۇمىسىرىغان چاغلاردا ۋە ئۇ "باشقىلار ئۈچۈن خىزمەت قىلىشنىڭ قىلچە پايدىسى قالىدى" دەپ قارىغان چاغلاردا ئاشۇلارغا ناھايتى رەزىللىك قىلىشقا مەجبۇر بولدى. ئەڭ ئاخىردا نەپسانىيەتچىلىك قانداقىنۇر ھەقىقىي ئېھتىياج ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى باشقىلارغا كۆز - كۆز قىلىش ئۈچۈن توختاۋىسىز بايلىق جۇغلاش ئەسەبىلىكىگە ئايلىنىپ، ھەممە ئادەمە باشقىلارغا قارا ساناش غەربىزى ۋە خۇپىيانە ھەسەتنى پەيدا قىلدى. بۇ خىل ھەسەت ئىنتايىن خەتەرلىك، ئەلۋەتتە. چۈنكى، كىشىلەر ھەقىستىگە بىمالال يېتىۋېلىش ئۈچۈن، ساختىپەزلىك

بىلەن ئۆزىنى مۇستەھىكم نىقاپلايدۇ. قىسىسى، بىر تەرەپتە رىقابەت ۋە دۇشىمەنلىك؛ يەندە بىر تەرەپتە مەنىپەئەت توقۇنۇشى، مۇھىمى باشقىلارغا زىيان يەتكۈزۈش بەدىلىگە نەپ ئېلىش كويىدىكىلمەرنىڭ رەزىل نىيىتى ... بۇ رەزىللىكلىرىنىڭ ھەممىسى مۇلۇك ھوقۇقى تۈغىدۇرغان ئاقۇھەت، شۇنداقلا يېخىدىن پەيدا بولغان تەڭسىزلىكىنىڭ مۇقدىرەر ھەھسۇلدۇر.

بايلىققا ۋەكىلىك قىلىدىغان ئەن - بەلگىلەر ئىختىرا قىلىنىشتىن ئىلگىرى، بايلىق پەقەت كىشىلەرنىڭ ئىلگىدىكى ماددىي نەرسىلەر، يەندى يەر ۋە مال - ۋارانلار بىلەنلا چەكلەنتىتى. ئەمما، كۆچمەس مۇلۇكلىرىنىڭ مقدارى ئۆزلۈكىسىز ئىشىپ، يۇتكۈل يەر يۈزىنى قاپلاپ، ئۆزئارا ئەرماش - چىرماش بولۇپ كەتكەندىن كېين، قانداقتۇر بىراۋ قولۇم - قوشنىلىرىنىڭ يېرىنى تالان - تاراج قىلماسا، ئۆز يېرىنى كېڭىتىشكە مۇمكىن بولمايدىغان ھالەت شەكىللەندى. ئاجىز، يالقاولىقى ۋە جىدىن كۆچمەس مۇلۇك جۇغلىيالمىغان يالاڭ تۆشلەر گەرچە ھېچنېمىسىدىن مەھرۇم فالىمغان بولسىمۇ، ئەمما يوقسۇللارغا ئايلىنىپ قالدى. ئۇلارنىڭ ئۆپچۈرىسىدىكى شەيىلەرنىڭ ھەممىسى ئۆزگىرىپ، ئاشۇ يوقسۇللارار ئۆزگەرمىگەنلىكى ئۆچۈن، ئۇلار بايىلاردىن تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرىنى تىلىپ ياكى ئۇغرىلاپ ئېلىۋېلىشقا مەجبۇر بولدى. بايilar بىلەن يوقسۇللارانىڭ خۇلق - مجھىزىدىكى پەرقەلەر بارا - بارا ھۆكۈمرانلىق بىلەن قۇللىقنى ۋە زوراۋانلىق بىلەن بۇلاڭ - تالاڭنى پەيدا قىلدى. ھۆكۈمرانلىقنىڭ تەمنى تېتىپ قالغان بايilar، باشقىلارغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشتىن باشقا ھەرقانداق ئەمەل - ئەتمىشنىڭ مېھرىدىن ۋاز كەچتى. ئۇلار كونا قۇللىرى ئارقىلىق يېڭى قۇللارانى باش ئەگدۇرەلەيدىغانلىقى ئۆچۈن، ئۇلارنىڭ بىردىنىپ ئازارزوسى قولۇم - قوشنىلىرىنى بويىسۇندۇرۇش ۋە قول قىلىشلا ئىدى. ئۇلارنىڭ بۇ ئەپتى گويا ئادەم گۆشى ئاغزىغا تېتىپ قالغاچقا، ئادەم گۆشىدىن باشقا نەرسىگە ئىشتىهاسى تارتىمايدىغان يېرتقۇچلار غەلا

ئوخشايىتى .

شۇنداق قىلىپ، كۈچلۈكلەر ”كۈج- قۇدرىتىم ماڭا باشقىلارنىڭ مال- مۇلكىنى ئىشغال قىلىش هوقۇقى بەرگەن“ دەپ قارايدىغانلىقى، يوقسوّللار ”بىزمو ئاشۇنداق قىلىشقا هوقۇقلۇق“ دەپ بىلدىغانلىقى، بولۇپمۇ بۇنداق هوقۇق ئۇلارنىڭ نەزەرىدە ”ئىگىدارلىق هوقۇقى“ سانلىدىغانلىقى ئۈچۈن، باراۋەرلىك بۇزۇلغان ھامان، جاھانى مالمانىچىلىق ۋەھىمىسى قاپلاپ كەتتى. جۇملىدىن بايلارنىڭ ئۆكتەملىكى، يوقسوّللارنىڭ بۇلاڭ - تالاڭلىرى ۋە كىشىلەردىكى نەپسىبالالىق ئىنسانغا خاس تەبئىي ھېسداشلىقنى، ھەقتا ھەققانىيەتنىڭ نىجان نىداسىنىمۇ بىتچىت قىلىۋەتتى. بۇنىڭ بىلەن كىشىلەر پىخسىق، ئاج كۆز ۋە رەزىل بولۇپ كەتتى. كۈچلۈكلىر بىلەن بالدۇر ئىكىلىۋالغانلار ئوتتۇرسىدىكى تۈگىمەس نىزا ئاخىر ئۇرۇش ۋە قىرغىنچىلىقلار بىلەن تۈگەللەندى(Q). يېڭى جەمئىيەت ئەڭ قورقۇنچىلىق جەڭگى - جىدەلگە ئورۇن بوشاتتى . قىسىسى، بەقىنەسەپ ۋە پاجىئەلىك ئىنسان بۈگۈنگە كەلگەندە، يا ئەسلىيىتىگە قايتالماي- دىغان، يا ئىلىكىدىكى بەختىزلىكىنىڭ مەنبىسى بولمىش مال- دۇنياسىدىن ۋاز كېچەلمەيدىغان ھالغا چۈشۈپ قالدى. شۇنىڭدەك ئادەمزاتنىڭ ھۆرمەتكە لايىق قابلىيىتنى جان- جەھلى بىلەن كەلسە- كەلمەس ئىشقا سېلىشى، ئاخىرقى ھېسابتا ئۇلارنى ھاقارتەتكە ئۇچرىتىش بىلەن بىرگە ھالاکەت گىردا بىغا ئاپرىپ قويىدى.

ئىنساننىڭ ئاشۇنچىۋالا ئېغىر پاجىئەلەر ۋە ئۆزلىرىنى ”وايداد!“ دېگۈزۈۋېتىپ بارغان بالا - قازالار ئۆستىدە پەفت كاللا قاتۇرما سىلىقى مۇمكىن ئەمەس. بولۇپمۇ بايلار ئايىغى چىقماس جەڭگى - جىدەللەرگە لازىمىلىق خەج - خراجنىڭ ھەممىسىنى ئۆزى زىممىسىگە ئېلىۋالسا ئېغىر چىقىمىدار بولۇپ كېتىدىغانلىقىنى كۆرۈپ يەتتى . چۈنكى، ئۇنداق جەڭگى - جىدەللەرдە ئىسىق جىنىنى دوغا تىكش ھەممىگە ئورتاق بولۇغىنى بىلەن، مال - دۇنياسىنى زىيانغا ئۇرىدىغان ئىش پەفت

بايالارنىڭلا زىممىسىدە ئىدى. بۇلا ئەمەس، بايالار ئۆزلىرىنىڭ ئۆكىندىلىكىنى ھەرقانچە پەردازلىسىمۇ، ئەمما مال - دۇنيا سىنىڭ ئەقىلگە مۇخالىپ ۋە ھارام ھوقۇق ئاساسىدا جۇغulanغا نىلىقنى، زوراۋانلىق بىلەن قولغا كەلتۈرۈلگەن ئاشۇ مال - دۇنيا سىنىڭ كۈنلەرنىڭ بىرىمە ئاشۇنداق زوراۋانلىققا يەم بولىدىغانلىقنى، مال - مۇلكى شۇ تەرىقىدە قولدىن كەتسىمۇ، ئۆزلىرىنىڭ بۇنىڭدىن ئاغرىنىشقا ھەققى يوق ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەقتى، ھەتتا ئىككى بىلىكىگە تايىنىپ بېيغانلارەمۇ، ئۆزلىرىنىڭ مۇلۇك ھوقۇقىغا ئوبىدانراق دەلىل تاپالمىدى. ئۇلار گەرچە: "ماۋۇ تامنى ئۆزۈم سالغان، ماۋۇ يەرنى ئۆزۈم تېرىغان؛ شۇڭا، بۇلار ماڭا تەھەللىقۇ" دېيدىلىسىمۇ، ئۇ يەنىلا بەربىسى. چۈنكى، كىشىلەر ئۇلاردىن شۇنداق دەپ ياندۇرۇپ سورايدۇ: "ساڭا ئۇ يەرنىڭ چىگرائىنى كىم سىزىپ بەرگەن؟ بىز ئۇنداق قىلىمغان! شۇنداق تۇرۇقلىق نېمىشقا ئەمگىكىڭگە ھەق بەرگۈدە كىم؟" نۇرغۇن ئادەمنىڭ سەن زىيادە ئىگىلىۋالغان ئاشۇ تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرىگە زار بولۇپ ئازاب چىكۈۋاتقانلىقنى، ھەتتا ئۆلۈپ كېتىۋاتقانلىقنى بىلمەمسەن؟ ئاۋامغا ئورتاق تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرىنى ئېھتىياجىدىن ئارتۇق ئىگىلىۋالغان سەندە كەلەرنىڭ پۇنكىل ئىنسانىيەتنىڭ ماقۇللۇقىنى ئېلىشى لازىملىقىنى بىلمەمسەن؟" بايالاردا زىيادە دەپى - دۇنيا جۇغلىۋالغانلىقىنىڭ ئەقىلگە سىغىدىغانلىقنى ئىسپاتلایىدىغان كۈچلۈك دەلىل ۋە ئۆزىنى قوغدىغۇدەك كۈچ - قۇدرەت يوق ئىدى. شۇڭا، باشقىلارنى ئويۇنىڭ ئورنىدا ھەش - پەش دېگۈچە باش ئەگدۈرەلەيدىغان ئۇنداق بايالار توب - توب بۇلاڭچىلارغا ئۇدۇللۇق يەم بولغلى تۇردى. بايالار ئادەتتە دۇشمەنلىك كېلىدۇ. چۈنكى، ئۇلار ئۆز ئارا ھەسەت - رەشكەر ۋە جىدىن ئۆملەشىلەمەيدىغان بولغاچقا، ئۇلارنى بۇلاش مۇددىئاسىدا بىرلەشكەن دۇشمەنگە ئورتاق تاقابىل تۇرۇشقا قادىر ئەمەس. بۇ ۋەزىيەت ئاخىر ئۇلارنى شۇنداق بىر شۇم پىلانى ئويلاپ چىقىشقا مەجبۇر قىلىدى. ئەزەلدىن ئىنساننىڭ

خىيالغا كېلىپ باقىغان ئۇ پىلان بايلارنىڭ ئۆزىنگە ھۈجۈم قىلىدىغان دۇشىمنى دەل ئۆزىنىڭ خىزمىتىگە سېلىش ھىلىسى ئىدى. دۇشىمنى قاراۋۇلغا ئايلاندۇرۇۋالغاندا، ئۇ لارنىڭ كاللىسغا قانداقتۇر بىڭى - بىڭى ھىكمەت دۇردانلىرىنى سىڭدىرۇپ، ئۇلار ئۈچۈن بىڭى - بىڭى تۈزۈملەرنى تۇرغۇزۇپ بەرگىلى بولىدۇ. تەبىئى ھوقۇق بايلار ئۈچۈن قانچىلىك زىيانلىق ھىسابلاناسا، يۇقىرقىدەك تۈزۈملەر ئۇلار ئۈچۈن ئەكسىچە شۇنچىلىك پايدىلىق ئىدى.

ئاقۇھەتنە، بايلار قوشلىرىغا ئاجايىپ قورقۇنچىلۇق بىر ھالەتنى ئېيتىپ بەردى. ئۇ - ئادەمەرنىڭ ھەممىسى قولغا قورال ئېلىپ بىر - بىرىگە دۇشىمنىكى قىلىدىغان، بۇنىڭ بىلەن ئادەمەرنىڭ ئىشغالىيتسىدىكى دەپى - دۇنياسى گويا بايلىق خۇسۇسىدىكى قاتىق ئىنتىلىشلىرىگە ئوخشاشلا ئېغىر يۈك بولۇپ قالىدىغان، بايلار بىلەن يوقسوللار ئوخشاشلا ئۆزلىرىنىڭ ئامان - ئىسىنلىكىدىن ئېغىز ئاچالمايدىغان ھالەت ئىدى. ئاشۇ گەپتن كېيىن بايلار ئەل - جامائەتنى ئازدۇرۇپ ئۆز مۇددىئاسغا يېتىۋىلىش ئۈچۈن، يۇقىرقىدەك ھالەتنىڭ سەۋەبلەرىنى توقۇپ چقاردى.

ئۇلار شۇنداق دېدى: "ئاجىزلارنى زۇلۇمدىن قۇتفۇزۇپ، قارا نىيەتلەرنىڭ جاچىسىنى بېرىپ، بايلىقلەرىمىزنى ئامان - ئېسەن ساقلاش ئۈچۈن ئىتتىپاقلىشاىلى! ھېچكىمگە يان باسمىايدىغان، ھەرقانداق ئادەم شەرتىسىز ئەمەل قىلىدىغان، تىنچلىق ۋە ئادالەتنى قوغدايدىغان مۇنتزىم نىزامنى تۇرغۇزۇپ چقايلى! ئۇ نىزام كۈچلۈكلەر بىلەن ئاجىزلارنى ئۆز بۇرچىنى ئادا قىلىشقا يېتەكىلەش ئارقىلىق، تەقدىرىمىزدىكى كەمتوڭلۇكىنىڭ ئورنىنى تولدۇر سۇن! قىسىسى كۈچ - قۇدرىتىمىزنى ئۆزئارا قارشىلىققا ئىسراب قىلمائى، ئۇنى جۇغلاپ تەڭداشسىز ھوقۇققا ئايلاندۇرایلى! بۇ ھوقۇق بىزنى كىشىلمىرگە ئاقلانە قانۇن ئاساسدا رەھبەرلىك قىلىپ، بارلىق ئادەملىرىمىزنى قوغداپ، ئورتاق دۇشىمنىمىزنى چىكىندۇرۇپ، ئەبەدىي ئىناق

ئۆتۈشكە نىسىپ قىلىدۇ.

ئەمەلىيەتتە، ئويغانىمغان ۋە ئاسانلا ئالدىنپ قالىدىغان، ئۇنىڭ ئۇستىگە ئىچكى نزا - ما جىرالرىنىڭ كۆپلۈكىدىن كىسمىچىگە موھتاج بولۇۋاتقان ئۇنداق ئادەمەرنى يۇقىرىقىدەك گەپلەرنى دېمەي تۇرۇپمۇ ئەخەمەق قىلىپ پىرقىرىتىۋەتكىلى بولىدۇ. يەنە كېلىپ ئۇلار زىيادە نەپسانىيەتچى ۋە ياؤۋۇزلاردىن بولۇپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن، خوجايىنسىز كېتىۋەرسە بولمايدىغان حالغا چۈشۈپ قالغانىدى. شۇنداق قىلىپ ئۇلار بويۇنتۇرۇقلارنى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل كۆرۈپ، ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ ھۆرلۈكىگە كاپالەتلىك قىلا لايدىغانلىقىغا ئىشىندى. چۈنكى، ئۇلاردا گەرچە شەھەرلىكلەر قانۇنىنىڭ پايدىسىنى ئىلغا قىلالىغۇدەك ئەقىل بولسىمۇ، ئەمما ئاشۇ تۈزۈمنىڭ خەۋپ - خەترىنى پەرەز قىلالىغۇدەك تەجريبە كەمچىل ئىدى. يەنە كېلىپ ئۇنداق تۈزۈمنىڭ نۇقسانلىرىنى بىلىدىغانلار دەل ئاشۇ مالماچىلىقىنى نەپ ئېلىشقا تەشنا بايلار ئىدى. ئەممە، ئۇ زاماندىكى ئەڭ ئاقىل كىشىلەرمۇ ئادەم دېگەن ئەركىنلىكىنىڭ بىر قىسىمىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، ئۇنىڭ يەنە بىر قىسىمىنى قۇربان بېرىشتىن ئايىنماسلىقى كېرەك، دەپ قارايتى. بۇ حال گويا ياردىارنىڭ باشقا ئەمزالرىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، قولىنى كېسىپ تاشلىغاندەك بىر ئىش ئىدى.

جەھئىيەت بىلەن قانۇن مۇشۇنداق ياكى چوقۇم مۇشۇنداق پەيدا بولغان. قىسىمىسى، جەھئىيەت بىلەن قانۇن ئاجىزلارغا يېڭى بويۇنتۇرۇق، بايلارغا يېڭى كۈچ - قۇدرەت ئاتا قىلىدى، خالاس(R). جۇملىدىن ئۇلار تۇغما ھۆرلۈكى ئۆزۈل - كېسىل بىتچىت قىلىپ، مۇلۇك ھوقۇقى ۋە باراۋەرلىكى قوغدايدىغان قانۇنى ئۆمۈرلۈك تۇرۇزۇش بىلەن بىرگە ئۇستىلىق بىلەن قاافتى - سوقتى قىلىشنى مۇستەھكمەم ھوقۇققا ئايلاندۇرۇۋەتتى. ئىنسانلار شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئاز ساندىكى قارانىيەتلەرنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن جەبر - جاپا، قۇللۇق ۋە يوقسوللۇققا بەنت قىلىۋېتىلىدى. شۇنى كۆرۈپ يەتتۇقكى، بىرەر

جەمئىيەت قايسى تەرزىدە بىرپا قىلىنىمىسۇن، ئۇ باشقۇا ھەرقانداق جەمئىيەت فورمىسىنى رېئاللىققا ئايلانىدۇرالايدىكەن. بىرلەشىمە كۈچكە تاقابىل تۇرىمىز دېگۈچىلەرنىڭ ھەممىسى قانداق بولۇشىدىن قەتىيەنەزەر، ئۇدۇللىق بىرلىشىشى كېرىھەك ئىكەن. ئومۇھىن، جەمئىيەتنىڭ كۆپىيىشى ۋە كېڭىيىشىگە ئەگىشىپ، پۇتكۈل يەر شارى ئەسارەتلەردىن ۋە باش ئۇستىدە ئوينايىدىغان خەنچەردىن خالىي پاناهگاھنى قايتا تىپىشقا مۇمكىن بولىدى. چۈنكى، ئۇ خەنچەرنىڭ ساھىلىرى ئۇنى مۇستەھكەم تۇتالىمغا نلىقى سەۋەبلىك، كۆپىنچە ھاللاردا كىشىلەرنى ئاشۇ خەنچەرنىڭ ئاستىدا ئەبىدىي ياشايىدىغاندەك دەكە - دۈككىگە غەرق قىلىۋەتتى. رېئال قانۇن پۇقراغا ھۆكۈمەرالىق قىلىشتىكى ئورتاق نىزامغا ئايلىنىپ كەتكەچكە، ناتۇرال قانۇننىڭ مەۋجۇتلىق ئىمكانييەتى پەقدەت پەرقلىق جەمئىيەتلەر ئارىسىدلا قالدى. ئوينىغان رولغَا قاراپ ئادەتتە "ناتۇرال قانۇن" دەپ ئاتىلىدىغان خەلقئارا قانۇن، كۆڭۈلدە ئېتىراپ قىلىنىغان پەۋقۇلئادەد يوسوۇننىڭ كونتروللىقى نەتىجىسىدە، جەمئىيەتلەر ئارا ئالا凡ى مۇمكىنچىلىككە ئايلانىدۇردىۇ ھەممە ئادەمزات ئارىسىدا ئاللىقاچان يوقلىپ كەتكەن ھېسداشلىقنىڭ ئۇنىنى تولدىرىدۇ. ھالبۇكى، پەرقلىق جەمئىيەتلەر ئارىسىدىكى ئەزەللىي ھېسداشلىق ئادەملەر ئارىسىدا رول ئوينىيالايدىغان كۈچ - قۇدرىتىنىڭ ھەممىسىنى دېگۈدەك يوقلىپ بولغاچقا، ئۇ پەقدەت ناھايىتى ئاز ساندىكى بۈيۈك كوسموپولىتىزمچىلار(世界主義者)نىڭ روھىدىلا قالدى. بۇ بۈبۈك كوسموپولىتىزمچىلار ھەرقايسى مىللەتلەرنى ئايرىپ تۇرغان ئىدىيەۋى توساقلارنى بۆسۈپ ئۆتۈپ، ياراتقان ئىگىسىنىڭ يولىنى تۇتۇپ، پۇتكۈل ئىنسانىيەتكە ھەرھەتلىك يۈرىكىدىن ئورۇن بەردى. ئۇ ئەللەر ئۆز ئارا مۇناسىۋەتتە ئەسلىيتنى ساقلىغانىدى. ئەمما، ئۇزۇنغا بارمايلا بىر قىسىم قولايىزلىقلارنى كۆرۈپ يەقتى. كىشىلەر

بىلەن كىشىلەر ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتتىمۇ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتقان بۇ خىل قولاي سىزلىقلار ئادەمزا تىنى ئەسلىيەتدىن ۋاز كېچىشكە مەجبۇر قىلىدی. پاكتىلار كاتتا سىياسى ئەللەر ئارا مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتقان ئەسلىيەتتىڭ ئاشۇ ئەللەر شەكىلىنىشتىن بۇرۇنقى ئۇ ئەللەرنى ھاسىل قىلغان پۇقرالار ئارا ئەسلىيەتكە قارىغاندا زىيانلىق ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى. شۇ ۋە جىدىن ئەسلىدىنلا بىر- بىرىدىن قورقۇپ تىترەپ تۇرۇۋشاقان ۋە ئەقللىيەتكە مۇخالىپ ئەللەر ئارا جەڭگى - جىدەل، قرغىنچىلىق، قىسا سخورلۇق ۋە قانخورلۇقنى ئەزگۈ پەزىل دەپ بىلىدىغان بىر تەرەپلىمە تېررورلۇقلار ئەدەپ كەتتى، ھەتتا ئەڭ پەزىلەتلەك ئادەملىرىمۇ نەسىلداشلىرىنى قەتلئام قىلىشنى "مەجبۇ- رىيەتلەرىدىن" دەپ بىلىدىغان بولۇپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن، ئاخىرقى ھىسابتا مىڭلىغان، مىليونلىغان ئادەمزات ھېچ گەپتن - ھېچ گەپ يوقلا قرغىنچىلىق قاينىمغا ئۆزىنى ئاتتى. قىسىمىسى، كىشىلەرنىڭ بىر كۈنلۈك قرغىنچىلىقى ۋە بىرەر شەھەردىكى بۇ لاث - تالىڭى پەيدا قىلغان ۋەھىمە، ئەسلىيەت قوينىدىكى ئىنسانلارنىڭ بىر نەچچە ئەسرلىك دۇنياۋى قرغىنچىلىقىنىڭكىدىنمۇ ئېشىپ كەتتى. بۇنىڭ ئۆزى ئىنسانلارنى پەرقلىق جەمئىيەت تەبىقسىگە ئايىرۇپ تىش تەدبىرىنىڭ دەسلەپىكى تەسىرى. ئەمدى بىز ئاشۇ جەمئىيەتلەرنىڭ تۇرۇغۇزۇلۇشنى مۇھاكىمە قىلىپ باقايىلى.

سىياسىي جەمئىيەتتىڭ مەنبەسى (مسالەن، كۈچلۈكلەر ئىستېلاسى بىلەن ئاجىزلار ئۆملۈكىنىڭ مەنبەسى) ھەققىدە نۇراغۇن ئاپتۇرلارنىڭ مەن بىلەن قارىمۇ - قارشى پىكىرددە ئىكەنلىكىنى بىلىمەن. بولۇپمۇ، ئۇلارنىڭ سەۋەبلىك ئامىللار ھەققىدىكى تاللىشى، تۇرۇغۇزماقچى بولغان نەزەرىيەم بىلەن قىلچە مۇناسىۋەتسىز. ھالبۇكى، مەزكۇر ئەسەرنىڭ باش تەرىپىدە يەكۈنلەنگەن سەۋەبلىك ئامىللار مېنىڭچە تەبئىي قانۇنچىيەتكە ئەڭ ئۇيغۇن. جۇملىدىن:

1. بىرىنچى خىل ئەھوالدا ئىستېلا هوقوقىنىڭ ئۆزى چىن

مەندىدىكى هوقوقىتنى دېرىھك بەرمەيدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇ باشقا هوقوقلارغا ئاساس بولالمايدۇ. چۈنكى، ئىستېلا قىلىنغان مىللەت ھۆرلۈكىنى پۇتۇنلەي ئەسلىگە كەلتۈرۈپ، ئىستېلاچىنى ئۆز رازىللىقى بىلەن ئۆزلىرىگە سەردار قىلىپ تاللىمىغانلا بولسا، ئىستېلاچى بىلەن ئىستېلا قىلىنفوچى ئوتتۇرىسىدىكى جەڭگى - جىدەل ئەبەدىي توگىمەيدۇ. ئىستېلا قىلىنفوچى مىللەت ئىستېلا قىلغۇچىنى رازىللىقى بىلەن ئۆزلىرىگە سەردار قىلىپ تاللاشتىن ئىلگىرى، مەيلى قانداق شەكىلدىكى تەسىلمنامە ئىزمىلانىمسۇن، ئۇنداق "نامە"نىڭ بىردىن بىر ئاساسى زوراۋانلىق بولغىنى ئۈچۈن، قىلچە رولى بولمايدۇ. بۇ حال، يۈقىرىقىدەك شىرت ئاستىدا ھەققىي مەندىدىكى جەئىمىيت ۋە سىياسىي تەشكىلاتنى شەكىللىنىدورۇشكە ۋە كۈچلۈكلىرنىڭ قانۇنىدىن ئۆزگە ھەرقانداق قانۇنى يولغا قويۇشقا مۇمكىن بولمايدىغانلىقىدىن دېرىھك بېرىدىۇ.

2. ئىككىنچى خىل ئەھۋالدا "كۈچلۈكلىر" بىلەن "ئاجىزلار" دىن ئىبارەت ئىككى سۆزنىڭ مەنا دائىرىسىنى ئېنىق پەرقەندۈرگىلى بولمايدۇ. مۇلۇك هوقوقى ياكى ئالدىن ئىككىلەش هوقوقىنىڭ تۇرغۇزۇلۇشى بىلەن سىياسىي ھۆكۈمەتنىڭ تۇرغۇزۇلۇشىغىچە بولغان ئارىلىقتا، يۇقىرىقى ئىككى سۆزنىڭ مەناسىنى "يوقسۇللار" بىلەن "بایلار" دەپ چۈشەنسەك ئەڭ مۇۋاپىق بولىدۇ. قانۇن - تۈزۈم پەيدا بولۇشتىن ئىلگىرى، بىراۋنىڭ باشقىلارغا تەئەللۇق مال - مۇلۇكىنىڭ بىر قىسىمىنى باشقىلارغا بولۇپ بېرىشتىن باشقا ئامالى يوق ئىدى.

3. ھۆرلۈكتىن ئۆزگە مەھرۇم قېلىشتىن ئەذىسىرىگۈدەك ھېچنېمىسى بولمىغان يوقسۇللارنى ھالا بۈگۈنگە كەلگەندە ئاشۇ بىردىن بىر تەۋەررۇكىنىمۇ بىكاردىن بىكارغىلا ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن ئۆتۈنۈپ بېرىشكە مەجبۇرلاش - ئۈچىغا چىققان بىمەنىلىك. ئەمما، بایلار بۇنىڭ ئەكسىچە. ئۇلار ئاسانلا ھۇجۇمغا ئۈچۈرەپ قالىدۇ؛

ئۇلاردىكى مال - مۇلۇكىنىڭ ھەرقانىدىقى زەربە ئوبىيكتى بولالايدۇ. شۇڭا، ئۇلارغا زەخەمەت يەتكۈزمەك شۇنداق ئاسانكى، بايىلار شۇ ۋەجىدىن قوغىدىنىش خۇسۇسدا ئامال - چارىلەرنى كۆپلەپ قوللىنىشقا مەجبۇر دۇر. بۇنىڭدىن ئەقلىگە سىغىدىغان مۇنداق بىر ھۆكۈمنى چىرىشقا بولىدۇ: قائىدە - تۈزۈم دېگەننى زىيان - زەخەمەتكە ئۇچرىغۇچىلار ئەمەس، بەلكى مەنپەئەتلەنگۈچىلەر بېكىتىشى لازىم.

پىڭى ھۆكۈمەتنىڭ مۇقۇم ۋە مۇنتىزىم شەكلى يوق. يەنە كېلىپ كىشىلەر پاراسەتسىزلىكى ۋە تەجرىبىسىزلىكى ۋەجىدىن، يۈز بېرىپ بولغان قولايىسىزلىقلارنىلا كۆرۈشكە مۇۋەپىھق بولۇۋاتىدۇ. ئەمدى باشقا قولايىسىزلىقلارغا كەلسەك، كىشىلەر پەقەت بولار ئىش بولۇپ بولغاندىلا ئاندىن ئۇنى تۈزۈتىشنىڭ ئامالىنى قىلىۋاتىدۇ. ئەڭ دانىشلار چىغىدا جېنىنىڭ بارىچە كۈچەپ باققان بولىسىمۇ، ئەمما پۇتۇنلەي دېگۈدەك تاسادىپىلىقنىڭ مەھسۇلى بولمىش سىياسىي ھە دېسلا مۇكەممەللەك باسقۇچىغا يېتەلمىگەن. ئۇنىڭ ئۇستىگە سىياسىي ئەسلىدىنلا نۇقسانلىق بولغىنى ئۈچۈن، ۋاقت گەرچە كىشىلەرگە ئاشۇ نۇقسانلارنى تونۇتۇپ، ئۇنى تۈگىتىشنىڭ چارىلىرىنى ئېيتىپ بەرگەن بولىسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ ئۆزىدىكى نۇقسانلارنى تۈزىتەللىشى ئەبەدىي مۇمكىن ئەمەس ئىدى، شۇڭا كىشىلەر ئۇنى زىممىسگە ئالدى. ئەمەل يەتتە، كىشىلەر ئۇزاققىچە قەد كۆتۈرۈپ تۇرالايدىغان پۇختا ئىمارەتنى بەرپا قىلىش ئۈچۈن، ئىمارەت سالىدىغان يەردىكى ئەسکى لاقا - لۇقىلارنى يۆتكەپ، ئۇ يەرنى پاك - پاكىز تازىلىۋەتكەندەك ئىش كۆرۈشى لازىم ئىدى. جەھىيەت دەسلىھپتە بىرнەچە تۈرلۈك ئەھىدىن تەشكىل تاپقان بولۇپ، ئاشۇ ئەھىدىگە ھەرقانىدىق ئادەمنىڭ ئەمەل قىلىشى تەلەپ قىلىنىدۇ، شۇنىڭدەك ئورتاق گەۋدە شەخسلەر ئالدىدا كاپالەت مەسئۇلىيىتىنى زىممىسگە ئالىدۇ. كىشىلەر پەقەت ئۇنداق تەشكىلىنىڭ ئاجىزلىقلەرى تەجربىلەردىن ئايىان بولغاندا، قانۇنىسىزلار جىنابىي جاۋابكارلىق ۋە شۇنىڭغا مۇناسىپ جازادىن ئاسانلا قېچىپ

قۇتۇلالغاندا (چۈنكى قانۇنسىزلا رنىڭ جىنايىتىگە شاھىد بولۇش ۋە ھۆكۈم قىلىش هوقۇقى ئەل - ئاؤامغىلا مەنسۇپ)، كىشىلەر خىلمۇ خىل ئۇسۇللار بىلەن قانۇندىن ئۆزىنى چەتكە ئالالغاندا، شۇنداقلا قولايىزلىق ۋە مالماچىلىقلار ئۆزلۈكىسىز كۆپپىپ كەتكەندە، ئاندىن خەتىرگە تەۋەككۈل قىلىپ، ئامىتى ھوقۇقنى مەخسۇس بىرىھىلەنگە ھاواالە قىلىش ۋە پۇقرالار بېكتىكەن ۋەزىپىنى مەنسىھىدارلارنىڭ ئىجرا قىلىشىغا تاپشۇرۇش لازىملىقىنى يادىغا ئالىدۇ. شۇڭا، كىشىلەر ئىتتىپاق تۈزۈشتىن بۇرۇنلا يولبىاشچىلىرىمىزنى سايلاپ بولغانىدۇق“، “قانۇن ئىجراچىلىرى قانۇن تۈزۈلۈشتىن بۇرۇنلا مەۋجۇت ئىدى“ دېگەندەك پىكىر - قاراشلارنىڭ دۇرۇسلۇققا ھېيقمىايلا يالغان گۇۋاھلىق بېرىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئاشۇ مەسىلىلەر ئۇستىدە زېھىنمىزنى زىيادە ئۇپرىتىپ، پىكىر يۈرگۈزۈپ يۈرۈشىمىزنىڭ حاجتى قالمايدۇ.

هالبۇكى، كىشىلەر دەسلىھېتىلا ئۆزلىرىنى مۇستەبىت سەردارلارنىڭ قويىنغا قەتىي نىيەت بىلەن شەرتىسىز ئاتىدۇ، بەڭباش تەلۋىلەر جامائەت ئەمنىلىكىنى قوغداش ئۈچۈن، تۈنجى بولۇپ قۇللىق تۈزۈمنى ماقۇل كۆرىدۇ، دەپ قاراش دېگەندەك ئەفلىگە سىغمىайдۇ. چۈنكى، ئەمەلىيەتنە ئۇلار رۇلۇم - سېتەمدىن ئامان قالارمەنمىكىن، مەۋجۇتلۇقۇمنىڭ شەرتلىرىدىن بولمىش مال - مۇلكۇم، ھۆرلۈككۈم ۋە جىنىمىنى ساقلاپ قالارمەنمىكىن، دېمىسە ئۆزلىرىگە ھۆكۈمان تالالاپ يۈرەمتى؟! كىشىلەك مۇناسىۋەتنە ئۆزىنىڭ باشقىلارنىڭ ئىسکەنجىسىدە ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتمەكتىن ئېغىر خورلۇق بولمىسا كېرەك. ناۋادا كىشىلەر ئىلكىدىكى ئازغىنا مال - دۇنياسىنىڭ ئامان - ئىسەنلىكى ئۇچۇنلا سەردارلارنىڭ ھىمەتىگە موھتاج بولغان بولسا، ئاشۇ نەرسىلىرىنى سەردارلىرىنىڭ ھىمایىسىگە تاپشۇرسىلا ئىش تامام - ۋەسسالام بولماسىدى؟ سەردارلار غايىت زور هوقۇقىدىن ۋاز كەچكەن ئاشۇ كىشىلەرنى تۆلىگەن بەدىلى ئۈچۈن، قانچىلىك باراۋەر مەنپە ئەتتىن بەھرىمەن قىلىپ كېتىر؟ ناۋادا ئاشۇ سەردارلار ئاؤامنى

قوغداش باهانىسى بىلەن ئۇلاردىن هوقۇقىنى ئۆتكۈزۈپ بېرىشنى تەلەپ قىلىشقا پېتىنسا، ئۇ چاغدا كىشىلەر ئۇلارغا: ”دۇشمن بولسىمۇ شۇنچىلىك قىلار بولغىيىدۇ!“ دېگەن گەپنى جاۋاب ئورنىدا شۇ ھامان ھەدىيە قىلىدۇ. دېمەك، ”كىشىلەرنىڭ ئۆزلىرىگە سەردار ئىزدىشى ئۆزلىرىنى قۇللوق ئاسارتىگە تۈنۈپ بېرىش ئۈچۈن ئەممەس، بەلكى ھۆرلۈكىنى قوغداش ئۈچۈندۇر“ دېگەن گەپ، بۇ ھەرقانداق سىياسى ھوقۇقىنىڭ شەكىسىز ۋە تۈپكى پىرىنسىپى، خالاس. پىلتىپى تراجانغا شۇنداق دېگەننىكەن: ”مۇبادا پادشاھقا موھتاج بولغان بولساق، ئۇ دەل ئاشۇ شاھنىڭ ۋاستىسى بىلەن باشقىلارنىڭ قول قىلىشىدىن قوغدىنىش ئۈچۈندۇر“.

سىياسىيونلارنىڭ ھۆرلۈك ئىشلى ھەققىدىكى كاززاپىلىقلرى بىلەن پەيلاسپۇلارنىڭ ئەسلىيەت ھەققىدىكى كاززاپىلىقلرى ئەمەلىيەتتە بىر قېلىپتا قۇيغىاندەك نەرسىلەر. ئۇلار كۆز ئالدىدىكى شەيىلەرگە ئاساسلىنىپ تۇرۇپلا، ئەسلا كۆرۈپ باقىغان ۋە پەرقىلق شەيىلەرگە ھۆكۈم قىلىۋېرىدۇ. جۇملىدىن ئۇلار قوللارنىڭ ئاسارتىنىڭ جەبرىلىرى ئالدىدىكى سەۋىر- تاقتنى كۆرۈپلا ”تۇغۇلۇشىدىنىلا قۇللوققا مايلىدۇر“ دېگەن ھۆكۈمنى چىقىرىدۇ. ئەمەلىيەتتە، ئۇنداق كىشىلەر ھۆرلۈكىنىڭ ئاق كۆڭۈلۈك بىلەن ئەمگۈ پەزىلگە ئوخشاش بار چاغدا قىممەتلەك بىلىندىغانلىقى، قولدىن كەتكەن ھامان ئۇنىڭغا بولغان ھېرىسمەذلىكىنىڭمۇ غايىب بولىدىغانلىقىنى ئۇنتۇپ قېلىشقا. بىراسداس^{*} ئۆز ۋاقتىدا سىپارتا پۇقرالرىنىڭ تۇرمۇشى بىلەن ئامفيپولس پۇقرالرىنىڭ تۇرمۇشىنى سېلىشتۈرغان پېرسىيە ۋالىسغا شۇنداق دېگەننىكەن: ”يۇرتىڭىزنىڭ سائادەتلەك ھاكان ئىكەنلىكىنى بىلىمەن، ئەمما يۈرتۈمىنىڭ شاد- خۇراملىقلرىنى ھېس قىلالىشىڭىز مۇمكىن ئەممەس![!]“

* ئەينى زاماندىكى (ملادىيەدىن بۇرۇنقى ۵- ئەسرلەرگە توغرا كېلىدۇ) سىپارتا شاھنىڭ سانغۇنى - تەرجىماندىن.

مەدەنلىكلەر شىللسىدىكى بويۇنئۇرۇققا قىلچە ۋايىسىمادۇ، ئەمما بەدەۋىلەر ئۇنىڭغا ئەبەدىي باش ئەگمەيدۇ. بۇ ھال گويا ياؤا ئاتنىڭ ئارغامچىنى كۆرگەن ھامان دەرغەزب بىلەن چاپچىپ سەكىرىنىڭ، كۆندۈرۈلگەن ئاتنىڭ ئەكسىچە، قامجا بىلەن ئۆتۈك زىقچىسى^{*}غا غىڭ قىلمىغىنىغا ئوخشايىدۇ. بەدەۋىلەر بوران - چاپقۇنلۇق داللاردا ئەركىن يۈرۈشكە رازىكى، ئارامخۇدالىق ئىچىدە قول بولۇشنى خالمايدۇ.

شۇڭا، ئىنسانلارنىڭ قۇلۇققا ئەسلىدىنلا مايىل ياكى قارشى ئىكەنلىكىنى دەلىلەشتە قۇللانىڭ سۇلغۇنلۇقلرىنى دەلىل ئاساسى قىلىۋالماي، ئۇنى زۇلۇمغا قارشى تۇرۇپ ھۆرلۈكە ئېرىشكەن مىللەتلەرنىڭ ئالەم شۇمۇل نۇرسەتلرى ئاساسدا دەلىلىشىمىز لازىم. ئايانكى، قول قىلىغانلار شىللسىدىكى بويۇنئۇرۇق بەخش ئەتكەن تىنچلىق ۋە ئەمنلىكىنى توختماي ماختىشىدۇ. مۇھىمى، ئۇلار قۇلۇقنىڭ پاجىئەلىرىنى "تىنچلىق" دەپ بىلىدۇ**. ئەمما، ھۆر مىللەتلەرنىڭ ئىكەنلىكى ماڭ - دۇنياسى (ئەمما ئۇ باىلىقلار ئۇنى قولدىن بېرىپ قويغانلارنىڭ نەزىرىدە شۇنچىلىك ئەرزىمەس نەرسە)نىڭ ئامان - ئىسەنلىكى ئۇچۇن شاد - خۇراملىقلرىدىن، خاتىر - جەملىكلىرىدىن، هوقۇق - ئىمتىازلىرىدىن، ھەتنى ئىسىق جېنىدىن كېچۋاتاقانلىقنى، ھۆر تۆرەلگەن بەزى جان - جانۋارلارنىڭ ئىسکەنچىگە بولغان نەپىرتى سەۋەبلىك قەپەسکە باش - كۆزىنى ئۇرۇپ قانغا بوياؤانقانلىقنى، يالىڭاج ياشاپ كېلىۋاتقان بەدەۋىلەرنىڭ يازۇرۇپالقلارنىڭ ئەيش - ئىشەتلەك ھاياتىغا كۆز قىرىنى سېلىپ قويىماي، مۇستەقلىلىقى ئۇچۇن ئاچ - زېرىنىلىق، ئۇرۇش دېشۋارچىلىقلرى، ھەتنى ئۆلۈمگە تەۋەككۈل قىلىۋاتقانلىقنى كۆرگىنмە، "ھۆرلۈك" ھەققىدىكى مۇھاكىمىنىڭ "قول" لار بىلەن مۇناسىۋەتسىز ئىكەنلىكىنى ھىس قىلدىم.

* يازۇرۇپا چەندىندا زىرىنىڭ ئاتنى دېۋىتىش ئۇچۇن ئۆتۈكىنىڭ ئاپقۇتقا بېكىتۈالدىغان مخسىمان ئۈچۈز مېتالى كۆرسىتىدۇ - تەرىجىماندىن.

** تاسىتسۇس: «تارىخ» - 5 - 28 - بىتكە قاراچ.

ئاتىلىق هوقوق مەسىلىسىگە كەلسەك، قىسمەن يازغۇچىلار
ھۇستەبىت سىياسىي ۋە پۇتكۈل جەمئىيەت دەل ئاتىلىق هوقوقىنىڭ
ھاسلاتىدۇر، دەپ قارشىدۇ. ئەمما، بۇنىڭغا جون لوك^{*} بىلەن فىلىپ
سەدىنىي^{**}نىڭ پىكىر - قاراشلىرىنى نەقل كەلتۈرۈپ رەددىيە بېرىپ
يۈرەمى، تۆۋەندىكى نۇقتىلارغا دىققەت قىلىساڭلا كۇپايىھ: دۇنيادا
ئاتىنىڭ مېھربانىلىقى بىلەن مۇستەبىت سىياسىيىنىڭ رەزىللىكىدەك
تەڭداشىسىز سېلىشتۈرما بولمسا كېرەك. چۈنكى، ئاتا كۆپىنچە حاللاردا
بۇيرۇق سۇبىيكتىنىڭ ئەمەس، بەلكى بۇيرۇق ئوبىيكتىنىڭ
مەنپەئەتنى ئويلايدۇ. ناتۇرال قانۇندا شۇنداقكى، ئاتا پەقدەت
باللىرى ياردەمگە موھتاج بولغاندىلا ئاندىن ئوتتۇرىغا چىقىپ ئۇلارغا
ئىگىدارچىلىق قىلىدۇ، ئەمما باللىرىنىڭ ھاجىتنى راۋا قىلىپ
بولغاندىن كېيىن، ئۇلار بىلەن باراۋەر ئورۇنغا ئۆتىدۇ. باللىار ئاتا -
ئانىسىدىن ئايىنكى، باللارنىڭ ۋاپادارلىقى قانداقتۇر زورلاپ ئالدىغان
نەرسە ئەمەس، بەلكى زۆرۈر مەجبورىيەت. شۇڭا، مەدەننىي جەمئىيەت
ئاتىلىق هوقوقىنىڭ مەھسۇلى ئەمەس، ئەكسىچە ئاتىلىق هوقوقىنىڭ
كۈچ - قۇدرىتى دەل مەدەننىي جەمئىيەتتىن كەلگەن دېيشىكە ھەقلقىمىز.
باللىرى بىلەن بىرگە تۇرىدىغان ئاتىلارنى ھېسابقا ئالىغاندا،
باللارنىڭ كۆپىنچىسى ئادەتتە ئاتىسىغا يېقىن يەرلەرگە
ئولتۇراقلىشىدۇ؛ بولمسا، باشقىلار ئۇ كىشىنى "مۇنچە بالنىڭ ئاتىسى
ئىكەن" دەپ قارىمايدۇ. ئاتا ئۆز مۇلکىنىڭ ھەقىقىي ئىگىسى بولغىنى
ئۈچۈن، ئۇ باللارنى ئاتىغا بېقىندۇردىغان رىشتە ھېسابلىنىدۇ؛ ئاتا
باللىرىغا تېڭىدىغان مەراسىنىڭ ئۇلۇشنى ئۇلارنىڭ ئاتىسىنىڭ گېپىنى

* جون لوك (1704 ~ 1632) ئەنگلەيلەنلەك پەيلاسوب تەجربىچىلىك پەلسەپەسى ئېقىمىنىڭ ئاساسچىسى، بەيدۇ تورىدىن ئېلىنى - تەرجمەمانىدىن.

** فىلىپ سەدىنىي (1554 ~ 1586) ئەنگلەي ئەدەبىيات گۈللەنىشى دۇرىدە ئۆتكەن شائىر، ئىلىزايىت زامانىسىدا ئوردا ياساۋۇلى، ئۇفتىپسۇر قاتارلىق ۋەزپىسلەرە بولغان، بەيدۇ تورىدىن ئېلىنى - تەرجمەمانىدىن.

قانچىلىك ئالغانلىقىغا قاراپ بېكتىدۇ. ئەمما، رەئىيەتنىڭ مۇلكلا ئەمەس، ھەتتا ئۆزىمۇ مۇستەبىت پادىشاھقا مەنسۇپ بولىدۇ؛ ئەڭ بولمىغاندا مۇستەبىت پادىشاھ شۇنداق دەپ قارايدۇ. شۇڭا، رەئىيەت مۇستەبىت پادىشاھتنىن ھېچقانداق ساخاۋەت كۈتمەيدۇ، ھەتقا مۇستەبىت پادىشاھ ئەسلىدىنلا رەئىيەتكە تەۋە نەرسىنى ئۇلارغا بىرگەن چاغلاردا، ئۇلار ئاشۇ نەرسىنى مۇستەبىت پادىشاھنىڭ مېھر- شەپقىتى سۈپىتىدە قوبۇل قىلىدۇ. چۈنكى، مۇستەبىت پادىشاھنىڭ تالان - تاراجىلىرى ھەدقانىيەت، رەئىيەتنى تىرىك قالدۇرغانلىقىنىڭ ئۆزى رەھىم - شەپقەت سانلىدى.

بۇنداق ئەھۋالاتلارنى هوقۇق نۇقتىسىدىن ئىزچىل تەتقىق قىلىدىغان بولساق، ئاتالىش "ئىختىيارەنلىك تەلماتى"نىڭ قىلچە ئاساسىز ئىكەنلىكىنى، شۇنداقلا بىر تەرەپنىلا چەكلەپ، توختام مەجبۇرىيىتى يۈكلەنگەن ئۇ تەرەپكە بىر تەرەپلىمە مۇئامىلە قىلىدىغان، مەجبۇرىيەتنى بىر تەرەپكىلا يۈكلەپ، يەنە بىر تەرەپنى بارلىق مەنپەئەتنى بەھرىمەن قىلىدىغان بىر خىل پۇتۇمنىڭ ئۇنۇمىنى ئىسپاتلاشىنىڭ نەقىدەر قىين ئىكەنلىكىنى بايقايمىز. بۇنداق ھەددىدىن زىيادە نامۇۋاپىق تەدبىر دانا ۋە ئاق كۆڭۈل پادىشاھنىڭ تۈزۈمى بىلدەن، بولۇپىمۇ فرانسييە پادىشاھى يۈلغە قويغان تۈزۈم بىلدەن تەڭلەشتۈرۈلگەن تەقدىرىدىمۇ، ئۇلارنىڭ بىر- بىرىدىن ئاسمان - زېمن پەرقىلىنىدىغانلىقىنى بايقايمىز. بۇ نۇقتا ئاشۇ پادىشاھلارنىڭ XIV پەرمانلىرىدىكى بەزبىر بايانلاردىن مەلۇم. 1667- يىل لۇئى - ئىڭ پەرمانىغا ئاساسەن ئۇنىڭ نامىدا چىقىرىلغان بىر مەشھۇر ئەسەردى مۇنداق بايانلار بار:

"شۇڭا، پادىشاھلار ئۆز ئېلىنىڭ قانۇنىنى رەت قىلىۋېتەلەيدۇ، دېسەك دۇرۇس بولمايدۇ. چۈنكى، ئاۋام قانۇنىدىكى چىن ھەققەت بۇنىڭغا كۈچلۈك سېلىشتۈرما بولالايدۇ. گەرچە بەزى خۇشامدەتچىلەر ئاشۇ چىن ھەققەتكە گاھىدا شىلتىڭ ئېتىپ باقسىمۇ، ئەمما دانا

پادشاھلا ئۇنى گويا ئەلنىڭ تىلتۈرمارىدەك قوغدايدۇ. دېمەك، دانىش ئەپلاتونغا جور حالدا شۇنداق دېيەلەيمىز: پادشاھنىڭ يېتۈك سائادىتى رەئىيەتنىڭ پادشاھ ئالدىدىكى رايىشلىقى ۋە پادشاھنىڭ قانۇنغا بولغان ھۆرمەت - ئېھترامىدىن كېلىدۇ، شۇنداقلا قانۇن پەقتە ئەل - ئاۋامنىڭ مەنپەئەتنى ئەبەدىي قوغدىيالغاندىلا، ئاندىن تېخىمۇ مۇكەممەللەشىپ بارىدۇ.“

مۇنداق بىر مەسىلىنى مەحسوس مۇھاكىمە قىلىپ ئولتۇرغۇم يوق: ھۆرلۈك ئىنسانلار قابىلىيتنىڭ گۈلتاجى ئىكەن، ئۇنداققا بىرسى ۋەھشىي ياكى غالىرى خوجايىنىنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇش ئۈچۈن، ئۆزىنى تەبىئىي تۈيغۇنىڭ ھاكىملىقىدىكى يېرتقۇچنىڭ ئورنىغا قويۇپ، ئۆزىگە بەخشەندە ئىقتىدار - قابىلىيەتلەرنىڭ ئەڭ سەرخلى بولمىش تۇغما ئەقلىدىن پۇتۇنلىي ۋاز كەچسە، ھەتا ياراتقان ئىگىسىنىڭ ئىرادىسىگە مۇخالىپ حالدا پەرۋەردىگار پەرھەز قىلغان گۇناھلارنى بىر- بىرلەپ ئۇتكۈزگىلى تۇرسا، بۇنى ئىنسان تەبىئىتنىڭ ھالاكتى دېكۈلۈكمۇ؟ ئۇلۇغ پەرۋەردىگارغا كۆرە ئېيتقاندا، ئۆزى ياراتقان ئەڭ نادىر ئەسەرنىڭ خورلانغانلىقىنى كۆرۈش، ئۇنىڭ ۋەيران قىلىۋېتىلگەنلىكىنى كۆرۈشتىنمۇ ئۆته قەھرلىك ئىشىدۇ؟ بۇ ھەقتە تۆۋەندىكىلەرنىلا بىلەالسامىكەن: غۇرۇرىنى سۇندۇرۇپ مۇشۇ ھالغا چۈشۈپ قالغان ئادەملەرنىڭ ئەۋلاد - ئۇرپاقلىرىنىمۇ ئوخشاش خورلۇققا مۇپتىلا قىلىپ قويۇشقا نېمە ھەققى؟ ئەۋلاد - ئۇرپاقلىرىنىڭ سېخىلىقىنى مەنبە قىلىغان بەخت - سائادىتىنى شۇلار نامىدىن چۆرۈپ تاشلىۋېتىشكە نېمە ھەققى؟ يىنە كېلىپ ئاشۇ بەخت - سائادەتتىن بەھرلىنىشكە ھەقلق كىشىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئۇنىڭدىن مەھرۇم ھایاتنىڭ ئۆزى بىر بىھۇد يېڭى، خالاس.

پۇقىندورف مۇنداق دەيدۇ: ”كىشىلەر كېلىشىم ياكى توختام شەكلى ئارقىلىق مال - مۇلكىنى باشقىلارغا ئۇتۇنلىكەنلىكەن، ئۇنداقتا ھەم باشقىلارنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ھۆرلۈكدىن ۋاز

كېچەلەيدۇ دېگەن گەپ.“ مېنىڭچە بۇ ناھايىتى قاملاشىغان گەپ. چۈنكى ، مەن بىرەر نەرسىنى بىراۋغا ئۆتۈنگەنىكەنەم، ئۇ نەرسە بىلەن قىلچە مۇناسىۋىتىم قالمايدۇ دېگەن گەپ. شۇڭا، ھېلىقى كىشى ئۇ نەرسىدىن قانداق پايدىلىنىدۇ، ئۆزىنىڭ ئىشى . ئەمما ، مەن ئۈچۈن ئەڭ مۇھىم بولغىنى دەخلى - تەرۇزىز ھۆرلۈك *. ئۆزۈمنىڭ جىنایت قورالغا ئايلىنىپ قېلىشغا يول قويالمايمەن. شۇنداقتىمۇ مەجبۇرەن ئۆتكۈزگەن قىلمىشلىرىم ئۈچۈن ئۆزۈمىنى ھەرگىزمۇ گۇناھكار سانىمايمەن. ئۇنىڭدىن باشقا ، مال - مۇلۇك ئەھەدە ۋە كىشىلەر تۇرغۇرغان تۇزۇمنىڭ مەھسۇلى بولغىنى ئۈچۈن، ئۇنى ھەرقانداق ئادەم خالىغانچە بىر تەرەپ قىلىۋېتىشكە هوقۇقلۇق . ئەمما ، ئىنساننىڭ ئەڭ مۇھىم تەبىئىي هوقۇقى بولمىش ھاياتلىق بىلەن ھۆرلۈك باشقا گەپ. ھەرقانداق ئادەم ئاشۇ هوقۇقدىن ۋاز كېچىش ئەركى بولامدۇ - ئەمما ، كىشىلەرنىڭ ئاشۇ هوقۇملەنەنمگەن مەسىلە ، خالاس. يوق ؟ بۇ ئەڭ بولىغاندا تېخى ھۆكۈملەنەنمگەن مەسىلە ، دېمەك ، بىراۋنىڭ ھۆرلۈكتىن ۋاز كەچكىنى ئۆز مەۋجۇتلۇقنى دەپسەندە قىلغىنى ، ھاياتىدىن ۋاز كەچكىنى ئۆز مەۋجۇتلۇقنى پۇتونلەي يوقاتقىندۇر. چۈنكى ، پانى دۇنيانىڭ ھېچىمىسى ھاياتلىق ۋە ھۆرلۈك مەھرۇملىقى كەلتۈرگەن زىيان - زەخەمەتنىڭ ئورنىنى تولدۇرالمايدۇ. شۇڭا ، ھاياتلىق بىلەن ھۆرلۈكىنى مەيلى قانداق شەكىلە دوغا تىكمەيلى ، ئۇلارنىڭ ھەممىسى تەبىئەت ۋە ئەقلىيەتكە مۇخالىپ ئەقلىشىردىندۇر. كىشىلەر ھۆرلۈكىنى گويا دەپى - دۇنيادەك ئۆتۈنۈپ بېرەلگىنى بىلەن ، پەرزەتتەر مەسىلىسىدە ئەھۋال پۇتونلەي باشقىچە بولىدۇ. مىسالىن ، بالىلار ئاتىسىنىڭ مال - مۇلکىدىن

* خالىڭلار بالىلاكنىڭ نوبۇرلۇق گەپلىرىدىن ئىككى كەلەمە دەپ بېرەي. بالىلاك جون لوکنىڭ يېكىر - قاراشلىغا مايللىق بىلەن گەپلىك پۇشكاللىسىنى قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ”ئادەملەر ئارىسىدا ئۆرسىنىڭ ھۆرلۈكىنى سېتىۋېتىدىغانلار بولىسا كېرەك، شۇڭا ئۇلار مۇستېتىتەك ھاكىمەتتىڭ خالىغانچە ھۆكۈملەنلىقلەرىغا تىز پۇكۈشكە مەجبۇر. ئۆز ھۆرلۈكىنى سېتىۋېتىش ھاياتىنى دوغا تىكىن بىلەن باراۋۇر. ئۇنىڭ ئۇستىگە ھەرقانداق ئادەمنىڭ ئۆرىگە تەڭەللىق بولىغان ھاياتىنى دوغا تىكىش هوقۇق بولمايدۇ(1782 - يىل)“

بەھرىلىنىدۇ. ئۇلار ئۇ مۇلۇكىلەرگە ئاتىسى ئۆتكۈزۈپ بەرگەن مۇلۇك هوقۇقى ئارقىلىق ئېرىشكەن بولىدۇ. ئەمما، ئۇلارنىڭ ھۆرلۈكىنى تەبىئەت دۇنياسى ھىمەت قىلغان، ئەلۋەتتە، شۇڭا، ئاتا- ئانىلار باللارنىڭ بۇ هوقۇقىنى تارتىۋېلىشقا ئەبەدىي قادىر ئەمەس. گويا قۇللىق تۈزۈمىنى تۇرغۇزۇش ئۇچۇن تەبىئەت قانۇنىيەتلەرىگە خلاپلىق قىلىش، باشقىلارنىڭ ھۆرلۈك هوقۇقىنى تارتىۋېلىش ئۇچۇن تەبىئەت قانۇنىيەتلەرىنى ئۆزگەرتىش زۆرۈر تېلىغىندەك، قانۇنىشۇناسلار ”قۇلىنىڭ بالىسى قول پىتى تۇغۇلىدۇ!“ دېگەن گەپنى ھېيۋەت بىلەن جاكارلاشتى. باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئۇلار بىر بۇلۇك ئادەملەرنىڭ تۇغۇلۇشىدىنلا ئادەم ئەمەس ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويۇشتى.

شۇڭا، يۈقىرىقىلاردىن مۇنداق ھۆكۈمنى چىقراالايمىز: ھۆكۈمەت مۇستەبىت ھاكىمىيەتنىن تۆرەلگەن ئەمەس. ھۆكۈمەت چىرىكلىكىنىڭ ئاخىرقى پەللەسى بولمىش مۇستەبىت ھاكىمىيەت ھۆكۈمەتنى ئاخىرقى ھېسابتا يەنە ئەڭ كۈچلۈكلىرنىڭ ھاكىملىقىغا بەنت قىلىپ قويىدۇ؛ ئۇنىڭ ئۆستىگە، دەسلەپىكى ھۆكۈمەتنىڭ ئالفان ئۆرنەكلىرىمۇ ئەڭ كۈچلۈكلىگە مەنسۇپ ھاكىمىيەتنىكى يېتەرسىزلىكلىرىنىڭ ئورنىنى تولىدۇرۇش ئۇچۇنلا ئىدى. ھۆكۈمەت راستىنلا مۇستەبىت ھاكىمىيەتنى تۆرەلگەن دېيلىسمۇ، ئەمما ئۇ ۋەسىلىدىنلا قانۇنىسىز بولغىنى ئۇچۇن، ئۇنى جەئىيەتنىكى نۇرغۇن هوقۇقىنىڭ ئاساسى قىلىشقا بولمايدۇ؛ شۇ ۋەجىدىن، ئۇنىڭ ئىجتىمائىي تەڭسىزلىكىنىڭ مەنبەسى بولالىشى مۇمكىن ئەمەس.

ھەقانىداق ھۆكۈمەتنى شەكىللەندۈرۈدىغان تۈپكى پۇتۇمنىڭ خۇسۇسىتى ھۇتالىعە قىلىشقا ئەرزىيەدىغان مەسىلە بولىسمۇ، ئەمما بۇ يەردە ئۇ ھەقتە تەپىلىي توختالمايىمەن. پەقدەت تۈپكى قانۇنىيەتكىلا ئەمەل قىلىدىغانلىقىم ئۇچۇن، دۆلەتنىڭ شەكىللەنىشنى كىشىلەر بىلەن ئاشۇ كىشىلەر سايلاپ چىققان داهىيىلار ئوتتۇرىسىدىكى ھەدقىقى

پۇتۇمنىڭ مەھسۇلى، دەپ تونۇيمەن، پۇتۇم ئىككى تەرەپ ئورتاق ئەمەل قىلىشقا كېلىشكەن، ماددىمۇ ماددا بېكىتلەگەن قانۇن دېمەكتۇر. بۇ قانۇن يەندە كېلىپ كىشىلەرنى بىرلەشتۈرەلەيدىغان رىشته، ئەلۋەتتە. كىشىلەر ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرde ئۆزلىرىنىڭ ئىرادىسىنى بىرلىكە كەلگەن ئورتاق ئىرادىگە مۇجەسىسىدەلىگەنىكەن، ئاشۇ ئىرادىنى جاكارلغان ھەرقانداق بەلگىلىمە شۇ ئەلدىكى ھەربىر پۇقرانىڭ تۈپ قانۇنى بولۇشى كېرەك. ئاشۇ تۈپ قانۇنلارنىڭ بىرىدە باشقا قانۇنلارنىڭ ئىجراسىنى نازارەت قىلىشقا مەسئۇل ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىنىڭ قانداق سايىلىنىدىغانلىقى ۋە ئۇلارنىڭ هوقۇقى بېكىتلەگەن. بۇ هوقۇق ئاساسىي قانۇنى قوغداشقا لازىمىلىق هوقۇقلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالسىمۇ، ئەمما ئاساسىي قانۇنى ئۆزگەرتىش هوقۇقى ئۇ كاتىڭورىيەگە كىرمەيدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، تۈپ قانۇنغا يەندە قانۇن ۋە قانۇن ئىجرابلىرىنىڭ ھۆرمەت- ئېھترامى ھەققىدىكى ماددىلار، شۇنداقلا ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىغا ئەلنى ئىدارە قىلىشتا چەككەن جەبىر- جاپالرى بەدىلىگە بېرىلگەن بەزبىر ئىمتىازلار ھەققىدىكى ماددىلار كەرگۈزۈلگەن. ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى زىمېسىگە ئېلىشقا تېگىشلىك ھەجبۇرۇيەتلەر شۇكى، ئۇلار پۇقرالار ھاۋالە قىلغان هوقۇقى چوقۇم شۇلارنىڭ ئىرادىسى بۈيچە يۈرگۈزۈشى، ھەرقانداق پۇقرانىڭ ئۆزىگە تەئەللۇق نەرسىلەردىن ئارامخۇدا بەھەلىنىشىگە كاپالەتلىك قىلىشى، شۇنداقلا ھەرقانداق چاغدا جامائەت مەنپەئەتتىنى ئۆز مەنپەئەتتىدىن ئۈستۈن كۆرۈشى شەرت.

ئاساسىي قانۇننىڭ تو سقۇنلىقىنى تەجىربىلەر ئىسپاتلاشتىن ياكى ئىنسانلار بىلىدىغانلىرى ئاساسدا بىمالال مۆلچەرلەشتىن ئىلگىرى، ئۇنى يەنلا خېلى راۋرۇس ئاساسىي قانۇن، دەپ تونۇيمىز. چۈنكى، ئاشۇ ئاساسىي قانۇن بىلەن ئۇنىڭ سۈر- ھەيۋىسىنى ساقلاشقا مەسئۇل

ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى ئارىسىدا قويۇق مەنىپەئەت مۇناسىۋىتى مەۋجۇت. ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى بىلەن ئۇلارنىڭ هوقۇقى پۇتۇنلهي دېگۈدەك تۈپ قانۇن ئاساسىدا بارلىققا كېلىدۇ. شۇڭا، تۈپ قانۇن ۋەيران قىلىنغان ھامان، ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى ئۆزلىرىنىڭ قانۇنيلىقىدىن مەھرۇم بولىدۇ. چۈنكى، دۆلەتنى شەكىللەندۈرگەن ئامىل قانداققۇر ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى ئەمەس، بىلكى قانۇن. بۇنداق ئەھۋالدا ھەرقانداق پۇقرا ئۆزىنىڭ تۇغما ھۆرلۈكىگە قايىتىپ، ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىنىڭ ئەمەرىگە بويىسۇنمايدۇ.

بۇ ھەقتە ئازراقلار ئۇيىلانساق، يۇقىرىقى قاراشنى قوللايدىغان بىيڭى - بىيڭى دەللىرنى تاپالايمىز. پۇتۇمنىڭ ئەسلىي خۇسۇسىتىدىن ئالغاندا، ئۇ بىكار قىلىۋېتىشكە بولمايدىغان نەرسە ئەمەس. چۈنكى، توختاملاشقان تەرەپلەرنىڭ سەممىيتسىگە تېخىمۇ بۇيواك قۇدرەت بىلەن كاپالىتلەك قىلىپ، ئۇلارنى ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىشقا مەجبۇرلىمىغاندا، ھەرقايىسى تەرەپلەر ئۆزلىرىنى ئۆزىگە مۇناسىۋەتلىك دەۋا - دەستۇرنىڭ بىگانە سوتچىسى دەپ تونۇۋىسىدۇ، شۇنداقلا قارشى تەرەپنى پۇتۇمگە خىلاپلىق قىلدى، دەپ قارىغان ياكى پۇتۇم ماددىلىرىنىڭ نەپ بېرىدىغان تەرمىپى قالىدى، دەپ ھىسابلىغان ھامان پۇتۇمنى خالىغانچە بىكار قىلىۋېتەلەيدۇ. قارىغاندا، نوپۇزدىن ۋاز كېچىش هوقۇقى دەل مۇشۇ پىرىتىسىپ ئاساسىدا شەكىللەندۈنگەن بولسا كېرەك. ھالبۇكى، بىز بۇ يەردە ئىنسانلار تۈزگەن تۈزۈملەر خۇسۇسىدا گەپ قىلىۋاتىمىز. مۇبادا بارلىق هوقۇقنى ئىلىكىدە تۇتقان، شۇنداقلا توختامىدىكى ھەرقانداق پايدا - مەنىپەئەتنى ئىلىكىگە ئېلىۋالغان ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىنى ئۆزىنىڭ خىزمەت ئىمتىيازىدىن ۋاز كېچىشكە هوقۇقلۇق دەپ قارىساق، ئۇنداقتا ئاشۇ جانابلارنىڭ خاتالىقلرى سەۋەھبىلىك زىيان - زەھمەتلەرنى زىممىسىگە ئېلىپ كېلىۋاتقان پۇقرالار ئۆزلىرىنىڭ بېقىندى ئورنىدىن ۋاز كېچىشكە تېخىمۇ هوقۇقلۇق. ۋاھالەنلىكى، بۇنداق خەتەرلىك ئىمتىياز قورقۇنچىلۇق جەڭگى - جىدەل

ۋە تۈگىمەس مالىمانچىلىققا سەۋەب بولىدۇ. ئاشۇ جەڭگى - جىدەل ۋە مالىمانچىلىقتىن شۇلارنى چۈشىنمىزكى، ئىنسانلار قۇرغان ھۆكۈمەتلەر نوقۇل ئەقليلىككە قارىغاندا مۇستەھكم ئاساسقا تېخىمۇ بەك موهتاج، شۇنىڭدەك ئەل - ئاۋامنىڭ ئەمنلىكى پەرۋەردىگارنىڭ ئەرادىسىگە تېخىمۇ موهتاج، چۈنكى پەرۋەردىگارنىڭ ئەرادىسى ئەڭ ئالىي نوپۇز ساھىبلىرىغا مۇقدىدەس ۋە دەخلىسىز خۇسۇسىيەت ئاتا قىلىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى قولىدىكى مۇقدىدەس هوقۇقنى كەلسە - كەلمەس ئىشقا سېلىشىن مەھرۇم قىلىنىدۇ. چۈنكى، ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىنىڭ قولىدىكى مۇقدىدەس هوقۇقنى كەلسە - كەلمەس ئىشقا سېلىشى ئىنسانلارنى بەختىزلىككە دۇچار قىلىدۇ. دىن گەرچە ئىللەتلىك بولسىمۇ، ئەمما ئۇ ئىنسانلارغا كەلتۈرگەن يۇرقىقىدەك شاراپتى بىلەن قىممەتلىك ۋە سۆيۈملۈكتۈر. جۇملىدىن، دىنىنىڭ ۋاستىسى بىلەن تىجەپ قىلىنغان قانلار دىنىي ئەسەبىلىك ۋە جىدىن ئاققان قانلاردىن كۆپ، ئەلۋەتتە. شۇنداقتۇمۇ بىز دىن توغرۇلۇق گەپىنى مۇشۇ يەردە قويۇپ تۇرۇپ، ئىلگىرىكى تەھلىلىمىزنى داۋام ئېتىدىلى.

ھۆكۈمەت شەكللىنىڭ ئوخشاشماسلىقىغا ھۆكۈمەت قۇرۇلغان چاغدىكى يەككىلەر ئارا خىلەمۇ خىل پەرقىلەر سەۋەب بولغان. چۈنكى، مۇبادا بىراۋ كۈچ - قۇدرەت، ئەخلاق - پەزىلەت، مال - مۇلۇك ۋە تەسرىچانلىقتا غايىت زور شۆھرت تاپالىغان بولسا، دېمەك ئۇ يېگانە سەردار قىلىپ ساپىلىنىدۇ، شۇنىڭدەك ئاشۇ سەردار تۇرۇشلىق ئەل خانلىق تۈزۈلەسىدىكى دۆلەتكە ئايلىنىدۇ. ناۋادا بىر ئەلدىه ھەرقايىسى جەھەتلەرددە باشقىلاردىن ئۈستۈن تۇرالايدىغان قىسىمن كىشىلەر بولسا، ئۇلار ئەل - ئاۋامنىڭ ئورتاق تەۋسىيەسى بىلەن ئاقسوڭەكلىر ھۆكۈمىتنى شەكىللەندۈرىدۇ. ناۋادا مەلۇم ئەل كىشىلىرى باي - باياشاتلىق ۋە ئىقتىدار - كاراھەتتە ئاساسەن تەڭلىشەلىسى، شۇنداقلا ئۇلار ئەسلىيتنى خېلى ئوبدان ساقلىيالىغان بولسا، ئەڭ ئالىي

مەمۇرىيەتىنەمۇرىقىنى كوللىكتىپ ئورتاق يۈرگۈزىدىغان دېموکراتىك جۇمەمۇرىيەتنى قۇرۇپ چىقىدۇ، دېگەن گەپ. ۋاقت يۇفرىقى تۈرۈلمىلەردىن قايىسىنىڭ ئىنسانلارغا ئەڭ پايدىلىق ئىكەنلىكىنى ئاللىقاچان ئىسپاتلاپ بولدى. دۇرۇس، بەزىلەر قانۇنىلا تونۇيدۇ؛ يەندە بەزىلەر خوجا يىسىنىڭ ئەمەرنى مۇقدىدەس بىلىدۇ. پۇقرالار ھۆرلۈكىنى ساقلاشقا تەفهۇزا بولىسمۇ، ئەمما ئۆزى بەھەرلىنىشكە فادىر بولالما يۇانقان مەئىشەتلەرنىڭ تۈزگىلەرگە تەئەللۇق بولۇۋاتقانلىقىغا تاقدىت قىلالماي، ئاخىر باشقىلارنى ھۆرلۈكىن مەھرۇم قىلىشقا پۇتون ئەس - يادى بىلەن ئىنتىلىدۇ. قىسىسى، ھاياتلىقنىڭ بىر يۈزى بايلىق ۋە ئىستېلا، يەندە بىر يۈزى بەخت ۋە ئەزگۈ بەزىلدۇر.

يۇفرىقى ھاكىمىيەت تۈرۈلمىلىرىدە مەنسەپدارلارنىڭ ھەممىسى دەسلەپتە سايلام ئارقىلىق ۋۇجۇدقا كەلتۈرۈلەتتى. جۇملەدىن بىراۋ دەپىنە - دۇنيادا باشقىلارغا يېتەلىمگەن بولسا، كىشىلەر ئۇنى تۆھپە - ئۇنىقلېرىغا بىنائەن سايلايتى. چۈنكى، ئۇنداق كىشىلەر تۆھپە - ئۇنىقلېرىنىڭ شاراپىتى بىلەن يۈز - ئابروي تاپالايدۇ، شۇنىڭدەك كىشىلەر سايلامدا ئوبىيكتىنىڭ ياش - قۇرامىغىمۇ قارايدۇ. چۈنكى، يىللار ئۆتكەنسىرى ئادەم تەجرىبىلىك ھەم تەمكىن بولۇپ كېتىدۇ. مىسالەن، ئىبرايلارغا خاس ”مۇتىۋەر“ (者) ئاتالغۇسى، سىپارتانلارغا خاس ”ئاقساقال“ (老元) ئاتالغۇسى، رىمىقلارغا خاس ”سینات“ (院元) * ئاتالغۇسى، ھەتتا تىلىمىزدىكى ”خوجا“ (领主) ئاتالغۇسى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسىدە ئىلگىزى يېشى چوڭلارنىڭ نەقەددەر ھۆرمەتكە سازاۋەر ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت ئېتىمولوگىيەلىك ھەنا كېپادىلەنگەن. ئەمما، سايلامغا قاتىنىشىدىغانلارنىڭ يېشى قانچىكى چوڭ بولسا، سايلام قىتىمى شۇنچە كۆپىيپ كېتىدۇ - دە، كىشىلەر بۇنداق سايلامدىن بارا - بارا بىزار بولۇپ قالىدۇ. نەتىجىدە، ئارىدا ھىلە - مىكىر باش كۆتۈرۈپ، گۇرۇھۋازلىق كېلىپ چىقىدۇ؛ پىرقىلەر

* تۆھىكلار پالاتاسى دېگەن مەندە - تەرجىماندىن.

زىدىيىتى كەسکىنلىشپ، تەدرىجىي ئىچكى ئۇرۇشنى پەيدا قىلىدۇ.

ئاخىرقى ھېسابتا، ئاۋام - پۇقرا ئاتالىمш "دۆلەتنىڭ بەخت - سائادىتى" ئۈچۈن بەھۇدە قان تۆكىدۇ؛ كىشىلەر ئىلگىرىكىدەك ھۆكۈمەتسىزلىككە قەدەم قويىدۇ. نەپسى بالا سەردارلار بۇ مالىمانچىلىقتن پايدىلىنىپ، ئۆزىنىڭ ھۆكۈمەرنىلىقنى ئۆز جەمەتىگە ئۆمۈرلۈك بەخشدەن قىلىۋالىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە بېقىندى، ئارامخۇدا ۋە بەھۇزۇر ھاياتقا كۆنگەن كىشىلەر شىللەسىدىكى زەنجر - كىشەننى پاچاقلاشقا قادر بولىمغاچا، ئاخىر ئارامخۇدالىقى ئۈچۈن باشقىلارنىڭ قول قىلىشغا "ئەلهۆ كەملىللا" دەيدۇ. شۇنداق قىلىپ ئاقسۇڭەكلەرنىڭ ۋارىسلەرىدىن بولمىش سەردارلار گەرچە دەسلىپتە شۇ ئەلنىڭ ئەمەلدەدارلىقى بىلەنلا چەكلەنگەن بولسىمۇ، ئەمما بارا - بارا قانداقتوۇر مەنسەپدارلىق شەرىپىنى جەمەتىنىڭ بايلىقى، ئۆزىنى شۇ ئەلنىڭ ھەقدارى دەپ ھېسابلايدىغان بولۇۋالىدۇ. نەتىجىدە، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ۋەتەنداشلىرىنى "فۇللىرىم" دەپ قازاپ، ئاشۇ "قول" لارنى مال - ۋارانلىرى قاتارىدىكى بايلىق سانايىدۇ؛ مۇھىمى، ئۆزلىرىنى "پەرۋەردىگارغا تەڭداش شاھەنشاھىمەن" دەپ جاكارلايدۇ.

مۇبادا تەڭىزلىكتىڭ مۇشۇنداق پەرقىلىق ئىنقىلاپلار جەريانىدىكى راواجىغا نەزەر سېلىپ باقىدىغان بولساق، مۇنۇلارنى تونۇپ يېتىمىز:

قانۇن ۋە مۇلۇك ھوقۇقنىڭ تۇرغۇزۇلۇشى بىرىنچى باسقۇچ؛ ئەمەل - مەنسەپنىڭ پەيدا بولۇشى ئىككىنچى باسقۇچ؛ قانۇنى ھوقۇقنىڭ مۇستەبت ھوقۇققا ئايلىنىشى ئۈچۈنچى يەنى ئاخىرقى باسقۇچ.

جۈملەدىن بايلىار بىلەن ناماراتلار بىرىنچى باسقۇچتا، كۈچلۈكلىر بىلەن ئاجزىلار ئىككىنچى باسقۇچتا، قولدارلار بىلەن قوللار ئۈچۈنچى باسقۇچنا ئايرىلىدۇ. بۇنىڭدىكى ئاخىرقى باسقۇچ تەڭىزلىكتىڭ ئەڭ يۈكىدەك بەللەسى، شۇنداقلا باشقا باسقۇچلارغا تەۋە ئەھۋالاتلارنىڭ ئەڭ ئاخىرقى تۇكىنلىمىسى. مۇبادا يېڭىچە ئىنقىلاپ ھۆكۈمەتنى چاك - چىكىدىن بۆسۈۋەتسە، ياكى ھۆكۈمەت ھوقۇقنىڭ قانۇنىلىقنى

ئەسىلگە كەلتۈرەلسە ئۇ باشقا گەپ.

بۇنداق تەرەققىياتىڭ مۇقەررەلىكىنى چۈشىنىش ئۈچۈن، ھە دېسلا سىياسىي تەشكىلاتلارنى تۇرغۇزۇشتىكى مۇددىئانى ئېنىقلاش بىلەنلا بولۇپ كەتمەي، مۇھىمى سىياسىي تەشكىلاتلارنىڭ رېئاللىقتىكى ئىپادىسى ۋە ئاشۇ تەشكىلاتلار ھەرىكتىنىڭ خىلمۇخل نۇقسانلىرىنى كۆپرەك نەزەرگە ئېلىشقا توغرا كېلىدۇ. چۈنكى، ئىجتىمائىي تۈزۈملەرنى زۆرۈرىيەتكە ئايلاندۇرغان ئاشۇنداق يامان ئادەتلەر ئوخشاشلا ئاشۇ تۈزۈملەرنى ھېچ ھېيقماستىن كەلسە - كەلمەس ئىشقا سالايدىغان جىنايەتتۈر. ھاربرچە سىپارتانىڭ بۇ جەھەتتىكى ئالاھىدىلىكلىرى ئۈستىدە تەپسىلىي توختالمايمەن: سىپارتا قانۇنىدا ئاساسەن دېگۈدەك باللار تەربىيەسىگە ئەھمىيەت بېرىلدى. يەنە كېلىپ لىكۈرگۈس^{*} ئەزگۇ ئەخلاقى تۇرغۇزالغان بولغاچقا، قانۇنغا مۇراجىھەت قىلىشنىڭ ئەھمىيەتى قالىغانىدى. چۈنكى، قانۇن ھەتتا شەھۋەت ئالدىمۇ ئاجىزلىق قىلىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئادەمنى چەكلەيلىگىنى بىلەن ئۆزگەرتىشكە قادر ئەمەس. بۇلار مۇنداق بىر نۇقتىنى ئىسپاتلایدۇ: نازادا بىر ھۆكۈمەت ھەم چىركەلەشمەي، ھەم خارابلاشماي، ئۆز بۇرچىنى تولۇق ئادا قىلىپ توختاۋىسىز ئىلگىرەلمۇھەرسە، ئۇنداقنا بۇنداق ھۆكۈمەتنى قۇرۇشنىڭ ھېچقانداق زۆرۈرىيەتى قالمايدۇ؛ نازادا بىر دۆلەتتە قانۇندىن ئۆزىنى قاچۇرىدىغان ياكى هووقۇقنى كەلسە - كەلمەس ئىشقا سالىدىغان ئادەم چىقىسا، ئۇ دۆلەتتە قانۇن تۇرغۇزۇپ، مەنسەپدار سەپلەشنىڭ ھېچقانداق حاجتى قالمايدۇ.

سىياسىي پەرقەرنىڭ پۇقرالار ئارا ئېگىز - پەسىلىكەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغانلىقى مۇقەررەر. شۇڭا، پۇقرالار بىلەن رەھبەرلەر ئارىسىدىكى تەڭسىزلىكىنىڭ ئۆزلۈكىسىز كۈچىپ بېرىشىغا ئەگىشىپ،

* ئېيتىشىچە لىكۈرگۈس سپارتانىڭ ملايدىمەدىن بۇرۇنقى 9 - ئەسىرىدىكى سىستېملىق قانۇنلىرىغا ئاساس سالغانمىش، بەيدۇ تورىدىن ئېلىنى - تەرجمەنلىنى.

ھەش - پەش دېگۈچە كىشىلەر ئارا تەڭسىزلىك كېلىپ چىقىتى . جۇملىدىن ئىستەك ، ئىقتىدار ۋە مۇھىت جەھەتتىكى پەرقىلمەر يۇقىرىقىدەك ئېگىز - پەسلىكلىرىنى تۈرلۈك - تۈمەن شەكىللەردە ۋۇجۇدقا چىقاردى . بىر مەنسەپدار ناۋادا ئۆپچۈرۈسىگە شايكا توپلىماي، ئىلكىدىكى هوقوقىنىڭ بىر قىسىمىنى ئاشۇلارغا بۆلۈپ بەرسە، ئۇ چاغدا ئاشۇ كىشىلەرنىڭ قانۇننسىز كورەش بىلەن هوقوق تارتىۋالالىشى مۇمكىن ئەممەس . ۋاھالەنكى، يۇقىرار ئاچ كۆزلۈكە ئەسىر بولغان ھامان، باشقىلارنىڭ زۇلۇم - سىتەملەرنىمۇ راۋا كۆرىدىغان بولۇپ قالدى . چۈنكى، ئۇلار ئېگىزگە ئەممەس ، بىلکى پەسكىلا قارايدىغانلار؛ باشقىلارغا هوکۈمەنلىق قىلىشنى ئۆزىنىڭ ھۆرلۈكىدىن ئەلا بىلدىغانلار . شۇڭا، ئۇنداقلار باشقىلارنىڭ شىللىسىگە بويۇنتۇرۇق سېلىش ئۈچۈن، ئالدى بىلەن ھېچ ئىككىلەنمەيلا ئۆزىنى بويۇنتۇرۇققا تۇتۇپ بېرىدۇ . باشقىلارغا بۇيرۇق چۈشورۇشنى خالمايدىغان ئادەمدىن رايىشلىق كۇتۇش بەسىي مۇشكۇل . شۇڭا، چىن قەلبىدىن ھۆرلۈكە تەلپۈنگەن كىشىلەرنى ھەتتا ئەڭ مەككار سىياسىيونلارمۇ قول قىلالايدۇ . ئەمما، يەندە بىر جەھەتسىن ئالغاندا، تەڭسىزلىك ئۇچىغا چىققان قارا نىيەتلەر بىلەن زەئىبانە ئاجىزلار ئارسىسا بىمالال ئەۋوج ئالالايدۇ . چۈنكى، ئۇلار ھەرقانداق چاغدا خىيم - خەتەرگە ئۆزىنى ئاتالايدىغانلار . ئۇلار ئۇچۇن باشقىلارغا بۇيرۇق چۈشورۇش بىلەن باشقىلارنىڭ بۇيرۇقنى ئاڭلاش ئوخشاشلا بىر ئىش . شۇڭا، مۇنداق بىر دەۋر بىتەھقىق مەۋجۇت بولغان . ئۇ دەۋر كىشىلىرى شۇ دەرجىدە قايىمۇ قۇتۇرۇۋېتىلگەنلىكى، ئۇلارنىڭ ئەڭ بىسەندىسىمۇ خوجايىنىڭ: "ئەۋلاد - ئۇرپاقلىرىڭ بىلەن بىرگە ئەزىز لەنگىن!" دېگەن بايانىنى ئاڭلۇغان ھامان، دۇنيا ئەھلىنىڭ نەزەرىدىكى ئەزىزانە زاتقا ئايلىنىاتتى، ھەتتا ئۇ ئۆزىنىمۇ ھۆرمەت ساھىبىغا ئايلىنىپ كەتكەندەك سېزەتتى . مۇھىمى ئۇنىڭ ئۇرۇق - ئەۋلادى جىددى - جەھەتىدىن قانچە يراقلاشقان سېرى، ئورۇن -

مەرتىۋىدە شۇنچە يۈكسەلگەندى؛ ئۇلاردىكى يۈكسەك ھۆرمەت- ئېھىرا ھەنىڭ سەۋەبى غۇۋالىشپ ئۇنتۇلغانسىرى، ئۇلار شۇنچە ئەزىزلىنىدىغان بولۇپ كەتتى. قىسىسى، بىر ئائىلەدە بىكار تەلەپ ئاقىنانچىلار قانچە كۆپەيگەنسىرى، ئۇ ئائىلنىڭ شۆھرتى شۇنچە ئاشىدىكەن.

بۇنىڭدا ئەگەر ئۇشاق نۇقىلارنى ئانالىز قىلىشقا توغرا كەلسە، مۇنداق مەسىلىنى ئازاھلايمەن: كىشىلەر جەھەتىنى شەكىللەندۈر- گەندىن كېيىن، شەخسلىر ئارىسىدا ئابروي ۋە نوبۇز جەھەتىنى تەڭسىزلىكىنىڭ كېلىپ چىقىدىغانلىقى ئېنىق(S). چۈنكى، ئۇخشاش بىر جەھەتى ئەزىزلىرى ئۆزلۈكىسىز مۇلاقاتلار داۋامدا ئۆزىنى باشقىلار بىلەن سېلىشتۈرۈپ، ئارىدىكى پەرقەقە دىققەت قىلىماي قالمايدۇ. بۇ پەرقەر خىلەمۇ خىل بولسىمۇ، ئەمما جەھەتى ئادەتتە كىشىلەرنىڭ ئورنغا ئۇلارنىڭ بايلقى، دەرىجىسى، نوبۇزى ۋە نەتىجىسىگە قاراپ باها بېرىدۇ. دېمەك، بۇ تۆت جەھەتىنى پەرقىنى ئۆز ئارا ماسلاشتۇرۇش ياكى زىتلاشتۇرۇپ قويۇش مەلۇم بىر دۆلەت قۇرۇلمىسىنىڭ قانداقلىقىنى دەڭىسى يىدىغان ئەڭ روشنەن بەلگىدۇر. مېنىڭچە، يۇقىرىقى تۆت خىل تەڭسىزلىكىنى بىرىنچىسى، يەنى مەنبەسى شەخسى سالاھىيت جەھەتىنى تەڭسىزلىك؛ ئاخىرقىسى باي - باياشاتلىق جەھەتىنى تەڭسىزلىك. قالغان ئىككى خىل تەڭسىزلىك باي - باياشاتلىق جەھەتىنى تەڭسىزلىك كاتىگۈرۈيەسگە تەۋە. بايلق بەختكە ئەڭ بېۋاستە تەسر كۆرسىتىدىغانلىقى ھەم ئەڭ يۇتكىلىشچان بولۇنى ئۈچۈن، ئۇنىڭغا ھەرقانداق نەرسىنى ناھايىتى ئاسانلا سېپتۇرالىلى بولىدۇ. دېمەك، مۇشۇنداق كۆزىتىش ئۇسۇلى ئارقىلىق، ھەربىر مىللەتنىڭ ئىپتىدائىي تۆزۈمىدىن قانچىلىك ئۇزاپ كەتكەنلىكىگە ۋە ھالا كەتنىڭ ئاخىرقى پەلىسىگە يېتىپ بېرىش جەريانىغا ئادىل ھۆكۈم قىلايىمىز. مېنىڭچە، ھەممىمىزنى بەربات قىلغان نام- ئاتاق، شان- شۆھرت ۋە ئىمتىyar ئىستىكى كىشىلەرنىڭ ئەقىل- پاراستى ۋە

كۈچ - قۇدرىتىنى تاۋلاش بىلەن بىرگە ئۇلارنى ئەقىل - پاراسەت ياكى كۈچ - قۇدرەتنى دەستەك قىلىپ تۇرۇپ، ئۆزئارا ئۈزەڭە سوقۇشۇرۇشقا دالالەت قىلماقتا. شۇنى كۆرسىتىپ ئۆتەلەيمەنلىكى، ئاشۇنداق ئىستەك بارا - بارا نىپسى بالالقىنى قوزغىتىش ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ ھەممىسىنى رىقاپەتچى، رەقب، ھەتتا دۈشەنگە ئايلانىدۇرۇپ قويىدى. بۇنىڭ بىلەن سان - ساناقسىز رىقاپەتچى ئوخشاش بىر نىشانغا ئۆزىنى ئېتىپ، ھەر كۈنى دېگۈدەك زەپەر مارشىنى ياخىرىتىش ياكى مەغلۇبىيەت تولغاقلىرىدا ئىڭراش بىلەن بىرگە ئاجايىپ - غارايىپ بالا - قازالارنى پەيدا قىلدى. شۇنى شەرھلىيە - لەيمەنلىكى، ھەرقانداق ئادەم دىققەت ئېتىبارغا ۋە باشقىلاردىن ئۆتۈپ كىتىشكە تەشنا بولىدىغانلىقى ئۈچۈن، كىشىلەر ئەڭ ياخشى ۋە ئەڭ ناچار ھازىرەتلەرنى ئاپىرىدە قىلىشتى. مىسالىن، ئەزگۈپ ھەزبىللەرىمىز بىلەن رەزبىللەكلىرىمىز، پەن - بىلەن سەپسەتلىرىمىز، ئىستېلاچىلىرىمىز بىلەن پەيلاسوبىلىرىمىز شۇلارنىڭ جۈملەسىدىندۇر. قىسىسى، قىلغان يامانلىقلرىمىز ياخشىلىقلىرىمىزدىن ئېشىپ كەتتى. ئاخىرىدا شۇنى ئىسپاتلىيالايمەنلىكى، هوقولۇمۇ، تەسىرىمۇ بار قىسمەن كىشىلەر باشقىلارنىڭ نەرسىسىنى تارتۇپلىشتىنلا ھۇزۇر تاپالايدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ نام - ئاتاق ۋە باي - باياشاتلىقىڭ يۈكىسىدە پەللەسىگە چىققانلىقنى، ئاۋامنىڭ بولسا زۇلمەت ۋە پاجىئەگە قالغانلىقنى كۆرۈپ يەتتۈق . قىسىسى، ئۇلارنىڭ بەخت تۈيغۇسى دەل پاجىئەلىك كىشىلەرنىڭ ئىڭراشلىرىدىن كېلىدۇ.

ھالبۇكى، يۈقرىقى تەپسلاتلارنى شەرھەمش ئارقىلىق مەزمۇنى مول بىرەر پارچە ئەسەرنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرەلەيمىز، شۇنىڭىدەك ئۇ ئەسەردە ئىپتىدائىي هوقولۇقا بىنائەن ھەرقايىسى ھۆكۈمەتلەرنىڭ پايدىسى بىلەن زىيىنى دەڭسىپ كۆرەلەيمىز ھەمدە ھازىر غىچە باش كۆتۈرگەن ۋە كەلگۈسى ئەسرلەردىكى ھۆكۈمەتلەرنىڭ خاراكتېرى ۋە ئۆمرى سەۋەبلىك ئۆزگۈرىشلەر ئاپىرىدە قىلدىغان تەڭسىزلىكىنىڭ

خىلمۇخل شەكىللەرنى ئاشكارىلىيالايمىز. ئاقام - پۇقرانىڭ تاشقى دۇشىمەننىڭ تەھدىتىدىن مۇداپىئە كۆرۈش خۇسۇسىدىكى تەدبىرلىرى سەۋەبلىك، ئۆز دۆلىتىدە زۇلۇم - سىتەمگە قالىدىغانلىقىنى كۆرۈپ بېتەلەيمىز. زۇلۇمدا قالغان كىشىلەر تارتقاڭلۇقلەرنىڭ چىكىنى ۋە ئاشۇ دىشوارچىلىقلارنى توسوش ئۇچۇن يەندە قانداق قانۇنى ۋاسىتلەرنى قولانسا بولىدىغانلىقىنى بىلمسەجىكە، زۇلۇم - سىتەمنىڭ ئۇزлуكىسىز ئىددەپ كېتىدىغانلىقىنى كۆرۈپ بېتەلەيمىز. پۇقرالار ھوقۇقى بىلەن دۆلەت ئەركىنلىكىنىڭ ئاستا - ئاستا غايىب بولۇپ، ئاجىزلار بىلدۈرگەن نازارازىلىقلارنىڭ "فۇتراتقاڭلارنىڭ چۈقان - سۈرەنلىرى" گە ھەيدىلىدىغانلىقىنى، سىياسىينىڭ جامائەت مەنپەئەتنى قوغداش شە - رىپىنى بىر قىسىم پايدىخورلارغا بەخشەندە قىلىپ قويۇدىغانلىقىنى، دېھقانلارنىڭ شۇ سەۋەبلىك زۆرۈر تېپىلغان ئېغىر باج يۈكىنى كۆتۈرۈپ بولالماي، تىنج يىللاردىمۇ ئېتىزلىرىدىن ئايىلىپ، قولىدىكى كەتمەننىڭ ئورنىغا خەنجمەر ئالىدىغانلىقىنى، ۋەتەن قوغدىغۇچىلىرىنىڭ ئاي - يىللار ئۆتۈپ بارا - بارا ۋەتەن دۇشىنىگە ئايلىنىپ، شەمىشر - قىلىچلىرىنى قېرىنداشلىرىنىڭ قىنىدا بويایدىغانلىقىنى كۆرۈپ بېتەلەيمىز. شۇ چاغدا ئاشۇ قىلىچلىقلار دۆلىتىدىكى ئەزگۈچىلەرگە سۇنداق دەيدۇ:

ئۇنداق دەپ ئەسر قىلساتىڭ ناۋادا ماڭا:
"قىلىچىڭنى ئورغىن قېرىنداشلىرىنىڭ يۈرۈكىم،
ئاتاڭىشىڭ كېڭىر دىكىم،
ھەستا ئىككى قات خوتۇنىنىڭ فورسىقىغا،"
ئۇندا زاھىر ئەسرلىرىنىڭ تولۇقى بىلەن،
قىلىسىمۇ ئوڭ قولوم گىر بويۇتساۋىس،
يۈرۈكىنىڭ يېرمانىي سادالىرىغا.

— «لۇكان نەزملىرى» — 1 - 130 - بەت

ئىجتىمائىي ئورۇن ۋە مال-مۇلۇك جەھەتنىكى تەڭسىزلىكلەر، ئاجايىپ-غارايىپ شەھەۋەت ۋە پاراسەت-ئىقتىدارلار، كارغا كېلىدىغان ياكى كەلمەيدىغان تېخنىكىلار، ھاماقدەت پەن-بىلىم ... بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەقلىيەتكە، سائادەتكە ۋە ئەزگۈ پەزىلگە مۇخالىپ تدرسالقلارنى كۆپلەپ ئاپىرىدە قىلىدۇ. شۇ نۇقتا ئايىنكى، سەردارلار ئىمكانييەتلەرنىڭ بارىچە ئاۋامنىڭ ئۆھلۈكىنى بۇزۇش يولى بىلەن ئۇلارنىڭ كۈچىنى ئاجىز لاشۇرۇۋەتەلەيدۇ؛ بۆلگۈنچىلىكىنىڭ ئۇرۇقىنى چىچىش بىلەن بىرگە جەھەئىيەتتە قارىماققا ئىناقلەققا ئوخشاش پەتىدىغان ھەرقانداق ساختا ھالەتنى پەيدا قىلايىدۇ؛ ھوقۇق بىلەن مەنپەئەت ئاراسىدىكى توقۇنۇشتىن پايدىلىنىپ، جەھەئىيەتنىڭ ھەرقايىسى قاتلاملىرىدا گۇمان ۋە ئۆچەمەنلىكىنى قوزغىتىدىغان ھەرقانداق جىدەل-ماجرانى توغۇدۇرالايدۇ؛ قىسىسى، ئۇلار يۇقىرىقىدەك چارلىرى بىلەن ئۆزلىرىنىڭ ئىستېلا قۇدرىتىنى كۈچەيتەلەيدۇ.

دېمەكچىمەنلىكى، مۇستەبىت سىياسىي يۇقىرىقىدەك مالىمانچىلىق ۋە ئۆزگىرىشلەر مابىينىدە ئۆزىنىڭ رەزىلىكىنى تەدرىجىي ئاشكارىلاپ، بۇ ئەلىنىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاقلىرىدىكى "سەرخىل" ۋە "مۇكەممەل" دەپ قارالغانلىكى نەرسىنىڭ ھەممىسىنى يالماپ يۇتۇپ، ئاخىر قانۇن ۋە ئاۋام-پۇقرانى ئاياغ ئاستى قىلىش بەدىلىگە جۇمھۇرىيەت خارابلىكلىرىنىڭ ئورنىغا ئۆزىگە خاس ھۆكۈمەرانلىقنى تورغۇزدى. ئەڭ ئاخىرقى ئۆزگىرىشتن ئىلگىرىكى باسقۇچ مۇقەررەرکى مالىمانچىلىق ۋە بالا يېپەت قۇترىغان مەزگىل بولىدۇ. ئەمما، ئاخىرقى ھېسابتا ھەممىنى ۋە ھېشىيەت يالماپ يۇتۇۋەتتى، بۇنىڭ بىلەن ئاۋام پۇقرى داهىي ۋە قانۇندىن مەھرۇم ھالدا زالىم پادشاھنىڭلا قولىغا قالدى. ئەزگۈ پەزىل ۋە ئېسىل خۇلق ... دېگەنلەر مۇ شۇنىڭدىن ئېتىبارەن كەلمەسکە كەتتى. چۈنكى، ئىستېدات دۆلەتتە "ھېچكىم ھۆرمەتكە لايىق سۆز-ھەركەتنىڭ خاسىيەتى بىلەن بىرەر

نەرسىگە ئېرىشىشنى ئۈمىد قىلمايدۇ” . مۇستەبىتلىك قۇترىغان يەردە ئاشۇ ئىستىبداتتىن ئۆزگە خوجايىن بولمايدۇ؛ ئاشۇ ئىستىبداتتىڭلا گېپى گەپ بولىدۇكى ، ھەققانىيەت ۋە ھەسۈلەتتىن سۆز ئىچىشا مۇھىمن بولمايدۇ . چۈنكى ، قۇللارغا كۆرە ئېيتقانىدا ، قارىغۇلارچە رايىشلىق بەجا كەلتۈرۈشكە تېڭىشلىك بىرىدىنىرى ئەزگۇ پەزىلدۇر .

قەڭىزلىكىنىڭ يۈكسەك پەللەسى دەل مۇشۇ! بۇ يەردە ھەرقانداق شەخس مەۋجۇت ئەمەسلىكى بىلەن باپباراۋەردىر؛ بۇ يەردە كىشىلەر بۇرۇنقىدەك قانۇنغا ئەمەس ، پەقەت پادىشاھنىڭ ئىرادىسىگىلا بويىسۇنىدۇ؛ بۇ يەردە پادىشاھنىڭ ئىستەك - ئۇمىدىدىن باشقا ھېچقانداق قائىدە - نىزام مەۋجۇت بولمايدۇ؛ بۇ يەردە ساۋابكارلىق ئۇقۇمى ، ھەققانىيەت پىرىنىسىپى ... دېڭەنلىر بىر يۈلىلا غايىب بولۇپ كەتكەن؛ بۇ يەردە كۈلى مەۋجۇدات زوراۋانلىك يېگانە هوقۇقى ئاستىغا مۇجەسىھەلىنىپ ، ئاخىر يېڭىچە بىر تەبىئىي ھالەت يەنى ئەسلىيەتنى شەكىللهەندۈرگەن . بۇ خىل يېڭىچە ئەسلىيەت باشتا قەيت قىلىپ ئۆتۈلگەن ئەسلىيەتكە ئوخشىمايدۇ . جۈمىدىدىن ، بۇرۇنقىسى ساپ تەبىئىي ھالەتنىڭ مەھسۇلى؛ كېينىكىسى زىيادە چىرىكلىكىنىڭ ھاسلاتى ، خالاس . ئەمما ، بۇ ئىككىسىنىڭ پەرقى يوقنىڭ ئورنىدا؛ يەنە كېلىپ مۇستەبىتلىك ھۆكۈمەت پۇتۇمىنى ئۆزۈل - كېسىل بەربات قىلىۋەتكەنلىكى ئۇچۇن ، كۈچ - قۇدرەتتە ھەممىنى بېسىپ چۈشىدىغان زوراۋانلارلا ئاندىن ئەلگە خوجايىنلىق قىلايىدىغان ھالەت شە - كىللەندى . ئۇنداق خوجايىنلىك تەختىدىن غۇلىغان ھامان زوراۋانلاردىن ئاغرىنىشقا قىلچە هوقۇقى بولمايدۇ . ئۇ چاغدا زالىم پادىشاھنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش مۇددىئاسىدىكى قوزغۇلائىلار ئاشۇ زالىم پادىشاھنىڭ رەئىيەتنىڭ جىنى ۋە مېلىنى بىر تەرەپ قىلىش خۇسۇسىدىكى ئەمەل - ئەتمىشلەرگە ئوخشاشلا قانۇنلۇق سانلىدۇ . چۈنكى ، زوراۋانلىق زالىم پادىشاھنى ھەم يۆلەپ تۇرغۇزالايدۇ ھەم غۇلىتىۋەتەلەيدۇ . بۇلارنىڭ ھەممىسى تەبىئىي قانۇنىيەت بويىچە روياپقا چىقۇپىرىدۇ . بۇنداق

جىددىي ۋە تەكار ئىنقالىبىنىڭ ھاسلاتى قانداق بولسا بولسۇنىكى، كىشىلەر باشقىلارنىڭ ئادالەت سىزلىكىدىن ئەمەس، پەقەت ئۆزلىرىنىڭ يەڭىلەتكلىكى ياكى شور پىشانلىكىدىنلا ئاغرىنىدۇ.

كىشىلەرنى ئەسلىيەتنىن مەدەنلىكىكە باشلىغان يول ئاللىقاچان ئۇنتۇلۇپ كەتتى. ئېھتىياتچان ئوقۇرمەنلىرىمىدىن بىرەرسى مۇبادا ئاشۇ بولنى باقىيالغان، شۇنداقلا مەن يۇقىرىدا كۆرسەتكەن ۋاستىچى ھالەت(中介状态) بىلەن ئالدىراشلىق ۋە جىدىن قەيت قىلىنىماي قالغان ياكى مەن ئويلاپ يېتىلمىگەن باشقىچە ھالەتلەرنى ئۆزئارا باغلاش ئارقىلىق ئۇنتۇلۇپ كەتكەن ئاشۇ بولنى قايتا ئاچالىغان بولسا ئىدى، ئۇ چاغىدا ئۇ ئوقۇرەن بۇ ئىككى خىل ھالەتنىڭ بىر- بىرىنگە نەقدەر يىراق ئىكەنلىكىگە ھەيرانۇ ھەس قالغان بولاتتى. قىسىسى، ئەخلاق ۋە سىياسىغا ياتىدىغان سان - ساناقسىز سوئاللارنىڭ جاۋابىنى دەل شەيىلەرنىڭ ئاشۇنداق تەدرىجىي ئۆزگىرىش جەريانىدىن تاپىسەن، شۇنداقلا ماۋۇ دەۋر كىشىلەرنىڭ ئاۋۇ دەۋر كىشىلەرنىڭ ئوخشىمايدىغانلىقىنى بايقايسەن. دىيوجىپىس* دەۋرداشلىرى ئارىسىدىن ئۆتكەن دەۋرگە تەۋە كىشىلەرنى ئىزدىگەنلىكى ئۈچۈن، ئىپتىدائىي ئادەملەرنى ئۇچرىتىشقا مۇۋەپىق بولالىغانىدى. ئېھتىمال: ”مارکۇس پوربىوس كاتو** دەل ئۆزىگە ماس كەلمەيدىغان دەۋرە دۇغۇلۇپ قالغاچقا، رىم ۋە ھۆرلۈك بىلەن بىلە بەربات بولىدى؛ بۇ بويۇك زات 500 يىل ئىلگىرى هوقۇق تۇتقان بولسا، ئېھتىمال پۇتكۈل دۇنيانى لەرزىگە سېلىۋېتەتنى“ دېيشىشكەن. قىسىسى، ئېھتىياتچان ئوقۇرمەنلىرىم شۇنداق سوئاللارنى قويىدۇ: ئىنساننىڭ روھى بىلەن شەھۋىتى قانداقلارچە بىلىپ - بىلمەيلا بۇلغىنىپ، ئاخىر توب ھاھىيىدىن ئۆزگەرىپ كەتتى؟

* دىيوجىپىس (ملا دىيىدىن بىزۈرۈن ~ 412 - 323) ھابا سىزلاز (ستىتسىزم) ئىقىمىغا تەۋە بۇنانلىق پەيلاسپ، سوقات ئېقىمنىڭ ئىزباسارى، بىبىدۇ تۈرىدىن ئېلىنى - تەرجمانىدىن.

** مارکۇس پوربىوس كاتو (ملا دىيىدىن بىزۈرۈن ~ 234 - 149) رىم جۇھەرپىسىتى مەرگىلىدىكى سىياسىيون، دۆلەت ئىشلىرى پائەلىيەتچىسى، ناتقىق، بىبىدۇ تۈرىدىن ئېلىنى - تەرجمانىدىن.

نېمىشقا ۋاقتىنىڭ ئۆزىرىشغا ئەگىشىپ ھاجىت ۋە شادىلىقلرىمىزنىڭ
 نىشانىمۇ ئۆزگىرىپ بارىدۇ؟ نېمىشقا ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ تەدرىجىي
 يۈقىلىشىغا ئەگىشىپ، جەھىيەت پەيلاسوبىلارنىڭ نەزەر بىدە سەممىيەتسىز
 ئىنسانلار بىلەن ياسما شەھۆتتىنىڭ بىرىكمىسىگە ئايلىنىپ قالدى؟
 تەبىئىلىكتىن قىلچە ئەسر قالمىغان ئۇنداق كىشىلەر بىلەن شەھۆت
 يەنە نېمىشقا يېڭىچە ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ مەھسۇلى، دەپ
 قارىلىدۇ؟ بۇ مەسىلىلەر خۇسۇسىدىكى مۇلاھىزلىرىمىزنىڭ ھاسلاتى
 كۆزىتىشلىرىمىزدە تولۇق ئىسپاتلاندى. قىسىسى، بەدەۋەلەر بىلەن
 مەددەنيلەر روھىيەت ۋە ئىشتىياقتا شۇقىدەر پەرقىلىقكى، بىرىگە
 يۈكىدەك سائادەت بېغشىلىيالغان مەلۇم بىر مەۋجۇدىيەت يەنە بىرىنى
 ئۈمىدىزلىكە غەرق قىلىدۇ. بەدەۋەلەر بىمالاللىق ۋە ھۆرلۈككە
 بولغان تەشنالقى بىلەن جاپاسىز ياشاشقىلا ئىتتىلىدۇ. شۇڭا، ھەتتا
 تاشقى دۇنياغا بولغان ئېرەڭسەزلىكتە بەدەۋەلەرگە ھەتتا ئىستویكَ
 ئېقىمىدىكىلەرمۇ يېتەلمىيدۇ. ئەكىسىچە، جەھىيەتىمىز پۇقرىلىرى
 تىرىكچىلىك ئۈچۈن توختاۋىسىز پايدىتەك بولىدۇ، تەر تۆكىدۇ، دەككە
 - دۇكىكىدە ئۆتىدۇ ۋە جەبر - زۇلۇم چېكىدۇ. ئۇلار تىنلىقى توختىغۇچە
 ئاشۇنداق ئۆتىدۇ؛ تۇرمۇشىنى قامداش كويىدا ھەتتا ئۆلۈمگە
 تەۋەككۈل قىلىدۇ ياكى ئۆچەمەس نام قالدۇرۇش ئۈچۈن ئىسىق
 چىندىن كېچىدۇ؛ ئۆزى ئەڭ نەپەرەتلىنىدىغان مەنسەپدارلار بىلەن
 ئۆزى ئەڭ پەس كۆرىدىغان بۇلدارلارغا "خوش خوجام!" دېيشكە
 مەجبۇر بولىدۇ؛ ئاشۇنداقلارنىڭ خىزمىتىدە بولۇشتەك شەرەپنى قولغا
 كەلتۈرۈش ئۈچۈن پۇتۇن ۋۇجۇدى بىلەن تەرىمىشىدۇ؛ ئاشۇ
 مەنسەپدارلار ۋە بۇلدارلارنىڭ ئۇنىڭغا قىلغان ھىمەتلىرىنى پەسلىك
 بىلەن ماختىنىپ تۇرۇپ جاكارلايدۇ؛ ئۆزلىرىنىڭ ئاشۇنداق
 مەنسەپدارلار بىلەن بۇلدارلارغا قۇل ئىكەنلىكىدىن پەخىرىلىنىدىغان

* يۈنلەندىكى تۆت بۇيۇڭ پەلسەپە ئېقىمىنىڭ بىرى؛ ئەمپیراتور پەيلاسوب مارکۇس ئاقۇرلۇقۇسنىڭ
 «تەپدەككۈرئامە»سى مۇسۇ گېشىغا نەۋە مەشھۇر ئەسر - تەرجمانىدىن.

بۇلاچقا، ئاشۇ شەرەپتن مەھرۇملارنى مەنىستىمەيدىغانلىقىنى گەپ تارىلىقىدا پۇرتىپ ئۆتىدۇ. دۇرۇس، ناۋادا كاربىلار^{*} دىن بىرەرسى يازۇرۇپ ئەللەرىدىكى ۋەزىرەتكە ئېغىر، ئەمما پەخىرلەك ۋەزىپىنى زىممىسىگە ئېلىپ قالسا، قانداق ئاقۇھەت كېلىپ چىقار بولغىيدى؟ لاغايالاپ يۈرۈشكە كۆنۈپ كەتكەن ئۇ بەدەۋى، ئېھىتمال جانغا تىكىلىدىغان خەتەزلمەركە تەۋەككىل قىلسا قىلىدۇكى، نەزەرەرىدىكى ئۇنداق يېرىگىنىشلىك ھاياتنى قوبۇل كۆرمەيدۇ، ئەلۋەتتە. چۈنكى، ئۇنداق ھايات ئاشۇ بەدەۋىنىڭ نەزەرەتتە گەرچە ئارزو - ئىستەكەرنى قاندۇرۇش بىلەن كىشىلەرگە مەمنۇنىيەت بېغىشلىيالىسىمۇ، ئەمما ئىنسان نەپىسىگە چەك قويالمايدىغانلىقى بىلەن قورقۇنچىلۇق. ناۋادا ئۇ جەمئىيەت ئەزىزلىرىنىڭ سەۋەبىنى بىلەمكچى بولسا، ئۇ ئالدى بىلەن كاللىسىدا "ھوقۇق"، "نام - ئاتاق" دېگەن ئۇ قۇملارنى بىخلاندۇرۇپ، كىشىلەرنىڭ باشقىلارنىڭ ئۆزىگە بولغان باھايى تەبرىزىنى نەقدەدر قىيمىتلىك ھېسابلایدىغانلىقىنى چۈشىنى، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ بەختى ۋە مەمنۇنلۇقلۇرىنى دەڭىسەشتە ئۆزلىرىنىڭ ھۆكۈمىگە قارىغاندا باشقىلارنىڭ دەلىلىرىنى چوڭ بىلدىغانلىقىنى ئايىتىڭلاشتۇرۇۋېلىشى شەرت. بەدەۋىلەر بىلەن مەددەنيلەرگە خاس خىلمۇ خىل پەرقەلەرنىڭ نېڭىزى دەل مۇشۇ يەردە. قىسىسى، بەدەۋىلەر ئۆزىنىڭ دۇنياسىدا ياشايىدۇ؛ ئىجتىمائىي ئادەملەر باشقىلارنىڭ باھايى تەبرىزى ئارا قانداق ياشاش لازىمىلىقىنىلا بىلدۇ، يەنى ئۇلارنىڭ ئۆز مەۋجۇتلۇقى ھەققىدىكى تۈيغۈسى باشقىلارنىڭ ھۆكۈملەرىدىن كېلىدۇ. تۆۋەندىكى سوئاللار مۇلاھىزم دائىرىسىگە كىرىدىغان مەزمۇنلاردىن ئەمەس : دۇرۇس،

* لاتىن ئامېرىكىسىدىكى ئىندىجانلارنىڭ بىر تارھىقى بولۇپ، ئاساسەن ئامازون ئۆيماڭلىقى، گۈشىيانا ئېڭىزلىكى، كارىپ رايونى ۋە ئۇنۇرا ئامېرىكىنىڭ شەرقىي رايونلاردا ياشايىدۇ، بىدۇ توپىدىن ئېلىنى - تەرجمانىدىن.

ئەخلاق ھەققىدە قالىتسىس مۇلاھىزىلەرنى قىلىشقا نىمۇزى، شۇنداق تۇرۇقلۇق يەندە بىزدىكى باشقىلارنىڭ باھالىرىنى قەدىرلەيدىغان خاھش قانداقلارچە كىشىلەرنى ياخشىلىق بىلەن يامانلىقىنى پەرۋايسى پەلەك يۈرىدىغان قىلىپ قويغاندۇ؟ ھەممىلا نەرسە قىياس تۈسىنى ئېلىپ كەتكەن تۇرسا، ئەمەل - ئەتمىشلىرىنىڭ ھەممىسى يەندە قانداقلارچە ساختلىشىپ ۋە سۇئىيليشىپ كەتكەندۇ؟ شان - شەرەپ، دوستلۇق، ئەزگۇ پەزىل، ھەتتا رەزبىلىكىلەرمۇ ھە دېسلا ئاشۇنداق بولۇپ كېتتۈۋاتىدۇ. بۇ لاردىن بىز ئۆزىنى پەش قىلىشنىڭ ئەلمى - تەلمنى ئاخىر ئۆگىنىڭ الدۇق. ئەتراپىمىزدا پەلسەپەۋى تەلىمانلار، مېھربانلىق، قائىدە - يوسوون ۋە مارجان كەبى ئەقلىيەلەر ساماندەك تۇرۇقلۇق، يەندە ئۆزىمىزنىڭ قانداق ئادەم ئىكەنلىكىنى ئۆزىمىزدىن سوراپ بېقىشقا پېتىنالماي، نېمىشقا ھە دېسلا باشقىلاردىن سورايدىغاندىمىز؟ شۇڭا، يۈزەكى ھادىسلەرگىلا ئەسىر تەلۋە - تەنتەكلىكەردىنمىزكى، تەئەللۇقاتىمىز ئەخلاققا تويۇنمىغان شۆھەرت، ئەقلىگە تويۇنمىغان ئىدرَاك ۋە بەختكە تويۇنمىغان شادلىقلا، خالاس. مېنىڭچە بولغاندا تۆۋەندىكى ئىككى نۇقتىنى ئىسپاتلىيالغانلىقىمنىڭ ئۆزى يېتىپ ئاشىدۇ: بىرى، يۇقىرىقلار ئىنسانلار ئەسلىيەتكە تەئەللۇق ئەھـۋالاتلاردىن ئەمەس؛ يەندە بىرى، تەبئەتكە بولغان مايىلىقلەرىمىزنى ئۆزگەرتىپ چىرىتتەتكەن ئامىل يەنلا جەئىيەتتە شەكىللەنگەن روھ ۋە تەڭسىزلىك، خالاس.

تەڭسىزلىكىنىڭ مەنبىسى ۋە تەرەققىياتى ، سىياسىي جەئىيەتتىنىڭ تۇرۇزۇلۇشى ۋە ئېۋەن - نۇقسانلىرىنىڭ قانداققۇر تەڭداشىسىز نۇپۇزنىڭ مەنبىھىسى بولمىش مۇقدەددەس ئەققىدە ئاساسىدا ئەمەس، پەقەت ئىدراكىي ئىنساننىڭ تۇغما تەبئىتى ئاساسىدا بارلىققا كەلگەنلىكىنى يايىن قىلىشقا تىرىشىپ باقتىم. شەرھەلىرىم ئاساسىدا شۇنداق ھۆكۈم قىلىشقا بولىدۇكى ، تەبئىي ھالەتتە، يەنى ئەسلىيەتتە تەڭسىزلىك ئاساسەن دېگۈدەك مەۋجۇت ئەمەس ئىدى. ئىقتىدار -

كاراامەتليريمىزنىڭ كۈچىيىشى ۋە ئىنسانلار ئەقلېنىڭ بېيىشغا ئەگىشىپ، تەڭسۈزلىك بىخ سۈرۈش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشىدۇ، ئاخىدا ئۇ، خۇسۇسى ئىگىلىك ۋە قانۇننىڭ تۇرغۇزۇلۇشى بىلەن تېخىمۇ چوڭقۇر يىلتىز تارتىپ، قانۇنلىشىپ بارىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا شۇنداق دەپ ھۆكۈم قىلايىمىزكى، سۇبىستانتىۋ قانۇندا ئىجازەت قىلىنغان تەڭسۈزلىك بىلەن فىزىيولوگىيە جەھەتنىكى تەڭسۈزلىكى ماسلىشىشچانلىقى بۇزۇلغان ھامان، ئۇ ناتۇرال قانۇنغا دەخلى يەتكۈزىدۇ. بۇ خىل بىماسىق ھەرقانداق مەددەتىي مىللەت ئارىسىدا ئۇمۇمیيۇزلىك ساقلىنىۋاتقان تەڭسۈزلىككە قانداق پوزىتسىيە تۇتۇشمىز لازىملىقىنى بىلگىلەيدىدۇ. چۈنكى، ”تەڭسۈزلىك“ نىمە دەپ تەبرىلەنمىسۇن، ئۇنى پەقەتلا بالىنىڭ ئاتا ئالدىدىكى ئاتىكاچىلىقى، ناداننىڭ دانىشقا ھاكىملىق قىلىشى ۋە ئاز ساندىكى كىشىلەر ئەيش - ئىشەتكە غەرق بولۇۋاتقان پەيتىدرە كۆپ ساندىكى كىشىلەرنىڭ يوقسۇزلىق ۋە ئاج-زېرىنلىقنا قېلىشى دەپلا چۈشىنىش مۇمكىن! بۇلارنىڭ ھەممىسى ناتۇرال قانۇنغا ھۇخالىپتۇر.

مۇئەللېپىنىڭ ئازاھى

(A) ھېرودوت^{*} شۇنداق دەيدۇ : ”ۋېسېرىپىدىس قەتل قىلىنغاندىن كېيىن، پېرسىيەنىڭ يەتنىچى نىجانكارى ئەلدە قانداق سىاسىي تۈزۈلمىنى ئۇرتۇشىش ھەققىدە كېڭەشكەندى؛ ئۇختانۇس جۇمھۇريت قۇرايلى، دەپ تۇرۇۋالدى“ . بۇنداق گەپ ۋالىنىڭ ئاغزىدىن چىسا، ئادەمنى راستىنىلا ھەيران قالدۇرىدۇ . چۈنكى، بىرىنچىدىن، ئۇختانۇس ئېمىپىاتورلۇققا ئىنتىلگەن بولسا كېرەك . ئىككىنچىدىن، ئاقسۇڭەكلەرگە ئۇلارنى ئەل - ئاۋامنى ھۆرمەت قىلىشقا مەجبۇر قىلىدىغان ھۆكۈمەتسىن كېلىدىغان ۋەھىم ئۆلۈم ۋەھىمىسىدىنمۇ كۈچلۈك بولىدۇ . ئويلىغىنمىزدەك ئۇختانۇسنىڭ گېپى ئېتىبارسىز قالدى . ئۇ باشقىلار پادشاھ سايلاۋاتقان پەيتىلەردە ئۆزىنىڭ پادشاھقا ”خوش-خوش“ دېيىشىمۇ ، بۇيرۇۋازلىق قىلىشىمۇ خالمايدىغانلىقىنى بايقاپ، ئاخىر ئۆزىگە تەئەللۈق تەخت ھوقۇقىنى باشقىلارغا ئۆتۈنلۈپ، ئۇنىڭ بەدىلىگە پەقەت ئۆزى ۋە جەددى - جەمەتنىڭ ھۆر ۋە مۇستەقل تۇرمۇشنى تاللىۋىدى، ئۇنىڭ ئىلتىجاسى ماقۇللاندى . ھېرودوت گەرچە ئۇنداق ئىمتىيازغا قويۇلدىغان چەكتى بايان قىلىغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنداق چەكتىڭ ھامان مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى پەرەز قىلاڭىمۇز . ئۇنداق بولىغاندا، ئۇختانۇس ھېچقانداق قانۇنغا بويىسۇنمای، ھەرقانداق مەسئۇلىيەتنى زىممىسىگە ئالمايدۇ - د، ئۇ ئەلدىكى ئەڭ بۇيۇك ھوقۇقدارغا ئايلىنىپ، بۇ جەھەتتە ھەتتا پادشاھتىنمۇ ئېشىپ

* ھېرودوت مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 5 - ئەسرىدە ئۇتكەن يۇنان يازغۇچىسى ؛ ئۇنىڭ «تارىخ» ناملىق ئەسسىرى غەرب ئەددىبىيات تارىخىدىكى مۇكەممەل ساقلىشپ قالغان، ئەڭ بۇرۇنقى ئەسسىرى ئەسلىنىدۇ، بىدەن تۈرىدىن ئېلىنىدى - تىرىجىمەتلىنى.

كېتىدۇ. ھالبۇكى، ئاشۇنداق ئىمتىيازىدىن قانائەت تاپاللغان كىشىنى ئۆز ھوقۇقىنى كەلسە - كەلمەس پەش قىلىشقا رايى بارمايدۇ دېسىمە كەمۇ بولىدۇ. ئەمەلىيەتتىمۇ ئۇنداق ئىمتىيازىنىڭ ئاشۇ پادىشاھلىقتا دانىش ئۇختانۇسنىڭ ئۆزى ياكى ئۇنىڭ جەددى - جەمەتى سەۋەبلىك تالاش - تارتىش پەيدا قىلمىغانلىقى بېشارەتلەردىن ئايىان.

(B) بۇ ئەسىرنى يېزىش ئۈچۈن قولۇمغا قەلەم ئالغان چاغىدلا پىكىر - قاراشلىرىمنى يۈكىسىك ئىشەنچ بىلەن پەيلاسوبىلار قەدىرلىگەن نوپۇزلىق تەلىماتلارنىڭ بىرى ئاساسدا تاۋىلغانىدىم. چۈنكى، ئۇنداق نوپۇزلىق تەلىماتلار پەقەت پەيلاسوبىلارغىلا ئايىان پۇختا ۋە يۈكىسىك ئەقلەيەتنى تۆرلىدى:

”ئۆزىمىزگە ھەرقانچە كۆيۈنسە كەمۇ، ئۆزىمىز ھەققىدىكى چۈشەنچىلىرىمىزنىڭ باشقا مەۋھۇدا تىلار ھەققىدىكى چۈشەنچىلىرىمىزدىن ئېشىپ كېتىدىغانلىقىغا ئىشەنەيمەن. چۈنكى، تەبىئەت بىزگە ئىنسانلار مەۋجۇتلۇقنىنىڭ كاپالىتى سۈپىتىدە بىر قىسىم خاس ئەزىازنى ھىمەت قىلغان بولسىمۇ، ئەمما بىز ئۇلاردىن پەقەت تاشقى دۇنيانىڭ تەسىرىنى قوبۇللايدىغان قورال سۈپىتىدىلا پايدىلىنىمىز، شۇنىڭدەك ھايانتىق ھەشەملىرىنى ئاۋۇتۇپ، تاشقى دۇنيادا ياشاشقىلا ئىنتىلىمىز. سەزگۇ ئەزىزلىرىنىڭ كارامىتىنى كۈچەيتىپ، تاشقى دۇنيا يىمىزنى كېڭىدەتىشكىلا ئىنتىلىمىزۇ، ئىچكى تۈيغۇلرلىرىمىزنى ئىشقا سېلىشقا سەمل قارايمىز. پەقەت ئاشۇ ئىچكى تۈيغۇلرلىرىمىزلا بىزنى ھەققى ئۆزلىك قويىنغا يېتەكلەپ، تاشقى دۇنيانىڭ ھەرقانداق غەليانلىرىدىن ساقلاشقا قادر ئىدى، شۇنىڭدەك ئۇ ھەم ئۆزىنى چۈشىنىشكە ئىتتىلگەنلەرنىڭ زۆرۈر ۋاستىسى، ھەم ئۆزىنى دەڭىسىپ بېقىش كويىدىكىلىرىنىڭ يېگانە قورالى ئىدى. ئەمما، زادى قانداق قىلغاندا ئاشۇ تۈيغۇنى جانلاندۇرۇپ، ئۇنىڭغا ئازادە ماكان ھازىرلاپ بەرگىلى بولار؟ زادى قانداق قىلغاندا ئاشۇ ئىچكى تۈيغۇنىڭ ماكانى بولمىش روھنى تازىلاش ئارقىلىق، كاللىمىزدىكى بەھۇدە خىياللارنى سۈپۈرۈپ

تاشلىغلى بولار؟ يامان يېرى، ئاشۇ تۇيغۇنى ئىشقا سېلىش ئادىتنى چۆرۈپ تاشلىدۇق. جىسمىي سېزىملىرىمىزنىڭ غەليانلىرى ۋە جىدىن ئىچكى تۇيغۇلىرىمىز بىھوشلاندى؛ ئاخىر ئۇنى بىزدىكى شەھەوت يالقۇنلىرى كۆيدۈرۈپ كۈل قىلىۋەتتى. قىسىسى، بىزدىكى زېھىن-زەكىي، روھ ۋە سېزىم ئاشۇ ئىچكى تۇيغۇنى تۇشمۇتۇشتىن چىرىتىپ تۈگەتتى.“ (بۇفون^{*} : «ئىنسانلار ناتۇرال تارىخى ھەققىدە»)، بىرىنچى باب، تۆتىنچى پاراگراف، 151 - بەت)

(C) ئادەمزاڭىنىڭ تېنى ئۇزاق زامانلاردىن بۇيانقى ئۆرە مېڭىش جەريانىدا تەدرىجى ئۆزگىرپ بارغان بولىسىمۇ، ئەمما ئادەمزاڭ ئىككى بىلىكى بىلەن تۆت پۇتلۇق ھايۋانلارنىڭ ئالدى پۇتى ئۇخشاشىپ كېتىدىغانلىقنى بىلەمەز. تۆت پۇتلۇق ھايۋانلارنىڭ مېڭىشىدىن، قايىسى خىلدىكى مېڭىش شەكللىنىڭ تەبىئەتكە ئەڭ ماں كېلىدىغانلىقنى جەزىملىشكە بولىدۇ. بۇۋاقلارنىڭ ھەممىسى دەسلەپتە ئۆمىلەپ ماڭىدىغان بولغاچقا، ئورنىدىن تۇرۇشنى چوڭلارنىڭ يېتەكلىشى بىلەن تەستە ئۆگىندۇ. مىسالىن، خوتىپتۇتلار^{**}غا ئوخشاش قىسىمن بەددەۋى مىللەتلىر بىلا تەربىيەسىگە پەقهتەلا ئېرىنىشىمىدەغانلىقى سەۋەبلىك، باللىرى ئۇزاق مۇددەت ئۆمىلەپ ماڭىدىغان بولغاچقا، ئۇلارنىڭ تۇرفىنى رۇسلىشى ناھايىتى تەشكە چۈشىدۇ. غەربىي ھىندى تاقىم ئارىلى^{***}دىكى كاربىلارنىڭ باللىرىمۇ شۇنداق. تۆت پۇتلاب ماڭىدىغان ئادەمەرگە ئائىت مىسالالار يەنە خىلى بار. مىسالىن، 1344-يىلى گېرمانىيە خىسىپن ئىشتاتىدا بايقالغان يىۋاىي بالىنى ئەسلىدە قانجۇق بۆرە بېقىپ چوڭ

* بۇفون (1707 ~ 1788) فرانസىيەلەك ناتۇرالىست، يازغۇچى، بېيدۇ تورىدىن ئېلىنىدى – تەرجمانىدىن.

** خوتىپتۇت – ئافرقىنىڭ جەنۇبىدىكى ئەرقلار ئۇيۇمى، قۆزلىرىنى "كويكوسيلار" (科伊科伊人) دەپ ئاتىشىدۇ. قەدىمكى مۇڭۇللارىنىڭ قالدۇق پۇتشقا ئوخشاپقى كېتىدىغان خوتىپتۇتلار ئاسامىن نامىبىيە، بۇتسۇسا ئەن جەنۇبىي ئافرقىغا تارقالغان، بېيدۇ تورىدىن ئېلىنىدى – تەرجمانىدىن.

*** West Indians شىمالى ئاپېرىكا قىشقەسىدىكى تاقىم ئارال بولۇپ، ئالاتاشك ئۆكىان بىلەن كارس دېڭىنىڭ ئارىسقا جايلاشقان، بېيدۇ تورىدىن ئېلىنىدى – تەرجمانىدىن.

قىلغانىكەن. كېيىنكى كۈنلەرده ئۇ بالا ھېنىرى ئوردىسىدا ھەسەرت بىلدەن مۇنداق دەپتۇمىش: "ماڭا تاللاش ئەركى بىرلىگەن بولسا، ھازىرمۇ ئادەملەر ئارسىدا ئەمەس، بەلكى بۆريلەر ئارسىدا ياشاشنى تاللىغان بولاتىم". ئۇ بالا ھايۋانلاردەك تۆت پۇتلاپ مېڭىشقا بەكلا كۆنۈپ كەتكەچكە، ئىككى پۇتلاپ ئۆرە تۇرۇشنى بېقىنغا تىكلەپ قويۇلغان تاختىغا ئىسىلىپ يۈرۈپ ناھايىتى تەستە ئۆگەنگەنەكەن.

1694 - يىلى لىتوانىيەدىكى ئورھانلىقتا بايقالغان ئېيىق بالەمۇ شۇنداق. كوندىللاڭ نىڭ ئېيتىشچە، تۆت پۇتلاپ ماڭىدىغان، ئەقلى بىزەمۇ يېتلىمىگەن ئۇ تىلسىز بالا ئادەتتە ئادەمزاتنىڭكىگە پەقەتلا ئوخشىمايدىغان بىر خىل ئاۋازنىلا چىقىرا مىشكەن. خىلى يىللار ئىلگىرى ئەنگلىيە ئوردىسىغا ئىلىپ بېرىلغان ھانۋېرلىق ھېلىقى ياۋايى پىندە كەمۇ ئىككى پۇتلاپ مېڭىشنى ئۆگىنىش ئۈچۈن پانسى دۇنيانىڭ ئەڭ ئېغىر جەبىر - جاپالىرىنى تارتقانىكەن. 1719 - يىلى كىشىلەر پېرىنوس** تېغىدا تۆت پۇتلاپ ماڭىدىغان ياۋايى ئادەمدىن ئىككىنى بايقىغانىدى. بەزىلەرنىڭ بۇ ھەقتىكى "ئۇنداق مېڭىش ھالىتى ئادەمزاتنىڭ ئىككى قولىنى نۇرغۇن ئىقتىدار - كارامەتتىن مەھرۇم قىلىدۇ" دېگەندەك باشقىچە پىكىرىگە تۆۋەندىكىدەك جاۋاب بېرىمەن: پەقدەت مايمۇننىڭ قوللا ئىككى تۈرلۈك رولىنى ناھايىتى ئوبىدان جارى قىلدۇرۇشقا قادر. بۇ حال تەبىئەتنىڭ ئادەمزاتنقا تۇغۇلۇشدىنلا ئۆزى ئۆگەتكەن مېڭىش ھالىتدىن باشقىچەك قىياپەتتە يول يۈرۈش ئىقتىدارنىمۇ ھىممەت قىلغانلىقنى ئەمەس، بەلكى ئادەمزاپۇت - قولنىڭ تۇغما ئىقتىداردىن باشقا يەنە نۇرغۇن كارامەتكە قادر ئەنلىكىنى ئىسپاتلайдۇ.

ئەمما، مېنىڭچە "ئادەم ئىككى پۇتلاپ ئۆرە ماڭىدىغان جانلىق"

* كوندىللاڭ (1715 ~ 1780) - كەسرلەرده ئۇنكەن فرانسۇز پەيلاسۋېلارنىڭ ۋەكىللەرىدىن، بىيدۇ تۈرىدىن ئېلىنى - تەرجىماندىن.

** فرائىسيي بىلەن ئىسپانىيەنىڭ پاسلىغا جايلاشقا ناغ تىزمىسى، بىيدۇ تۈرىدىن ئېلىنى - تەرجىماندىن.

دېگەن پىكىرنى ياقلاپ نۇرغۇن دەلىل كۆرسىتىشكە بولىدۇ. مىسالىن، بەزىلەر: ”ئادەمزاتنىڭ ئەڭ بۇرۇنقى تەن قۇرۇلمىسى ھازىرىقىغا ئوخشمايتى؛ ئۇ ۋۇزاق زامانلار ماپەينىدە شەكىللەنگەن“ دەپ قارىسمۇ، ئەمما ئۇلار بۇ يەكۈنىنى ئىسپاتلاپ كۆرسىتىشكە يەنلا ئاجىزلىق قىلىدۇ. چۈنكى، بەزىلەر ئوتتۇرىغىا قويغان ئاشۇنداق ئۆزگەرىش ھۇمكىنچىلىكىنىڭ بارلىقىغا ئەڭ بولىغاندا ئاشۇ ئۆزگەرىشنىڭ ئېھىتىللىقىنى بىلىش شەرتىدە ئاندىن ئىشىنەلەيمىز. ئۇنىڭدىن باشقا، ئادەمزاتنىڭ ئىككى قولنى زۆرۈر تېلىغاندا پۇت ئورنىدا ئىشلىتىشكە بولىسمۇ، ئەمما ئۇ پاكت پەقدەت ”ئادەم تۆت پۇتلۇق ھايۋان“ دېگەن پەرەزنى ئوتتۇرىغىا قويۇشقا پايلايدۇ، ئۇنىڭ ئەكسىچە بولغان قىياسەن پىكىرلەر نۇرغۇن بايقاشلارنىڭ مەددەتكارلىقى بىلەن ۋەزىلىك. ئۇ بايقاشلار تۆۋەندىكىچە:

(a) باش بىلەن تەننىڭ چىتىلىش شەكىلدىن قارىغاندا، ناۋادا ئادەمزات تۆت پۇتلاب ماڭسا، باشقا ھايۋانلارغا ئوخشاش ۋە ئۆزىنىڭ ھازىرقى ئۆرە ھالىتىدىكىدەك ئىككى كۆزىنى كەڭىرى تەبىئەتكە قارىتالمايتى؛ ئۇنىڭ نەزەرى پەقدەت يەر يۈزى بىلەنلا چەكلەنپ قالاتتى. بۇ ھال ئادەمزاتنىڭ مەۋجۇتلۇقىغا پايدىسىز، ئەلۋەتتە.

(b) ئادەم — قۇيرۇقسىز جانلىق. چۈنكى، ئىككى پۇتلاب ئۆرە ماڭىدىغان ھايۋانلار ئۈچۈن قۇيرۇق بىهاجەت. ئەمما، تۆت پۇتلۇق ھايۋانلارغا كۆرە ېيتقاندا، قۇيرۇق ئىنتايىن مۇھىم ئەزا. شۇڭا، تۆت پۇتلۇق ھايۋانلارنىڭ ھەممىسى قۇيرۇقلۇق.

(c) ئايال زاتىنىڭ ئەمچىكى بالىنى قۇچاقلاب كۆتۈرۈشكە ناھايىتى باب كېلىدۇ. ئەمما، بۇنداق جىسمىي قىيابەت تۆت پۇتلۇق ھايۋانلار ئۈچۈن بىئەپ. شۇڭا، تۆت پۇتلۇق ھايۋانلاردىن بېچقايسىسىنىڭ ئەمچىكى ئادەمزاتنىڭىدەك كۆكسىدە ئەمەس.

(d) ئادەمنىڭ پۇتى قولىدىن ئۇزۇن كېلىدىغان بولغاچقا، تۆت پۇتلاب مېڭىش زۆرۈر تېلىسلا تىزلىنىشقا توغرى كېلىدۇ. بۇ ھال

ئادەمنى جىسمىي بۆلەكلرى بىر- بىرىگە ماں كەلمەيدىغان، يول يۈرۈشى بەسى مۇشكۇل مەخلۇققا ئايلاندۇرۇپ قويدۇ.
(e) ھايۋانلارنىڭ بۇت قىسىدا يوتا بىلەن پاقالچاقنى چىتىپ تۈرىدىغان ئۆگە بولىدۇ. ئەمما، ئادەمنىڭ ئۇنداق ئۆگىسى بولمىغاچقا، ئالقىنى بىلەن تاپىنى تولۇق يەرگە تەگكۈزۈپ، تۆت بۇتلاب ھېڭىشى تولىمۇ ئەپسەر بولىدۇ.

(f) ئادەمزات تاپىنى بىلەن يەرنى دەسىسەپ ئۆرە تۇرغاندا (بۇ حالد ئادەم ئۆچۈن شەكسىز زۆررۇدۇ)، ئۇنىڭ ئوشۇق سۆڭىكى تۆت بۇتلۇق ھايۋانلارنىڭ پاقالچاق سۆڭىكىنىڭ رولىنى ئويينايدۇ. ئوشۇق سۆڭىكىنى شەكىللەندۈرگەن سۆڭەك بۆلەكلەرنىڭ كۆپلۈكىنى قويۇپ تۇرالىلى. ئۇ سۆڭەك ناھايىتى يوغان بولغاچقا پاقالچاق سۆڭىكىنىڭ رولىنى ئويينىمالايدۇ؛ ئۇنىڭ ئۇستىگە، ئارىدىكى ئوشۇق سۆڭىكى بۇت پەنجه سۆڭىكى بىلەن پاقالچاق سۆڭىكىگە ناھايىتى يېقىن. بۇ حال ئادەمنىڭ بۇتنى تۆت بۇتلۇق ھايۋانلارنىڭكىدەك ئىلاستىكلىقتىن مەھرۇم قىلغان. يۇقىرىدا قەيت قىلىنغان بۇۋاقنىڭ مىسالى ھېچنېمىنى ئىسپاتلاب بېرەلمىدۇ. چۈنكى، بۇۋاقنىڭ جىسمى قۇۋۇتى تۇغما حالدەتتە، يەنى ئۇنىڭ بۇت - قولى ئاجىز بولىدۇ. ناۋادا ئۇ مىسالىنى دەليل ئورنىدا قوللانساق، ئۇنداققا "ئىت تۇغۇلۇشىدىنلا قۇرۇقلۇقتا ياشاشقا باب كەلمەيتى" دېگەن يەكۈنىنى چىرقىلايمىز. چۈنكى، يېڭى تۇغۇلۇغان كۈچۈك بىر نەچىچە ھەپتىكىچە يەر بېغىرلاب ماڭىدۇ. ئومۇمن، پەۋقۇلئادە ئەھۋال ھەممىگە ئورتاق ئەھەلىيەتنى ئىنكار قىلىشقا پايلىمايدۇ. باشقا مىللەتلەر بىلەن ئۇچرىشپ باقىغان ئادەم ئۆزىدىن باشقىلارنى ھەرگىز دورىيالمايدۇ. ئايىغى چىقىشتىن بۇرۇن ئورمانلىققا تاشلىۋېتىلگەن بۇۋاقنى يىرتقۇچلار بېقۇالسا، ئۇ ئاشۇ يىرتقۇچىنىڭ يۈرۈش - تۇرۇشنى دوراپ يۈرۈپ ئۆگىنىۋالدۇ. جۇملىدىن ئادەت ئۇنىڭغا تۇغما قابلىيىتىدىن ئۆزگە بىر تۈرلۈك ئىقتىدارنى ئاتا قىلىدۇ، يەنى ئۇ ئىككىلا قولى چولاق ئادەمنىڭ

تىرىشىپ - تىرىمىشىپ يۈرۈپ، پۇتىنى قول ئورنىدا ئىشلىتىشنى ئۆگىنۋەلەنغا ئوخشاش، قولنى پۇت ئورنىدا ئىشلىتىشكە كۆنۈپ كېتىدۇ.

(D) ناۋادا ئوقۇرمەنلىرىم ئارسىدا پەلىپەتىش ناتۇرالىستىن بىرى چىقىپ، ”تۇپراق يارالمىشدىنلا مۇنبىت ئىدى“ دېگەن يەكۈنۈم ھەققىدە باشقىچە پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويسا، ئۇنىڭغا مۇنداق جاۋاب بېرىسىمەن :

”ئۆسۈملۈكەرنىڭ ھاۋا ۋە سۇدىن ئالىدىغان قۇۋۇتى تۇپراقتىن ئالىدىغان قۇۋۇتىدىن كۆپ بولغاچقا، چىرىگەندىن كېيىن تۇپراقتا قايتۇرۇدىغىنى تۇپراقتىن ئالغىنلىدىن ئېشىپ كېتىدۇ. ئورمانىلىق سۇنىڭ پارلىنىشىنى توسوپ، يامغۇر سۈيىنى ئۇزاق مۇددەت ساقلىيالايدۇ. شۇڭا، ئۇزاق زامانلار پالنا تەگەمگەن ئورماقلقىتا ئۆسۈملۈكەرنىڭ يېتىلىشىگە پايدىلىق ئەت توپا قىلىنلاپ بارىدۇ. ئەمما، ھايۋانلارنىڭ تۇپراقتا بەرگەن قۇۋۇتى تۇپراقتىن ئالغىنلىدىن ئاز بولىدۇ. ئادەملەر نۇرغۇن ياغاچ ۋە ئۆسۈملۈكەرنى ئوتتۇن ياكى باشقا لازىمەتلەكلىمر ئورنىدا ئىشلىتىپ خوربىتۇپ كېتىدۇ. شۇڭا، ئادەملەر تۈپلىشىپ ئولتۇرالاشقان جايلاрадا ئۆسۈملۈكەرنىڭ يېتىلىشىگە پايدىلىق تۇپراق قاتلىمى توختاۋىسىز نېزىلەپ، ئاخىر ئەرەب پىترىيەسى ۋە شەرقىنلىكى نۇرغۇن قاقادىلىقلاردەك زېمىنلار پەيدا بولىدۇ. ئەمەلەتتە، شەرق ئادەمزاڭ ئەڭ بۇرۇن ئولتۇرالاشقان زېمىن ئىدى. ئەمما، ھازىر ئۇ يەردىكى يەردە شور توزاڭلىرى بىلەن قۇملا قالدى. مۇھىمى، ئۇ يەردىكى ئۆسۈملۈكەر بىلەن ھايۋانلار جىسمىنىڭ باشقۇ بۆلەكلەرىمۇ توزۇپ تۈگىكەچكە، تېتىر شورداڭلىقلار ئېشىپ قالدى.“*

بۇ نۇقتا ھەققىدە بىز يەنە ئەمەللىي پاكتىلارنى كۆرسىتەلەيمىز. مىسالىدەن، يېقىنى بىر نەچىچە ئەسرىدە ئىنسان ئاياغ باسىمغاڭ، دەل - دەرەخ ۋە گىياھلارغا پۇركىنىپ يانقان ئاراللار بايقالدى. ئىشقللىپ

* بۇقۇن : «تەبىئەت تارىخى»، پارىز، 1752 - يىلى نەشرى، 354 - 355 - بەقلىمەر.

ئىنسانىيەتنىڭ كۆپىيىشى ۋە مەددەنلىشىشىگە ئەگىشىپ، تارىخ بىزگە يەر شارىنى ئوراپ تۇرغان كۆز يەتكۈسىز ئورمانىقلارغا ئىلاجىسىزلىقتنى پالنا سېلىشنى ئۆگەقتى. بۇ مەسىلىدە مۇنداق ئۈچ نۇقىنى تەكتىلەشكە ئەرزىيدۇ: بىرىنچى، ناۋادا مەلۇم بىر ئۆسۈملۈك ھايۋانلار يەپ كەتكەن جىسمىنى ئۆزلىكىدىن تولۇقلۇلايدۇ، دەپ قارالسا، بەزى ئالماڭاننىڭ پىكىرى بويىچە بولغاندا ئۇ ئۆسۈملۈكىنىڭ ئۆزى دەل دەرەخ. چۈنكى، دەرەخ شاخ-شۇمبىلىرى بىلەن يوپۇرماقلىرىغا تايىنسا باشقا ئۆسۈملۈكلىرىگە قارىغاندا تېخىمۇ نۇرغۇن نەملىك ۋە سۇ پارىنى سۈمۈرۈۋالايدۇ. ئىككىنچى، مېھنەتكەش كىشىلەر تۇپراققا قانچە ئىشلەگەنسىرى ئۇلارنىڭ تۈرلۈك دېھقانچىلىق مەھسۇلاتلىرىغا بولغان ئېھتىياجى شۇنچە ئېشىپ بارىدۇ، نەتىجىدە تۇپراقىمۇ شۇنچە تېز بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرايدۇ؛ جۇمىلىدىن تۇپراقتىكى ئىككىنچىلىككە پايدىلىق تەركىبلىر چاقماق تېزلىكىدە خوراپ تۈگەيدۇ. ئۇچنچى، ئەڭ مۇھىمى دەل - دەرەخلەر ھايۋانلارنى باشقا ئۆسۈملۈكلىرىگە قارىغاندا تېخىمۇ مول ئوزۇقلۇق بىلەن تەمنى ئېتەلەيدۇ. ئىلگىرى كۆلىمى ۋە تۇپراق سۈپىتى ئۆپۈخشاش ئىككى پارچە يەرنىڭ بىرىنگە كاشтан تىكىپ، يەنە بىرىنگە بۇغداي تېرىپ سىناب باققانىدىم. نەتىجىسى يۇقىرىقى يەكۈنىڭ توغرى ئىككەنلىكىنى ئىسپاتلىدى.

(E) تۆت پۇتلۇق ھايۋانلار ئارىسىدىكى گۆشخورلارنىڭ ئەڭ نېگىزلىك ئالاھىدىلىكى بىرى، چىشنىڭ شەكلى جەھەتنە، يەنە بىرى، ئۇچىيىنىڭ قۇرۇلمىسى جەھەتنە ئىپادىلىنىدۇ. ئادەتنە ئات، كالا، قوي، توشقان ... قاتارلىق ئوتخور ھايۋانلارنىڭ چىشى تۈز كېلىدۇ؛ ئىت، مۇشۇك، تۈلكە ... قاتارلىق گۆشخور ھايۋانلارنىڭ بولسا ئۇچلۇق كېلىدۇ. دانخور ھايۋانلاردا بوغماق ئواچەي بولىدۇ، ئەممە گۆشخور ھايۋانلاردا ئۇنداق ئەزا بولمايدۇ. ئادەمزاتنىڭ چىشى بىلەن ئۇچىسى دانخور ھايۋانلارنىڭكىگە ئوخشايدۇ؛ دېمەك، بىزمۇ ئاشۇ خىل ھايۋانلار تۈرىنگە تمۇھ، دېگەن گەپ. بۇ نۇقتا ئازاتومىيەلىك

كۆزىتىشىلدە ئىسپاتلانغاندىن باشقا، قەدىمكى مەشھۇر ئەسەرلەردىمۇ بۇ قاراشنى ياقلايدىغان پىكىرلەر ئۇچرايدۇ. سايىت جىرومى^{*} مۇنداق دېگەنلىكىن: ”قەدىمكى يۇنانغا ئائىت مەجمۇئەلەرەدە بايان قىلىنىشچە، دېھقانچىلىق پىرى جاھان سورىغان زامانلاردا ھەممە ئادەم تەبئىي ئۆسکەن مېۋە - چىۋە ۋە ئۇتىاشلار بىلەن ھايىات كەچۈرەتتىكەن؛ ھېچكىم گۆش يېمەيدىكەن. ئۇ زاماننىڭ تۇپرىقى ئەسلىدىنلا مۇنبەت ئىكەنمىش“^{**}. بۇنىڭدىن كىشىلەر پىكىر - قاراشلىرىمنى ئىسپاتلايدىغان نۇرغۇن دەلىللەرنى تىلغا ئالماي ئۆتۈپ كەتكەنلىكىمنى بايقالىدۇ، ئەلۋەتتە. چۈنكى، گۆشخور ھايۋانلار پەقەت ئولجىنى دەپلا جەڭگى - جىدەل قىلىشىدۇ؛ دانخور ھايۋانلار بولسا ئەبدىي تىنج ئۆتىدۇ. شۇڭا، مۇبادا ئىنسانلار كېىىنلىكى تۈرگە تەۋە بولغافان بولسىدى، ئۇ چاغدا ئادەمزاتنىڭ ئەسلىيىتنى ساقلاپ ياشىمىقى تېخىمۇ ئاسانغا چۈشكەن، ئۇ خىل ھالەتنى چۆرۈپ تاشلاش زۆرۈزىيەتى كۈچىپ كەتمىگەن بوللاتتى.

(F) ئويلىنىشقا تېڭىشلىك بىلىملىر، ئىدىيەۋى چۈشەنچىگە يۇغۇرغاندىلا ئاندىن ئېرىشكىلى بولىدىغان بىلىملىر ۋە زاماننىڭ سىناقلرىبىدا تاكاڭىمۇ للىشپ بارىدىغان بىلىملىرنىڭ ھەممىسى قارىماققا بەدەۋەلەرنىڭ ئىقتىدارىدىن ھالقىپ كەتكەندەك بىلىنىدۇ. چۈنكى، بەدەۋەلەر نەسلىداشلىرى بىلەن قويىۇق بارادى - كەلدى قىلمايدۇ. جۇملىدىن ئۇلاردا ئۇنداق ئالاقنىڭ زۆرۈزىيەتىمۇ، ئىمكانىيىتىمۇ يوق. يەنە كېلىپ بەدەۋەلەرنىڭ بىلىدىغىنى ۋە قىلا لايدىغىنى سەكىرەش، يۈگۈرۈش، ئېلىشىش، تاش ئېتىش ۋە دەرەخكە يامىشىلا.

* سايىت جىرومى (420 ~ 347) لاتىن ئاپېرىكسىدا ئۇتكەن مىسىسიونېر، تېۋىسب ۋە ئىنجىلىشۇنناس؛ ئۇ «ئىنجىل»نى تەرجمە قىلب لاتىن ئاپېرىكسىغا تاراققان، بىدۇن تورىدىن ئېلىنى - تەرجماندىن.

** «دىنىي مەزھەپ كېتىزار» ئىككىنچى جىلد: بۇ يېكىرىنى نۇرغۇنلىغان چاڭداش (代) سەپىاھىڭ خاتىرسىلىرىدىن ئىسپاتلىقلى بولىدىن، ئۇلاردىن فرانسوا كوليراننىڭ ئېتىشچە، ئىسپانلار كۆپى ئارىلى، سانتو دومېنigo ۋارىپلى ۋە باهاما تاقىم ئارالىرىغا كۆچۈرۈۋەتتىن ئاھالىلەرنىڭ ھەممىسى گۆشخورلۇقى سەۋەبىدىن قۇلۇپ كېتىرمىشكەن.

ئۇمما، ئۇلار يۇقىرقى مەشغۇلاتلارنى بىزگە قارىغاندا ۋايىغا يەتكۈزەلەيدۇ. چۈنكى، بىزنىڭ ئۇنداق ماھارەتلەرگە بەدەۋىلەردىك ئېھتىياجىمىز يوق، يەنە كېلىپ يۇقىرقىدەك ماھارەتلەرگە دىدار مۇلاقات ياكى ۋارىسلىققا ئەمەس، پەقت جسمىي تاۋلىنىشقا تايىنپ ئېرىشكىلى بولىدۇ. شۇڭا، بەدەۋىلەرنىڭ ئەڭ بۇرۇنقى جەددى - جەممەتى بىلەن ئەڭ ئاخىرقى پۇشتى يۇقىرقىدەك ماھارەتلەرگە ئوخشاشلا ئىنتايىن كامىل كېلىدۇ.

سەيىاهلارنىڭ يازىلىرىدا مەرپىەتنىن مەھرۇم بەدەۋى مىللەتلەرنىڭ جسمىي ۋە زىهنىي قۇۋۇقتى ھەققىدىكى خاتىرىلەر كۆپ ئۇچرايدۇ. ئۇ خاتىرىلەردى بەدەۋىلەرنىڭ چۈھەر ۋە چەبىدەسلىكىگە يۈكسەك ئايپىرنىلار ئوقۇلغان. ئۇنداق مەشغۇلاتلارنى كۆز بىلەن بیۋاسىتە كۆزەتكىلى بولىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنى كۆرگۈچىلەرنىڭ بايانلىرىدىن گۇمانلىنىشقا ھەققىمىز يوق. ئالدىمىدىكى كىتابلاрадىن تۆۋەندىكىدەك مىسالالارنى بىمالال كۆرسىتەلەيمەن:

كولبىن مۇنداق دېگەننىكەن: "خوتىپىتوتلار بېلىق تۇتۇشقا ئۇمىد تۇمىشۇقىدىكى ياشۇرۇپالقلاردىنمۇ ئۇستا. ئۇلار دېڭىز قولتۇقىدا بولامدۇ ياكى دەريا ئېقىنلاردا بولامدۇ، نور، قارماق ياكى ئارا بىلەن بېلىق تۇتۇشقا ئوخشاشلا ناھايىتى ماھىر كېلىدۇ. خوتىپىتوتلار سۇ ئۈزۈش ۋە قۇرۇق قول بېلىق تۇتۇشتا تەڭداشىسىز. بولۇپمۇ ئۇلارنىڭ سۇ ئۈزۈش ھۇنىرى كىشىلەرنى ھاڭ - تالڭ قالدىرالايدۇ. مىسالەن، ئۇلار سۇدا تىك تۇرۇپ، ئىككى قولىنى سۇ ئۇستىگە چىقىرىپ بېلىپ، خۇددى يەردە ماڭغانىدەك كېتىۋېرىدىۇ؛ دەھىشەتلەك دولقۇنلارنىڭ ئېتلىپ تۇرغان بۇزغۇنلىرى ئۇستىدە گويا دېڭىز دولقۇنلىرىغا جور بولغان تال چىۋىقلاردىك ئۇسسىۇل ئويىنيالايدۇ."

كولبىن يەنە: "خوتىپىتوتلار ئۇچىلىقىنى چەبىدەسلىكى بىلەنمۇ هەيران قىلارلىق؛ ئۇلارنىڭ ئوقتەك يۈگۈرۈشلىرى ئادەمنىڭ ئەقلەنى

لال قىلىدۇ”* دېگەندىكەن، شۇنىڭدەك ئۇ خوتىپىتۇتلارنىڭ ئاشۇنداق چۈھۈر - چەبىدەسلىكىنى ھە دېسلا يامان ئىشلارغا سەمەرپ ئەتمەيدىغانلىقىدىن ھەيرانۇھەس قالغان بولسىمۇ، ئەمما كولبىن كەلتۈرگەن مىسالالاردىن ئۇلارنىڭ كولبىننىڭ قىياسىنىڭ ئەكسىچە ئىش تۇتۇپ قالىدىغانلىقىنىمۇ جەزمەلەشكە بولىدۇ. مىسالىدەن، “ئۇمىد تۇمىشۇقىدىن قىرغاققا چىققان گوللاندىيەلىك ماترۇس خوتىپىتۇت ھاممالدىن بىرنى 20 قاداق ئېغىرلىقتىكى بىر باغلام كۆك تاماڭىنى بازارغا ئەكىرىپ بېرىشكە ياللاپتۇ. ئۇلار كىشىلەر توپىدىن خېللا ئۇزازاپ چىققاندىن كېيىن، ھېلىقى ھاممال ماترۇستىن: ‘يۈگۈرەلەمىسىز؟’ دەپ سۇراپتۇ. ‘يۈگۈرەلەمىسىز دېدىڭما؟ ئۇچقانداق تېز يۈگۈرەلەيمەن!’. دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ماترۇس. ھېلىقى خوتىپىتۇت ھاممال: ‘ئۇنداق بولسا يۈگۈرەشپ باقايىلى!’. دەپتۇ - دە، كۆك تاماڭىنى يۈدكىنچە ئۇچقانداق يۈگۈرۈپ ھەش - پەش دېگۈچە كۆزدىن غايىپ بوبىتۇ. ھاممالنىڭ يۈگۈرۈكلىكىدىن ھەيران قالغان ماترۇس ئۇنى قولغلاشنى خىالىغا كەلتۈرۈپ يەمەن باقماپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ھاممال بىلەن ئۇنىڭ ئۆشىنىسىدىكى كۆك تاماكا ئىز - دېرىھەكسىز يوقاپتۇ”.

“چەنلەش ۋە ئېتىشتا ياخروپالقلار خوتىپىتۇتلارنىڭ قولىغا سۈمۈن قويۇپ بېرەلەيدىكەن. ئۇلار يۈز قىددەم نېرىدىكى يارماقچىلىك نىشانغا تاش ئېتىپ تەككۈزەلەيدىكەن. قىزق يېرى، ئۇلار بىر نەرسىگە تاش ئاتماقچى بولسا، بىزدەك بىر كۆزىنى قىسىۋېلىپ چەنلەپ ئولتۇرمائى، كېتۈۋاتقاچ ياكى قايىرلىپ تۇرۇپ ئاتسىمۇ، ئانقان تېشى خۇددى قولدًا ئاپىرىپ ئۇرغاندەك ئۇدۇل تېكىدىكەن.” دۇتىرتىپ پۇپىنىڭ بايانىدىكى غەربىي ھەندى تاقىم ئاراللىرىغا جايلاشقان بەدەۋەلەر يۈقرىقى نەقىللەرىمىدىكى ئۇمىد تۇمىشۇقىغا

* كولبىن: «خوتىپىتۇتلارنىڭ مەھەلە - كوبىرىغا زىبارەت» ۋە «ئۇمىد تۇمىشۇقى مەنزىمىلىرى»، پارىز 1748-يىلى نەشرى؛ بەشىنجى جىلد 155 - 156. - بەتلەر.

جايلاشقان خوتىپتۇتلارغا ئوخشىشىپ كېتىدۇ. دۇتىپتىرى پۇنىي ھالىڭ - تاڭ قالدۇرغىنى غەربىي ھىندى تاقىم ئاراللىرىدىكى بەدەۋىلەرنىڭ يانىڭ ئوقىنى ئۇچۇپ كېتۈۋاتقان قوش ۋە ئۇزۇپ كېتۈۋاتقان بېلىقما دەل تەگكۈزەلشى . لاتىن ئامېرىكىسىدىكى بەدەۋىلەرمۇ جىسمى قۇۋۇتى ۋە چىبدەسلىكى بىلەن دالى چقارغان . تۆۋەندىدىكى مىسال بۇنىڭ جانلىق دەللى :

1746- يىلى بۇئېنوس ئاييرېستىكى جازاغا تارتىلغان بىر ئىندىيان ھەزىسى كېمىدە ئېغىر ئەمگەككە سىلىنغانىكەن، ئۇ پەرماندارغا ئامىمۇي بايراملارنىڭ بىرىدە جىنىنى دوغما تىكىش بەدىلىكە ھۆرلۈكىنى قايتۇرۇۋەپلىشقا تەشنا ئىكەنلىكىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەپتۇ : ”ماڭا ھېچقانداق قورالنىڭ لازىمى يىوق، پەقدەت بىر تال ئارغا مامچا بىدرىشىلەرلا بولدى . ئەڭ يامان بۇقا بىلەن ئېلىشىپ شۇنى يېڭىمەن . ئورۇنى بېكىتىڭلار، مەن ئاشۇ يەردە ھېلىقى ئارغا مامچا بىلەن سالما تاشلاپ ئەڭ يامان بۇقىدىن بىرنى تۇتۇۋالغاندىن كېيىن، ئېگەرلەپ مىنمەن . ئاندىن ئەڭ يامان بۇقىدىن ئىككىنى قويىۇپ بېرىسىلەر ؛ ئاشۇ بۇقىلار بىلەن يالغۇز ئېلىشىپ، ئۇلارنى بەلگىلەنگەن مۆھەتنە بىر - بىرلەپ ئۆلتۈرۈمەن .“ پەرماندار ئۇنىڭ ئىلىتىجاسىنى قوبۇل كۆرۈپتۇ . ھېلىقى ئىندىيان ۋەدىسى بويىچە، دېگەنلىرىنى تولۇق ئورۇنلادىپتۇ . ئۇنىڭ بۇقىلارنى قانداق يەڭىگەنلىكىنى گاۋىپتىرىنىڭ «ناتۇرال ئىلمى ئۈستىدە تەھقىق» (12 فورماتلىق) بىرىنچى جىلد 262 - بەتىن كۆرۈڭ .

(G) بۇفون ئەپەندى مۇنداق دەيدۇ : ”ئاتىڭ ئۆمرى باشقا ھايۋانلارنىڭكىگە ئوخشاش يېتلىش ۋاقتى بىلەن ئۇشك تاناسىپ بولىدۇ . ئادەمنىڭ يېتلىش ۋاقتى 14 يىل بولۇپ، ئۆمرى يېتلىش ۋاقتىنىڭ ئالته - يەتنە ھەسسىسىگە تەڭلىشىدۇ . بۇ بويىچە ھېسابلىغاندا

* گاۋىپتىرى (1811 ~ 1872) فران西يەنىڭ رومانىڭ شائىرى، بەيدۇ تۈرىدىن ئېلىنى - تەرجمەنلىدىن .

ئادەمنىڭ ئۆمرى 90 ياكى 100 ياشىقىچە بولىدۇ. ئات ئادەتنە توت يىلدا يېتىلىدۇ. ئۇنىڭ ئۆمرىمۇ يېتىلىش ۋاقتىنىڭ ئالىتە - يەقتە ھەسىسىگىچە بولىدۇ. بۇ بويىچە ھىسابلىغا ندا ئات 25 يىلدىن 30 يىلغىچە ياشىيالايدۇ.“ بىزبىر مىسالالار بۇ قانۇنىيەتكە زىت كېلىپ قېلىشى مۇمكىن. ئەمما، ئۇنداق مىسالالار ناھايىتى ئاز بولغاچقا، ئۇنى ھەتتا يۇقىرىقىكىدەك قانۇنىيەتكە دەلىلى قىلىشىقىمۇ بولمايدۇ. مىسالەن، تىمەن ئاتلارنىڭ يېتىلىش ۋاقتى ئاجىز ئاتلارنىڭىدىن قىسا بولىدۇ. شۇغا، تىمەن ئاتلار 15 ياشقا كىرە كىرمەيلا قېرىشقا باشلايدۇ.

(H) مېنىڭچە، گۆشخور ھايۋانلار بىلەن دانخور ھايۋانلار باشقا جەھەتلەردىمۇ پەرقىلىنىدۇ. ئۇ پەرقىلمەر ھەتتا قۇشلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىغانلىقى ئۈچۈن (E) دە كۆرسىتىلگەن پەرقىلدەنىمۇ ئومۇمىلىقىقا ئىگە. جۈمىلىدىن تۇغۇش سانىنى مىسالغا ئاساق، دانخور ھايۋانلار ھەر قېتىمدا كۆپ بولغاندىمۇ ئىكىدىن تۇغىدۇ، ئەمما گۆشخور ھايۋانلارنىڭ ئۇنىڭدىن جىق. ئۇنىڭدىن باشقا، ھايۋانلارنىڭ ئەمچىكىدىنمۇ تەبىئەت دۇنياسىنىڭ مەقسەت - مۇددىئاسىنى جەزمەلەشكە بولىدۇ. مىسالەن، بايتال، ئىندىك، چىۋش، مارال، ساغلىق ... قاتارلىقلارنىڭ ئىككىلا ئەمچىكى بولىدۇ. ئەمما، قانجۇق، چىشى مۇشۇك، قانجۇق بۆرە، چىشى يولۋاس ... قاتارلىقلارنىڭ ئەمچىكى ئادەتنە ئالىدىن سەككىزگىچە بولىدۇ. مېكىيان، غاز، ئۆزدەك، بۇركۇت، قۇرغۇي، ئۆكە ... قاتارلىق گۆشخور قۇشلار ئادەتنە نۇرغۇن تۇخۇملاپ چۆجه چىقىرىدۇ. ئەمما، كەپتەر، پاخنەك قاتارلىق دانخور قۇشلار ھەر قېتىمدا يەقدەت ئىككىلا تۇخۇملاپ، شۇنى بېسىپ چۆجه چىقىرىدۇ. مېنىڭچە بۇ پەرقىلەرنىڭ سەۋەبى مۇنداق بولسا كېرەك: ئوتخور ۋە دانخور ھايۋانلار ھەر كۇنى نۇرغۇن ۋاقتىنى ئوتلاقىلاردا قورساق توقلاش بىلەن ئۆتكۈزۈدىغان بولغاچقا، كۆپ تۇغۇپ ئۇلارنىڭ ھالىدىن تولۇق خەۋەر ئېلىپ كېتەللىشى مۇمكىن

ئەممەس. ئەمما، گۆشخور ھايۋانلارنىڭ قورسقى بىردىمدىلا توپىدۇ. شۇڭا، ئۇلار نۇرغۇن ۋاقتىنى ئولجا ئىزدەش بىلەن بىرگە بالىلىرىنى ئېمىتىشكە سەرپ ئېتەلەيدۇ، شۇنداقلا يېلىنىغا سوت جۇغلىيالايدۇ. بۇ جەھەتنە نۇرغۇن مەحسوس كۆزىتىشلەرنىڭ مەھسۇلى بولمىش پىكىر-قاراشلارنى ئوتتۇرۇغا قويۇش مۇمكىن بولسىمۇ، ئەمما بۇ يەردە ئەززۇھىلەپ ئولتۇرمىدۇق. مېنىڭچە، تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ئەڭ تۈپىكى سىستېمىسىنى قەيت قىلىپ ئۆتسەملا شۇنىڭ ئۆزى كۇپايە. بۇ سىستېما بىزنىڭ ئادەمزاتنى گۆشخورلار قاتارىدىن ئايروپ چىقىپ، دانخورلار قاتارىغا قوشۇشىمىزغا دەللىل بوللايدۇ، خالاس.

(I) مەشهر يازغۇچىدىن بىرى كىشىلىك ھاياتنىكى بەخت - سائى- دەت بىلەن ئازاب - ئوقۇبەتنى سېلىشتۇرۇپ، ئاخىر ۋەزىن جەھەتنىن كېينىكىسىنىڭ ئالدىنلىرىدىن راۋرۇس ئىشىپ كېتىدىغانلىقىنى، قىسىسى ھاياتلىقىنىڭ تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ئىنسانىيەتكە قىلغان قاملاشىمىغان سوۋىغىسى ئىكەنلىكىنى بايقاپتۇ. ئۇنىڭ بۇ پىكىرىدىن تەئەججۇپلەنەيمەن. چۈنكى، ئۇنىڭ يەكۈنى دەل بىزدەك مەدەنلىكىنىڭ جىسمىيەتى ئاساسدا چىقىرىلغان. ناۋادا ئۇ نەزەرنى ئارىقىغا سۈرۈپ، ئەسلىيەت قوينىدىكى ئىنسانلارغا ئاپىرالغان بولسا ئىدى، ئۇ چاغدا تۈپتىن ئوخشىمايدىغان يەكۈن چىراتتى؛ ئۇ ئىنسانلار پەقەت ئۆزى سەۋەبلىك ئازاب - ئوقۇبەتكە قېلىۋاتقانلىقىنى، شۇڭا تەبىئەت دۇنياسىنى ئەيبلەشنىڭ پۇتلۇنلەي ئورۇنىسىز ئىكەنلىكىنى ھېس قىلغان بولاتتى. دېمىسىمۇ بىز ئىنسانلار ئۆزىمىزنى بەختىسىزلىككە ئاجايىپ ئاۋارىچىلىكلەر بىلەن جۆنگەنمىز. بىرىنچىدىن، كۆرۈپ تۇرۇپتىمىزكى، ئادەمزات ئالىم شۇمۇل مۇۋەھىيەتلىرىنى ياراتتى. جۇملىدىن شۇنچۇوا نۇرغۇن ئىلىم - پەن كامالدت تاپتى؛ شۇنچۇوا نۇرغۇن ھۇنەر - تېخنىكا روياپقا چىقتى؛ هەددى - ھىسابىز كۈچ - قۇدرەتنىڭ كارامىتى بىلەن چۈشقۈر ھائىلار تىندۇرۇلدى، ئېڭىز تاغلار تۇپتۇز قىلىۋېتلىدى، قىيا تاشلاردىن يوللار

ئېچىلدى، دەريا - ئېقىنلار كېمە - پاراخوتلار بىمالال قاتىغۇدەك راۋانلاشتۇرۇلدى، قاقاسلىقلار كۆكەرتىلدى، كۆللەر قېزىلدى، سازلىقلار تىندۇرۇلدى، ئاسمان پەلەك ئىمارەتلەر قەد كۆتۈرىدى، دېڭىز لار كېمە - پاراخوتلار بىلەن تولۇپ كەتتى. ئىككىنچىدىن، ئاشۇ ئەتمىشلىرىمىزنىڭ ئادەمزاتقا زادى قانچىلىك سائىدەت كەلتۈرگەنلىكى خۇسۇسدا ئاز - تولا ئۇپلىنىپ باقىدىغان بولساقا، قىلغان ئەجىمىزگە تۇشلۇق بەخت يارىتالىغانلىقىمىزدىن ھەيران ئۇھەس قېلىپ، ئىنسانىيەتنىڭ ھاماقدەتلىكىدىن ھەسرەت چىكىمىز. چۈنكى، ئىنسانلار نادانلارچە ئىپتىخارى ۋە قۇرۇقتىن - قۇرۇق كۆرەڭلىكى ۋە جىدىن، پانىي دۇنيانىڭ تۈرلۈك - تۈمەن ئوقۇبەتلىرىگە ئەسەبىلەرچە ئۆزىنى ئاتماقتا. شۇڭلاشقا شەپقەتلىك تەبىئەت ئىنسانلاردىن ئېھتىيات قىلىدىغان بولۇپ قالدى.

تراڭىدىيە ۋە ئۇزۇلوكسىز داۋام ئېتۈواتقان تەجربىلىر "مەددەنى ئىنسانلار رەزىل كېلىدۇ" دەيدىغان قاراشنى پاكت بىلەن ئىسپاتلاشنىڭ زۇرۇرۇيىتى قالىغانلىقىدىن دېرەك بىرەتكە. ھالبۇكى، ئادەمزاتنىڭ تۇغما ئاق كۆڭۈل كېلىدىغانلىقىنى ئاللىقاچان ئىسپاتلاپ كۆرسەتكەنەن. ئىنسانلارنىڭ بۇگۈنكى ھالغا چۈشۈپ قىلىشىنى ئۇنىڭ جىسمىيەتىدىكى ئۆزگەرىشلىر، ئىلغارلىقلرى ۋە بىلەن كەلتۈرۈپ چىقارىمىغان بولسا، ئۇنىڭغا زادى نېمە سەۋەب بولغاندۇ؟ ئىنسانلار جەھەئىتىنى قانداق تەرىپىلسەڭ تەرىپىلىگىنى، ئۇ قىفسىسى ئادەمزاتنى شۇنداق بىر مەنزىلگە باشلاپ كىرىدى : ئادەملەر ئارىسىدىكى مەنپەئەت توقۇنۇشى ۋە ئۆچەمەنلىك بارغانسىرى كۈچىپ كەتتى؛ ئادەملەر بىر - بىرىگە ھىممەت قىلىۋاتقاندەك كۆرۈنگىنى بىلەن، ئەمەلەيەتتە قولىدىن كېلىدىغانلىكى ئەسکىلىك بىلەن زىيانكەشلىك قىلىدىغان بولۇپ كەتتى. كىشىلىك ھۇناسىۋەتتە ھەرقانداق ئادەمنىڭ ئەقلەيلىكى ئاشۇ كىشى ئۇچۇن بەزبىر مزانلارنى ئاپىرىدە قىلىدۇ. ھالبۇكى، ئۇنداق مزانلار كۆپنىڭ ئەقلى ئاساسدا پۇتكۈل جەھەئىت ئۇچۇن تۇرغۇزۇلغان

مۇزانغا زىت بولغاچقا، كىشىلىك مۇناسىۋەت تورىدىكى ھەرقانداق ئادەم باشقىلارنىڭ بەختىسىزلىكىدىن ئۆزىگە مەنپەئەت ئىزدەيدۇ. ئادەملىر تۆۋەندىكىدەك كىشىلىك مۇناسىۋەتتىن زادى قانداق ئويغا كېلىدىغاندۇ؟ پۇلدارلارنىڭ نەپسانىيەتچى مىراسخورلىرى(كۆپىنچە ھالالدا ئۆزىنىڭ باللىرى) دىن ئاشۇ پۇلدارنىڭ ئۆلۈمىنى تىلىمەيدىغانلار بولمسا كېرەك؛ بىر قىسم سودىگەرلەردىن بىرەر پاراخوتىنىڭ دېڭىزغا چۆكۈپ كەتكەنلىكىنى "خۇش خەۋەر" دەپ بىلمەيدىغانلار بولمسا كېرەك؛ نىيتى يامان قەرزىدارلاردىن دۇكانغا ئوت كېتىپ، بارلىق ھېسابات ماتېرىياللىرىنىڭ كۆيۈپ كۈل بولۇپ كېتىشنى ئۇمىد قىلمايدىغانلار بولمسا كېرەك؛ قوشنا مىللەتلەرنىڭ ھالاكتىدىن شادلانمايدىغان قوّوم بولمسا كېرەك. ھەرقاندىقىمىز نەسىلداشلىرىمىزنىڭ زىيان - زەختىدىن نەپ ئالىمز؛ ئىشقلىپ بىرىمىزنىڭ تالاپتى يەنە بىرىمىز ئۈچۈن ئامەت. يامان يېرى، نۇرغۇن كىشى جامائەتنىڭ بالا - قازاغا ئۇچرىشنى ئازارۇ قىلىدىغان بولۇپ قالدى. ئۇلاردىن بەزىلەر ئاغرىق - سىزلاق، بەزىلەر ئۆلۈم - يېتىم، بەزىلەر جەڭگى - جىدەل، بەزىلەر ئاچ - زېرىنلىق تىلىمەيدۇ. مىسالىدەن، ئىلگىرى بىر قارا نىيەتنىڭ مول ھوسۇللىق مەنزمىنى كۆرۈپ ھەسەتتىن يىغلاپ كەتكەنلىكىنى كۆرگەنەن. يەنە مىسالىدە، لۇندوندا يۈز بىرگەن دەھشەتلىك ئوت ئاپتى نۇرغۇن شور پىشانىنى مال - مۇلکىدىن، ھەتتا ئىسىق چىندىن جۇدا قىلغان بولسىمۇ، ئەمما يەنە مىڭدىن ئارتۇق ئادەمگە پۇل تېپىش پۇرسىتى ئېلىپ كەلدى. مونتېينى (Monteyne) ئەينى زاماندا ئافنالىق دېمارتىل (De Martel) ئىيىبلىگەنلىرىنىش. چۈنكى، ئۇ ئافنالىق ئەسىلەدە مېيت ساندۇقىنى قىممەت سېتىپ، پۇقرالارنىڭ ئۆلۈم - يېتىم ئىشلىرىدىن پايىدا ئۇندۇرگەن ھۇنەرۋەنى جازالغانىكەن. ئەمما، مونتېينى : "ھۇنەرۋەنىلا ئەمەس، بەلكى پۇقرالارنىڭ جازالغانىكەن. ئەمما، جازالغۇلۇق!" دەپ قارىغانىكەن. ئېنىڭكى، بۇ پىكىر يەكۈنۈمنى

مۇستەھەملىدى. قىسىسى، بۇ دۇنيانىڭ مەئىشەتلەرىگە كىشىلەر كۆزىنى ئالا چەكمەن قىلىۋەتكەن ساختىپەزلىكىنى قاييرىپ تۈرۈپ قاراپ باقدىغان بولساق، ئادەملەرنىڭ ئۆزئارا مېھر - مۇھەببەت يەتكۈزۈشىكىمۇ، زىيان - زەخەمەت يەتكۈزۈشىكىمۇ مەجبۇر بولۇۋاتقانلىقىنى بايقايمىز. جۇملىدىن، كىشىلەر مەجبۇرىيەتنى دەپ قىساسخور، مەنپەئەتنى دەپ ئالدامچى بولۇپ كېتۋاتىدۇ. ناۋادا بىراۋ ماڭا: "جەمئىيەت كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىگە بولغان ھەقلق مۇلازىمتى مابىينىدە شەكىللەنگەن" دېگەن بولسا، ئۇنىڭ بۇ گېپىگە جاۋابىن مۇنداق دېگەن بولاتىم: "ئاشۇ كىشىلەر باشقىلارغا زىيان سالماي تۈرۈپ تېخىمۇ نۇرغۇن پايدا تاپالغان بولسا ئىدى، ئاندىن جەمئىيەت فورمىسىنى يۇقىرىقى گەپگە تۈگەللەيەلەيتتۇق. ئەمما، ھازىر قانۇنلىرى پايدا قانۇنلىقۇ پايدىدىن ئاسان قولغا كېلىدىغان بولۇپ كەقتى؛ باشقىلارغا زىيان سېلىش ئۇنىڭغا ھىمەت قىلىشتىن پايدىلىق بولۇپ قالدى. قىسىسى، ئادەملەر قانۇننىڭ جازاسىدىن قېچىشنىڭ ئوبدان چارىسىنى تاپالماي ئاۋارە. شۇڭا، بۇ جەھەقتە كۈچلۈكلەر ئۆز قۇدرىتىنى، ئاجزىلار مەككىارلىقىنى تولۇق ئىشقا سالماقتا!"

بەدەۋىلەر پەقەت قورسىقى تويسىلا پۇتكۈل تەبىئەت ۋە بارلىق نەسىلداشلىرىغا ھەرگىز نىيتىنى بۇزمايدۇ. گەرچە نەسىلداشلىرى بىلەن ئوزۇق - تۈلۈك تالىشىپ جاڭجاللىشىپ قالسىمۇ، ئەمما جان تىكىپ ئېلىشىش - ئېلىشىما سالقىنى ئېلىشىسا يەڭىلى بولىدىغان - بولمايدىغانلىقى ۋە ئاشۇ يېمەكلىكىنىڭ يەندە باشقىقا جايدا بار - يوقلۇقىغا قاراپ بېنىكتىدۇ. مۇھىمى، ئۇنداق ئېلىشىشقا قەدەر - قىممەت تۈيغۇسى قوماندانلىق قىلمايدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلار گالاچ - گۈلۈچ ئىككى مۇشت سېلىشىپلا بولدى فىلىدۇ، يەنى يەڭىنى ئالغان ئولجىسى بىلەن قورسىقىنى توقلايدۇ؛ يېڭىلىگىنى دەرھال چىكىنىپ، ئوزۇق - تۈلۈك تېپىشنىڭ باشقىچە يولىنى قىلىشقا ئاتلىنىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئىلگىرىكى ئارامخۇدالىق دەرھال ئەسىلىگە كېلىدۇ. ئەمما، ئىنسانلار جەمئىيەتدىكى

ئەھۋال پۇتۇنلەي باشقىچە: كىشىلەر تۇرمۇش ئېھتىياجىنى قاندۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، تېخىمۇ نۇرغۇن ئېشىنچە بایلىق جۇغلاشقا ئىنتىلىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئەيش - ئىشەت، ھەددى ھېسابىسىز مال - دۇنيا، رەئىيەت ۋە قۇللارچە ئىنتىلىش ... دېگەنلەر توختاۋىسىز قۇقرايدۇ؛ ئىشقلىپ ھەرقانداق ئادەم ئارام - قارامىسىز پالاقلایدۇ. قىزىق يېرى، كىشىلەرنىڭ حاجتى تەبىئەت ۋە زۆرۈرۈيەتنىن قانچىكى يېراقلاشقانسىرى، ئۇنىڭغا بولغان نەپسى شۇنچە تاقىلدايىدۇ؛ يامان يېرى، ئاشۇ نەپسىنى قاندۇرۇشنى نىشان قىلغان نوپۇز شۇنچە كۈچىپ بارىدۇ. شۇڭا، ئىنسانلار تارىخى ئۇزاق مۇددەتلەك كامالەتنىن كېيىن، شۇنداقلا ھەددى - ھېسابىسىز دېپى - دۇنيانى يالماپ يۇتۇپ، كۈرمىڭىلغان ئادەمنى ھەسەرتكە قويغاندىن كېيىن، ئاخىر بىر قەھرىمان ئوتتۇرىغا چىقىپ تاكى دۇنيانىڭ يېگانە ئىگىسىگە ئايلاڭغۇچە ھەممىنىڭ چىنغا زامن بولىدۇ. مانا بۇ ئىنسانلار ئەخلاقنىڭ كارتىنىسى. ئۇنى ئىنسانىيەت ھاياتنىڭ يىغىنچاڭ ئىنكاسى دېگىلى بولمىسىمۇ، ئەڭ بولمىغاندا ھەربىر مەدەنىي بەندىنىڭ يۈرۈكىگە مۆكۈنگەن ۋە ھېشىلىكىنىڭ بەلگىسى دېگىلى بولىدۇ.

سەممىزدە بولغايكى، مەدەنىيەرنىڭ ھالىتى بىلەن بەدەۋىلەرنىڭ ھالىتىنى ھېچبىر ئاساسىسىزلا سېلىشتۈرۈپ يۈرمىگۈلۈك. مۇمكىن بولسا، مەدەنىيەرنىڭ ئۆزلىرىنىڭ رەزبىلىكى، ھاجتى ۋە بەختىزلىكدىن باشقما، يەنە ئازاب - ئۇقۇبەتلەرى بىلەن ئۆلۈمىگە قانداقلارچە يېڭى - يېڭى ئىمکانىيەتلەرنى يارىتىپ بېرىۋاتقانلىقنى مۇھاكمە قىلىپ بېقىش كېرەك. ناۋادا بىزنى قىيىۋاتقان روھى ئازابلىرىمىزنى، ھاجالىمىزنى قويمايۋاتقان ئەسەبى شەھەتلىرىمىزنى، يوقسۇلارنى ھالىسىز لاندۇرۇۋاتقان ئېغىر مەھنەتلىك جەبرىلىرىنى، زەردارلارنىڭ گەرچە خەتمەلىك بولسىمۇ، خاھىشەن ئۆتكۈزۈۋاتقان ئىشەتلىك ھاياتنى، يوقسۇلارنىڭ ئاچلىقتىن، زەردارلارنىڭ توقلۇقتىن ئۆلۈپ كېتىۋاتقانلىقنى بايقيالىغان بولساڭ ئىدىڭ؛ زەردارلارنىڭ

داستاخىندىكى ئاجايىپ - غارايىپ سالاتلارنى، زىيانلىق خۇرۇچلارنى، ئېچغان - چىرىگەن ئاش - تائامىلارنى، ناچار تەركىبلەر ئارىلاشتۇرۇلغان دورىلارنى ۋە ناچار دورىنى ساتقان سودىگەرلەرنىڭ ئالدىماچىلىقلەرنى، دوختۇرنىڭ رېتسېپىدىكى خاتالق - سەۋەنلىكلەرنى، شۇنداقلا دورا تەييارلاشقا ئىشلىتىلگەن فاچا - قۇچىلارغا يۇققان زەھەرلەرنى ئويلاپ يېتەلىگەن بولساڭ ئىدىك؛ هاۋانىڭ بۇلغىنىشى، تۇرمۇش ئۇسۇلىدىكى زىيادە زىلىقلار، ئۆي بىلەن تالانىڭ تېمپراتۇرسىسىدىكى ئاسمان - زىمەن پەرقەلەر، كىيىنىش ئادىتىدىكى يەڭىگىلتەكلىكلىرى ۋە شەھەۋەتكە زىيادە بېرىلىپ كېتشىش(بۇ جەھەتنىكى راھەتكە ئادەتلەنسىپ كەتكەندە كەمۇ قىلىمىز، شۇڭا شەھەۋەتكە سەل قارىساق ياكى ئۇنىڭدىن مەھرۇم قىلىنساق ئاغرىپ قېلىشىمىز، ياكى ئۆلۈپ كېتىشىمىز مۇمكىن) قاتارلىقلار سەۋەھېلىك يامراۋاتقان يۇقۇملۇق كېسەللىكلىرىگە نەزەر بىخنى ئاغدۇرالغان بولساڭ ئىدىك؛ شەھەر - قىشلاقىلاردىكى يانغىن (ئوت ئاپتى) ياكى زىلىزىلە (يدە تەۋەرەش) ۋە جىدىن مىڭلىغان - مىليونلىغان كىشىنىڭ جىنىدىن جۇدا بولۇۋاتقانلىقىغا نەزەر سالالىغان بولساڭ ئىدىك، قىسىسى ئىنساننىڭ بېشىغا توختاۋسىز كېلىۋاتقان كەلگۈلۈكلىرنى بىر - بىرىگە باغانلىق تەسەۋۋۇر قىلالىغان بولساڭ ئىدىك؛ ئۇ چاغدا تەبىئەتنىڭ ئۈگۈت - نەسەمەتلەرىگە قۇلاق سالىغانلىقىمىز ۋە جىدىن، ناھايىتى ئېغىر بەدەل تۆلەپ كېتىۋاتقانلىقىمىزنى چۈشەنگەن بولاتتىك!

ئىلگىرى قەيت قىلىنغان ئۇرۇش ھەققىدىكى گەپلەرنى يەندە نەزەر بىلەپ ئولتۇرغۇم يوق. ئەمما، بىلىملىك كىشىلەر ئەسکىرىي ئائامانلار بىلەن دوختۇرخانىلارنىڭ ھۆددىگەرلىرى جاۋابكار بولۇشقا تېكىشلىك پاجىئەلىك ۋە قەلەرنىڭ ئۇجۇر - بۇجۇرنى ئاۋامغا جاكار - لۇۋەتسىكەن دېگەن ئۇمىدىتىمەن. ئاساسەن دېگۈدەك ئاشكارىلىنىپ بولغان بۇنداق خۇپىيانە قۇۋلۇق - شۇمۇلۇقنىڭ ئەڭ مەشھۇر ئەسکىرىي قىسىمنىمۇ بىر مۇدورۇپلا قوپالماس قىلىۋەتكەنلىكىنى ئۆز كۆزىمىز

بىلەن كۆرىمىز . چۈنكى ، ئاشۇنداق قۇۋۇلۇق - شۇمۇقلار ۋە جىدىن ئۆلۈپ كېتۋاتقان ئەسکەرلەر دۇشىمدىنىڭ ئوقى تېگىپ ئۆلۈۋاتقانلاردىن كۆپ . ھەر يىلى دېڭىزدا ئاچلىق ، قان بۇزۇلۇش ، بۇ لالى - تالاڭ ، يانغىن ۋە خەۋۇپ - خەتەر سەۋەبلىك ئۆلۈپ كېتۋاتقانلارنىڭ كۆپلۈكىدىن ئادەتىنىڭ قورقۇسى كېلىدۇ . ئېنىڭكى ، ئۇنداق قاتىلىق ، زىيانكەشلىك ، بۇلاڭچىلىق ... قاتارلىق جىنايى قىلىملىارنىڭ سەۋەبىنى خۇسۇسى ئىڭىلىكتىن ، ئۇچۇقراقنى دېگەندە جەمئىيەتنىڭ ئۆزىدىن كۆرۈشكە ھەقلىقمىز . جازا تېخىمۇ كۆپ جىنايى قىلىملىاردىن ساقلىنىشنىڭ زۆرۈر ۋاستىسى . ئەمما ، زىيانلانغان بىر ئادەم ئۈچۈن ئىككى ياكى ئۇنىڭدىن كۆپ ئادەتىنىڭ جىنىنى ئالغىلى تۇرساق ، ئەمەلىيەتنە ئىنسانىيەتكە ھەسىلىپ زىيان سالغان بولىمىز . كىشىلەر قورساقتا ئاپېرىدە بولۇپ بولغان بالىلارنى يورۇق دۇنياغا كۆز ئېچىشتىن ئاجايىپ شەرەندە ۋاستىلەر بىلەن توسوش ئارقىلىق تەبىئەتنى ئالداۋاتىدۇ ! ئاشۇ بەدەۋەلمەر بىلەن ھايۋانلار ئەزەلدەن خىيالىغا كەلتۈرۈپ باقمايدىغان ، پەقەت مەدەنىي جەمئىيەتنىكى چىركىن تەسەۋۋۇرنىڭ ۋە ھىشىانە ھاسىلاتلىرىدىن بولىمш ھامىلە چۈشۈرۈۋېتىش چارىسى تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ئەڭ نادىر ئەسىرىنى يەر بىلەن يەكسان قىلىۋەتتى ؛ خۇپىيانە ھامىلە چۈشۈرۈۋېتىش قىلىملىرى بۇزۇقچىلىق بىلەن شان - شۇھەرەتكە تەڭ ئېسىلىش خاھىشنىڭ مۇقدىرەر مەھسۇلى ئىدى ؛ بۇۋاقلارنى تاشلىۋېتىش ياكى ئۆلۈرۈۋېتىش قىلىملىرى سانسىزلىغان ئىسىق جاننى ئاتا - ئانىلاردىكى يوقسۇزلىق ، شەپقەتسىزلىك ۋە ياكى نومۇسسىزلىقنىڭ قۇربانىغا ئايلاندۇرۇۋەتتى ؛ بولۇپىمۇ بىر قىسىم سور پېشانلىرىنىڭ ئاختا قىلىۋېتلىشى ئۇلارنىڭ قىسىمن ھاياتى بىلەن ئەۋلاد - ئۇرپا قىلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئەرزىمەس نەغمە - ناۋا ئۈچۈن قۇربان قىلىۋەتتى ؛ يامان بېرى ، ئۇ بەزى ئەركەكەردىكى ھەسەتخورلۇقنىڭ ئاقۇوتى ئىدى ؛ بولۇپىمۇ ، ئاختا قىلىۋېتلىگەنلەرنىڭ تارتۇقۇلۇقلرى بىلەن ئۇلاردىن

مەلۇم مۇددىئىدا پايدىلىنىش تەبىئەت دۇنياسى ئۈچۈن ئېغىر ھاقارتىدى*.

ئايىدىڭلاشتۇرماقچىمەنكى، ئۆزىنىڭ ئەسلىي يىلتىزىغا پالتا ئۇرۇپ بولغان ئىنسان، ئەڭ مۇقەددەس نىكاھنى قانداق چۈشىنىدىغاندۇ؟ قىقسىسى، كىشىلەر نىكاھ مۇناسۇتىدە دەپى - دۇنيانى بىرلەمچى ئورۇنغا، تەبىئەتنىڭ ئۇگۇتلەرىنى ئىككىلەمچى ئورۇنغا قويسىدىغان بولۇپ كەتتى. ئۇنىڭ ئۇستىگە جەمئىيەتتىكى مالىمانچىلىقلار ۋە جىدىن ئەزگۇ پەزىللەر بىلەن رەزىللىكىلەر ئارىلىشىپلا كەتتى. جۇملەدىن، تۇغۇتقا چەك قويۇش جىنايدىنى توسىدىغان ئېھتىيات پاسلىي دەپ قارىلىدىغان، تۇغۇتنى پۇتۇنلەي توسوش ئادىمى ئەتمىشلەردىن سانلىدىغان بولۇپ كەتتى. ھالبۇكى، ئاشۇنداق قورقۇنچىلۇق قىلمىشلارنى يوشۇرۇپ تۇرغان پەردە - توسوقىلارنى بەك قايرمۇھەتسەكمۇ بولمىغۇدەك. چۈنكى، بىردىنبر مۇددىئايىمىز كىشىلەرگە تۈزەتىمەس بولمايدىغان رەزىللىكىلەرنى تونۇتۇپ قويۇشلا، خالاس.

يۇقىرىقىدەك بەختىزلىكىلەردىن ئۆزگە، ئىنساننىڭ ئۆزىمىنى

* گەيمما، ئاتىلىق نوبۇزغا تايىنىپلا ئادەمىلىكى ئۈچۈقىن - ئۈچۈق بۇزۇش ئاجايىس ئېغىر تەھلىكە ئەممەسۇ؟! ئاتىلاردىكى ھامافەتلەك سانسەزلىغان دانشىنى ۋېرىان قىلى، سانسەزلىغان بالنىڭ ئەرادەسىنى كاردىن جىقارىدى! مۇۋاپىق شارائىققا ۋېرىشىلەك بولسا باشقىلاردىن ئۇتۇپ كېتىلەيدىغان كىشىلەر، ئىسەتكەرگە قىلغە ماں كەلەمېدىغان ھاياللىق مۇھىتى سەۋەبلىك خورلۇق ئىچىدە ياخىدەلساك ياشاشقا مەجۇر بولماقاتنى! ئەمىشىتكە مۇخالىب ھاياللىق مۇھىتى ئۇرۇغۇن بەختلىك ئائىلىنى ئەر - خوتۇنىڭ ئۇرۇن - مەرتۇسۇسىدىكى بەرقەلەر سەۋەبلىك بۇزۇپ ياكى دەخلەنگە ئۆزچىتىپ، ئۇرۇغۇن ئىسەتكەلەك ئايال زاتىنى خورلۇقتا قىيىمماقاتنى! نېپ - مەنېئەتنى دەپلا ۋۇغۇدقۇا چەرقىلىۋەتلىقان سۆپىگۇ ۋە گەقلىقەتكە خىلاب ئاجايىس - غارايىس نىكاھلارچۇ تىخى! شۇ سەۋەبلىك ئۇرۇغۇن ھالاڭ ۋە ئاق كۆكۈل ئەر - خوتۇن ئاشنى ئايالقا تاڭخاندەك ئازاب ئىچىدە ئۆتەمدەكتە! ئاتا - ئانىسىدىكى، ئاچ كۆزلۈكىشكۇر بۇزىغا ئايالغان شۇر پىشانە ياشلار شالالق ئۇرۇمۇشقا بېشچىلەپ شۇغۇرمۇقاتنا ياكى كۇنلىرىنى ئاھ - زار بىلەن ئۆتۈكۈزمەكتە ۋە ياكى قۇقۇلۇغلىي بولمايدىغان رودىيەي نىكاھنىن ئازابلىق ئالە قىيىمماقاتنى! چۈنكى، پۇل ئۈچۈنلۈلۈزۈلەغان ئۇنداق نىكاھ ئاشۇ ياشلارنىڭ چىن ئىخالساغا مۇخالىب ئىدى. ناوادا ئانۇ ياشلار باشقىلارنىڭ يَاۋاپىلارچە زوراۋانلىقلەرى سەۋەبلىك ئەرگۇ ئىسەتكەلەردىن مەھرۇم جىنايدىنىڭ ھايانتىق قىددەم قۇيۇشىشنىڭلىكىرى، ئۆزىدىكى جاسارەت، ھەتتا ئەخاللىقى ئەشىنالقىنىڭ شاراپتى بىلەن پانى دۇيىادىن كېتىلەكىن بولسا، ئېھتىمال بەختىنى تاپىار بولغىدى. ئۆمۈرلۈڭ مەسىرەتتە فالغان ئاتا - ئاتلار ئېچىشتان يەرگە تۈز سەپكەندەك ئازابلىرىمڭلارغا ئاپاڭ فوشاڭلىقىمى ئەپپۇ قىلغايىسلەر. ئەمما، ئاشۇ ئازابلىرىڭلار ئۆچۈن ئەمەدىي ئۇنىۋلایىدىغان قانلىق ساۋاق بولۇپ قالىسken دېگەن ئۇمىدىتىمەن!

خوش، ئۇنداقتا سۆپىگۇ ۋە خەيرخەللىقىنى مەدەنلىي ھايانىمىز ئاپىرىدە قىلغان ئاجايىس - غارايىس نىكاھلارغا قارىنىغان بولسا. ئۇنداقتا سۆپىگۇ ۋە خەيرخەللىقىنى تۇغۇلغان نىكاھ زادى كەم - كۆتىرسىمىدۇ؟ (1782 - بىلى).

قىسقاراتپ، ئادەملىرىنىڭ تەندۇرۇسلۇقىغا زىيان سالىدىغان نۇرغۇن كەسىپنىڭ بارلىقىنىمۇ نەزەرگە ئېلىشىمىز لازىم. مىسالەن، كان ئېچىش، مېتال ۋە مىنېرال ماددا تاۋلاش، بولۇپىمۇ قوغۇشۇن، مىس، سىماپ، كوبالىت، مەرگىمۇش ۋە ئارسېن قاتارلىق ماددىلارنى تاۋلاش ھەر كۇنى دېگۈدەك نۇرغۇن مېھنەتكەشنى جەھەننەمگە ئۇزىتىدىغان خەتلەرك كەسىپلەردىندۇر. تەندۇرۇسلۇقىغا زىيانلىق كەسىپلەر بىلەن خەتلەرك كەسىپلەرنى بىرىكتۈرۈپ ئانالىز قىلساقلا، جەمئىيەتنى شەكىللەندۈرۈش ۋە مۇكەممەللەشۈرۈش مابىيىندا نوپۇسنىڭ زادى نېمە ۋە جىدىن ئازىيىپ كېتۋاتقانلىقىنى چۈشىنىپ يېتەلەيمىز (نوپۇسنىڭ ئازىيىپ كېتىشى پەيلاسسوپىلارلا كۆزىتىدىغان ھادىسىلەر كاتىگورىيەسىدىن ھالقىپ كەتكەندەك قىلىدۇ).

پاراغەتلەك ھاياتنىڭ پەيزىنى سۈرۈشكىلا بېرىلىپ كېتۋاتقانلار بىلەن باشقىلارنىڭ ھۆرمەت - ئېھتىرامىغا تەشنا بولۇۋاتقانلار ئارسىدا قېچىپ قۇتۇللىلى بولمايدىغان شۇنداق بىر بالا - قازا يۈز بېرىۋاتىدۇكى، ئىجتىمائىيەتنىڭ مەنپەسىدىن تۇغۇلغان ئۇ بالا - قازا زەردارلارنىڭ "يوقسۇللارنى بېقىش" باھانىسىدىكى ئەيش - ئىشرەتلەرى بەدىلگە ئاشۇ زەردارلاردىن باشقىلارنىڭ ھەممىسىنى فاقسەندەم قىلىۋەتتى.

بەختىسىزلىكىنى ئەيش - ئىشرەت بىلەن تۈگىتىش خاھىشى كىشىلەرنى تېخىمۇ ئېغىر بەختىسىزلىككە مۇپىتلا قىلىۋەتتى. چۈنكى، چوڭ - كچىڭ دۆلەتنىڭ ھەرقانىدىقىغا كۆرە ئېتىقاندا، ئىشرەت خورلۇقنىڭ ئۆزى ئەڭ ئېغىر بەختىسىزلىك دېمەكتۇر. ئەيش - ئىشرەتلىك ھاياتنىڭ تەقەرزىسى ياراتقان توب - توب مۇلازىم ۋە پېقىرلارنى بېقىش ئېھتىياجىدىن تۇغۇلغان زۇلۇم دېھقانلار بىلەن شەھەر ئاھالىلىرىنى ۋەيران قىلىۋەتتى. جۇملىدىن ئىشرەت خورلۇق بەجايكى كۈنگەينىڭ ئىسىسىق بورىنى سوقانلىكى يەرددە سېرىق چىكەتكە قۇتراب، يايپىشل داللارنى قۇرۇتۇپ، ھايۋاناتلارنىڭ ئۆزۈق -

تۈلۈكلىرىنىڭ ۋەتۇھرىكىنى چىقىرىۋەتكەندەك، ئاچ-زېرىنلىق بىلەن ئۆلۈم - يېتىمنى كۆپەيتىۋەتنى.

جەمئىيەت ۋە ئاشۇ جەمئىيەتنىڭ تۇغۇندىسى بولمىش ئەيش - ئىشرەت لېپەرالزەمنى، ھۇنەر - سەنئەتنى، سودىنى، ئەدەبىياتنى، شۇنداقلا سانائەت ۋە دۆلەتنى ھەم كامالەتكە ھەم ھالاکەتكە جۆنئىيەلەيدىغان ئەرزىمەس نەرسىلەرنى ئاپىرىدە قىلدى، يەندە كېلىپ ئۇ نەرسىلەرنىڭ ئەلنى زاۋالغا سۆرمىكى ئىنتايىن ئاسان. ئايىانكى، دېھقانچىلىقنى ئۇنىڭ خۇسۇسىتى نۇقتىسىدىن ھۇنەر - تېخنىكىلار ئىچىدە پايدىسى ئەڭ ئاز مېھنەت دېيىشكە بولىدۇ. چۈنكى، دېھقانچىلىقنىڭ ھاسلاتلىرى ھەرقانداق ئادەمنىڭ تۇرمۇشدا كەم بولسا بولمايدىغانلىقى ئۈچۈن، باهاسى چوقۇم ئەڭ يوقسۇل كىشىلەرمۇ چىقىنالىغۇدەك دائىرىدە تىزگىنلىنىشى كېرەك. مۇشۇنىڭغا ئوخشاش پىرىنسىپىن مۇنداق بىر قانۇنىيەتنى يەكۈنلەيمىز: ئادەتنە، مەلۇم بىر ھۇنەرنىڭ پايدىسى ئۇنىڭ زۆرۈلۈكى بىلەن ئوڭ تانااسىپ ھاسىل قىلىشى كېرەك ئىدى. ئەمەلمىيەتنە بولسا، ئەڭ زۆرۈر ھۇنەر - ماھارەت ئاھىر بېرىپ كىشىلەر نەزەر كۆزىنى سېلىپ قويمايدىغان نەرسىگە ئايىلىنىپ قالىدىكەن. بۇ ھال بىزگە سانائەتنىڭ ھەقىقى ئەۋزەللەكى بىلەن سانائەت تەرەققىياتنىڭ ئەمەلىي ئۇنومنى قانداق تونۇش لازىمىلىقىنى ئۆگىتىدۇ.

ئەيش - ئىشرەتنىڭ كىشىلەرنى ئەڭ زوقلاندۇردىغان ئەللىرنىمۇ ئاخىرقى ھېسابتا ئازاب دېڭىزىغا غەرق قىلىۋېتىدىغانلىقى دەل مۇشۇ سەھەۋەتىندۇر. سانائەت ۋە تېخنىكىنىڭ گۈللىنىشىگە ئەگىشىپ، ئىشرەت خورلارنىڭ حاجىتنى قاندۇرۇش ئۈچۈن باج تاپشۇردىغان، جاپالىق مېھنەت بىلەن ئاچ-زېرىنلىقىتا ئۆتۈش پېشانسىگە پۇتۇلۇپ كەتكەن، شۇنداقلا ئەڭ ئېتىبارسز بەندىلەردىن بولمىش دېھقانلار جان ساقلاش ئۈچۈن كەتمىنىنى چۆرۈپ تاشلاپ، ئۆزلىرى بېمەك - ئىچەمەك بىلەن تەمىنلەپ كەلگەن شەھەرلەرگە قاراپ ئاققى. چۈنكى، چوڭ

شەھەرلەر ھاماقدىتلەرنى قانچىكى جەلپ قىلغانسىرى، شۇنچە كۆپ سەھرالار تاشلاندۇق ماكانغا، ئېكىنزا رىلىقلار قاقاس چۆللۈكەرگە ئايلىنىدىكەن؛ كوچا - كويلار تىلەمچى ياكى يانچۇقچى بولۇپ كەتكەن شور پىشانە پۇقرالارغا تولىدىكەن. ئېنىقكى، ئاشۇ شور پىشانلىر كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئېغىر جازا ياكى موھتاجلىق ۋە جىدىن جەبرىلىك ھاياتنى ئاخىرلاشتۇرىدى. ئۇلارنى كۆرۈپ ئختىيارسىز ئاھسەنلىز. شۇنداق، دۆلەت بىر تەرەپتن، قۇدرەت تاپىدۇ؛ يەنە بىر تەرەپتن، نوپۇسىنىڭ ئازىيىپ كېتىشى سەۋەبلىك خارابلىشىپ بارىدۇ. شۇنداق، ئەڭ قۇدرەتلىك پادىشاھلىقىمۇ يۇقىرىقىدەك باياشات ۋە خارابات مەنزىللەرنى بېسىپ ئۆتكەندىن كېىن، ئەڭ ئاخىردا ھەتتا ئاچ كۆزلۈكى چەككە يەتكەن ئەبگا ئەللەرنىڭمۇ ئىستىلا ئوبىيكتىغا ئايلىنىپ كېتىدۇ؛ نەتجىدە، قۇدرەتلىك ئەللەرنى ئىستىلا قىلىۋالغان ئەبگا ئەللەرمۇ يۇقىرىقىدەك باياشات ۋە خارابات مەنزىللەرىدىن كېىن، بارا - بارا يەنە باشقا ئەللەرنىڭ تاجاۋۇزىدا ۋەيران بولۇپ تۈگەيدىدۇ.

تۆۋەندىكى مەسىلىلەرنى شەرھەلپ كۆرسىتەلەيدىغانلار چىقسا ئىدى: نەچچە ئەسرىلەر مابېينىدە يازۇرۇپا، ئاسىيا ۋە ئافرقىنى ئاياغ ئاستى قىلغان ئاشۇ بەدەۋى قەبىلىلەرنى زادى قانداق كۈچ ياراتقان؟ ئۇلارنىڭ نوپۇسى ھۇنەر - تېخىنكىغا باي، قانۇنغا كامىل بولغانلىقى ئۇچۇنلا ئاشۇنداق ئاۋۇپ بېرىۋاتامدۇ؟ تەربىيە كۆرمىگەن، نادان ۋە قائىدىسىز بەدەۋىلەر زادى نېمە ۋە جىدىن ئۆزۈق - تۈلۈك ياكى ئولجا تالىشىش جىدەللىرىدى بىر - بىرىنى قىرىپ تۈگەتمەكتە يوق، ئەكىسىچە شۇنچۇوا كۆپىيىپ كېتىۋاتىدۇ؟ ئاشۇ ئاۋارىلەر قانداقسىگە بىزدەك ئىنتىزامى بەئەينى ئەسکەرلەرنىڭكىدەك كۈچلۈك، قانۇنى مۇكەممەل ئاقلىلارغا تىكلىپ قاراشقا پىتىنالغانىدۇ؟ تەسکەيدىكى ئەللىر ئىجتىمائىيەتىنىڭ مۇكەممەللىشىشى بىلەن كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ باشقىلار ئالدىدىكى مەجبۇرىيەتىنى ئادا قىلىپ، ئارامخۇدا ھاياتنىڭ پەيزىنى ئورتاق سۈرۈش سەنئىتىنى ئۆگىنىۋالغاندىن كېىن، نوپۇس شىددەت

بىلەن كۆپىيدىغان ئىلگىرىكى ھالەت نىمە ئۈچۈن قالىغاندۇ؟ بۇ سوئاللارغا ئېھتىمال مۇنداق جاۋاب بېرىدىغانلار چىقىدۇ: ئىنسانلاردىكى يۈكسەك پاراسەتنىڭ مەھسۇلى بولمىش سەدىت، ئىلىم - پەن ۋە قانۇن قاتارلىق بۇيۈك ئىختىرار گويا ۋابانىڭ نۇپۇسنىڭ زىيادە كۆپىيپ كېتىشنى ئۇنۇملىك توسوۇيالغىنغا ئوخشاش، پەرۋەردىگار ھىممەت قىلغان پانى دۇنيانى قىستاڭچىلىقتىن ساقلاش ئۈچۈن خزمەت قىلىدۇ.

خوش، ئۇنداق بولسا قانداق قىلغۇلۇق؟ جەھىيەتنى پۇتۇنلىي يوقتىپ، ”سېنىڭ“، ”مېنىڭ“ دېگەندەك ئايىرىمىچىلىقنى تۈگىتپ، ئېيقلار بىلەن بىرگە ياشاش ئۈچۈن ئورمانىلىققا قايتىپ كەتكۈلۈكمۇ؟ بۇ ئۆكتىچىلىرىم (ماڭا قارشى تۇرغۇچىلار)نىڭ تەپەككۈر ئۇسۇلى ئاساسدا چىقىر بلغان يەكۈن. بۇنىڭدا مەن ئاشۇ ئۆكتىچىلەرنىڭ ئۆزلىرى چىقارغان ئەقلىي يەكۈنى سەۋەبلىك يۈزىنى تۆكۈۋېلىشنى خالىمىغانلىقىم ئۈچۈن، ئابىءۇنداق خاھىشنى ئالدى بىلەن تەشىبىءۇ سكارلار (先发制人)نىڭ ئۇسۇلى بويىچە توسوۇشقا تىرىشتىم. ھېيات، ئادەملەر! جەننەتنىڭ تۈۋىشىنى ئەزەلدىن ئاثالاپ باقىغانلىقىڭلار ئۈچۈن، ”ياشاشتن مەقسەت قىسىغىنا ئۆمۈرنى ئارامخۇدا ئۆتكۈزۈش“ دەپلا ئوبىلايسىلەر. شەھەر ھياتى ئىئىتام ئەتكەن بەختىزلىكلىر، تەشۈشلەر، چىركىن روھىيەت ۋە شەھۋەتنىڭ ئەسەبى ۋە سەۋەسلىرىنى ئىرغىتىپ تاشلىيالقانىكەنسىلەر، دېمەك كەم - كوتىزز ھۆرلۈكىنىڭ ھەقداسى تۇرۇقلۇقىمۇ ئەزەللىي ۋە قەدىمىي پاكلىقىڭلارنى قايتا بىخلاندۇرۇشقا، ئورمانىلىقىسى ھيات قوينىغا قايتا سىڭىپ، چاغداشلىرىڭلارنىڭ رەزىلىكلىرىنى نەزەر ئىڭلەردىن ۋە پىكىرىڭلەردىن ساقىت قىلىۋېتىشكە قادر سىلەر؛ ئىنسانىيەتنىڭ ۋە ھەشىيەتلەرىدىن يېراق تۇرۇش مۇددىئىسى بىلەن ئاشۇ ئىنسانلار ياراققان ئىلىم - ئېرپاندىن ۋاز كېچىشكە مەجبۇر بولغىنىڭلاردا، ”بۇ ئەتمىش ئىنساننىڭ كۇرسىنى چۈشۈرۈۋېتەرەمۇ؟“ دېگەن ئەندىشىدىن

خالىيىسلەر. ئەمما، مەندەك ئادەملەرچۇ؟ شەھۋەت ۋە سۋەسىلىرى ئەزەللىي ئاددىي - ساددىلىقلەرىمىزنى مەڭگۈگە خاراب قىلىۋەتكەنلىكى ئۈچۈن، ھەم يىاۋا ئوت - چۆپ ۋە دان - پانغا قالسا كۈن ئالالمايدىغان، ھەم قانۇن بىلەن داھىيىسىز ياشىيالمايدىغان ھالغا چۈشۈپ قالدۇق . جەددى - جەمەتىدىن تارتىپلا تەبىئەتنىن ھالقىغان ئۈگۈتسىن بەھەرىلىنىشكە مۇشىرەپ بولالىغانلار، ئىنسانلار ئەتمىشىگە نېمە ئۈچۈن دەسلىپىدىلا ئەدەپ - ئەردەمنىڭ سىڭىدۇرۇلگەنلىكىنى چۈشىنىدىغانلار(ئىنسانلار ئەتمىشىگە باشقا ئۇسۇلدا ئەدەپ - ئەردەم سىڭىدۇرمەن، دەپ ھەرقانچە ئۇزاق ھەپلەشكەن بىلەنمۇ بىكار. چۈنكى، ئەدەپ - ئەخلاق ئۆلچىمىنىڭ سەۋەبلرى ئاشۇ ئەدەپ - ئەخلاق ئۆلچىمى بىلەن قىلچە مۇناسىۋەتسىز ھەمەدە ئۇنى باشقا ھەرقانداق تەرتىپ ئىچىگە قويۇپ چۈشىنىش مۇمكىن ئەممەس)، قىسىسى، پەرۋەردىگار چىقارغان مۇبارەك سادانىڭ كۈللى ئىنساننى بېھىش ۋە بەختكە باشلىيالايدىغانلىقىدىن شەكلەنەيدىغانلار، ئەزگۈ پەزىلىنى ئۆگىنىش داۋامىدا ئۇنى ئەمەلىيەتنىن ئۆتكۈزۈشكە ئىنتىلىدىغان، ئەمما ئۇنىڭ ئۈچۈن بېرلىگەن مەڭگۈلۈك تارتۇقتىن ھەرگىز ئۆكۈنەيدىغانلار ... شۇنداق كىشىلەردۇركى، ئۇلار جەھئىيەتسىكى مۇقدەددەس مۇناسىۋەتلەرگە ھۆرمەت بىلدۈرەلەيدۇ؛ قېرىندىاشلىرىغا ھېرىنى بېغىشلاپ، ئۇلارنىڭ ئوتىدا كۆپيۈپ، سۈيىدە ئاقىدۇ؛ قانۇنغا ئېھتىيات بىلەن ئەمەل قىلىپ، قانۇن چىقارغۇچىلار بىلەن قانۇن ئىجراچىلىرىغا بويىسىنىدۇ؛ نۇقسان ۋە بالا - قازانى توگىتەلەيدىغان، توسىيالايدىغان، ئەڭ بولىغاندا يېنىكلىتەلەيدىغان ئاق كۆڭۈل ۋە دانا پادىشاھنىڭ قەدرىنى قىلىدۇ(ئۇنداق نۇقسان ۋە بالا - قازاalar ھەر زامان مەۋجۇتكى، بىزنى ھەر قاچان بەربات قىلىۋېتەلەيدۇ)؛ لاياقەتلەك مەنسىپدارلارنى ۋە زېپىسىنىڭ بولىپ، مەجبۇرىيەتنىڭ مۇقدەددەس ئىكەنلىكىنى ئۇنىتۇپ قالماسىلققا دادىل ۋە لىلا دالالەت قىلىش ئارقىلىق، ئۇلارغا ئىلھام بەخش ئېتەلەيدۇ.

ھالبۇكى، ئاساسىي قانۇننىڭ مۇقىملىقىنى ساقلاش نۇرغۇنلىغان مۆھەتمەرمە زاتىنىڭ ھىممەت - ياردىمىگە باغلىق بولسىمۇ، ئەمەلىيەتنە مەنسەپدارلار ھە دېسلا ئاساسىي قانۇنغا سەل قارايدۇ، يەنە كېلىپ ئۇنداق مۆھەتمەرمە زاتلار ناھايىتى ئاز بولغاچقا، ئۇلار ھەرقانچە ئىجتىهات كۆرسەتسىمۇ، ئاساسىي قانۇن پەيدا قىلغان ئەمەلىي زىيان - زەخەمەت يۈزەكى نەپ - مەنپەئەتنى ئىشپ كېتىدۇ.

(J) ئۆزىمىز بىلدىغان تارىخشۇناسلارنى ياكى سەھىاهلارنى سېلىشتۈرۈپ كۆرۈپ، ئاخىر ئادەملەرنىڭ بىر - بىرىدىن بەكلا پەرقىلىنىدىغانلىقىنى تونۇپ يەتتۈق. مىسالەن، بەزىلىرىنىڭ ئۆڭى قارا، بەزىلىرىنىڭ ئاق، يەنە بەزىلىرىنىڭ قىزغۇچى كېلىدىكەن؛ بەزىلىرى ئۇزۇن چاچ، بەزىلىرى قىسقا بۇدۇر چاچ قويىدىكەن، بەزىلىرىنىڭ چىچى پۇتون بەدىنىنى يېپپ تۇرىدىكەن، ئەمما بەزىلىرىگە ھەتتا ساقال - بۇرۇقىمۇ چىقمايدىكەن. ئىلگىرى ئۆتكەن بوي - بەستى پەۋۇقلادىدە ئېگىز مىللەتلەر ئېھىتىمال ھازىرمۇ بارادۇ. پىگەلار* ھەققىدىكى رىۋايدىلەر ئېھىتىمال مۇبالىغە بولۇشى مۇمكىن. لاپلاندالار**نى ئوبىدان بىلىمزا، بولۇپمۇ گىربىنلاندالار***نىڭ بوي - بەستى ئادەملەرنىڭ ئوتتۇرۇچە بويىدىن پاكار كېلىدۇ. بەزىلىرى ھەتتا: "گىربىنلاندالارنىڭ توت پۇتلىق ھايۋانلارنىڭكىدەك قۇرۇقى بار" دېيىشىدۇ. ھېرودوت بىلەن كودڭارزىنىڭ يازمىلىرىغا قارىغۇلارچە ئىشىنىپ كەتكىلى بولمىسىمۇ، ئەمما ئاشۇ يازمىلاردىن رېئاللىقا

* نېڭر - ئاؤسترالىيائى ئەرقىغا تەۋە بىر فۇرم بولۇپ، ئۇنتۇرا ئافرىقا، ئاندامان ناقم ئاراللىرى، مالاىي تاقىم ئاراللىرى، فلىپپىن وە ئوکيانيسيدىكى بىزى ئاراللارغا ئۇلتۇراللاشقان؛ نەسىلى قۇرۇپ كېتىش گىردابغا بېرىپ فالق سەكىتلىك ياششىلە باالعەتكە يېشپ تۈي قىلىدۇ: بەزىلىرى ھەتتا: "پىگەلارنىڭ جىنسىي ئەزاسىنى يېسە ئادەمنىڭ تەن قۇقۇقتىنى ئاشۇرۇغلى بولىدۇ" دەپ قارايدىكەن. بۇ پۇنۇتلەي قۇرۇق گەپ بېدىدۇ تۈرىدىن ئېلىنىدى - تەرجمانىدىن.

** لاپلاند ئاربىلىدىكى يەرلەك مىللەت: ئاسىيقاللارغا ناھايىتى ئوخشايدىغان لاپلاندالارنىڭ بويى پاكار. ئۆتكى قۇقۇر، چىچى قۇقۇق، قىرا كېلىدۇ: لاپلاند كارپىدىن 10 مائى يىل ئىلگىركى ئىنساننىڭ ئىرى تېپىلغاننىمىش: بىزى لاپلاندالارنى ئاسىيادىن كۆچۈپ بارغان دېيىشىدۇ. - بېدىدۇ تۈرىدىن ئېلىنىدى - تەرجمانىدىن.

*** گىربىنلاند - دانىيەدىكى بىر ئارالنىڭ نامى - بېدىدۇ تۈرىدىن ئېلىنىدى - تەرجمانىدىن.

يېقىنلىشالايدىغان يەكۈننى چىقلارلايمىز. مىسالىن، يىراق قەدىمكى زامان تارىخىنى راۋرۇس تەتقىق قىلىپ باققانلار، ئادەتتە شۇ دەۋرىدىكى مىللەتلەرنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلى جەھەتنىتە هازىرقى مىللەتلەرنىڭ تەن شەكلى ۋە تەن قۇرۇلمىسى جەھەتنىكى پەرقلەرىدىن ھەيرانۇھەس قېلىشىدۇ. ھالبۇكى، بۇلارنىڭ ھەممىسى مۇنازىرە كەتمەيدىغان جانلىق پاكىتلاردا. شۇڭا، ئۇنىڭغا ئەتراپىتسكى شەيىلەرگە يۈزەكى نەزەر تاشلاپ قويۇش بىلدەنلا كۇپايىلىنىپ، مۇھىت، ھاوا، ئۆزۈق - تۈلۈك ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلى جەھەتنىكى پەرقلەر ۋە ئاشۇ پەرقلەرنىڭ ئۇزاق زامانلار مابېينىدىكى ئىزچىل تەسىرى ھاسىل قىلغان ھەيران قىلارلىق نەتجىجىلەرگە سەل قارايدىغانلارلا ھاڭ - تاڭ قالىدۇ. دەۋرىمىزدىكى سودا، سەمىلە - سايدەت ئىشلىرى ۋە ھۆكۈمەت ھەرقايىسى مىللەتلەرنى چەمبىرچاس باغلىۋەتتى؛ يەندە كېلىپ دىدار مۇلاقاتنىڭ قويۇقلۇشىپ بېرىشى بىلەن، ھەرقايىسى مىللەتلەرنىڭ تۇرمۇش ئادىتىمۇ بىر - بىرىگە ئوخشاشىپ كېتۋاتىدۇ. مىللەتلەر ئارا پەرقىنىڭ ئارىيىپ كېتۋاتقانلىقى ھەممىزىگە ئىيان. مىسالىن، ھازىرقى فرانسۇزلار لاتىن تارىخشۇناسلارنىڭ قەلىمدىكى بەستىلىك، ئۆڭى قاردەك ئاق، سېرىق چاج، بېشىل كۆز "فرانسۇزلار"غا ئانچە ئوخشمایدۇ. فرانكلار^{*}نىڭ رىملقىلار بىلەن بولغان قويۇق باردى - كەلدىسى مابېينىدە، ئىقلىم ئامىلى ئۇلارنىڭ تەبىئى تەن ساپاسى ۋە ئۆڭىنى ئۆزگەرتىۋەتتى. فرانكلار بىلەن نورماندىلىقلارنىڭ شالغۇلتلىشىشى فرانكلارنىڭ شۇ ھالىتىنىڭ ئەسلىگە كېلىشىدە ئازدۇر - كۆپتۈر رول ئوينىغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ ئەسلىدىكى تەن ساپاسى ۋە ئۆڭى كەلمەسەكە كەتتى. مىڭىغان -

* 5 - ئەسرىدە غۇربىي رەنم ئىمپېرىيەسىكە بېسىپ كىركەن گېرمان مىللەتنىڭ بىر نازارەتى بولۇپ، قۇتۇرا ئەسلىنىڭ باشلىرى غۇربىي ياؤرۇپادىكى ئەڭ بېۋەڭ خىرسەتىيەن ئىمپېرىيەسىنى فۇررۇپ چەققان؛ ئۇلار ئەمپىنى زاماندا ھۆكۈمرانلىق قىلغان رايونلار ھازىرقى فرانسييە ۋە گېرمانىيە زېمىنلىرىكە توغرا كېلىدۇ، بىدەدۇ توپىدىن ئېلىنى - تەرىجىماندىن.

مىليونلىغان يېرتقۇچلاردا كۆرۈلدىغان، شۇنداقلا ئىنسانلار ئارىسىدا كۆرۈلۈپ بولغان ئۆزگەرىشلەر خۇسۇسىدىكى كۆزىتىشلەردىن سەيىاهلارنىڭ يازمىلىرىدىكى ئادەمزا تقى ئوخشىش كىتىدىغان خىلمۇ خىل ھايۋانلارنى ھەققىي يَاۋايى ئادەملەر(بىدەۋى)مىكىن، دەپ قالدىم. مۇھىمى، ئۇ سەيىاهلار ئاشۇ يَاۋايى ئادەمەرنى ئىنچىكە كۆرەتمەي، ئۇلارنىڭ ئادەمزا تقى ئوخشىمايدىغان يوقىنىڭ ئورنىدىكى پەرقى ۋە تىلىسىزلىقىغا قاراپلار، ئۇلارنى بەدەۋىلەر قاتارىغا ھەيدەۋەتكەن. ئەمەلىيەتتە، ھەققىي بەدەۋىلەر ئەزەلدىن تارتىپلا ئورمانىلىقلاردا تارقاق ياشاپ كەلگەچكە، ئۇلاردىكى يوشۇرۇن ئىقتىدار ئەسلىي ھالىتىدە تۇرۇپلا قالغان. بۇ جەھەتىسىكى پىكىرىمنى نۇۋەتىسىكى نەقىللەر ئارقىلىق ئىسپانلارى:

«سەپەر خاتىرىلىرى»^{*}(旅行紀事汇編)نىڭ تەرجمىمانى مۇنداق دەيدۇ: ”كىشىلەر كونگو پادشاھلىقىدا ناھايىتى ئېگىز بىر خىل ھايۋانى كۆپ ئۇچرىتىپمىش؛ ھەم ئادەمگە، ھەم مايمۇنغا ئوخشاپ كېتىدىغان ئۇ ھايۋان شەرقىي ھىندىستاندا ‘ئورانگۇتان’(奥朗-乌当) دەپ ئاتىلىدىكەن.“ بۇ تىلىنىڭ بايان قىلىشىچە، لوئانگو^{*}پادشاھلىقىدىكى ئورمانىلىقتا كىشىلەر ئىككى خىل مەخلۇقنى بايقىغانىكەن؛ ئۇ مەخلۇقلارنىڭ بىر خىلى بەستىلەك، يەنە بىر خىلى ۋېجىك ئىمىش. بەستىلەر كىنىڭ بوی- بەستى ئېگىز ھەم تەمبىل، كۆز چانىقى زىيادە چوڭقۇر بولغۇنى بىلەن، تەق- تۇرقى، بولۇپبەمۇ يۈزى ئادەمزا تقىگىگە قۇيىۇپ- قويغاندەك ئوخشارمىش. قولى، يۈزى ۋە قۇلاقلىرى تۈكىسز، ئەمما كىرىپىكلەرى ناھايىتى ئۇزۇنمىش. بەدىنىنىڭ قالغان قىسىمىنى قوڭقۇر ئەمما شالاڭ تۈك يېپپ تۇرارمىش. ئۇ مەخلۇقنىڭ ئادەمزا تقى ئوخشاشمايدىغان بىردىن بىر پەرقى - پۇتىدا پاقالىچاڭ سۆڭىكى يوقىمىش. ئۆرە ماڭاللغاندىن باشقما، يەنە گەجگىسىدىكى كوكۇلىسىنى

* يازروپا مۇستەملەكىجىلىرى تاخاۋۇز قىلىپ كىرىشىن ئىلگىرىكى پادشاھلىق بولۇپ، پايدەختى ھازىرقى كونگو جۇمھۇرىسىتى چېگىراسى ئىجىدە ئىدى. بىدەۋى تۈرىدىن ئېلىنى - تەرجمىماندىن.

قاماللاب تۇتالايمىش؛ ئورمانىقلاردا ياشاپ، يامغۇر - يېشىندىن دالدىلىنىش ئۇچۇن دەرخ شىخغا تىكىۋالغان كەپىسىدە ئۇخلايمىش. ئەزەلدىن گۆش بېمەيدىغان بۇ مەخلۇق مېۋە - چۈھە ۋە دان - مېغىزلار بىلدەن جان ساقلارمىش. كېچىلىرى ئورمانىقلاردىن ئۆتكەندە گۈلخان يېقىشقا ئادەتلەنگەن قارا تەنلىكىلەرنىڭ بايىقىشچە، ھېلىقى گىگانىت مەخلۇق قارا تەنلىكلىرى كەتكەندىن كېيىن، ئۇلار ياققان گۈلخانى چۆرىدىپ تاكى ئوت ئۆچكىچە ئۆلتۈرۈرمىش. ئۇ مەخلۇق گەرچە ناھايىتى تۇيغۇن بولسىمۇ، ئەمما ئوتقا ئوقۇن سالسا داۋاملىق كۆيىدىغانلىقىغا ھۆكۈم قىلالىمغاچقا، گۈلخانىنىڭ ئوتى ئۆچكەندىن كېيىن كېتىپ قالارمىش.

”ئۇ مەخلۇق گاھىدا توپلىشىپ كېتۋاتقاندا ئورمانىقىتا ئالدىغا ئۇچراپ قالغان قارا تەنلىكىلارنى ئۆلتۈرۈۋەتىرمىش. بىزىدە ھەتقا ئۆپچۆرسىدە ئوتلاب يۈرگەن پىللارغا توپلىشىپ ھۈجۈم قىلىپ، پىللارنى مۇشتلاپ ۋە كالىتكەلب يۈرۈپ، تۈرلۈك ئاماللار بىلدەن ئاخىر قاچۇرۇۋەتىرمىش. ئۇ مەخلۇق پەقەتلا تىرىك قولغا چۈشۈپ قالمايمىش. چۈنكى، ئۇ ناھايىتى يوغان ۋە قاۋۇل بولغاچقا ئۇنىڭغا ھەتتا ئون ئادەممۇ تەڭ كېلەلمەيمىش. ئەمما، ئۇ مەخلۇقنىڭ باللىرى ئانىسىنىڭ تېنىگە مەھكەم چاپلىشىپ ياشايدىغان بولغاچقا، ئافرقىلىقلار ئاشۇ گىگانىت مەخلۇقنىڭ چىشىسىدىن بىرەرنى ئۆۋلۇاللسَا، ئۇنىڭ باللىرىدىن بىر مۇنچىنى قولغا چۈشۈرۈۋەلاايىدىكەن. ئاشۇ مەخلۇقتىن بىرەرسى ئۆلۈپ كەتسە، قالغانلىرى كېلىپ جەسەتنى شاخ - شۇمىسلاarda يېپ قويارمىش.“ سامۇئىل پۇرچاس^{*} بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ：“ بۇ تىلىنىڭ ئېتىشىچە، ھېلىقى گىگانىت مەخلۇق كۈنلەرنىڭ بىرىدە قارا تەذلىك بالدىن بىرنى تۇتۇۋاپتۇ؛ ئۇ بالا ئاشۇ مەخلۇقلارنىڭ

* سامۇئىل بۇرچاس (1577 ~ 1626) ئەنگلىيە ئېسپىكوبىلۇقنىڭ بىسپىرى، ساپاھەت ۋە ئېكسىپىدەتتىسىدە كەئىت ئۇسىملەرنى تۈزگۈچى؛ ئۇنىڭ تۇت قوملۇق «بۇرچاس سانابەننامىلىرى» ناملىق ئەسىرى ئەنگلىيەنىڭ ئەبىنى راھاندىكى رومنىنىڭ بازغۇچى ۋە تائىرىلىرى ئازىسىدا كۈلچۈك تەسرۇر قوزغۇمان.

بىدۇ تۈردىن ئېلىنىدى - تەرجمەنلىكىنىڭ

ئارىسىدا توپتۇغرا بىر ئاي ياشاپتۇ؛ ئاشۇ بالىنىڭ بايقتىشچە، ئۇ مەخلۇقلار قولغا چۈشۈپ قالغان ئادەم ئۇلارنىڭ كۆزىگە تىكلىپ قارىمىسلا، ئۇنىڭغا ھېچقانداق زهرى يەتكۈزۈمەيدىكەن.“ بۇ تىلرنىڭ يازمىلىرىدا يۇقرىدا قىدىت قىلىنغان پاكىنەك مەخلۇق ھەققىدە ھېچقانداق مەلۇمات بېرىلمىگەن.

دابائىل(达拜尔) شۇنداق دېگەنلىكەن: “كۈنگۈ پادىشاھلىقنىڭ ھەممىلا يېرىدە شەرقىي ھىندىستاندا ‘ئورمان بەندىلىرى’ دېگەن مەندە ‘ئورانگۇزان’ دەپ ئاتىلىدىغان بىر خىل ھايۋاننى ئۇچراتقىلى بولىدۇ. ئۇ ھايۋان ئافرىقىدا ‘گۈرگىياس - موروس’(果加斯 - 莫罗斯) دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇ مەخلۇق ئادەمزاتقا قۇيۇپ قويغاندەك ئوخشайдىدۇ. شۇڭا، بەزى سەيياھلار ئۇنى مايمۇندىن تۆرەلگەن شالغۇت ئادەم، دەپ قارايدىكەن. ئەمما، بۇ بىمەنە گەپكە ھەقتا قارا تەنلىكەرمۇ قارشى. كىشىلەر ئىلگىرى ئاشۇنداق مەخلۇقتىن بىرنى كۈنگۈدىن گۆللاندىيەگە ئاپىرىپ، پادىشاھ فەرىدىپەرك ھېرىغىغا تارتۇق قىلغانلىكەن. ئۇ مەخلۇقنىڭ بوي - بەستى ئۇچ ياشلىق بالىلارنىڭكىدەك كېلىدىكەن؛ دوغىلاق بولىمىنى بىلەن ھەم تۈرگۈن، ھەم تۈيغۇنمش؛ تەن ئەزىزلىرى يارىشىملق كەلگەن بۇ مەخلۇقنىڭ پۇت مۇسکۇللرى تولغان ۋە قاۋۇلمىش؛ مەيدىسى تاقمر، ئەمما دۇمبىسىنى قاپقا را تۈك باسقانمىش. قارىماققا چىراي - تۈرقى ئادەمگىلا ئوخشайдىغان بۇ مەخلۇقنىڭ بۇرنى ھەم پاناق ھەم، مايماقمىش؛ چىشىلىرىنىڭ كۆكسى ناھايىتى يوغان بولۇپ، كىندىكى چوڭقۇر، مۇرلىرى پەس، قول بارماقلرى ئېنىق ئايرىلغانمىش؛ پا قالچىقى بىلدەن ئۆكچىسى تولغان ۋە مەزمۇتمىش. ئۇ ئىككى پۇتلاب ئۆرە ماڭىلغاندىن باشقما، ناھايىتى ئېغىر نەرسىلەرنى كۆتۈرۈپ توشۇيالايمىش. سۇ ئىچىپ ئۇسسوزلۇقنى قاندۇرغاندىن كېيىن، ئەددەپ بىلدەن جاۋغىيىنى ئېرىتىشنى بىلدەمىش. ئۇ خالايدىغان چىغىدا بېشىنى تەكىيگە ئوخشاش ئېڭىززەك نەرسىنىڭ ئۇستىگە قويۇپ، ئۇستىگە يېپىنچىسىنى ئاستا يېپىپ، خۇددى كاربۇانتا

يالقانىدەك ئۇخلارمىش. قارا تمدىكىلمىنىڭ بۇنداق مەخلۇق ھەققىدە ئاجايىپ رىۋايدىتلىرى بار. ئۇلارنىڭ ئېيتىشچە، ئۇ مەخلۇق ئايال زاتىغا زورلۇق قىلىپلا قالماي، ھەتتا تولۇق قورالانغان ئەرلەرگىمۇ ئېتىلارمىش. قىسىسى، ئۇ مەخلۇقنى بۇرۇنقىلار ئېيتقان 'بېرىمى' ئادەمگە، بېرىمى ھايۋانغا ئوخشىدىغان ئۇرمان ئىلاھى' دەپ جەزمەلەشكە بولىدۇ. مېلورا¹²نىڭ ئېيتىشچە، قارا تمدىك ئۇچىلار گاھىدا ئەر - ئايال ياؤايى ئادەمەرنى تۇتۇۋالارمىشكەن. ئاشۇ ياؤايى ئادەملەر دەل يۇقىرىقى مەخلۇق بولۇشى مۇمكىن. "»

«سەپەر خاتىرىلىرى»نىڭ ئۇچىنچى جىلدىدا ئەركىكى "Buger" (贝果), چىشىسى "Mandlier" (曼德利尔) دەپ ئانلىدىغان بىر خىل ئادەمسيياق ھايۋان تىلغا ئېلىنىدۇ. ئەمما، ناۋادا ئاشۇنداق يازمىلاردىكى نەقىللەرگە ئىشىدەسىك، ئۇ ھالدا ئاشۇ ئادەمسيياق ھايۋانلار غەلتە مەخلۇق سۈپىتىدە تەسوېرلەنگەن بايانلاردىن ئاشۇ ھايۋانلارنىڭ ئادەمزاتقا قۇيۇپ قويغاندەك، ھەتتا ئايىرغىلىسى بولىمغۇدەك دەرىجىدە ئوخشىدىغانلىقىنى بايقايمىز. ئۇ يازمىلاردىن ئاپتۇرنىڭ ئاشۇ ئادەمسيياق ھايۋاننى نېمە ئۇچۇن "ياؤايى ئادەم" (بەدەۋىلەر) دەپ ئاتىغانلىقىنى ئاڭقىرالىمساقمۇ، ئەمما بۇنىڭغا ئاشۇ ئادەمسيياق ھايۋاننىڭ نادان ۋە تىلىسىزلىقى سەۋەب بولغانلىقىنى جەزم قىلاايىمىز. ئەمما، ئۇ مەخلۇقنى تىلىسىزلىقى ۋە جىدىنلا ئىنسانلار قاتارىدىن چىقىرىپ تاشلاشنىڭ قىلچە ئاساسى يىوق. چۈنكى، ئادەمزاتنىڭ تاۋۇش چىقىرىش ئەزالرى ئادەم بىلەن تەڭ يارالغان بولسىمۇ، ئەمما سۆزلەش ئىقتىدارى تۇغما ئەمەس. يەنى، مەددەنيلەرنىڭ ئەسلىيىتى ئاساسىدىكى تاكامۇللۇقى ئۇزاق زامانلار مابەينىدىكى تاۋلىنىش ئارقىلىق روياپقا چىققان. دېمەك، بۇ قىسىغىنا

¹² مېلورا (Melora) ئىتالىيەلەك مىسىيوبىر، ئۇنىڭ 1682 - يىلى يازغان «كونكوغما سەپەر» ناملىق ئەسىرى «سەپەر خاتىرىلىرى»نىڭ 12 - جىلدiga كەركۈزۈلگەن. بىدىن توپىدىن ئېلىنى - تەرجمانىدىن.

تەھلىلىي بایانلاردىن ئىنسانلارنىڭ ئاشۇ ئادەت سىياق ھايۋانلارغا كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا نەزەر تاشلاپ قويۇش بىلەنلا كۇپا يىلىنىپ، ئۇلارنى ئىچىكە كۆزەتمىگەنلىكىنى جەزملىيەدەيمىز. مىسالىدەن، كىشىلەر ئاشۇ ھايۋاننىڭ ئەۋلاد قالدۇرالايدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنى ئەينى چاغىدلا غەلتە مەخلۇق قاتارىغا ھەيدۈھەتكەندى. يەندە بىر يازمىدا سامۇئىل پۇرچاسنىڭ: “ئۇ ياؤايىلار قولغا چۈشۈپ قالغان قارا تەنلىكلەر تىكىلىپ قارىمىسلا، ئۇلارغا ھېچقانداق زەرر يەتكۈزۈمىدەكمن” دېگەنلىكى قەيت قىلىنىدۇ. يۇقىرىدا بایان قىلىنغان گىگانت مەخلۇقنىڭ قارا تەنلىكلەر ياققان گۈلخاننىڭ قالدۇقىنى چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ، ئوت تامامەن ئۆچكەندىن كېيىن، ئاندىن كېتىدىغانلىقىدىن ئىبارەت بۇ پاكىت كۆزەتكۈچلىەرنىڭ يازمىلىرىدا مۇنداق تەھلىل قىلىنىدۇ: “ئۇ مەخلۇق گەرچە ناھايىتى توغۇن بولسىمۇ، ئەمما ئوتقا ئوتۇن تاشلىسا داۋاملىق كۆيىدىغانلىقىغا ھۆكۈم قىلىش ئىقىدارىدىن مەھرۇم ئىكەن”. ئىست، چۈشەنسەم ئىدىم: بۇ تىلىپ بىلەن سامۇئىل پۇرچاس گىگانت مەخلۇقنىڭ گۈلخان ئۆچكەندىن كېيىن ئۆز ئىختىيارى بىلەن ئەمەس، بەلكى گالۋاڭلىقى ۋەجىدىن كېتىپ قالدىغانلىقىنى زادى قانداق بىلۇفالغاندۇ؟ لوئانگۇدىكى جانلىقلار ئۈچۈن ئوتنىڭ دېگەندەك زۆرۈرىتىمۇ يوق. شۇڭا، قارا تەنلىكلەرنىڭ گۈلخان يېنىشى ئۆچۈن ئۆچكەن ئەمەس، بەلكى يېتقۇچلارنى ئوركۈتۈش ئۈچۈن. شۇڭا، گىگانت مەخلۇقنىڭ گۈلخاننىڭ ئوتقى ئۆچكەن ھامان كېتىپ قالدىغانلىقىنى مۇنداق چۈشىنىش مۇمكىن: ئۇلار گۈلخاننىڭ ئوتىنى بىردهم تاماشا قىلغاندىن ياكى ئوتنىڭ تەپتىسىدە ئىسسىپ كەتكەندىن كېيىن، بۇ يەردە ئولتۇرۇۋېرىشتىن زېرىكىپ، ئوزۇق - تۈلۈك ئىزدەش ئۆچۈن باشقا ياققا يول ئالىدۇ. چۈنكى، ئۇلار گۆشخور بولماغا، قارنى توغۇددەك بىر نەرسە تېپىپ يېنىشكە ئۇزاق ۋاقت كېتىدۇ، ئۇنىڭدىن باشقا، ئادەمزاڭنى ئۆز ئىچىگە ئالغان جانلىقلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك

تۇغما يالقاو ئېلىدۇ. شۇڭا، ئانچە زۆرۈرىيىتى بولىغان ئىشلارغا
ھەرگىز دىققەت قىلىمайдۇ. ئاخىردا شۇنداق سوراپ باققۇلۇق : چۈھەر -
چاققانلىقى ۋە كۈچتۈڭگۈرلۈكى بىلەن شۆھەرتلىك گىگانت مەخلۇقنىڭ
ئۆلۈپ كەتكەن نەسىلداشلىرىنى كۆمۈشنى، دەرەخ شېخىغا كەپە
تىكىشنى بىلگەن يەردە، ئوتقا ئوتۇن سېلىشنى بىلمەسلىكى ناھايىتى
ئەجەبلەنەرلىك ئەمەسمۇ؟ ئىلگىرى مايمۇنىڭ كۆيۈۋاتقان ئوتقا ئوتۇن
تاشلىغانلىقىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەندىم. بۇ بەزىلەرنىڭ نەزەرىدە
گىگانت مەخلۇقنىڭ قولىدىن كەلمەيدىغان ئىش. دۇرۇس، ئۇ چاغلاردا
بۇ مەسىلىگە بەك دىققەت قىلىپ كېتەلمىگەنلىكىم ئۈچۈن، ئۆزۈم
كايغان سەيياھلارنىڭكىگە ئوخشاش سەۋەنلىكى سادىر قىلغانىكەنەمەن.
جومىلىدىن، مايمۇنىڭ كۆيۈۋاتقان ئوتقا ئوتۇن تاشلىشى ئونتى
ئۇلغايىشش ئۈچۈنمۇ ياكى مەن ئوبىلغاندەك ئادەمزاتنى دورىغانلىقىمۇ؟
دېگەن مەسىلىگە راستىنلا سەمل فارىغانىكەنەمەن. ئەمما، قانداقلا
بولىسۇن، مايمۇنىڭ تىلسىزلىقى ۋە جىدىن ئەمەس، بەلكى ئادەمزا تقى
خاس خۇسۇسىدەت - ئۆزىنى ئۆزى مۇكەممەللەشتۈرۈش ئىقتىدارىنى
هازىرىلىمالىغانلىقى ئۈچۈن، ئادەمزات نەسىلىگە ياتمايدىغانلىقىنى
تولۇق ئىسپاتلىدۇق. گىگانت مەخلۇق بىلەن ئورانگۇتان ئۇستىدە
تەپىسىلى تەجرىبە ئېلىپ بارىغانلىقىمىز ئۈچۈن، ئۇلارغا
مۇناسىۋەتلىك پاكتىلاردىن بۇرۇنقىغا ئوخشاشلا يەكۈن چىرىدىمز،
ئەلۋەتتە. ھالبۇكى، ئەگەرچەندە ئورانگۇتان ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش
بەزى ھايۋانلار راستىنلا ئادەمزات نەسىلىگە تەۋە بولغان بولسا، ئۇنى
ھەتتا ئەڭ بىپەرۋا كۆزەتكۈچىمۇ دەلىل - ئىسپاتلار بىلەن
تەھقىقلىيەلىگەن بولاتتى. گەرچە گىگانت مەخلۇق بىلەن ئورانگۇتان
ئۇستىدىكى تەپىسىلى تەجرىبىگە ئامال تېپىلىدۇ دەپ قارالسىمۇ، ئەمما
ئۇ بىرەر ئەۋلاد ئادەمنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن تاماملىنىدىغان
تەجربىلىرىدىن بولىغىنى ئۈچۈن، كىشىلەر ئۇنى "مۇمكىن
بولمايدىغان ئىش" دەپ ھېسابلاشماقتا. شۇڭا، بۇ ھەقتىكى قاراشلار

تەجريبىلەر دە ئىسپاتلىنىشتىن ئىلگىرى، پەقت پاكتىلىق تەھقىقلەردىن مۇستەسنا قىياسەن پىكىرلەرنى ئىسپاتلاپ كۆرسىتىشكە مەجبۇرمىز. شۇغىنىسى، بۇ چارە باشقىلارنىڭ دەۋا - شىكايدەتلەرىدىن ساقلىنىشقا پايدىلىق بولسىمۇ، ئەمما ئىنتايىن مۇشكۇل.

يەڭىلتەكلىك بىلەن چىقرىلغان ھۆكۈم مەدەننېت ۋە ئەقلېيەتنىڭ مەھسۇللەرىدىن بولمىغىنى ئۈچۈن، ئادەمنى ئاسانلا رادىكاللاردىن قىلىپ قويىدۇ. سەيياھلىرىمىز ئوخشاش بىر خىل ھايۋاننى قارىسىغلا يىرتقۇچىلاردىن ھىسابلاپ، ئۇنى قانداقتۇر ”گىغانات مەخلۇق“، ”ماندىلىر“، ”عورانگۇتان“ دېگەندەك ناملار بىلەن ئاتاشتى. ئەمما، قەدىمكىلەر ئۇنى ئىلاھ ھىسابلاپ، ”ئادەمىسىاق ئىلاھى ھايۋان“، ”دا لا ئىلاھى“، ”ئورمان ئىلاھى“ دېگەندەك ناملار بىلەن ئاتغانىكەن. ئەمما، ئۇنىڭ ئادەم ئىكەنلىكىنى ناھايىتى ئىنچىكە تەتقىقاتلار ئارقىلىق بايقاپ قىلىشىمىزىمۇ مۇمكىن. دېمەك، بۇ مەسىلىنى تەتقىق قىلىپ كۆرۈشتن ئىلگىرى، مېنىڭچە مۇناخ بىھروتلىنىڭ پىكىر - قاراشلىرىغا ئىشەنسەك بولىدۇ. چۈنكى، ئۇ ئوبدان تەربىيە كۆرگەن شاهىد، خالاس. ئەمما، ئۇ ھەرقانچە ئەقلىلىق بولسىمۇ، يۇتون دۇنيانى كېزىپ چىقىنى يوق. شۇڭا، مېنىڭچە يەنە بۇتلىپ، دابائىل، يۇرچاڭس قاتارلىق سودىگەرلەر ۋە بۇ ھەقتە كىتاب يېزىپ باققانلارنىڭ گەپلىرىگىمۇ سەل قارىمىغۇلۇق.

ئويلاپ كۆرەيلى، ئۇنداق كۆزەتكۈچىلەر يۇقىرىقى بايانلىرىمىدىكى 1694 - يىلى بايقالغان ھېلىقى بالا ھەققىدە قانداق يەكۈن چىرار بولغىيىدى؟ چۈنكى، تۆت پۇتلاپ ماڭىدىغان، ئەقىل - ئىدراتىن ئەسەرمۇ يوق ئۇ تىلىسىز بالىنىڭ ئۇنى ئادەمزاتنىڭ ئاۋازىغا پەقەتلا ئوخشىمىايدۇ. ئەمدى پەيلاسوب كاندىلارك (Candylark) نىڭ تەسۋىرىگە ئاساسلىنىپ تۈرۈپ شۇنداق قىياس قىلىمۇز: ئۇ بالا ناھايىتى ئۇزاق مەزگىل كانىيى يېرىتلىغۇدەك ۋارقىرغاندىن باشقا بىر ئېغىزىمۇ گەپ قىلالىمىدى. ئۇنىڭ تىلى چىققاندا كىشىلەر ئۇنىڭدىن

ئەينى چاغدىكى ئەھۋاالتلارنى سوراپ بېقۇيدى، ئۇ ھېچنېمىنى ئەسکە ئالالمىدى. بۇ گويا ئادەملىرنىڭ بوشۇكىنى چاغلرىنى ئەسکە ئالالمىغىندەك بىر ئىش ئىدى. ناۋادا ئۇ بالا پىشانسى شور كېلىپ سەيىاهلىرىمىزنىڭ قولغا چۈشۈپ قالغان بولسا ئىدى، شۇنى كېسىپ ئېيتلايمەنكى، ئۇ چاغدا سەيىاهلار ئاشۇ ئولجا بالىنىڭ جىمغۇر ۋە نادان ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، ئۇنى ئورمانلىققا ئاپىرىپ قويۇۋەتكەن ياكى ھايۋاناتلار باغچىسىغا سولالپ قويغان بولاتنى. ئاندىن ئۆزلىرىنىڭ چىرايلق گەپلەر بىلەن تولۇپ كەتكەن بايانلىرىنىڭ قاش - كۆزلىرىنى يەنمۇ بوياب، ھېلىقى بالىنى ئادەمگە سەل - پەل ئوخشايدىغان غەلتە مەخلۇق، دەپ ئاتىغان بولاتنى.

ئىككى يۈز يىلدىن بۇيان، ياخورۇپالقلار دۇنيانىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاچلىرىنى كېزىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئوكىيان سەپىرى ۋە سەپىلە ساپاھەتلەرى ھەققىدە يېڭى - يېڭى كىتاب - ژۇرناالارنى چقاردى. ئەمما، مېنىڭچە ئۇنداق كىتاب - ژۇرناالارنى ياخورۇپالقلاردىن ئۆزگە ھېچكىم چۈشەنمهيدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، ھازىرغىچە ھەتتا ئوقۇمۇشلوقلار ئارىسىدىمۇ ئادەمنى كۈلكىگە قىستايدىغان بىر تەرەپلىمە پىكىر - قاراشلار ساقلىنىۋاتقانلىقى سەۋەبلىك، يازغۇچىلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك "ئىنسانلار ئۇستىدە تەتقىقات" دېگەن قالپاقي ئاستىدا ئۆز ئېلىنىڭلا ئادەملىرى ھەققىدە گەپ ساتىدىغان بولۇپ كەتتى . كىشىلەر بىھۇدە باردى - كەلدىلەرگە ئۆزىنى ئۇرۇپ كېتۇۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما پەلسەپە ئۇنداق "سەيىاهلىق" تىن مەھرۇم قالغاچقا، ماۋۇ ئەلىنىڭ پەلسەپەسى يەندە بىر ئەلەدە ئاقمايدىغان بولۇپ قالدى. ھەرقايىسى ئەللەر پەلسەپەلىرى ئارىسىدىكى مۇلاقات قەھەتچىلىكىنىڭ سەۋەبلىرى ناھايىتى روشن. ئەڭ بولمىغاندا ئارىلىقى يىراق ئەللەر ئارىسىدا شۇنداق . چۈنكى، دېڭىزچى، سودىگەر، لەشكەر ۋە مىسىيونىرلاردىن باشقىلار ئاساسەن ئۇزاققا سەپىر قىلمايدۇ. بۇلارنىڭ ئىچىدە ئالدىنىقى ئۈچ خل كىشىدىن ئۆتكۈر كۆزلۈك كۆزەتكۈچى

چقارماكىن دەپ ئۇمىد كۆتكىلىمۇ بولمايدۇ. تۆتىنجى خىلى، يەنى مىسىيونىرلار گەرچە باشقىلاردەك ئۆزلىرىنىڭ سالاھىيتىنى زىيادە پەش قىلىپ كەتمىسىمۇ، ئەمما ئۇلار پەرۋەردىگارنىڭ ئىرادىسى بىلەن زىممىسىگە ئالغان مۇقەددەس ئىشقا ئۆزىنى ئاتىغانلىقى ئۈچۈن، بۇ هەفتىكى تەتقىقاتقا پەقه تلا ھېرىسمەنلىك ۋە جىدىن كىرىشپ كېتەلمىيەدىغانلىقىنى جەزملىيەلەيمىز. چۈنكى، ئۇنداق تەتقىقات مىسىيونىرلارنىڭ زېھن - زەكىيىنى ئۆزلىرى ئىخلاسەن تالىلغان ئۇلۇغۇار ئىشتىن باشقا ياققا بۇرىۋېتىپ قالدى. ئۇنىڭدىن باشقا، دىن تارقىتىشتا ئۇتنەك قىزغىنىق بىلەن پەرۋەردىگار ھىممەت قىلغان باشقا پەزىللەر بولسلا كۇپايە. ئەمما، پەرۋەردىگار ھەممەلا ئادەمنى تەتقىقاتچىلارغا خاس ئەقىل - پاراسەتنى بەھەرىمەن قىلغان ئەممەس. يەنە كېلىپ ھەرقانداق ساياهەت خاتىرىسىدىن ئۆرپ - ئادەتكە ئالاقدار تەسۋىرلەرنى ئۇچرىتىمىز. ئەمما، ھەيران قالارلىق يېرى، ئۆرپ - ئادەتنى تەسۋىرلىگەن شۇنچىوا لا ئاپتۇرلىنىڭ بىزگە دەپ بېرەلگىنى پەقهت ئۇلار ئىلغا قىلالىغان نەرسىلەر ياكى مەھەللەدىن چىقماي تۇرۇپىمۇ كۆزگە چىلىقتۇرالايدىغان نەرسىلەر دۇر. مىللەتلەرنىڭ ھەممىگە ئايان ھەققىي خاسلىقلرى ھە دېسلا ئۇلارنىڭ نەزەرمىدىن ساقىت بولۇپ كەتتى. شۇ ۋە جىدىن پەيلاسوپلار ئېتىكىغا ياتىدىغان مۇنداق بىر ھېكمەتلەك بايانى ئېغىزىدىن چوشۇرمەيدۇ: "مەيلى قايدەنىڭ ئادىمى بولسۇن ھەممىسى ئوخشاشىش، چۈنكى ئۇلار شەھۋەت ۋە رەزىللىك جەھەتنىكى ئوخشاشلىقى بىلەن پەرقىسىزدۇر؛ شۇڭا، مىللەتلەرنى بىر - بىرىدىن پەرقىلەندۈرۈپ تۇرىدىغان خاسلىقنى تاپىمەن دېيش بېھۇدە ئاۋارىچىلىكتۇر؟" بۇ گەپنىڭ ئورۇنلۇق تەرىپىمۇ باردەك قىلىدۇ. چۈنكى، پېتىر(Peter) بىلەن يائاك(Yaak) بۇرنى بىر، ئاغزى بىر ۋە كۆزى ئىككى يارىتىلغانلىقى بىلەن پەرقىسىز. ئەجەجەبا، ئاشۇ بەختىيار زامان قايتا ھازىر بولماسمۇ؟ ھەيەت! ئاشۇ زامانلاردا كىشىلەر پەلسەپەنى ئۇجۇر - بۇجۇرغىچە زىغىرلاب

كەتمىگىنى بىلەن، ئەپلاتون، تالپىس * ۋە پىفاگور** دەك زاڭلار ئىلىم ئىشىنىڭ تۇرتىكسىدە تەلىم ئېلىش ۋە مىللەي ئاداۋەتنىڭ چۈشەكلەرنى پاچاقلاپ تاشلاش ئۈچۈن ئالىمدى كەزگەندى؛ ئۇلار ئىنسانىيەتنى مىللەتلەر ئارسىدىكى ئورتاقلىق ۋە پەرقەرنى كۆزتىش ئارقىلىق چۈشەنگەندى؛ ئۇلارنىڭ تەھسىل قىلغىنى دەۋر ۋە ماكان چەكلىمىسىدىن ھالقىغان، ھەرقانداق دەۋر ۋە ماكانغا باب كېلىدىغان بىلەم ئىدى، شۇنداقلا دانىشلارنىڭ ھەرقاندىقى بىلمىسى بولمايدىغان تەبىئى پەن بىلەلمىرى ئىدى.

ھېرسىمەنلىكتىڭ تۇرتىكسى بىلەن تاغىدەك دەپى - دۇنيانىڭ بېھىرىدىن كېچىپ، ئالىم ياكى رەسىمالارنى مەشىرق سەپىرىگە بىۋاستە ياكى ۋاستىلىك باشلىغان زاتلارغا ئايپىرىن! ئۇ زاتلارنىڭ نىشانى ئاشۇ يەردىكى خارابىلىكلىرىنى تەقلىدەن سزبۇپىش ياكى ئابىدىلەردىكى پۇتۇكىلەرنى ئوقۇپ پەرقەندۈرۈش، كۆچۈرۈپىش ئىدى. ئەمما ئادەملەر بىلىمى بىلەن ماختىنىدىغان بۇگۈنكى دەۋر دە مۇنداق ئىككى خل ئادەمنىڭ بىر - بىرىگە راۋرۇس ھاسلىشالمايۋاتقانلىقىدىن ھەيرامەن. ئۇلارنىڭ بىرى، مال - دۇنيا ساھىبى؛ يەنە بىرى، ئىلىم -

* تالپىس (ملادىيەدىن بۇرۇن ~ 624 - 547) غەرب پەلسەپە تارىخىدا بىرىنچى ئورۇندا تۇرىدىغان يۇنان پەيلاسپىي. ئۇ ۋائسترونومىيە ئۇسۇنىدىكى تەققىلتىرى ئاساسدا ملادىيەدىن بۇرۇن 585 - يىل 5 - ئاينىڭ 25 - كۆنىدىكى بىر قېتىلمىق كۈن ئۆتۈلۈشىن بېشارەت بىرگەنلىكەن. قەددىمكى مىسرىنىڭ يەر ئۆلچەش ئۇسۇلىدىن پايدىلاغان ئۇنچى يۇنانلىق بولۇش تالپىس يۇنان گەپمۇستىريھەسىگە ئاساس سالغان. بىيدۇ تورىدىن ئېلىنى - تەرجماندىن.

** پىفاگور (ملادىيەدىن بۇرۇن 497 - 572) فەدىمكى يۇقاندا ئۆتكەن ماتېماتىك ۋە پەيلاسپ. ئۇ دەسلەپتە تەبىئىي پەن ۋە پەلسەپە ئۆتكىپ، كېين شەرق دۇنيا سىستېن ئەقلىق - پاراسىتىدىن بەرلىنىش ئىستىكىدە باپىل، ھەندىستان ۋە مىسر قاتارلىق ئەللىرىنى كەزگەن ۋە ئەرەب مەددەتىسىتى بىلەن مەددەنلىكتىدىن ئەنداز ئالغان. بىفاگور مۇنداق دەپ قارايرىو: "پۇتکۈل ئالەمدىكى بىرىنچى قائىدە بولمىش" 1، رەقىمى كۆللى جىسىمەت ۋە ئەقلىق - پاراسىتىك كائىسىدۇر. 2 رەقىمى كۆللى شەيىلەرنىڭ حىسى ۋە شەكلىدىن بېشارەتتۇر؛ 3 هەققانىيەتنىڭ بىلگىسى بولۇش 4 رەقىمى ئالىمدى ياراڭقۇچىنىڭ سەمۇپلىدۇر؛ 5 رەقىمى تاق سان بىلەن جۇپ سانىنىڭ ۋە ئەركەك بىلەن چىشنىڭ بىرىكىشى شۇنداقلا نىكاھتىن بېشارەتتۇر؛ 6 رەقىمى ئەلاھىي ھايات شۇنداقلا روهىنىڭ بىلگىسىدۇر؛ 7 رەقىمى بۇرسەتنىڭ ئالامىتىدۇر؛ 8 رەقىمى ئىناقلىق، دوستلۇق ۋە سۆيگۈنىڭ سەمۇپلىدۇر؛ 9 رەقىمى ئەقلىيەت ۋە قۇدرەتنىڭ بېشارەتتۇر؛ بارلىق رەقەمنىڭ بىرىكىمىسى بولۇش 10 رەقىمى يېنۇكلىك (完滿) ۋە ئەرگۇلوكىنىڭ ئالامىتىدۇر". بىيدۇ تورىدىن ئېلىنى - تەرجماندىن.

ئېرىپان ساھىبى. ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسى شان - شەرەپكە ھېرىسمەن، ئۆچمەس نام قالدۇرۇشقا تەشنا بولغاچقا، قۇربان بېرىشتىن ئاييانمايدۇ. جۈملەدىن، جاهان كېزىش ئۇچۇن ئۇلاردىن بىرى 20 مىڭ تەڭگە بىساتىنى، يەندە بىرى 10 يىل ۋاقتىنى قۇربان قىلدى. ئۇلارنىڭ سەپەر قىلىشتىكى مەقسىتى ئۆسۈملۈك ۋە قىيا تاشلار خۇسۇسىدىكى تەتقىقاتى تەكرارارلاش ئەممەس، بەلكى ئادەملىرنى كۆزىتىپ ئۇلارنىڭ ئۆرپ - ئادىتىنى بىلىپ بېقىش ئىدى. شۇڭلاشقايمۇ ئۇلار باشقىلار نەچچە ئەسرلەر مايىھىننە ئاران ئېنقالاپ دەڭىسگەن ئۆي - ئىمارەتنىڭ ئىچىدىكى ئادەملىرگە كۆز تىكتى.

ياۋروپانىڭ شىمالى ۋە لاتىن ئامېرىكىسىنى كېزىپ باققان ئاكادېمىكلەر پەيلاسوب ئىكەنلىكى بىلەن ئەممەس، بەلكى گېئۈمىتىرىك (几何学家) ئىكەنلىكى بىلەن ماختىنىدۇ. ئەمما، ئۇلار ھەم گېئۈمىتىرىك ھەم پەيلاسوب ئىدى. شۇڭا، ر. گوندامون ۋە مۇبايردۇئىنەك ئالىmlار كۆزىتىپ قەلەمگە ئالغان جايilarنى "ناتۇنۇش ماكان" دەۋەرمىسىمۇ بولىدۇ. مىسالەن، ئەپلاتۇنەك جاهان كەزگەن كۆھەرپۇرۇش چاردىن^{*} پېرسىيە ھەققىدە تەپسىلى ۋە تولۇق خاتىرە قالدۇرغانىدى. قارىغандىدا نىستورىيانلار ھەتتا جۇڭگۈنىمۇ ئەتراپلىق كۆزىتىپ باققانەك قىلىدۇ. كامفور^{**}نىڭ ياپۇنىيە سەپىرىدە كۆرگەن - ئائىلىغانلىرى چەكلىك بولسىمۇ، ئەمما ئۇ بىزگە بۇ ھەقتە ناھايىتى ئېنلىق ئىدىيەۋى قاراشلارنى قالدۇرۇپ كەتتى. بۇ پۇتۇكلىرىنى ھېسابقا ئالىغاندا، بىز شەرقىي ھىندىستانلىقلار ھەققىدە ھېچنىمە بىلمەيمىز. چۈنكى، شەرقىي ھىندىستانغا بېرىپ تۇرغانلار پەقەت يانچۇقىنى تەملاشتىن ئۇزىكىگە قىزىقىمايدىغان ھاماقدەت ياۋروپالىقلاردىن ئىدى.

* چاردىن (1699 ~ 1779) «سکات پېلقى» ناملىق بىر پارچە ئەسىرى بىلەن داڭ چقارغان فرانسىبىلىك رەسمام. بىدۇ تورىدىن ئېلىنى - تەرجمانىدىن.

** كامفور(1651 ~ 1712) ئاسىيلى كېزىپ چىقان گەرمانىبىلىك دوختۇر، «يابۇنىيە ئەمپېرىيەسىنىڭ تەبىئەت، مەددەنیيەت ۋە دىن تارىخى» ناملىق كتابى بىلەن داڭ چقارغان. بىدۇ تورىدىن ئېلىنى - تەرجمانىدىن.

پۇتكۈل ئافرقا ۋە ئۇ يەردىكى مەيلى مەجھىز - خۇلق جەھەتتە بولسۇن، ياكى ئەت - ئۆق جەھەتتە بولسۇن روشنەن خاسلىققا ئىگە ئاھالىلەر تەتقىق قىلىشىمىزنى كۈتمەكتە. پۇتكۈل يەر شارىدا بىز ئىسمىدىن باشقىنى بىلىپ بولالىغان مىللەتلەر ساھاندەك تۇرسىمۇ، ئەمما يەندە ئىنسانىيەت ھەقىدە ھۆكۈم چىقىرىشقا ئۇرۇنۇۋاتىمىز. مونتېسکىبۇ^a، بوقۇن^b، دىدىپروت^c، دۇكلوس^d، دالىمېرىت^e ۋە شۇلارغا ئوخشاش مەشهۇر زاتلار بولسا ئىدى، ئۇلار قىرىنداشلىرىنى تېخىمۇ نۇرغۇن ئىلىم - ئېرپاندىن بەھەرلەندۈرۈش ئۈچۈن دۇنيا كەزگەن، شۇنداقلا ئىمكانييەتلەرنىڭ بارىچە ئالدى بىلەن تۈركىيە، مىسر، باربارى، ماراکەش ئىمپېرىيەسى، گۇئىنىيە، كافرى، ئافرقىنىڭ ئىچكى قىسىمى ۋە شرقىي قىرغۇنى، هارابا، موغۇل ئىمپېرىيەسى، گانگ دەرياسىنىڭ ئىككى قىرغۇنى، سىيام پادشاھلىقى^f، بىيگۇ پادشاھلىقى، ئاخوا پادشاھلىقى^g، جۇڭگۇ ۋە تانار ئىمپېرىيەسى، بولۇپىمۇ ياپونىيە قاتارلىق ئەللەرنى، ئاندىن يەر شارىنىڭ يەندە بىر يۈزىدىكى مېكىسىكا، پېرۇ، چىلى، ماگىللان بوغۇزى(باتاگۇنىيەلىكلىك ھاكانى) قاتارلىق جايilarنى كېزىپ قەلەمگە ئالغان، ھەتنىتا پاراگۇاي، بىرازىلىيە، كچىڭ ئانتىللېس تاقىم ئاراللىرى، فىلورىدا يېرىم ئارىلى، شۇنىڭدەك بەدھۇي ماكانلارنىڭ ھەممىسىنى قىدرىپ چىققان بولار ئىدى. مۇھىمى ئۇلار بارلىق سەپىرىنىڭ ھەممىسىدە كۆرگەنلىرىنى ئىمكانييەتلەرنىڭ بارىچە

a مونتېسکىبۇ (1689 ~ 1755) فران西ىلەك مەشهۇر مەرپەتچى مۇتەپەككۈز، قانۇنىشۇناس ۋە سوتسيبۈلۆگ. بىيدۇ تورىدىن ئېلىنىدى - تەرجمانىدىن.

b بوقۇن - فران西ىلەك دېڭىزچى، 1739 - يىلى 1 - ئائىنىڭ 1 - كۇنى بوقۇن ئارىلىنى تاپقان. بىيدۇ تورىدىن ئېلىنىدى - تەرجمانىدىن.

c دىدىپروت (1713 ~ 1784 - ئەسىرde ئۆتكەن فران西ىلەك ماتېرىيالىست پەيلاسوب، ئېسپېننەكشۇناس، ئەدب شۇنداقلا فران西ىيەدىكى تۈنجى «ئېنلىكلىپىدىيە»نىڭ تۈرگۈچىسى، بىيدۇ نورىدىن ئېلىنىدى - تەرجمانىدىن.

d دۇكلوس (1755 ~ 1896) فران西ىيە كومۇنىستىڭ پارتىيەستىنىڭ قۇرغۇچىسى، شۇنداقلا سابق باش سېكىرىتارى، خەلقئارا ئېتىپ ناتىسىۋانلىڭ پاڭالىيەتچىسى. بىيدۇ تورىدىن ئېلىنىدى - تەرجمانىدىن.

e دالىمېرىت (1717 ~ 1783) فران西ىلەك. بىيدۇ تورىدىن ئېلىنىدى - تەرجمانىدىن.

f تايلاندىنىڭ بۇرۇنقى ئانلىشى بولۇپ، «تايلاند» دېگەن ئىسم 1949 - يىلى قۇيۇلغان. بىيدۇ تورىدىن ئېلىنىدى - تەرجمانىدىن.

g بىرمىنىڭ بۇرۇنقى ئانلىشى. بىيدۇ تورىدىن ئېلىنىدى - تەرجمانىدىن.

ئىنتايىن تەپسىلىي كۆزەتكەن بولاتتى. مۇبادا ئۇ يېڭى ئەزمىمەتلەر ئاشۇ ئۇنىتۇلماس سەپىرىنى تاماملىغاندىن كېين، بوش ۋاقتىلىرىدىن پايدىلىنىپ ئۆزلىرى كۆرگەن تەبىئەت دۇنياسى، ئېتىكا فورمىسى ۋە سىياسىي تارىخنى خاتىرىلەپ قويغان بولسا ئىدى، ئۇلارنىڭ قەلىمىدە يارالغان يېپىيڭى بىر دۇنيانى كۆرگەن، ئۆزىمىز ياشاؤاقان بۇ دۇنيانى قانداق تونۇشنى ئۆگىنىۋالغان بولاتتۇق. ناۋادا ئۇ كۆزەتكۈچلىمر ئۇچراتقان ھايۋانلىرىنىڭ بىرىنى ئادەم، يەنە بىرىنى يىرتقۇچ، دەپ ئايىرغان بولسا، مېنىڭچە ئۇنىڭغا ئىشەنگەن بولاتتۇق. ئەمما، ھېلىقىدەك بىپەرۋا سەيياھلارنىڭ دېگەنلىرىنى قوبۇل كۆرۈش، مېنىڭچە بەكلا گۆددەكلىك بولسا كېرەك. ئۇنداق سەيياھلاردىن گاھىدا ھەتتا：“سەلەر زادى ئادەمزاتىمۇ، ئەمەسمۇ؟” دەپ سورىغۇم كېلىدۇ. چۈنكى، ئۇ سەيياھلارمۇ باشقا ھايۋانلاردىن ئاشۇنداق سوئالنى ئۆزىنى چاغلىمايالا سورايدىغانلاردۇ.

(K) مېنىڭچە بۇلارنىڭ ھەممىسى ناھايىتى روشنەن مەسىلە. پەيلاسۇپلىرىمىزنىڭ بەدەۋىلەرگە يۈكلىگەن بارلىق شەھۋەتنى زادى نەدىن تاپقانلىقىغا ھەيرانمەن. بىزدىكى تەبىئەت دۇنياسى تەقەززا قىلغان فىزىيولوگىيەلىك تەلەپلەردىن باشقا ھەرقانداق ئېھتىياج ئادەت ياكى ئىستەكتىڭ مەھسۇلى (چۈنكى ھەرقانداق تەلەپىنىڭ ئادەت بولۇپ شەكلىنىشتىن ئىلگىرى ئېھتىياج ياكى ئىستەكتە ئايلىنالىشى مۇمكىن ئەمەس؛ ئۇنىڭ ئۇستىگە ئادەمگە ناتۇنۇش نەرسىنىڭ شۇ كىشىدە مەلۇم بىر ئىستەكتى ئويغىتالىشىمۇ مۇمكىن ئەمەس). شۇڭا بۇنىڭدىن شۇنداق ھۆكۈم چىقىرىمىز: بەدەۋىلەر پەقەت ئۆزلىرى بىلىدىغان نەرسىلەرگىلا ئىتتىلىدۇ؛ يەنە كېلىپ ئۇلار پەقەت ئۆزلىرى ئىڭدارلىق قىلا لايدىغان ياكى ئاسان ئېرىشەلەيدىغان نەرسىلەرنىلا بىلىدۇ. دېمەك، بەدەۋىلەرنىڭ روھىدەك ئارامخۇدا، پىكىرىدەك تار دۇنيا بولمىسا كېرەك.

(L) جون لوکنىڭ «ھۆكۈمەت نەزەرييەسى» ناملىق ئەسلىرىدە

باشقىچە بىر قاراشنى بايقاب قالدىم. ئۇ توغرىدەك كۆرۈندىغان خاتا
قاراش بولغاچقا، ئۇنى يەڭىكلەتكىلىك بىلەن ”بۈپتۈلا“ دەپ
ئۆتكۈزۈۋېتىشكە راييم بارمىدى. ئۇ پەيلاسوب مۇنداق دەپتۇ:
”ئەركەك بىلەن چىشىنىڭ جۇپىلىشىدىن مەقسەت كۆپىيىشلا ئەممەس،
بەلكى ئۇرۇق - جەمەتنىڭ ئىزىنى ئۆچۈرمەسلىك. شۇڭا، يات
جىنسىلىقلارنىڭ بىرگە ياشىشى باللىق بولغاندىن كېيىنمۇ داۋاملىشىدۇ؛
جۇھىلىدىن، ئاز دېگەندىمۇ باللىرى ئەمچەكتىن ئاييرىلىپ، ئۆز جىنى
جان ئەتكۈدەك بولغۇچە داۋاملىشىدۇ. بۇ پاراستى چەكسىز
پەرۋەردىگارنىڭ ئۆزى ياراتقان جانلىقلار ئۇچۇن ھىممەت قىلغان
هاياتلىق نزامىدۇر. ئادىدىي ھايۋانلارنىڭ بۇنداق ھاياتلىق نزامىغا
ئەبدىي ئەمەل قىلدىغانلىقىنى بايقايمىز. ئوتخور ھايۋانلارنىڭ
ئەركەك - چىشلىرى ئارىسىدىكى قوشماقلقى ئۇلار جۇپىلىشىپ بولغان
هaman ئاياغلىشىدۇ. چۈنكى، چىشلىرىنىڭ ئەمچىكى باللىرىنى تاكى
ئوت يېيدىلىگۈدەك بولغۇچە بېقىشقا پايلايدۇ. شۇڭا، ئەركەكلىرى
نەسىل قالدۇرۇش بىلەنلا قانائەت تاپىدۇكى، چىشىسى ۋە باللىرىنىڭ
ئۇرۇق - تۈلۈكى بىلەن قىلچە كارى بولمايدۇ. ئەمما، گۆشخور
ھايۋانلارنىڭ ئەركەك - چىشلىرى ئارىسىدىكى قوشماقلقى خېلى
ئۇزۇغۇچە داۋاملىشىدۇ. چۈنكى، گۆشخور ھايۋانلارنىڭ چىشىسى ئۆز
ئالدىغا تاپقان ئولجىلىرى بىلەن ئۆزى ۋە باللىرىنى قامداپ
كېتىلمەيدۇ؛ ئۇنىڭ ئۆستىگە گۆشخور ھايۋانلارنىڭ تىرىكچىلىك يولى
ئوتخورلارنىڭكە فارغاۋاندا خەتمىلىك بولىدۇ. شۇڭا، ئەركەكلىرىنىڭ
ياردىمى ئۇلارنىڭ ئائىلىۋى ھاياتىدا ئىنتايىن مۇھىم. جۇھىلىدىن
ئۇلارنىڭ باللىرى ئۆز ئالدىغا ئولجا تۇتۇپ يېيدىلىگۈدەك بولغۇچە،
ئاتا - ئانىسىنىڭ بىرلىكتە بېقىشغا موھتاج بولىدۇ. بۇ ھال بارلىق
قۇش تۈرلىرىگىمۇ ئوخشاشلا باب كېلىدۇ(ئۇزۇق - تۈلۈكى يېتسپ
ئاشقۇدەك مۇھىتتا ياشايىدىغان ئۆي قۇشلىرى بۇنىڭ سىرتىدا؛
چۈنكى، ئۇلارنىڭ چۆجلىرىنى بېقىشى حاجىتىسى). ئادەتتە،

فۇشلارنىڭ ئەركىكى بىلەن چىشىمى چۆجىلىرى چاڭىدىن ئايىرلۇغۇچە بولغان ئارىلىقتا قوشماقلقىق مۇناسىۋىتىنى ساقلايدۇ. بۇ مۇناسىۋەت چۆجىلىرى چاڭىدىن ئۇچۇپ چىقىپ، ئوزۇق تېپپ يىھىلىگۈدەك بولغاندىن كېيىن ئاخىرىلىشىدۇ

”خوش، ئۇنداق بولسا ئادەمزاتنىڭ ئەر - خوتۇنلۇق مۇناسىۋىتى نېمە ئۇچۇن باشقا جانلىقلارنىڭكىگە قارىغاندا ئۇزاق داۋاملىشىدۇ؟ ناؤادا ئۇنىڭ باشقا بىردىنبىر سەۋەبى بولمىسلا، مېنىڭچە ئۇ ئاياللارنىڭ تۇغۇت ئىقتىدارنىڭ كۈچلۈكلىكىگە باغلقى. مىسالەن، بالىلارنىڭ ئالدىنلىقىسى ئاتا - ئانسى باقمىسىمۇ مۇستەقىل جان ساقلىغۇدەك بولغۇچە، ئانسى كېيىنكى بالىسغا ھامىلىدار بولىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئاتىنىڭ زىممىسىگە بالىلىرىنىڭ ھالىدىن خىلى ئۇزاق زامانلارغىچە خەۋەر ئېلىش مەجبۇرىيىتى يۈكلىنىدۇ؛ ئۇنىڭ ئۇستىگە بۇ ۋاقت باشقا جانلىقلارنىڭ بالىلىرىنى بېقىش ۋاقتىدىن خېللا ئۇزۇن بولىدۇ. شۇڭا، ئەرلەر ئۆزىگە بالا تۇغۇپ بەرگەن ئاشۇ خوتۇنى بىلەن داۋاملىق بىرگە ئۆتۈش يولىنى تاللايدۇ. ھالبۇكى، باشقا جانلىقلارنىڭ بالىلىرى ئانسى كېيىنكى بالىسىنى تۇغقۇچە، مۇستەقىل جان ساقلاش ئىقتىدارنىنى ھازىرلاپ بولغان بولىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئاشۇ جانلىقنىڭ ئەركەك - چىشىمى ئارىسىدىكى قوشماقلقىمۇ تەبىئىلا ئاياغلىشىدۇ - ده، ئۇلار ئۆز ئالدىغا ئەركىن ھايياتنى يەنە باشلايدۇ. بۇنداق ئەركىن ھاييات ھەر يىلىق جۈپلىشىش پەسىلى يېتىپ كېلىپ، ئۆزىگە يېڭى جورا تاپقۇچە داۋاملىشىدۇ. بۇ يەردە ھەممىگە قادىر پەرۋەردىگارنىڭ يېتۈك پاراستىگە تەھسىن - ئاپىرىنلار ئوقۇمای تۇرالمايمىز. چۈنكى، پەرۋەردىگار ئادەمزاتقا نۇۋەتسىكى تۇرمۇش ئېھتىياجىنى قامداش ئىقتىدارنىلا ئەمەس، يەنە كەلگۈسىدىكى تۇرمۇش ئېھتىياجىنى دەڭسىپ، ئۇنىڭغا ئالدىنئالا تەبىارلىق كۆرۈش پاراستىنیمۇ ھېمەت قىلغان. شۇڭا، ئادەمزاتقا خاس ئەر - خوتۇنلۇقنىڭ باشقا جانلىقلارنىڭكىگە قارىغاندا ئۇزاققا بارالشىمۇ دەل

ياراققان ئىگىسىنىڭ ھىمەتلرىدىندۇر. ئاشۇنداق بولغاندا ئەر- خوتۇنى ئىجتىها تقا دالالەت قىلىپ، ئۇلارنىڭ مەنپەئەتنى بىر- بىرىگە تېخىمۇ ئوبدان باغلەغلى بولىدۇ. بۇ ھەم ئۇلارنىڭ بالىلىرىنى بىلە بېقىپ، ئەۋلاد- ئۇرپاقلرى ئۈچۈن دەپى - دۇنيا جۇغلەشىغا پايدىلقتۇر. دېمەك، بالىلار ئۈچۈن ئائىلىسىنىڭ تۇرا قىسىزلىقى ۋە ئاتا - ئانىسىنىڭ قايتا - قايتا ئاجرىشىشىدىن ئېغىر ھايىت زەختى بولمسا كېرەك.“

ئەمدى، ھەققەتكە بولغان ئوتىدەك ئىشتىياق خۇسۇسىدىكى باشقىچە قاراشلىرىمنى ئۆز ئەينى ئوتتۇرۇغا قويۇش بىلەن بىرگە، ئۇنىڭغا بەزبىر شەرھەرنى ياندىماقچىمەن. بۇ ئۇسۇل گەرچە مەسىلىنى ھەل قىلالىمىسىمۇ، ئەمما ئۇنى ئايىدىڭلاشتۇرۇۋېلىشقا پايدىلىق.

1. شۇنى ئايىدىڭلاشتۇرمىقىم زۆرۈركى، مەنىۋى جەھەتسىكى دەلىلەر پەقەت نۆۋەتسىكى پاكىتلارنىڭ ئەقلىگە مۇۋاپق ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاشقا ياراپ، ئاشۇ پاكىتلارنىڭ ئەينىيەتنى قايتا نامايان قىلىشقا پايلىمايدىغانلىقى ئۈچۈن، ئىلىم - پەن ساھەسىدە قايل قىلىش كۈچىدىن مەھرۇم. ئەمما، بۇ جون لوك ئەپەندى يۈقىرىدىكى ئۆزۈندىدە قوللاغان ئۇسۇل. چۈنكى، ئەر - ئايالنىڭ ئۆمۈرلۈك بىرگە ئۆتۈشى ئىنسانىيەت ئۈچۈن پايدىلىق بولسىمۇ، ئەمما ئۇ پايدىلىق تەرەپ ئاشۇ خىل ئادىمىي ئەر - خوتۇنلۇقنىڭ تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ئىختىراسى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاشقا ئاجزىلىق قىلىدۇ. ئۇنداق بولغاندا، مەدەنىي جەئىيەت، سەئەت، سودا ۋە ئىنسانىيەتكە پايدىلىق دەپ قارالغانلىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى تەبىئەتنىڭ ئىختىراسغا ھەيدىشىمىزگە توغرا كېلىدۇ.

2. جون لوك ئەپەندى گۆشخور ھايۋانلارنىڭ ئەركەك - چىشىسى ئوتخورلارغا قارىغاندا ئۇزاق مۇددەت بىرگە ياشايدۇ؛ گۆشخور ھايۋانلارنىڭ ئەركىكى چىشىسىنىڭ بالىلىرىنى بېقىشىغا ھەمكارلىشىدۇ،

دېگەننى ئوتتۇرىغا قويۇپتۇ. ئۇنىڭ بۇنى نەدىن باينىغانلىقى نامەلۇم. ئەمما، مېنىڭچە ئەركەك ئىت، ئەركەك مۇشۇك، ئەركەك ئېيىق، ئەركەك بۆرە قاتارلىقلار ئۆزى جۈپىشىپ باققان چىشى نەسىلىدىشنى پەرقەندەرۈشتە ئايىغىر، قوشقار، بۇقا، بۇغا ۋە شۇنىڭدەك باشقا تۆت پۇتلۇق هايۋانلارغا يەتمەيدۇ. ناۋادا، مەلۇم بىر جانلىقنىڭ ئەركەكى چىشىسىنىڭ باللىرىنى بېقىشىغا زۆرۈرەن يادەم قىلىدۇ، دەپ قارالسا، ئۇ دەل ئوتخۇر هايۋاندۇر. چونكى، ئوتخۇر هايۋاننىڭ چىشىسىنىڭ ئوقلاپ قورسقىنى توقلىشىغا ناھايىتى ئۇزاق ۋاقت كېتىدۇ، شۇڭا بۇ جەرياندا ئۇ بالىسىنى تاشلاپ قويۇشقا مەجبۇر بولىدۇ. ھالبۇكى، تۇتقان ئولجىسى بىلەن جان ساقلايدىغان چىشى ئېيىق ياكى بۆرە سۇڭا، ئۇلار باللىرىنى توق قورساق يۈرۈپ بېقىشقا تېخىمۇ ئۇزاق ۋاقت چىقراالىدۇ. بۇ يەكۈنۈمىنى گۆشخور هايۋانلار بىلەن دانخۇر هايۋانلارنىڭ ئەمچىكىنىڭ سانى بىلەن باللىرىنىڭ سانى جەھەتنىكى پەرقى ئارقىلىق ئىسپاتلاشقا بولىدۇ. بۇ ھەم بۇ ئىككى تۈرلۈك هايۋاننى پەرقەندەرۈشنىڭ مۇھىم ئۆلچىمىدۇر. بۇ جەھەتنىكى كۆزىتىشلىرىنى (H) تىمۇ سۆزلەپ ئۆتكەندىم. ناۋادا بۇ كۆزىتىشلىرىم توغۇرا ۋە ئومۇمیۈزلىك دەپ قارالسا، ئۇنداقتا پەفت ئىككىلا ئەمچىكى بار ئايال زاتنىڭ بىر قىتىمدا كۆپىنچە ھاللاردا بىردىنلا تۇغىدىغانلىقىدىن ئىبارەت پاکت "ئادەھەزات يارلىشىدىنلا گۆشخورمۇ؟" دېگەن كۆماننىڭ ئەقلىگە سىغىدىغانلىقىنى تولۇق ئىسپاتلايدۇ. دېمەك، جون لوکنىڭ ھۆكمىنى ئاغدۇرۇۋېتىشكە تاماھەن مۇمكىن دېگەن گەپ. جون لوکنىڭ گۆشخور هايۋانلار بىلەن دانخۇر هايۋانلار ئارىسىدىكى پەرقى قۇشلارغا تەتبىقلىشىنىڭ قىلچە ئاساسى يوق. چونكى، تازقا拉 بىلەن قاغىلارنىڭ ئەركەك - چىشىسىنىڭ بىرگە ياشайдىغان ۋاقتى پاختەكىنڭىدىن ئۆزۈن بولىدۇ، دېگەن گەپكە كىممۇ ئىشىندر؟ يەنە كېلىپ، ئۆي قۇشلىرىدىن غاز بىلەن كەپتەرنىڭ

ئەھۋالاتى جون لوکىنىڭ پىكىرىگە قارشى پاكت بوللايدۇ. جۈملەدىن، پەقەت دان بىلدەنلا هاييات كەچۈرۈدىغان كەپتەرنىڭ ئەركەك - چىشىسى ئۆمۈرلۈك ھەمراھ بولۇپ ياشاب، باچكىلىرىنى بىرگە باقىدۇ. ئەمما نەپسېبالالقى بىلەن تونۇلغان غازچۇ؟ ئۆزى جۈپەشكەن چىشى نەسىلىدىشى بىلەن چۆجىسىنى ئەسلا تونۇمایدۇ؛ چۆجىلىرىنى ئەسلا باقمايدۇ. توخۇ گەرچە گۆشخورلاردىن سانالسىمۇ، ئەمما خورازنىڭ مېكىيانغا كۆيۈنگەنلىكىنى كۆرۈپ باقمىغانمىز. ناۋادا تۆت پۇتلۇق ھايۋانلاردىن باشقا جانلىقلار ئارسىدىكى قۇشلارنىڭ ئەركىكى بىلەن چىشىسى باچكىلىرىنى بىرلىكتە باقىدۇ دەپ قارالسا، ئۇ قۇشلار ھايياتىدىكى پەۋقۇلئادىدە ئەھۋال. چۈنكى، تۇخۇمدىن يېڭىلا چىققان قۇش چۆجىلىرى ئۇچالماغاننىڭ ئۇستىگە، ئانا قۇشنىڭ چۆجىلىرىنى ئېمىتىش ئىقتىدارى بولمايدۇ. شۇڭا، قۇش چۆجىلىرى تۆت پۇتلۇق ھايۋانلارنىڭ بالىسىغا قارىغىدا ئاتىسىنىڭ غەمخورلۇقىغا تېخىمۇ موھتاج بولىدۇ. يەنە كېلىپ تۆت پۇتلۇق چىشى ھايۋاننىڭ سۇتى قىسقا مۇددەت بولسىمۇ بالىسىنى بېقىشقا يېتىپ ئاشىدۇ.

3. جون لوك ئەپەندىنىڭ پۇتكۈل يەكۈنىگە دەلل قىلغان پاكىتلرى بەكمۇ ئىشەنچىسىز. چۈنكى، ئۇنىڭ: "مەزلۇم كىشى ئالدىنىقى بالىسى مۇستەقىل جان ساقلىياللغۇدەك بولۇشتىن ناھايىتى بۇرۇنلا كېينىكى بالىسىغا قورساق كۆتۈرۈدۇ ۋە ئۇنى تۇغىدۇ" دېگەن گېپىنىڭ توغرا - خاتالىقىغا ھۆكۈم قىلىش ئۈچۈن بۇنى تەھقىقلەپ بېقىشقا توغرا كېلىدۇ. ھالبۇكى، بۇنى جون لوك ئەپەندىنىڭ ئۆزىمۇ تەھقىقلەپ باققان ئەممەس، باشقىلارمۇ ھەم شۇنداق. ئەر - خوتۇنىنىڭ ئۇزاق مۇددەت بىر تۆشەكتە يېتىشى خوتۇن كىشىنىڭ قايتا قورساق كۆتۈرۈشىگە سەۋەب بولىدىغان بىۋاسىتە ئامىل. ساپ ئەسلىيەت قوينىدىكى تاسادىپەن ئۇچرىشىش ياكى نوقۇل شەھۋەت تۇيغۇسىنىڭ قېتىم سانى جەھەتنىن نورمال ئەر - خوتۇنلارنىڭكىگە ئوخشاش تۇغۇتقا سەۋەب بولىدىغانلىقىغا ھەيرانمەن. تۇغۇت ئارىلىقىنى ئۇزارلىش

ئارقىلىق، بالىنىڭ تېنىنى تېخىمۇ ساغلاملاشتۇرۇش بىلەن بىرگە ئايال زاتىنىڭ ھامىلىدار بولۇش جەھەتتىكى بەزبىر جىسمى قۇۋۇتنى ئاشۇرۇش مۇمكىن. چۈنكى، بەرنا چاغلىرىدا زىيادە كۆپ ھامىلىدار بولىمغان ئايال زاتىنىڭ تۇغۇتنىڭ توختاش ۋاقتى ئادەتتە كېيىنەك بولىدۇ. ئەمدى ئەسلىيەت قوينىدىكى باللارغا كەلسەك، نۇرغۇن سەۋەب بىزنى شۇنىڭغا ئىشەندۈردىكى، ئۇلار كۈچ - قۇۋۇت ۋە تەن ئەزىزلىرى جەھەتتە بىزگە قارىغاندا بۇرۇنراق بېتلىيدۇ. چۈنكى، بىزنىڭ ئورۇق - ئاجىزلىقىمىز باللىرىمىزغا ئۇدۇم قىلىۋاتىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، بۇۋاقنى زاكيلاش ئادىتىمىز ئۇلارنىڭ پۇت - قوللىرىنى بوغۇپ قويۇۋاتىدۇ، باللارنى ئەركە ئۆستۈرۈش ياكى ئانا سۇتنىڭ ئورنىغا كالا سۇتنى دەسىتىش دېگەندەك ئادەتلەرىمىز باللاردىكى دەسلەپكى تۇغما تەبىئەتنىڭ بېتلىشكە كاشلا قىلىۋاتىدۇ ياكى ئۇنى كېچىكتۈرۈۋېتىپ بارىدۇ. كىشىلەر باللىرىنىڭ نەزەرىنى سان - ساناقىسىز ئەمەل - ئەتمىشلەرگە مەجبۇرەن بۇرايدىغانلىقى ئۇچۇن، باللارنىڭ دىققەت - نەزەرىمۇ شۇنىڭغىلا مەركەزلىشۋاتىدۇ، شۇنىڭدەك باللارنىڭ جىسمىيەتىمۇ ھەرقانداق تاۋلىنىشتن مەھرۇم قىلىۋاتىدۇ. بۇ ھال باللارنىڭ نورمال ئۆسۈپ بېتلىشكە كاشلا قىلماقتا. ناؤادا باللار باشتن تارقىپلا تۈرلۈك - تۇھمن ئىشلار بىلەن جىسمائىي ۋە روھىي جەھەتتىن زىيادە ھالسىرىتتۇپتىلمەي، تەبىئىي قانۇنىيەت بويىچە ئۈزۈلۈكسىز چىنىقتۇرۇلغان بولسا، ئۇلارنىڭ بالدىرراق ئۆز ھاجىتدىن چىقالشىدا گەپ يوق ئىدى.

4. جون لوك ئەپەندى ھەرھالدا "ئايال زاتى باللىق بولغاندىن كېيىنمۇ، ئېرى ئۇنىڭ بىلەن داۋاملىق بىللە تۈرۈشقا ئىتلىدۇ" دېگەندىنى ئىسپاتلاب باققان بولسىمۇ، ئەمما ئايال زاتى بوشنىشتن ئىلگىرى، شۇنداقلا ھامىلىدارلىق مەزگىلىمە، ئېرىنىڭ زادى نېمە ۋە جىدىن ئۇنىڭ بىلەن مۇقەررەر بىللە ئۆتىدىغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى شەرھلىيەلمەپتۇ. مۇبادا ئەر كىشى خوتۇنى قورساق كۆتۈرگەن توافقۇز

ئاي ماپىيىنinde ئۇنىڭغا قىلچە كۆپۈنمىگەن، ھەتتا خوتۇنى ئۇنىڭ نەزەرىنде ناتۇنۇش ئادەمگە ئايلىنىپ كەتكەن بولسا، ئۇ يەندە نېمە ئاساسەن خوتۇنى بوشانغاندىن كېىن، ئۇنىڭغا ياردەم قولىنى سۇنىدۇ؟ ئۇ نېمە ئۈچۈن خوتۇنىنىڭ ئۆزىنىڭ پۇشتىدىن بولغان، بولمىغانلىقىغا بىر نېمە دېگىلى بولمايدىغان، شۇنداقلا يورۇق دۇنياغا كۆز ئېچىشنى بەك ئارزو قىلىپىمۇ كەتمىگەن بالىنى بېقىشىغا ياردەم قىلىدۇ؟ جون لوك ئەپەندىنىڭ بۇ جەھەتسىكى ئەقلېي يەكۈنىدە راستىنلا مەسىلە بار. چۈنكى، بۇ يەردە يورۇتۇلۇقا تېڭىشلىك بولغىنى - ئەر كىشى نېمە ئۈچۈن خوتۇنى تۇغقاندىن كېينىمۇ يەندە ئۇنىڭ بىلەن بىلە بولۇشقا ئىنتىلىدۇ؟ دېگەن مەسىلە ئەمەس، بەلكى نېمە ئۈچۈن خوتۇنى ھامىلىدار تۇرۇقلۇقىمۇ ئۇنىڭ بىلەن يەندە داۋاملىق بىلە بولىدۇ؟ دېگەن مەسىلە. چۈنكى، ئەسلىيەت قوينىدىكى ئەر بىلەن ئايال شەھۋىتنى قاندۇرۇۋالغاندىن كېىن فارشى تەرەپكە يەندە حاجتى چۈشىمەيدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۆز بولىغا كېتۈپىرىدۇ. ئەرلەر ئۇنداق ئىشىنىڭ ئاققۇتى بىلەن ھىسابلىشىپ ئولتۇرمادىۇ؛ ئېتىمال ئۇ زامان ئادەملەرىدە ”نەتجە”， ”ئاقۇتەت“ ئۇقۇمى بولمىسا كېرەك. ئەر بىلەن ئايالدىن بىرەرسىنىڭ ئارىدىن توققۇز ئاي ئۆتكەندىن كېىنلى، ئىككىسى بىرگە بولغان ئاشۇ دەققىلەرنى يادىغا ئالالايدىغانلىقىغا ھېر انەن. چۈنكى، براۋىنىڭ شەھۋەت ئىستىكىدە يەندە بىراۋغا يېقىلاشقانىلىقى ھەققىدىكى ئەسلىمە ئادەمزاتىسى چۈشىنىش ئىقتىدارنىڭ غايىت زور كامالىتى ياكى دەھشەتلەك حالاكتى (بۇ نۇقتىنى ماقالەمنىڭ باش تەرىپىدە ئىسپاتلاب ئۆتكەنەن) دۇر. يەندە كېلىپ بۇنداق كامالەت ياكى حالاکەتنىڭ ھايۋانلار ئارىسىدا يۈز بېرىشى مۇمكىن ئەمەس.

ئەپسۇسكى، ماقالىمىزدە تەھلىل قىلىنىۋاتقان ئادەمزات دەل مۇشۇ ھالەتتە تۇرۇۋاتىدۇ. مىسالىن، بىرەر ئايال زاتى ئەر كىشىنىڭ شەھۋىتنى ئۇ ئىلگىرى ئۇچرىشىپ باققان باشقاقا بىر ئايال زاتىغا

ئۇخشاشلا ناھايىتى ئاسان قاندۇرالىشى مۇمكىن؛ باشقا بىر ئەر كىشىمۇ ئاشۇ ئايالنى ھېلىقى ئەرگە ئۇخشاشلا قانائەتلەندۈرەللىشى مۇمكىن. بۇ يەردە ئالدى بىلەن ئايال زاتى ھامىلىدار بولۇپ قالغاندىن كېيىن جىنسىي ھەۋەستىن قالىدۇ، دەپ پەرەز قىلىپ تۇرالىسى. دۇرۇس، بۇ پەرەزنىڭ توغرىلىقىدىن گۇھانلىنىشقا ھەقلقىمىز. ئەسلىيەت قوينىدىكى ئايال زاتى ناۋادا ھامىلىدار بولۇپ قالغاندىن كېيىن شەھەۋەت تۇيغۇسىدىن قالسا، ئۇنداقتا ئۇ ئايال زاتىنىڭ ئۇنى ھامىلىدار قىلىپ قويغان ھېلىقى ئەر كىشى ياكى باشقا ئەر كىشىگە قاراشقا رايى بارمايدۇ - دە، بۇنىڭ بىلەن ئۇ ئايال زاتىنىڭ ئەرلەر بىلەن بىرگە بولۇشغا تەسر يەتكۈزۈدىغان توسالغۇلار كۈچىيپ بارىدۇ. نەتىجىدە، مەيىلى ئەر كىشى بولسۇن ياكى ئايال زاتى بولسۇن، كونا جۈپتىگە يەنە ئىنتىلىشىنىڭ ئۇرنى قالمايدۇ. دېمەك، جون لوك ئەپەندىنىڭ ئەقلەي يەكۈنى يېت تىرەپ تۇرالمايدۇ. چۈنكى، بۇ پەيلاسوپنىڭ دىيالىكتىكىلىرى ئۇنى خوبىيىس ۋە باشقىلارنىڭ ناتوغرا ھۆكۈملەرى ئىچىدىن قۇتقۇزۇپ چىقالمىدى. ئۇلار ئەلۋەتنە ئىنساننىڭ ئەسلىيەت قوينىدىكى ھالىتنى ئىزاھلاپ كۆرسىتەللىشى كېرەك ئىدى. چۈنكى، ئۇنداق ھالەتتنىكى ئىنسانلارنىڭ بىرگە ھايات كەچۈرۈشى قىلچە زۆرۈرىيەتسىز بولغاچقا، شەخسلەر، ھەتنى قۇۋىلارماۇ يەككە - بېگانە ياشايىتتى. ھالبۇكى، يۇقىرىقى پەيلاسوپلار جەمئىيەت مەۋجۇت بولغان بىر نەچچە ئەسلىنى ھالقىب ئۆتۈشكە قايتالىمىدى، يەنلى ئىنسانلار ھاياتنىڭ جەمئىيەت شەكىللەنىشتىن بۇرۇنقى ھالىتنى ئىزدەپ تېپىشقا قادر بولالىمىدى. جەمئىيەت شەكىللەنگەندىن كېيىن، ئىنسانلار ئۇچۇن ئورتاق ياشاش ئېھتىاجى تۇغۇلدى. جۇملەدىن بىر ئەر كىشىنىڭ يەنە بىر ئەر كىشى ياكى ئايال زاتى بىلەن بىرگە ھايات كەچۈرۈشى زۆرۈرىيەتكە ئايلاندى.

(M) تىلىنىڭ پەيدا بولۇشى ئىنسانىيەت ئۇچۇن پايدىلىقىمۇ ياكى زىيانلىقىمۇ؟ دېگەن مەسىلە ئۇستىدە ھەرقانداق پەلسەپەۋى

پىكىر يۈرگۈزۈپ قىلىشتىن ئىمكانييەتنىڭ بارىچە ساقلانىسام دەيمەن. چۈنكى، دەھرىي دۇنياغا شىلتىڭ ئىتىشقا ئەلۋەتتە يىول قويۇلمايىدۇ. ئالىملار بىر تەرەپلىمە پىكىرىدە جاھىلانە چىڭ تۇرۇۋېلىپ، ئاتالىمىش ”تۇغرىدەك كۆرۈندىغان خاتا پىكىر“ لىرىمگە تاقاقت قىلالىمىدى. شۇڭا، بۇ يەردە ھەققەتنى قوغىداش ئۈچۈن كۆپ ساندىكىلەرنىڭ دىتىغا ياقمايدىغان پىكىرلەرنى ئوتتۇرۇغا قويىسىمۇ، ئەمما پەۋقۇلئادىدە سالاھىيتىنىڭ شاراپتى بىلدەن ئېبىكە بۇيرۇلمايدىغان بەزىلەرنىڭ گەپلىرىدىن مۇنۇلارنى نەقل كەلتۈرۈشنى لايق تاپتىم: ”ئىنسانلار ناۋادا خىلمۇ خىل تىللار ئارسىسىدىكى قارىمۇقارشىلىق ۋە ئۇ پەيدا قىلغان قالايمىقانچىلىقنى تۈگىتەلگەن بولسا ئىدى، ئۇ چاغدا ئادەمزاتنىڭ ھەممىسى بىرلا خىل تىلدا سۆزلەشكەن بولاتتى. ناۋادا ئىنسانلار ھەرقانداق شەيىنى بەلگە، ھەركەت ۋە قول ئىشارىسى بىلدەن ئىپادىلىيەلگەن بولسا ئىدى، ئۇ چاغدا ئادەمزاتنىڭ بەخت سائادىتى تېخىمۇ يېتۈك بولغان بولار ئىدى. ئەمما، ئەمەلىيەتتە كىشىلەر يېرتقۇچ دەپ ئاتايدىغان ھايۋانلار تىل جەھەتتە بىزدىن ياخشى. چۈنكى، ھايۋانلارنىڭ ھېس - تۇيغۇ ۋە ئوي - پىكىرىنى ئىپادىلەش شەكلى بولۇپمۇ يات تىلدا سۆزلىشىدىغان ئادەملەرنىڭكىگە فارغاندا بېجىرىم بولغۇنى ئۈچۈن، ئۇلار كۆڭلىدىكىنى تېز ھەم ئەينەن ئىپادىلىيەلەيدۇ.“*

(N) ئەپلاتون: ”بىز ‘پۇتون سان’ دەپ ئاتايدىغان نەرسىلەر ۋە ئۇلار ئارسىسىدىكى مۇناسىۋەتنى ئەكس ئەتتۈرۈدىغان ئۇقۇمنىڭ فانداقلارچە سەنئەتنىڭ ئەڭ تۆۋەن قاتلىمىدىمۇ زۆرۈرىيەتكە ئايلىنىپ قالغانلىقىغا ھەيرانىمەن“ دېگەنسىكەن. ئۇ يەندە ”سان - تىروي قورشاۋدا قالغان زاماننىڭ مەھسۇلىدۇر“ دەپ قارايدىغان چاغداشلىرىنى ئىشەنج بىلدەن مەسخىرە قىلىپ: ”ئۇلارنىڭ بۇ گېپى بەئەينى

* گوللاندىمىلەك تىلىشۇناس ئىساك ۋورتىپىوس (1618 ~ 1689) «نەزمە ۋە ئۇنىڭ ۋەزىن ئالاھىدىلىكى ھەققىدە»، ئوكسford ئۇنىۋېرىستېتى، 1673 - يىل نەشرى، 65 - 66 - بىتلەر.

ئاگامېمنون^{*}نىڭ ھەنتا تىروي ئۇرۇشى مەزگىلىدىمۇ ئۆزىنىڭ نەچچە پۇتى بارلىقنى بىلمەي يۈرگىنداك بىمەنلىكتۇر؟“ دەپتىكەن. دېمىسىمۇ تىروي قورشاۋدا قالغان زامانلاردا جەمئىيەت ۋە ئىلىم - بىن خىلى گۈللەنگەن تۇرسا، ئادەملەرنىڭ سان ۋە ھىسابنى بىلمەسلىكى مۇمكىنмۇ؟ ئەمما، كىشىلەرنىڭ باشقۇ بىلەرگە ئېرىشىشتىن ئىلگىرى، سانى بىلىش زۆرۈرىيىتى ۋە جىدىن ئۇنى مۇنداقلا تەسىدۋۇر قىلىپ چىقالىشىمۇ مۇمكىن ئەمەس. كىشىلەر بىرەر سانىنىڭ نامىنى بىلىۋالغان ھامان، ئۇنىڭ ھەنسىنى ئاسانلا چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيدۇ، شۇنداقلا ئاشۇ نام ۋە كىللىكىدىكى ئۇقۇممۇ ئۇلارنىڭ كاللىسىدا ئاسانلا پەيدا بولىدۇ. لېكىن، كىشىلەر سانى ئىختىرا قىلىشتا، كاللىسىدا ئاشۇ سانغا ئالاقدىار ئۇقۇم شەكىلىنىشتىن ئىلگىرى ئادىتى بويىچە پەلسەپەۋى پىكىر يۈرگۈزۈپ، شەيىنى ھەرقانداق سەزگۈنىڭ تەسىرىدىن مۇستەسنا ھالدا، ئاشۇ شەيىنىڭ ئابسراكت ماھىيتى نۇقتىسىدىن تونۇيدۇ. بۇنداق ئابسراكت ھەرىكەت زىيادە مەتافىزىكىلىقى ۋە ئۆتە ساختىلىقى بىلەن زىيادە قىيىندۇر. ئەمما، ئاشۇنداق زىيادە ئابسراكت ھەرىكەت بولىمسا، مەلۇم ئۇقۇمنى مەلۇم بىر خىل تۈردىكى شەيىدىن يەنە بىر خىل تۈردىكى شەيىنگە كۆچۈرۈپ يۈكىلەش ۋە سان ئۇقۇمنى ئومۇملاشتۇرۇش ئەبدى مۇمكىن ئەمەس. بەدەۋىلەر ئۆزىنىڭ ئوڭ ۋە سول پۇتنى ئايىرم - ئايىرم توپۇيالايدۇ ياكى ئىككى پۇتنغا ”بىر- بىردىن ئايىر ئۇپىتشىكە بولمايدىغان قوشماق“ ئۇقۇمنىڭ تۈرتكىسىدە يۈزەكى زەن سالالايدۇ. چۈنكى، شەيىنى تەسىۋەلەيدىغان ھەنا ئۇقۇمى بىلەن ئۇنىڭغا چەك قويىدىغان سان ئۇقۇمى بىر- بىردىن پەقلىنىدۇ، شۇنىڭدەك بەدەۋىلەر ھەنتا بەشكىچمۇ سانىيالمايدۇ؛ ئىككى قولىدىكى بارماقلارنىڭ ئۈپۈخشاش ئىكەنلىكىنى ھىس قىلالسىمۇ، ئەمما ئىككى قولىدىكى بارماقلار سانىنىڭ تەپمۇتەڭ

* ئاگامېمنون (گىرېكىچە ”دۇرەنەمەس“ دېگەن ھەندىھە) تىروي ئۇرۇشدا خىزمەت كۆرسەتكەن يۇنانلىق سەركەردە.

ئىكەنلىكىنى خىالىغا كەلتۈرۈپمۇ باقمايدۇ. ئۇ قولىدا زادى قانچە بارماقنىڭ بولىدىغانلىقىنى گويا بېشىدىكى چىچىنىڭ سانىنى ئۇقۇمىغاندەك ھەرگىز ئۇقۇمايدۇ. ناۋادا بىراۋ ئۇنىڭغا سان ئۇقۇمىنى ئۆگىتىپ، پۇت بارماقلرىنىڭ سانى بىلەن قول بارماقلرى سانىنىڭ باراۋەر ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ بەرسە، بۇ رېئاللىققا ھەيران قالار بولغىدى.

(O) غۇرۇر بىلەن پەخر (心) ماھىيەت ۋە ئۇنۇم جەھەنتە بىر - بىرىگە پەقەتلا ئوخشاشمايدىغانلىقى ئۇچۇن، ئۇ ئىككىسىنى ئارىلاشتۇرۇۋە تىمە سلىكىمىز كېرەك ئىدى. مىسالەن، پەخر بىر تۈرلۈك تۇغما تۇيغۇ بولۇپ، ئۇ ئادەمنى ئۆزىنى قوغداشقا دالالەت قىلىدۇ؛ ئەقلىيەتنىڭ يېتەكچىلىكى ۋە ھېسداشلىقنىڭ تۈرەتىمىسىگە بويىسۇنۇش داۋامىدا ئىنسانىلىق بىلەن ئەزگۈ پەزىلىنى روياپقا چىقرا الايىدۇ. ئالدىن قالارغا ھاسلىشىش ئېھتىياجىدىن كېيىن پەيدا بولغان ھىس - تۇيغۇ سانالىمしڭ غۇرۇر جەمئىيەتتە تىدرىجى شەكىللەنىپ، ھەركىمنى باشقىلارغا قارىغاندا ئۆزىنى بەكرەك قەددىرلەشكە ۋە شۇ ۋە جىدىن بىر - بىرىگە زىيان - زەختەت يەتكۈزۈشكە دالالەت قىلىدۇ؛ ئۇ ھەم شۆھەت تۇيغۇسىنىڭ ھەققىي مەنبىه سىدۇر.

ناۋادا كىشىلەر يۇقىرىقى گەپلىرىمىنى راۋرۇس چۈشىنەلگەن بولسا ئىدى، ئۇ چاغدا: "ئەسلىيەت قوينىدىكى، شۇنداقلا ھەققىي ئۆزلىك قوينىدىكى ئادەمزااتتا غۇرۇر ئۇقۇمى بولمايدۇ" دەپ جاكارلىغان بولاتىم. چۈنكى، ئەسلىيەت قوينىدىكى ھەرقانداق ئادەم ئۆزىنى بىردىن بىر كۆزەتكۈچى ۋە ئۆز ئەخلاقنىڭ بىگانە ھاكىمى ھېسابلايدىغانلىقى ئۇچۇن، ئۇنىڭدىكى تەڭداشىسىز مەنبىددىن تۇغۇلغان تۇيغۇنىڭ ئۇنىڭ روهىتىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرالىشى ئەسلا مۇمكىن ئەمەس. شۇنىڭغا ئوخشاش سەۋە بتىن ئايانكى، ئەسلىيەت قوينىدىكى ئادەمزااتتا ئۆچەنلىك تۇيغۇسمۇ، قىساسكارلىق ئىستىكىمۇ بولمايدۇ. چۈنكى، ئۇنداق ھىس - تۇيغۇ پەقەت دەخلى - تەرۇزغا دۈملەنگەن

ئۇچۇرلار ئاساسدا بىخلەندىدۇ. ئۇنىڭ ئۇستىگە دەخلى - تەرۇزغا باشقلارغا سەل قاراش ھەتتا زەخمت يەتكۈزۈش غەرمىزى سەۋەب بولىدۇ. شۇڭا، بىر - بىرىنى باھالاپ، ئۆزئارا ئۇزەڭگە سوقۇشۇرۇشنى بىلمەيدىغانلار ئارا مەنپەئەت تالىشىش ۋە جىدىن زوراۋانلىقلار سادىر بولۇپ تۇرسىمۇ، ئەمما قىساسكارلىق ئەبدىي كۆرۈلمەيدۇ. قىسىسى، ھەرقانداق ئادەم نەسىلداشلىرىغا باشقا تائىپىگە تەۋە ھايىۋانلارغا ئۇخشاش مۇئامىلە قىلىپ، ئاجىزلارنىڭ قولدىكى ئولجىنى تارتىپ ئالالايدۇ - يۇ، ئەمما گىزى كەلسە ئۇ ئولجىنى ئۆزىدىن كۈچلۈك بىرەرسىگە ئۆتۈنۈۋىتىدۇ. بۇ جەرياندا ئۇ بۇلاڭچىلىقنى تەبىئىي ھادىسە دەپلا تونۇيدىغان بولغاچا، ئۇنىڭدا زەررچە تەكىبىرلۇق ياكى ئۆچەنلىك كۆرۈلمەيدۇ؛ مۇۋەپەقىيەت شادلىقى بىلەن مەغلۇبىيەت چۈشكۈنلۈكىدىن ئۆزگە ھېچقانداق ھېس - تۇيغۇ بىخلانمايدۇ.

(P) دىققەت قىلىشقا بەكمۇ ئەرزىيدىغان مۇنداق بىر ئەھۋال مەۋجۇت : ياخىروپالقلار ئۇزاق يىللاردىن بۇيىان، دۇنيانىڭ جاي - جايلىرىدىكى بىدەۋىلەرنى يېڭىچە تۇرمۇش ئەندىزىسىگە باشلاش كويىدا جاپالق ئەجىر قىلىپ باققان بولسىمۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ، ھەتتا خىرىستىيان دىننىڭ ھىممىتىگە ئېرىشكەن تىرىشچانلىقلرى بىرەر بىدەۋىنى ھازىرغىچە قايل قىلالىمىدى. چۈنكى، مىسىييونىرلىرىمىز بىدەۋىلەرنى بەزىدە خىرىستىيان دىنiga كىرگۈزەلگىنى بىلەن، ئۇلارنى مەددەنيلەرگە ئۆزگەرتەلىشى ئەبەدىي مۇمكىن ئەمەس، يەندە كېلىپ بىدەۋىلەر ئەخلاق ئۆلچەملىرى بىلەن تۇرمۇش ئۇسۇلىمىزدىن چىش - تىرىنىقىغىچە نەپەرەتلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئۇستىگە ئۇنداق نەپەرەتنى بويىسۇندۇرالايدىغان كۈچ مەۋجۇت ئەمەس. ئاشۇ بىدەۋىلەر ناۋادا راستىنىلا ئوپىلغىنىمىزدەك بەختىسىز بولغان بولسا، ئۇلارنىڭ ھۆكۈملەش ئىقتىدارى ئاللىقاچان ئادەمنىڭ ئەقلى يەتمىگۈدەك دەرجىدە بەربات بولۇپ كېتىر بولغىيمىدى؟ بىزدەك ئۆزلۈكىدىن

مەدەنلىشىپ، ئارىمىزدا بەختىيار ھايات كەچۈرۈش يولغا يېتەكلىش خۇسۇسىدىكى تىرىشچانلىقلرىمىزنى ئىزچىل رەت قىلىماسى بولغىمىدى؟ ئەكسىچە، سانسز يازمالاردىن بىزى فرانسۇز ۋە باشقۇياورۇپا مىللەتلەرنىڭ بەدەۋى مىللەتلەر ئارىتلىق قوينىدىن ئايىرىلىشقا سەكىشىپ، ئاخىر ئاشۇنداق غەلتە ھاياتلىق قوينىدىن ئايىرىلىشقا كۆزى قىيمىيەدىغان بولۇپ قالغانلىقنى ئوقۇغانمىز، شۇنىڭدەك يۇقىرىقىدەك ئاقىل مىسىسيونېرلارنىڭ كىشىلەر نەزەرىدىكى ئاشۇ پەس مىللەتلەر ئارىسىدا ئۆتكەن ئارامخۇدا ۋە بىغۇبار كۇنلۇرىنى سېغىنپ ئەسلىيەدىغانلىقىنىمۇ ئوقۇغانمىز. بەدەۋىلەرنىڭ ھۆكۈملەش ئىقتىدارى توغرىلىق گەپ بولغاندا، بەزىلەر ناۋادا：“بەدەۋىلەر ئۆزلىرىنىڭ تۇرمۇشى بىلەن بىزنىڭ تۇرمۇشمىزنىڭ قايسىسىنىڭ بەختلىك ئەكتەنلىكىنى ھۆكۈملەشتە ئەقلىي ناقس ئىدى” دېگەن گەپنى قىلسا، ئۇلارغا شۇنداق جاۋاب بېرە ئىدىم: بەخت ئۆستىدە ھۆكۈم چىقىرىش ئەقلىيەتكە ياتىدىغان مەسىلە ئەمەس، بەلكى ھېس - تۈيغۇغا ياتىدىغان مەسىلە، يەنە كېلىپ بۇ جاۋابىم بىزدەك مەدەنلىكەرنىڭ بەدەۋىلەر تۇرمۇشى ھەققىدىكى پىكىر - قاراشلىرىغا بېرىلىگەن كەسکىن رەددىيە. چۈنكى، بەدەۋىلەر نۇقىتىنىزەزەر ۋە چوڭ مېڭە ئىقتىدارى جەھەتنە، بىزدەك مەدەنلىكەرنىڭ ھايات لەزىتىنى چۈشىنىشتن ناھايىتى يەراق؛ حالبۇكى، بىزدەك مەدەنلىكەرنۇقىتىنىزەزەر ۋە چوڭ مېڭە ئىقتىدارى جەھەتنە، بەدەۋىلەرنىڭ ھايات لەزىتىنى چۈشىنىشتن ئېھىتمال تېخىمۇ يەراق. ئەمەلىيەتنە كىشىلەر يۇقىرىقىلارنى كۆزىتىپ چىققاندىن كېىن، بارلىق ئەتمىش - ئەمەللەرىمىزنىڭ مۇنداق ئىككى تۈرلۈك نىشانىغا يۈزلىنىدىغانلىقنى بايقيلايدۇ. ئۇنىڭ بىرى، شاد - خۇرام ياشاش؛ يەنە بىرى، باشقىلارنىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشىش . لېكىن، بەدەۋىلەر ئورمانىلىقلاردا يەككە - يېگانە ياشايىدۇ؛ ئۇلار يَا بېلىق تۇتسىدۇ، ياكى قولىدىكى قوپال نەينى چالغاننىچە ئولنۇرىدۇ(ئۇلار قولىدىكى نەيدىن قانداقلارچە ئاشۇ يەككە ئاھاڭنى پۇۋەلەپ چىقىرالغانلىقنى ۋە ئۇنى

قانداق قىلغاندا ئۆگەنگىلى بولىدىغانلىقىنى ئەسلا بىلمىدۇ). خوش، ئاشۇنداق ھايات فورمىسىدىكى لەززەتنى چۈشىنىشنىڭ ئامالى بارمۇدۇ؟ بەدەۋىلەرنى پارىز، لوندون ياكى باشقا شەھەرلەرگە نۇرغۇن قېتىم ئېلىپ كېلىپ، ئۇلارغا ئېيش - ئىشىھەتلرىمىزنى، باي - باياشاتلىقىمىزنى شۇنداقلا كېرەكلىك ۋە ئاجايىب تېخنىكىلرىمىزنى ھاپلا - شاپلا نامايان قىلىپ كۆرسەتتۇق. ئەمما، ئۇ نەرسىلەر بەدەۋىلەرنىڭ ئەخمىقانە تەھسىنلىرىنلا قوزغىدى - يۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ ھەۋىسىنى بىزەمۇ ئۇرغۇنالىمىدى. مۇنداق بىر ھېكايدە يادىمدا تۇرۇپتۇ : 30 يىل ئىلگىرى كىشىلەر شىمالىي ئامېرىكىدىكى بىر قەبىلە ئاقساقلىنى ئەنگلىيە خان ئوردىسىغا ئېلىپ بىرپتۇ. ئوردا ئەھلى ئۇنىڭغا كۆڭلىدىكىدەك بىرەر سوۋىغات بىرىش كويىدا، ئۇنىڭ ئالدىغا خىلمۇ خىل نەرسىلەرنى ھەددى - ھېسابىز دۆۋىلىۋېتتىپتۇ. ئەمما، ئۇ نەرسىلەرنىڭ ھېچقايسىسى ھېلىقى بەدەۋىنى قىزىقتۇرالماپتۇ. بىزنىڭ قوراللىرىمىز ئۇنىڭغا ھەم ئېفر، ھەم ئەپىسىز تۇيۇلۇپتۇ؛ ئۆتكۈ ئۇنىڭ پۇتنى غاجاپتۇ؛ كېيم - كېچەكلىر ئۇستىشىنى بىئارام قىپتۇ. شۇ ئەسنادا ئۇ بىر پارچە يۈڭ ئەدىيالغا دىققەت قىلىپ قاپتۇ، ھەقتا ئۇنى ئېلىپلا مۇرسىگە ئارتىۋالغۇسى كەپتۇ. كىشىلەر ئۇنىڭدىن شۇئان سوراپتۇ :

— بۇ نەرسىغۇ دىتىڭغا ياققاندۇ؟

— ھەئە، — دەپتۇ ئۇ جاۋاب بىرىپ، — مېنىڭچە ئۇ تېرىگە ئوخشاشلا ئوبدان نەرسىدەك قىلىدۇ.

ئەمما، ناۋادا ئۇ ئاشۇ ئەدىيالنى يامغۇردا يېپىنپ باققان بولسا ئىدى، ھەتنا ئاشۇ گەپىنمۇ قىلماش بولغىدى.

بەزىلەر ماڭا: ”ئادەت كۈچى ئادەملەرنى ئۆزىنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلغا ئىچىكتۈرۈپ قويىدىغان بولغاچقا، بۇ ھال ئاخىر بەدەۋىلەرنىڭ مەدەنىيەلەر تۇرمۇشىدىكى ئەۋەللەكىلەرنى تونۇپ پېتىشىگە كاشلا قىلىۋاتىدۇ“ دېيىشى مۇمكىن. بۇ پىكىردىن قارىغاندا،

ئادەت كۈچىنىڭ بەدەۋىلەرگە سىڭىدۇرگەن ئۆزلىرىنىڭ بەختىسىز تۇرمۇشدىن مېھرىنى ئۈزەلمەسىلىك ئېڭى، ياؤرۇپالىقلارغا سىڭىدۇرگەن ئۆزلىرىنىڭ بەختىيار تۇرمۇشدىن مېھرىنى ئۈزەلمەسىلىك ئېڭىدىن كۈچلۈك، دېگەن گەپ. بۇ ئەلۋەتتە ھەيران قالارلىق ئىش. ئەمما، بۇ پىكىركەگە كەم-كوتىسىز جاۋاب قايتۇرمەن دەپ، كىشىلەرنىڭ ئاقارتسىش كويىدىكى ھەرقانداق جەبرىلىك مېھەندىلىرىنى يوققا چقارغان قىران بەدەۋىنى، شۇنداقلا كىشىلەر دانىيەدە تەربىيەلەشكە ئۇرۇنۇپ باققان گىرپىنانلىقلار بىلەن ئىسلامىيەلىكىلەرنى تىلغا ئېلىپ ئولتۇرغۇم يوق. چۈنكى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئاخىرقى ھېسابتا ياقا يۇرتاتا قازا قىلىپ كەتتى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ھەسرەت ۋە ئۇمىدىسىزلىك ئىچىدە، بەزىلىرى يۇرتىغا قېچىش يولىدا سۇغا غەرق بولۇپ ئۆلۈپ كەتتى. ياؤرۇپا مەددەنىيىتىگە تەھسىن ئوقۇيدىغانلارنىڭ راۋرۇس تەتقىق قىلىپ بېقىشى ئۇچۇن، تولۇق ئىسپانلانغان مۇنداق بىر پاكىتى نەقىل كەلتۈرەكچىمەن:

”ئۇمىد تۇمشۇقىدىكى مىسىyonىپلار ھەرقانچە تىرىمىشىپ باققان بولسىمۇ، خوتىپەتتىلاردىن بىرەرسىنىڭمۇ دىنىي ئېستىقادىنى ئۆزگەرتىشكە قادر بولالماپتۇ. ئۇمىد تۇمشۇقىنىڭ پەرماندارى ئىلگىرى بىر خوتىپەتتىپ بۇۋاقنى زاكيدىكى ۋاقتىدىن باشلاپ بېپتىپ. جۇملىدىن ئۇ، ئاشۇ بۇۋاقنى خېرىستىيان دىنى يوسۇنلىرى ۋە ياؤرۇپالىقلارنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلى بوبىچە بېقىشقا مەخسۇس ئادەم قوپىۋىتۇ؛ ئۇنىڭغا پۇزۇر كىيمىلەرنى كىيدۈرۈپ، بىر نەچچە دۆلەتنىڭ تىلىنى ئۆگىتىپتۇ. ئۇ بالىدىكى ئىلگىرەلەشلىرىمۇ ئۇنى تەربىيەلەش ئۇچۇن كۆپ - پىشىۋاتقانلارنى رازى قىپتۇ. بۇ بەدەۋىنىڭ ئەقىل - پاراستىگە كاتتا ئۇمىد باغلىغان پەرماندار ئۇنى يەنە بىر ۋالىغا قوشۇپ ھىندىستانغا ئەۋەتىپتۇ. ئۇ ۋالىمۇ شرکەتنىڭ ئىش - ئوقتىدە ئۇ بەدەۋىنگە زور ئىشەنچ بىلەن تايىندىكەن. ئۇ ۋالىي قازا قىلغاندىن كېيىن، ھېلىقى بەدەۋى ئۇمىد تۇمشۇقىغا قايتىپ كەپتۇ. ئۇ قايتىپ

كېلىپ، بىر نەچچە كۈندىن كېيىن ئۆزىنىڭ خوتىتىتöt ئۇرۇق -
جەمەتىنى يوقلىماقچى بوبىتۇ. ئۇ ھېلىقى پۇزۇر كىيمىلىرىنى
سېلىۋەتىپ، ئۇچىسىغا قوي تېرىسىنى ئارتىتۇ؛ ئاندىن سېلىۋەتكەن
كىيمىلىرىنى بىر سومكىغا ساپتۇ - ده، ئۇدۇل قەلئەگە كىرىپ، ئۇنى
پەرماندارغا قايتۇرۇپ بېرىپ شۇنداق دەپتۇ: ”ئالىلىرىغا ئىلتىجاكى،
مەن بۇ ئۇستىباشلار بىلەن خەرسىتىيان دىنىدىن ئەبەدىي ۋاز كېچپ،
ئەمدىكى ئۆھرۈمنى جەددى - جەمەتىمىنىڭ دىنىي ئېتقادى، ئۇرۇپ -
ئادىتى ۋە ئەدەپ - يو سۇنلىرى ئىچىدە ئۆتكۈزەكچىمەن. ئۆزلىرىدىن
كۇتسىدۇغان بىرىدىن بۇ ئۆمىدىم شۇكى، بويۇمدىكى چەمبەر مارجان
بىلەن بۇ تۈلۈار(ئەگەمەج قىلىچ 刀)نى ماڭا ئىلتىپات قىلغان
بولسلا! ئاتىدارچىلىقلرىنىڭ خاتىرسى ئۈچۈن، ئۇلارنى ئەبەدىي
يېنىدىن ئاييرىمىغان بولاتىم! ئۇ گېپىنى تۈگىتىپلا يۈگۈرگىنچە
چىقىپ كېتىتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇنى ھېچكىم ئۇمىد تۇمشۇقىدا
ئۇچرىتىپ باقماپتۇ“**.

(Q) بەزىلەر ئېھتىمال ماڭا شۇنداق رەددىيە بېرىھر: ئەڭ
كۈچلۈكلەر بىلەن ئالدىن ئىگىلىۋالفۇچىلار ئارىلىشىپ كەتكەن
ئەھۋالدا، ناۋادا تەبىئەت دۇنياسى ئىنسانلارنىڭ تارقىلىپ ياشاش
ئىمكەنلىرىنى چەكلەمىگە ئۇچراتىمغان بولسا، ئادەمزات ھە دېسلا بىر -
بىرىنى قىرغىن قىلماي، ئايىرم - ئايىرم ياشغان بولار ئىدى. ئەمما،
بۇنداق چەكلەمىنى ئەڭ بولىغاندا يەر ئانا پېيدا قىلىدۇ. ئەسلىيەت
قوينىدىكى ھاياتلىق ئەندىزىسىنىڭ نوپۇسىنى زىيادە كۆپەيتتى -
ۋېتىدىغانلىقىنى نەزەرگە ئالغىنىمىزدا، شۇنداق يەكۈن چىرىمىز:
ئەسلىيەت قوينىدىكى ھاياتلىق ئەندىزىسىدە يەر يۈزى ھەش - پەش
دېگۈچە ئادەملەر بىلەن تۈلۈپ كېتىدىغانلىقى ئۈچۈن، كىشىلەر بىرگە
ھايات كەچۈرۈشكە مەجبۇر بولىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، ناۋادا بىرەر
ئاپەت يۈز بېرىپ، ھەممە نەرسە كۆزى يۈمۈپ ئاچقۇچە ئۆزگىرىپ

* «سېپەر خانىرىلىرى» 5 - جلد 175 - بەت.

كەتكەن بولسا، ئۇ چاغدا ئادەملەر ئاللىقاچان تەرىپ - تەرىپ كە تارقىلىپ كەتكەن بولار ئىدى. حالبۇكى، ئادەملەر بويۇنتۇرۇق بىلەن تۇغۇلغان بولغاچقا، ئۇنىڭ ئاسارتىتىنى ھېس قىلىپ يەتكەن چىغىدا، بويۇنتۇرۇققا ئاللىقاچان كۆنۈپ كەتكەن بولىدۇكى، پەقەت پۇرسەتنىڭ ئۆزلۈكىدىن كېلىپ، ئۇ لارنى ئاشۇ بويۇنتۇرۇقنىڭ ئاسارتىلىرىدىن قۇتقۇزۇشنى كۇنۇپ بەخارامان يۈرۈۋېرىمدو. ئاخىدا توپلىشىپ ياشاشقا مەجبۇر بولۇپ، بارا- بارا ئاشۇنداق ئاممىتى هاياتنىڭ تۈرلۈك - تۈمەن قولا يىقلېلىغا كۆنۈپ، مۇستەقلىق ھاياتنىڭ ئەسلىيەت قوينىدىكى چاغلارغا قارىغاندا قىينلىشىپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدۇ. ئەسلىيەت قوينىدىكى ياشام فورمىسىدا ھەرقانداق ئادەمنىڭ ئۆزىدىن باشقىلارنىڭ ھېچكىمگە حاجتى چۈشمەيدۇ؛ شۇڭا، قارار - جەزەمىرىدە باشقىلارنىڭ ماقوللۇقنى ئېلىپ يۈرمەيدۇ.

(R) ئەمەر لەشكەر D . مارشال مۇنداق بىر ھېكاينى بايان قىلغانىمش : بىر قېتىملق ئۇرۇشتا ھەرسىي ئاشلىق بىلەن تەمنلىكچۈچىنىڭ ئالدامچىلىقلرى ۋە جىدىن لەشكەرلەر جاپاغا قېلىپ، قوشۇندا نازارىلىق پەيدا بويپتو. ئەمەر لەشكەر ھېلىقى كىشىنى قاتىق ئەيبلەپ، ئۇنىڭغا : "ھېلى بىكار دارغا ئاستۇرىمەن!" دەپ تەھدىت ساپتۇ. ئەمما، ھېلىقى لۇكچەك مىت قىلىپ قويىماي شۇنداق دەپتۇ : "ئۇنداق تەھدىتلىرىڭدىن فورقۇپ قالمايمەن؛ خاتىرجەملىك بىلەن شۇنى دەپ قويىاى : كىشىلەر ئىلكىدە 100 مىڭ تەڭگىسى بار ئادەمنى ھەرگىز دارغا ئاسمايدۇ!" ساددا ئەمەر لەشكەر : "بۇ ئىشقا ھەيرانمەن؛ ئۇ يۈز قېتىملاپ دارغا ئىسىلىشقا لايق ئىدى؛ ئەمما، ھازىرغەچە ئەجىلى توشماي يۈرۈۋاتىدۇ!" دەپتۇ .

(S) ئادىل تەقسىمات گەرچە مەدەننىي جەئىيەتتە ئىمكانييەتلەك بولسىمۇ، ئەمما ئۇ ئەسلىيەت قوينىدىكى ھەققىي باراۋەرلىككە زىت. شۇنىڭدەك ھەرقانداق ئادەم ئۆز ئېلىگە قابىلىيىتى ۋە قۇدرىتىگە يارىشا خىزمەت قىلىدىغانلىقى ئۈچۈن، شەھەر ئاھالىلىرىمۇ

يەتكۈزگەن ئاشۇنداق خىزمىتىگە لايق ھۆرەمت ۋە ھىممەت تېپىشى لازىم. سوقراتنىڭ دەل مۇشۇ نۇقتىدىن چۈشىنىشكە ئەرزىيدىغان شۇنداق بىر پارچە ماقالىسى بار، ئۇ ماقالىسىدە قەدىمكى ئافنالقلارغا ئىككى تۈرلۈك باراۋەرلىكىنىڭ قايسىسىنىڭ پايدىلىق ئىكەنلىكىنى پەرقەلەندۈرەلىگەنلىكى ئۈچۈن تەھسىنلەر ئوقۇغان. بۇ ئىككى تۈرلۈك باراۋەرلىك تۆۋەندىكىچە: بىرى، بارلىق پۇقرانى ئوخشاش نەپتىن پەرقىسىز مەنپەئەتلەندۈرۈش؛ يەندە بىرى، بارلىق پۇقرانى تۆھپىسىگە بىنائەن پەرقىلىق مەنپەئەتلەندۈرۈش. داڭدار ناتىق سوقرات شۇنداق دەيدىۇ: ”قەدىمكى ئافنالنىڭ قابىل سىاسىيۇنلىرى ياخشىلار بىلەن يامانلارنى بىر تىياقتا ھەيدىھىدىغان ناخالىس باراۋەرلىكىنى چۆرۈپ تاشلاپ، ھەرقانداق ئادەم قىلغان - ئەتكىنگە بىنائەن يَا تارتۇقلۇنىدىغان، يَا جازالىنىدىغان باراۋەرلىكىنى قەئىي قوغداپتۇ؟“ ئەمما، بۇ يەردە شۇنى كۆرسىتىپ ئۆتىمەكچىمەن: بىرىنچىدىن، كىشىلىك دۇنيا چۈشكۈنلۈكە خانىۋەيرەن بولۇپ كەتسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭدا ياخشىلار بىلەن يامانلارنى ئايىرمایدىغان جەمئىيەت ئەسلا مەۋجۇت ئەمەس. ئىككىنچىدىن، ئەخلاق نۇقتىسىدىن ئالغاندا، قانۇن مەنسىپدارلارغا مىزان بولغۇدەك يۈزدە يۈز ئېنىق ئۆلچەمنى تۈرگۈزۈپ بېرەلمىگىنى بىلەن، پۇقلارنىڭ دەرىجىسى بىلەن تەقدىرىنى مەنسىپدارلارنىڭ خاھىشانە ھاكىمىلىقىدىن زېرەكلىك بىلەن ساقلاپ، مەنسىپدارلارنى ئادەملەرگە ”ياخشى“ ياكى ”يامان“ دەپ ھۆكۈم قىلىشتىن توسوپ، ئادەملەر ئەتمىشنىڭ ھەق ياكى ناھەقلىكىگە ھۆكۈم قىلدۇرىدۇ. پەقفت قەدىمكى رىملىقلارنىڭ تەكشۈرۈشلىرىگە تۈيوۇنغان ئىددەپ - يۈسۈنلا تەپتىشلىرىنىڭ تەكشۈرۈشلىرىگە پايلىيالايدۇ. ئاشۇنداق ھۆكۈمچىلەر بۇگۈنمۇ مەۋجۇت بولسا ئىدى، ئۇ چاغدا ھەممە نفرىسى ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كېتەتتى. قىسىسى، ياخشىلار بىلەن يامانلارنى پەرقەلەندۈرۈنىدىغان ئۆلچەمنى قانداق تۈرگۈزۈپ چىقش مەسىلىسىدە، ئەل - ئاۋامنىڭ پىكىرىگە ھۆرەمت

قىلغۇلۇق. چۈنكى، مەنسىپدارلار قانۇن سوتىنىڭ ھۆكۈمچىسى بولسا، ئەل-خالايق ئەخلاق سوتىنىڭ ھەققىي، پازىل ۋە دانما ھۆكۈمچىسىدۇر. چۈنكى، ئۇلار گاھدا ھوقۇقىنى كەلسە-كەلمەس ئىشقا سېلىپ قالغىنى بىلەن، ھەرگىزمۇ چىرىپ كەتمەيدۇ. شۇڭا، پۇقرالارنىڭ دەرىجە-قاتلىمغا قانىداقتۇر شەخسلەرنىڭ قىلىملىش-ئەتىمىشلىرىگە قاراپلا ھۆكۈم قىلىشقا بولمايدۇ. بۇنداق يەڭىلىتكىلىك يەنە كېلىپ مەنسىپدارلارنىڭ قانۇن ۋاستىسىنى خاھشانە ئىشقا سېلىشىغا پۇرسەت يارىتىپ بېرىدۇ. شۇڭا، ئۇنى كىشىلەرنىڭ ئەل ئۈچۈن قوشقان تۆھپىسىگە قاراپ بېكىتىش لازىم.

بۇ كىتاب جۇڭگو ىجتىمائىي پەنلەر نەشرىياتى 2009-يىل
12-ئايدا نەشر قىلغان 1-نەشرى 1-باىمىسىغا ئاساسەن
تەرجىمە ۋە نەشر قىلىنىدى.

مەسئۇل مۇھەممەر: قاھار بولات
مەسئۇل كورىپكتور: خۇدابەردى خېلىل

ئىنسانلار تەڭسۈزلىكىنىڭ مەنبەسى

تەرجىمە قىلغۇچى: سېبىيت تىلىۋالدى

نەشر قىلغۇچى	:	مەللەتلەر نەشرىياتى
ئادرىسى	:	بېيىڭىڭ شەھىرى خېپىڭلى شىمالىي كۆچا 14 - قورۇ
پۇچقىتا نومۇرى	:	100013
تېلېفون نومۇرى	:	010-64290862
ساققۇچى	:	جايلاردىكى شىنخۇ كىتابخانىلىرى
باسقۇچى	:	بېيىڭىڭ دىشن باسما زاۋۇتى
نەشرى	:	2012-يىل 6-ئايدا 1-قېتىم نەشر قىلىنىدى
بېسىلىشى	:	2012-يىل 6-ئايدا 1-قېتىم بېسىلىدى
تۈلچىمى	:	1168×850 م. 32 كىسلەم
باسما تاۋىقى	:	6.375
باهاسى	:	12.00 يۈەن

本书根据中国社会科学出版社 2009 年 12 月第 1 版，第 1 次印刷版本翻译出版。

图书在版编目(CIP)数据

论人类不平等的起源：维吾尔文/（法）卢梭（Rousseau, J. J）著；色依提·铁力瓦地译。—北京：民族出版社，2012.4

ISBN 978-7-105-12125-0

I. ①论… II. ①卢…②色… III. ①哲学理论—法国—近代—维吾尔语（中国少数民族语言） IV. ①B565. 26

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2012)第 071175 号

责任编辑：卡哈尔·普拉提

责任校对：胡达拜的

出版发行：民族出版社 <http://www.mzcb.com>

社 址：北京市和平里北街 14 号 邮编：100013

电 话：010-64290862（维文室）

印 刷：北京市迪鑫印刷厂

版 次：2012 年 6 月 第 1 版 2012 年 6 月 第 1 次 印 刷

开 本：850×1168 毫米 大 32 开

印 张：6.375

定 价：12.00 元

ISBN 978-7-105-12125-0/B. 530 (维 56)
